

Udskriftsdato: 19. december 2025

2024/1 LSF 106 (Gældende)

Forslag til Lov om uafhængige erklæringsudbydere vedrørende bæredygtighedsrapportering

Ministerium: Erhvervsministeriet

Journalnummer: Erhvervsmin.,
Erhvervsstyrelsen, j.nr. 2023-9729

Forslag

til

Lov om uafhængige erklæringsudbydere vedrørende bæredygtighedsrapportering¹⁾

Kapitel 1

Lovens anvendelsesområde og definitioner

Anvendelsesområde

§ 1. Denne lov finder anvendelse for registrering og godkendelse af uafhængige erklæringsudbydere og verifikatorer, vilkårene for udførelse af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering m.v., samt regler om offentligt tilsyn med uafhængige erklæringsudbydere og verifikatorer.

Stk. 2. Loven finder anvendelse ved uafhængige erklæringsudbyderes afgivelse af erklæringer om bæredygtighedsrapportering.

Definitioner

§ 2. I denne lov forstås ved:

- 1) Uafhængig erklæringsudbyder: Et overensstemmelsesvurderingsorgan, der er akkrediteret i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering med henblik på afgivelse af erklæring om bæredygtighedsrapportering.
- 2) Verifikator: En person, der efter §§ 11, 19 eller 20 er godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering.
- 3) Bæredygtighedsrapportering: Bæredygtighedsrapportering som defineret i årsregnskabslovens bilag 1, C, nr. 16, eller i anden lovgivning, der gennemfører artikel 2, nr. 18, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer.
- 4) Virksomheder af interesse for offentligheden:
 - a) Virksomheder, som har kapitalandele, gældsinstrumenter eller andre værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og
 - b) pengeinstitutter og realkreditinstitutter, jf. § 5, stk. 1, nr. 1, litra a og b, i lov om finansiell virksomhed, og forsikringsselskaber, jf. § 9, stk. 1, nr. 1, i lov om forsikringsvirksomhed.

Kapitel 2

Registrering og godkendelse m.v.

Offentligt register

§ 3. Erhvervsstyrelsen fører et offentligt register over

- 1) virksomheder, der er akkrediteret som uafhængig erklæringsudbyder, jf. § 5,
- 2) virksomheder, der i et andet EU-land eller EØS-land er akkrediteret som uafhængig erklæringsudbyder, jf. § 9, og
- 3) personer, der er godkendt som verifikatorer, jf. §§ 11, 19 eller 20.

Registrering

§ 4. En virksomhed registreres som uafhængig erklæringsudbyder i det offentlige register, jf. § 3, når den af DANAK er akkrediteret til at udføre erklæringsopgaver vedrørende bæredygtighedsrapportering.

Stk. 2. En virksomhed, hvis registrering som uafhængig erklæringsudbyder er bortfaldet, jf. § 10, kan registreres på ny, jf. § 3, når årsagen til bortfaldet ikke længere er til stede.

Stk. 3. En person registreres som verifikator i det offentlige register, jf. § 3, når vedkommende er godkendt som verifikator, jf. §§ 11, 19 eller 20.

Stk. 4. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om registrering, herunder om registerets førelse, vedligeholdelse heraf, indberetning samt offentliggørelse.

Akkreditering

§ 5. Uafhængige erklæringsudbydere skal være akkrediteret af DANAK efter harmoniserede standarder til at udføre erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering i henhold til denne lov og skal

- 1) opfylde betingelserne i §§ 6, 7 og 8 samt
- 2) beskæftige mindst en godkendt verifikator.

Stk. 2. Erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering skal udføres som en akkrediteret ydelse af en uafhængig erklæringsudbyder, der er akkrediteret efter harmoniserede standarder og efter regler i denne lov samt regler fastsat i medfør af denne lov.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om anvendelse af relevante standarder.

Stk. 4. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om, at nærmere angivne standarder, som der henvises til i regler udstedt efter stk. 3, ikke indføres i Lovtidende. Erhvervsstyrelsen fastsætter i den forbindelse regler om, hvordan oplysning om indholdet af sådanne standarder kan fås.

Stk. 5. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om, at de standarder, som ikke indføres i Lovtidende, jf. stk. 4, skal være gældende, selv om de ikke foreligger på dansk.

§ 6. En uafhængig erklæringsudbyder skal have en intern organisation, herunder et kvalitetsstyringssystem, med henblik på at forhindre eventuelle trusler mod virksomhedens og verifikators uafhængighed og objektivitet samt sikre kvaliteten, integriteten og grundigheden ved udførelse af en erklæringsopgave vedrørende bæredygtighedsrapportering.

Stk. 2. En uafhængig erklæringsudbyder skal kunne dokumentere opfyldelsen af kravene i stk. 1, herunder anvendelsen af kvalitetsstyringssystemet.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om kravene til intern organisation og om indholdet af kvalitetsstyringssystemet og dokumentationen for dets anvendelse.

§ 7. En uafhængig erklæringsudbyder skal som et led i sit kvalitetsstyringssystem have en ordning, hvor dens ansatte via en særlig kanal kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af regler fastsat i lovgivningen om uafhængige erklæringsudbydere vedrørende bæredygtighedsrapportering. Indberetninger til ordningen skal kunne foretages anonymt.

Stk. 2. En uafhængig erklæringsudbyder må ikke udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte har indberettet overtrædelser eller potentielle overtrædelser af reguleringen efter stk. 1.

Stk. 3. Lov om beskyttelse af whistleblowere finder anvendelse på ordningen efter stk. 1, jf. dog § 2 i lov om beskyttelse af whistleblowere.

§ 8. En uafhængig erklæringsudbyder og de heri beskæftigede verifikatorer har pligt til at undergive sig kvalitetskontrol af DANAK.

Stk. 2. Kvalitetskontrollen omfatter en vurdering af kravene, jf. § 5, samt udførelsen af erklæringsopgaven og uafhængigheden i forbindelse med erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering.

Stk. 3. En uafhængig erklæringsudbyder omfattet af § 9 har pligt til at undergive sig kvalitetskontrol af DANAK for så vidt angår erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering afgivet her i landet.

§ 9. En virksomhed, der er akkrediteret i et andet EU-land eller et EØS-land efter regler, der gennemfører artikel 34, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, og som afgiver erklæringer om bæredygtighedsrapporteringer her i landet, skal registreres i det offentlige register, jf. § 3.

Stk. 2. Virksomheder, der er omfattet af stk. 1, skal indgive anmeldelse til Erhvervsstyrelsen, før arbejdet med afgivelse af erklæringer efter § 1, stk. 2, påbegyndes.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om betingelserne for registrering efter stk. 1 og om underretning af hjemstatens kompetente myndighed.

§ 10. Registrering som uafhængig erklæringsudbyder bortfalder, hvis DANAKs akkreditering af virksomheden ophører. DANAK giver Erhvervsstyrelsen meddelelse, hvis akkrediteringen ophører.

Stk. 2. Er en akkreditering som uafhængig erklæringsudbyder ophørt efter stk. 1, slettes virksomheden af det offentlige register, jf. § 3.

Godkendelse som verifikator

§ 11. Erhvervsstyrelsen kan godkende en person som verifikator, hvis vedkommende

- 1) har bopæl her i landet, i et andet EU-land, i et EØS-land eller i et andet land, som EU har indgået aftale med,
- 2) er myndig og ikke er under værgemål eller samværgemål,
- 3) ikke er under rekonstruktionsbehandling eller konkurs,
- 4) ikke er pålagt konkurskarantæne eller inden for de seneste 2 år har været pålagt konkurskarantæne,
- 5) har bestået en særskilt prøve om udførelse af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering, jf. regler udstedt i medfør af § 35,
- 6) i mindst 8 måneder efter det fyldte 18. år har deltaget i udførelse af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering eller andre bæredygtighedsrelaterede opgaver,
- 7) er forsikret mod økonomiske krav, som måtte blive rejst i forbindelse med udførelse af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering, og
- 8) har bestået en samfundsvidenskabelig, teknisk videnskabelig eller naturvidenskabelig kandidatuddannelse.

Stk. 2. Opgaver efter stk. 1, nr. 6, skal være udført i en uafhængig erklæringsudbyder eller en godkendt revisionsvirksomhed. Godkendelse opnås, hvis opgaverne er udført under tilsyn af en godkendt verifikator eller en revisor, der er godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering.

Stk. 3. Godkendelse kan nægtes

- 1) under de i straffelovens § 78, stk. 2, nævnte omstændigheder,
- 2) hvis den pågældende har udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at den pågældende ikke vil kunne varetage opgaven som offentlighedens tillidsrepræsentant på forsvarlig måde, eller
- 3) hvis den pågældende har en forfalden gæld til det offentlige på 50.000 kr. eller derover.

Stk. 4. Erhvervsstyrelsen kan undtage fra kravet i stk. 1, nr. 6.

Stk. 5. Erhvervsstyrelsen fastsætter regler om forsikringen efter stk. 1, nr. 7, herunder om forsikringens omfang og art samt dens tidsmæssige udstrækning.

Efteruddannelse

§ 12. En verifikator har pligt til at deltage i et passende efteruddannelsesprogram, der sikrer, at den pågældende til stadighed opdaterer og vedligeholder sin teoretiske viden, sine faglige kvalifikationer og sin viden om kravene til offentlighedens tillidsrepræsentant på et tilstrækkeligt højt niveau.

Stk. 2. En verifikator skal til enhver tid kunne dokumentere, at kravene om efteruddannelse er opfyldt.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om efteruddannelse og om kontrol heraf.

Deponering

§ 13. En verifikator kan deponere sin godkendelse i Erhvervsstyrelsen. Deponering forudsætter, at godkendelsen ikke er bortfaldet efter § 14, frataget efter §§ 15 eller 16, eller frakendt efter § 44, stk. 4, eller straffelovens § 79.

Stk. 2. En person, der har deponeret sin godkendelse, kan ved anmodning herom blive godkendt igen, forudsat at vedkommende opfylder betingelserne i § 11, stk. 1, nr. 1-4 og 7, og § 12, samt at vedkommende ikke har forfalden gæld til det offentlige på 100.000 kr. eller derover. § 16 og § 18, stk. 3, finder anvendelse i forbindelse med godkendelse efter deponering.

Stk. 3. En verifikator, der deponerer sin godkendelse, slettes af registret, jf. § 3.

Bortfald

§ 14. Godkendelse som verifikator bortfalder, hvis betingelserne i § 11, stk. 1, nr. 1-3 eller 7, ikke længere er opfyldt.

Stk. 2. Efter anmodning fra Erhvervsstyrelsen skal verifikator godtgøre at være dækket af en forsikring efter § 11, stk. 1, nr. 7. Dokumentation herfor skal være modtaget i styrelsen, senest 4 uger efter at anmodningen er meddelt. Modtages dokumentationen ikke senest ved fristens udløb, bortfalder godkendelsen.

Fratagelse m.v.

§ 15. Erhvervsstyrelsen kan træffe afgørelse om at fratage en verifikator godkendelsen, hvis verifikator har en forfalden gæld til det offentlige på 100.000 kr. eller derover. Godkendelsen kan fratages, indtil forholdet er bragt i orden. Afgørelsen skal indeholde oplysning om adgangen til domstolsprøvelse efter § 61 og om fristen herfor.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen kan desuden træffe afgørelse om at fratage en verifikator godkendelsen, hvis verifikatoren nægter at lade sig undergive reglerne om kvalitetskontrol, jf. § 8.

§ 16. Mangler en verifikator hele eller dele af efteruddannelsen, jf. § 12, kan Erhvervsstyrelsen påbyde en verifikator inden for en fastsat frist at opfylde kravene til efteruddannelse.

Stk. 2. Kan en verifikator ikke dokumentere at have vedligeholdt og opdateret sin efteruddannelse, kan Erhvervsstyrelsen påbyde verifikatoren at deltage i et antal efteruddannelses timer på nærmere vilkår.

Stk. 3. Vurderer Erhvervsstyrelsen i forbindelse med tilsynet, jf. § 33, stk. 2, at en verifikator har behov for yderligere efteruddannelse inden for et nærmere afgrænset fagområde, kan styrelsen påbyde verifikatoren på nærmere angivne vilkår at deltage i en sådan efteruddannelse.

Stk. 4. Opfylder en verifikator ikke kravene til efteruddannelse, eller efterkommer en verifikator ikke et påbud efter stk. 2 og 3, kan Erhvervsstyrelsen

- 1) træffe afgørelse om at fratage verifikatoren godkendelsen betinget på vilkår af, at vedkommende i den indeværende eller næstkommende efteruddannelsesperiode ikke tilsidesætter kravene til efteruddannelse under sådanne omstændigheder, at vedkommende efter en samlet bedømmelse skal fratages godkendelsen,
- 2) nedlægge forbud mod, at verifikatoren i den indeværende og næstkommende efteruddannelsesperiode kan udføre eller kontrollere udførelsen af en erklæringsopgave om bæredygtighedsrapportering, eller
- 3) fratage verifikatoren godkendelsen.

Konkurskarantæne efter konkursloven

§ 17. En verifikator, der er pålagt konkurskarantæne efter konkursloven, må ikke afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering i 5 år efter at være pålagt konkurskarantæne.

Virkning af fratagelse og bortfald m.v.

§ 18. Er en godkendelse som verifikator bortfaldet efter § 14, frataget efter §§ 15 eller 16, eller frakendt efter § 44, stk. 4, eller straffelovens § 79, slettes personen af det offentlige register, jf. § 3.

Stk. 2. Ophører årsagen til en godkendelses bortfald eller fratagelse, eller udløber eller ophæves frakendelsen af en godkendelse, skal godkendelsen efter anmodning på ny sættes i kraft, og personen registreres hos Erhvervsstyrelsen, jf. § 4, stk. 3. Det er en forudsætning, at betingelserne i § 11, stk. 1, nr. 1-4 og 7, og § 12 er opfyldt, og at vedkommende ikke har forfalden gæld til det offentlige på 100.000 kr. eller derover.

Stk. 3. For en person, som har været uden godkendelse i en årrække, kan kravet om efteruddannelse efter § 12 erstattes af en særlig prøve efter regler, som fastsættes af Erhvervsstyrelsen.

Anden godkendelse som verifikator

§ 19. Erhvervsstyrelsen kan godkende en person som verifikator, når vedkommende

- 1) godtgør at være godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering efter national lovgivning i et andet EU-/EØS-land og
- 2) opfylder betingelserne i § 11, stk. 3 og 5.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen kan stille krav om beståelse af en egnethedsprøve i erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering forud for godkendelsen, jf. § 35.

Stk. 3. Bestemmelserne i §§ 12-18 finder tilsvarende anvendelse for personer, der er godkendt efter stk. 1.

§ 20. Erhvervsstyrelsen kan godkende en revisor som verifikator, når vedkommende

- 1) er godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering efter revisorloven, og
- 2) er ansat i en virksomhed akkrediteret efter § 5.

Stk. 2. Bestemmelserne i §§ 12-18 finder tilsvarende anvendelse for en revisor, der er godkendt efter stk. 1.

Kapitel 3

Den uafhængige erklæringsudbyders virksomhed m.v.

Accept og fortsættelse af en erklæringsopgave

§ 21. En uafhængig erklæringsudbyder skal, inden den accepterer eller fortsætter en erklæringsopgave, vurdere og dokumentere,

- 1) at den opfylder kravene om uafhængighed, jf. §§ 28 og 29,
- 2) om der er trusler mod dens og verifikators uafhængighed, og i givet fald de sikkerhedsforanstaltninger, der er truffet for at imødegå disse trusler,
- 3) at den har de nødvendige kompetente ansatte, den nødvendige tid og de nødvendige ressourcer til at udføre erklæringsopgaven korrekt, og
- 4) at verifikator er godkendt til at afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering.

Udførelse af erklæringsopgaver m.v.

§ 22. En verifikator er offentlighedens tillidsrepræsentant under udførelse af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering og skal under udførelse af opgaverne udvise den nøjagtighed og hurtighed, som opgavernes beskaffenhed tillader. Verifikatoren skal endvidere udvise professionel skepsis, integritet, objektivitet, fortrolighed, professionel adfærd, professionel kompetence og fornøden omhu ved udførelsen af opgaverne.

Stk. 2. Verifikatoren skal under planlægningen og udførelsen af erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering udvise professionel skepsis i erkendelse af, at der kan forekomme omstændigheder, der kan indikere væsentlig fejlinformation i bæredygtighedsrapporteringen.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler og standarder om etik, tilrettelæggelse og udførelse af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering og verifikators afgivelse af erklæringer om bæredygtighedsrapportering.

Særlige krav til erklæringsopgaver om konsolideret bæredygtighedsrapportering

§ 23. Verifikator skal gennemgå og vurdere det erklæringsarbejde, der er udført af andre uafhængige erklæringsudbydere, revisorer og revisionsvirksomheder med henblik på erklæringsopgaven om den konsoliderede bæredygtighedsrapportering, herunder arbejde udført af uafhængige erklæringsudbydere, revisorer og revisionsvirksomheder, der ikke har hjemsted i et EU-land, et EØS-land eller et andet land, som EU har indgået aftale med. Verifikator kan kun anvende det udførte arbejde, hvis verifikator har indhentet samtykke fra de pågældende uafhængige erklæringsudbydere, revisorer og revisionsvirksomheder om videregivelse af relevant dokumentation vedrørende erklæringsarbejdet under udførelsen af erklæringsopgaven om den konsoliderede bæredygtighedsrapportering. Verifikator skal dokumentere den gennemgang og vurdering, der er foretaget, herunder arten af, tidsplanen for og omfanget af de pågældende uafhængige erklæringsudbyderes, revisorers og revisionsvirksomheders arbejde. Arbejdspapirerne skal dokumentere disse uafhængige erklæringsudbyderes, revisorers og revisionsvirksomheders samtykke til at videregive den i 2. pkt. anførte dokumentation.

Stk. 2. Er verifikator forhindret i at gennemgå og vurdere det erklæringsarbejde, som er udført af andre uafhængige erklæringsudbydere, revisorer og revisionsvirksomheder med henblik på erklæringsopgaven, jf. stk. 1, skal verifikator træffe passende foranstaltninger og underrette Erhvervsstyrelsen herom. Passende foranstaltninger omfatter, hvor det er relevant, at verifikator selv udfører eller lader udføre yderligere arbejdshandlinger i den omhandlede dattervirksomhed.

Stk. 3. Er erklæringsarbejde af betydning for erklæringsopgaven om den konsoliderede bæredygtighedsrapportering udført af en eller flere uafhængige erklæringsudbydere, revisorer eller revisionsvirksomheder, der ikke har hjemsted i et EU-land, et EØS-land eller et andet land, som EU har indgået aftale med, skal verifikator opbevare et eksemplar af dokumentationen, herunder arbejdspapirer, for det udførte arbejde, jf. dog stk. 5. Verifikator kan undlade at opbevare dokumentationen, hvis der er indgået aftale om fyldestgørende og ubegrænset adgang hertil efter anmodning, eller der i øvrigt er truffet andre passende foranstaltninger.

Stk. 4. Er verifikator forhindret i at modtage dokumentationen efter stk. 3, skal arbejdspapirerne dokumentere disse hindringer, jf. dog stk. 5.

Stk. 5. Stk. 3 og 4 finder ikke anvendelse, hvis Erhvervsstyrelsen har indgået en samarbejdsaftale med det pågældende land.

Fratræden

§ 24. Fratræder en uafhængig erklæringsudbyder, der er valgt til at afgive erklæring om en virksomheds bæredygtighedsrapportering, har den fratrædende uafhængige erklæringsudbyder pligt til at give en tiltrædende uafhængig erklæringsudbyder eller revisor, der er valgt til at afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering, adgang til alle relevante oplysninger om den virksomhed, som erklæringen vedrører, og om den seneste erklæring om bæredygtighedsrapportering for denne virksomhed.

Erklæring om bæredygtighedsrapportering

§ 25. Når verifikator har afsluttet en erklæringsopgave om bæredygtighedsrapportering, skal verifikator afgive en erklæring om bæredygtighedsrapportering om det udførte arbejde og konklusionen herpå. Erklæringen skal underskrives af den eller de verifikatorer, der har forestået og har det endelige ansvar for opgaven. Erklæringen må alene afgives sammen med andre godkendte verifikatorer eller revisorer, som i henhold til revisorloven er godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering.

Stk. 2. Skal flere erklæringsafgivere, jf. stk. 1, 3. pkt., afgive en erklæring om bæredygtighedsrapportering, skal disse nå til enighed om resultatet af det udførte erklæringsarbejde og afgive en fælles erklæring om bæredygtighedsrapportering. Kan erklæringsafgiverne ikke nå til enighed, skal hver erklæringsafgiver afgive en konklusion i et særskilt afsnit i erklæringen om bæredygtighedsrapportering og angive årsagen til uenigheden.

Rapportering om uregelmæssigheder

§ 26. Artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om specifikke krav til lovpligtig revision af virksomheder af interesse for offentligheden finder anvendelse ved erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering for en virksomhed af interesse for offentligheden.

Dokumentation

§ 27. En verifikator og uafhængig erklæringsudbyder skal for enhver erklæringsopgave om bæredygtighedsrapportering udarbejde arbejds papirer, der dokumenterer grundlaget for den afgivne erklæring. Arbejds papirerne og genparter af de afgivne erklæringer og bæredygtighedsrapporteringer skal opbevares i 5 år fra tidspunktet for underskrivelsen af den erklæring, som materialet vedrører. Har Erhvervsstyrelsen meddelt verifikator, at styrelsen har iværksat en undersøgelse efter § 38, skal arbejds papirerne og genparter af de afgivne erklæringer og bæredygtighedsrapporteringer, som undersøgelsen vedrører, opbevares, indtil styrelsen har meddelt resultatet af undersøgelsen, jf. § 41.

Kapitel 4

Uafhængighed

§ 28. En verifikator, den uafhængige erklæringsudbyder og andre personer i den uafhængige erklæringsudbyder, der er knyttet til opgaven eller kontrollerer dennes udførelse, skal ved udførelse af erklæringsopgaven være uafhængig af den virksomhed, som opgaven vedrører, og må ikke være involveret i virksomhedens beslutningstagning. Uafhængighed kræves både i opgaveperioden og den periode, bæredygtighedsrapporteringen dækker. Opgaveperioden begynder ved påbegyndelse af udførelse af erklæringsopgaven og ophører, når erklæringen er afgivet.

Stk. 2. En verifikator er ikke uafhængig, hvis der foreligger en direkte eller indirekte økonomisk interesse eller et forretnings-, ansættelsesmæssigt eller andet forhold, herunder levering af andre ydelser end erklæringer om bæredygtighedsrapportering, mellem verifikator og den virksomhed opgaven vedrører, der for en velinformeret tredjemand kan vække tvivl om verifikators uafhængighed. Det samme gælder, hvis forholdet foreligger mellem andre personer i den uafhængige erklæringsudbyder, der er knyttet til opgaven eller kontrollerer dennes udførelse, den uafhængige erklæringsudbyder eller den uafhængige erklæringsudbyders netværk, og den virksomhed, som opgaven vedrører.

Stk. 3. I tilfælde af trusler mod verifikators eller den uafhængige erklæringsudbyders uafhængighed, herunder egenkontrol, egeninteresse, partiskhed, nære personlige, herunder familiære, relationer eller intimidering, skal verifikator eller den uafhængige erklæringsudbyder træffe sikkerhedsforanstaltninger for at mindske sådanne trusler. Er truslen af en sådan art i forhold til de trufne sikkerhedsforanstaltninger, at verifikators eller den uafhængige erklæringsudbyders uafhængighed er bragt i fare, skal verifikator afstå fra at udføre erklæringsopgaven.

Stk. 4. Den uafhængige erklæringsudbyder skal sikre, at en verifikator i forbindelse med udførelsen af erklæringsopgaver i sine arbejds papirer dokumenterer alle væsentlige trusler mod verifikators og den uafhængige erklæringsudbyders uafhængighed og de sikkerhedsforanstaltninger, der er truffet for at mindske disse trusler.

Stk. 5. Erhvervsstyrelsen fastsætter regler om forhold omfattet af stk. 2 og 3, herunder trusler, sikkerhedsforanstaltninger og situationer, hvor verifikator eller den uafhængige erklæringsudbyder ikke er uafhængig.

§ 29. Udfører verifikator en erklæringsopgave om bæredygtighedsrapportering for en virksomhed, som i regnskabsperioden overtages af, fusionerer med eller overtager en anden virksomhed, skal verifikator identificere og vurdere alle tidligere og nuværende interesser eller relationer, herunder levering af eventuelle andre ydelser end erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering til den pågældende virksomhed, som under hensyntagen til tilgængelige sikkerhedsforanstaltninger kan bringe verifikators uafhængighed og evne til at fortsætte erklæringsopgaven efter fusions- eller overtagelsesdatoen i fare.

Stk. 2. Verifikator skal hurtigst muligt og senest inden for 3 måneder træffe alle nødvendige foranstaltninger for at afslutte nuværende interesser eller relationer, som, jf. stk. 1, kan bringe verifikators uafhængighed i fare. Verifikator skal endvidere træffe sikkerhedsforanstaltninger for at mindske eventuelle trusler mod sin uafhængighed som følge af tidligere og aktuelle interesser og relationer.

§ 30. Den eller de verifikatorer, der underskriver erklæringen om bæredygtighedsrapportering i en virksomhed, må ikke påtage sig en ledende stilling eller blive medlem af bestyrelsen, tilsynsorganet eller et revisionsudvalg i denne virksomhed, før 1 år efter at vedkommende er fratrådt som verifikator. Vedrører erklæringen om bæredygtighedsrapportering en virksomhed af interesse for offentligheden, gælder forbuddet efter 1. pkt. i 2 år.

Stk. 2. Stk. 1, 1. pkt., finder tilsvarende anvendelse for enhver anden verifikator, der er tilknyttet den uafhængige erklæringsudbyder, og som har været direkte knyttet til erklæringsopgaven.

§ 31. Den uafhængige erklæringsudbyder må ikke for udførelsen af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering betinge sig

- 1) et højere vederlag for sit arbejde, end der kan anses for rimeligt, eller
- 2) et vederlag, hvis betaling eller størrelse gøres afhængig af andre forhold end det udførte arbejde.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 finder tillige anvendelse på vederlag for andre ydelser, når verifikator eller andre personer i den uafhængige erklæringsudbyder, der er knyttet til opgaven eller kontrollerer dennes udførelse, samtidig for den samme hvervgiver kontrollerer eller er knyttet til opgaver efter § 1, stk. 2.

Kapitel 5

Tavshedspligt og andre pligter m.v.

§ 32. Straffelovens §§ 144, 150-152 f og 155-157 finder tilsvarende anvendelse på verifikatorer. For så vidt angår medarbejdere i en uafhængig erklæringsudbyder finder straffelovens §§ 144, 152-152 f og 155 tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Uanset bestemmelserne i straffelovens §§ 152-152 e kan en verifikator i en dattervirksomhed videregive oplysninger til en uafhængige erklæringsudbyder, en revisor eller en anden autoriseret person, der skal afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering i en modervirksomhed. En verifikator og en revisor, der i samme virksomhed er valgt til at udføre revision, kan tilsvarende til hinanden videregive oplysninger, der har betydning for udførelsen af deres opgave.

Kapitel 6

Offentligt tilsyn m.v.

Generelt

§ 33. DANAK er ansvarlig for kvalitetskontrollen af uafhængige erklæringsudbydere efter §§ 36 og 37.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen er ansvarlig for

- 1) prøver, jf. § 35, og efteruddannelse, jf. § 12,
- 2) undersøgelser, jf. § 38, og
- 3) disciplinære sanktioner, jf. §§ 43-47.

Stk. 3. DANAK og Erhvervsstyrelsen kan i forbindelse med udøvelsen af deres virksomhed efter stk. 1 og 2 udveksle fortrolige oplysninger med hinanden og indhente oplysninger hos andre danske

og udenlandske kompetente myndigheder og hos eventuelle organisationer m.v., der varetager opgaver efter stk. 2. DANAK og Erhvervsstyrelsen kan samarbejde og udveksle oplysninger med andre landes kompetente myndigheder.

Stk. 4. DANAK og Erhvervsstyrelsen kan forlange nødvendige oplysninger hos uafhængige erklæringsudbydere og verifikatorer, herunder udlevering af arbejdspapirer og andre dokumenter vedrørende erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering.

Stk. 5. Giver resultatet af Erhvervsstyrelsens kontrol i medfør af anden lovgivning på styrelsens område anledning hertil, anmoder Erhvervsstyrelsen DANAK om at iværksætte kvalitetskontrol af en uafhængig erklæringsudbyder, jf. § 8.

§ 34. Revisorrådet, jf. revisorlovens § 32 a, rådgiver styrelsen om generelle forhold i denne lov og i forbindelse med tilsynet med verifikatorer og uafhængige erklæringsudbydere efter § 33, stk. 1 og 2. Revisorrådet bistår endvidere styrelsen i forhold til reglerne om prøven i erklæringer om bæredygtighedsrapportering m.v., jf. § 35, for godkendelse som verifikator mv.

Prøve om udførelse af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering m.v.

§ 35. Erhvervsstyrelsen fastsætter regler om betingelserne for at indstille sig til følgende prøver:

- 1) Prøve om udførelse af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering, jf. § 11, stk. 1, nr. 6.
- 2) Særlig prøve for personer, der har været uden godkendelse i en årrække, jf. § 18, stk. 3.
- 3) Egnethedsprøve for personer, som i et andet EU-land eller EØS-land er godkendt til at udføre erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering, jf. § 19, stk. 2.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen fastsætter endvidere regler om de i stk. 1 nævnte prøver, herunder indholdet og kravene til prøverne, prøvernes afholdelse og bedømmelse, behandling af klager, foranstaltninger ved prøvesnyd, hvem der forestår afholdelsen af prøverne og grundlaget for betaling for aflæggelse af prøverne samt dispensationsadgang.

Stk. 3. Uanset § 52 kan Erhvervsstyrelsen til den, der forestår afholdelsen af prøven efter stk. 2, videregive de oplysninger, der er nødvendige for dennes varetagelse af opgaven.

DANAKs kvalitetskontrol

§ 36. Den uafhængige erklæringsudbyder skal bedømmes af DANAK i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter.

Stk. 2. Kvalitetskontrollen skal i hver akkrediteringsperiode vurdere, hvorvidt kravene i henhold til § 5 er opfyldt.

Stk. 3. Udgifterne til kvalitetskontrollen afholdes af den uafhængige erklæringsudbyder, der er blevet kvalitetskontrolleret.

Stk. 4. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om kvalitetskontrollen og dens gennemførelse.

§ 37. DANAK kan offentliggøre resultatet af kvalitetskontrollen, hvis det i forbindelse med en opfølgende kvalitetskontrol konstateres, at der ikke er fulgt op på henstillinger fra forrige kvalitetskontrol. DANAK kan bestemme, i hvilken form offentliggørelsen skal ske. Offentliggørelsen sker på DANAKs hjemmeside.

Stk. 2. Giver resultatet af en kvalitetskontrol anledning hertil, anmoder DANAK Erhvervsstyrelsen om at iværksætte en undersøgelse af en erklæringsopgave om bæredygtighedsrapportering, jf. § 38, stk. 2. DANAK kan udlevere arbejdspapirer, herunder rapporter og arbejdspapirer udarbejdet af kvalitetskontrollanter, til Erhvervsstyrelsen.

Undersøgelser

§ 38. Vurderer Erhvervsstyrelsen, at der er risiko for, at verifikator har overtrådt eller vil overtræde en pligt, der følger af denne lov, kan styrelsen iværksætte og gennemføre en undersøgelse med henblik på at konstatere, korrigere eller forhindre en sådan overtrædelse. Styrelsen kan endvidere iværksætte en undersøgelse, hvis den bliver anmodet herom af en kompetent udenlandsk myndighed, jf. § 33, stk. 3.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen kan endvidere iværksætte og gennemføre en undersøgelse som nævnt i stk. 1, hvis der i forbindelse med en kvalitetskontrol er konstateret risiko for, at en verifikator har overtrådt de bestemmelser, som er nævnt i stk. 1.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen kan træffe beslutning om anvendelse af ekstern bistand i forbindelse med en undersøgelse efter stk. 1 og 2. En ekspert, der udpeges til at gennemføre en undersøgelse for Erhvervsstyrelsen, skal opfylde kravene i § 28, og der må ikke foreligge interessekonflikter mellem eksperten og en uafhængig erklæringsudbyder eller en verifikator, som undersøgelsen vedrører.

Stk. 4. Stk. 1-3 finder tilsvarende anvendelse på udenlandske verifikatorer, der er godkendt efter § 11. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om iværksættelse og gennemførelse af undersøgelser efter stk. 1-3.

§ 39. Erhvervsstyrelsen kan kræve alle oplysninger af en uafhængig erklæringsudbyder eller en verifikator, herunder arbejdspapirer, korrespondance og andre dokumenter, der skønnes at være nødvendige for styrelsens afgørelse af, om der er sket eller vil ske en overtrædelse af bestemmelserne i denne lov eller bestemmelser fastsat i medfør af denne lov.

Stk. 2. Ved en undersøgelse kan Erhvervsstyrelsen hos den uafhængige erklæringsudbyders kunde indhente relevant bæredygtighedsmateriale vedrørende afgivne bæredygtighedserklæringer. Den uafhængige erklæringsudbyders kunde skal give Erhvervsstyrelsen adgang til materialet.

§ 40. Erhvervsstyrelsen har til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til en uafhængig erklæringsudbyders lokaler og til dennes fortegnelser, papirer m.v., herunder også materiale, der opbevares elektronisk, for at tilvejebringe oplysninger, der er nødvendige til brug for en undersøgelse efter § 38.

Stk. 2. Politiet yder om nødvendigt bistand til gennemførelsen af undersøgelse efter stk. 1.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen kan ved gennemførelse af en undersøgelse efter § 38, stk. 1, 2. pkt., tillade, at personale fra den pågældende udenlandske myndighed ledsager styrelsen.

§ 41. Efter afslutningen af en undersøgelse tager Erhvervsstyrelsen stilling til, om resultatet af undersøgelsen giver anledning til

- 1) afslutning af undersøgelsen uden yderligere bemærkninger,
- 2) at give en påtale,
- 3) at påbyde, at overtrædelse skal bringes til ophør, eller
- 4) at indbringe verifikator og en uafhængig erklæringsudbyder, hvis denne har et medansvar for verifikators tilsidesættelse af sine pligter, for Revisornævnet, jf. § 43.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen offentliggør en afgørelse efter stk. 1, nr. 3, jf. § 49.

§ 42. Medlemmer af en uafhængig erklæringsudbyders bestyrelse, direktion eller lignende ansvarligt organ og verifikatorer kan af Erhvervsstyrelsen som tvangsmiddel pålægges daglige eller ugentlige bøder, hvis de undlader at

- 1) efterkomme en anmodning om oplysninger efter § 39, eller
- 2) efterkomme et påbud givet af styrelsen efter § 40, stk. 1, nr. 3.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen kan som tvangsmiddel pålægge den, som styrelsen i medfør af § 39, stk. 2, har anmodet om at udlevere bæredygtighedsmateriale, daglige eller ugentlige bøder, hvis pågældende undlader at efterkomme anmodningen.

Stk. 3. Tvangsbøder tilfalder statskassen.

Stk. 4. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan eftergive krav efter stk. 1 og 3 efter reglerne i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige.

Behandling af klager over verifikator ved Revisornævnet

§ 43. Klager over verifikatorer, jf. stk. 4, behandles af Revisornævnet, der er nedsat i henhold til § 43, stk. 1, i revisorloven.

Stk. 2. Ved Revisornævnets behandling af en sag vedrørende en verifikator skal der foruden formanden eller 1 næstformand deltage

- 1) mindst 1 medlem med kandidateksamen i samfundsvidenskabelig, tekniskvidenskabelig eller naturvidenskabelig kandidateksamen, som har dokumenteret deltagelse i mindst 8 måneder i udførelsen af bæredygtighedsrapportering eller erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering, og
- 2) 1 repræsentant for regnskabsbrugerne.

Stk. 3. Deltager der ved behandlingen flere medlemmer, skal antallet af medlemmer med baggrund som nævnt i stk. 2, nr. 1, svare til antallet af repræsentanter for regnskabsbrugerne. I sager, hvor der er nedlagt påstand om betinget frakendelse, jf. § 44, stk. 2, nedlæggelse af forbud, jf. § 44, stk. 3, eller rettighedsfrakendelse, jf. § 44, stk. 4 og 5, skal foruden formanden eller 1 næstformand altid medvirke 2 medlemmer med baggrund som nævnt i stk. 2, nr. 1, samt et tilsvarende antal repræsentanter for regnskabsbrugerne. Revisornævnet kan kun træffe afgørelse om frakendelse, herunder midlertidig frakendelse, forbud eller betinget frakendelse, når der under sagen af klager er nedlagt påstand om anvendelse af en sådan sanktion.

Stk. 4. Klager over, at en verifikator ved udførelsen af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering har tilsidesat de pligter, som stillingen medfører, kan indbringes for Revisornævnet.

Stk. 5. Revisornævnet eller formanden kan afvise at behandle klager fra personer, der ikke har en retlig interesse i det forhold, klagen angår, og klager, der på forhånd må skønnes grundløse. Er en klage indbragt af Erhvervsstyrelsen, Finanstilsynet, Skatteministeriet eller anklagemyndigheden, skal Revisornævnet behandle klagen. Foruden at afvise en klage efter 1. pkt. kan Revisornævnet eller formanden afvise at behandle en klage, der ikke er omfattet af nævnets kompetence, eller som er indgivet for sent.

Stk. 6. Erhvervsstyrelsen udpeger 3 eller flere medlemmer af Revisornævnet, som opfylder de i stk. 2, nr. 1, nævnte betingelser. De pågældende deltager, jf. stk. 3, 1. og 2. pkt., alene ved nævnets behandling af sager omfattet af stk. 1 og 4. Medlemmerne udpeges for en periode på indtil 4 år.

§ 44. En verifikator, der ved udførelsen af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering, tilsidesætter de pligter, som stillingen medfører, kan af Revisornævnet tildeles en advarsel eller pålægges en bøde på ikke over 300.000 kr. Er verifikators tilsidesættelse af de pligter, som stillingen medfører, af særlig grov karakter, kan Revisornævnet forhøje bøden op til 600.000 kr.

Stk. 2. Har en verifikator gjort sig skyldig i grov eller oftere gentaget forsømmelse ved udøvelsen af sin virksomhed, kan Revisornævnet betinget frakende vedkommende godkendelsen som verifikator. Betinget frakendelse sker på vilkår af, at vedkommende i en prøvetid på op til 5 år regnet fra Revisornævnets afgørelse ikke tilsidesætter reglerne under sådanne omstændigheder, at vedkommende efter en samlet bedømmelse skal frakendes godkendelsen. Indbringer verifikator, senest 4 uger efter at Revisornævnets afgørelse er meddelt den pågældende, afgørelsen for domstolene, og stadfæster retten afgørelsen om betinget frakendelse, regnes prøvetiden fra endelig dom. Ved den betingede frakendelse udsættes fastsættelsen af frakendelsestiden. Begår verifikator i prøvetiden et nyt forhold, der medfører frakendelse af godkendelsen, fastsætter Revisornævnet en fælles frakendelse for dette forhold og det tidligere påkendte forhold.

Stk. 3. Har en verifikator gjort sig skyldig i grov eller oftere gentaget forsømmelse ved udførelsen af erklæringsopgaven, kan Revisornævnet nedlægge forbud mod, at vedkommende i op til 3 år kan udføre eller udøve en eller flere af følgende aktiviteter:

- 1) Udføre eller kontrollere udførelsen af en erklæringsopgave om bæredygtighedsrapportering.

- 2) Udøve funktioner i en uafhængig erklæringsudbyder.
- 3) Udøve funktioner i en virksomhed af interesse for offentligheden.

Stk. 4. Har en verifikator gjort sig skyldig i grov eller oftere gentaget forsømmelse i udøvelsen af sin virksomhed, og de udviste forhold giver grund til at antage, at den pågældende ikke i fremtiden vil udøve virksomheden på forsvarlig måde, kan Revisornævnet frakende godkendelsen for en periode på 6 måneder og indtil 5 år eller indtil videre. Det samme gælder, hvis verifikators omdømme er blevet så alvorligt kompromitteret, at der er nærliggende fare for, at verifikator ikke kan varetage opgaven som offentlighedens tillidsrepræsentant på forsvarlig måde. Ved afgørelsen lægger Revisornævnet afgørende vægt på, at verifikator, jf. § 22, er offentlighedens tillidsrepræsentant.

Stk. 5. Revisornævnet kan under nævnets behandling af en sag efter stk. 4 midlertidigt frakende en verifikator godkendelsen, hvis nævnet skønner, at der er en begrundet mistanke om, at betingelserne for frakendelse, jf. stk. 4, er opfyldt, og hvis der er overhængende fare for, at verifikator under sagens behandling groft eller oftere gentaget vil overtræde sine pligter som verifikator. Nævnets afgørelse om midlertidig frakendelse varer, indtil nævnets afgørelse i sagen efter stk. 4 er endelig, eller indtil retten har truffet afgørelse i medfør af § 61.

Stk. 6. Påhviler der en uafhængig erklæringsudbyder et medansvar for tilsidesættelsen af verifikators pligter, jf. stk. 1, kan den uafhængige erklæringsudbyder tildeles en advarsel eller pålægges en bøde på ikke over 750.000 kr. Er den uafhængige erklæringsudbyders medansvar for tilsidesættelsen af verifikators pligter, jf. stk. 1, af særlig grov karakter, kan Revisornævnet forhøje bøden op til 1.500.000 kr.

Stk. 7. Verifikator skal skriftligt orientere sin kunde, herunder kundens eventuelle revisionsudvalg, om en kendelse fra Revisornævnet, hvor nævnet har fundet verifikator skyldig i en klage, der angår et forhold mellem verifikator og dennes kunde, medmindre klagen er indgivet af den pågældende kunde. Verifikator skal orientere kunden senest 4 uger efter modtagelsen af Revisornævnets kendelse.

Stk. 8. Bøder pålagt i medfør af stk. 1 og 6 tillægges udpantningsret.

Stk. 9. Afgørelser efter stk. 3 og 4 skal indeholde oplysning om adgangen til efter § 61, stk. 1, at begære domstolsprøvelse og om fristen herfor. En afgørelse efter stk. 5 skal indeholde oplysning om adgangen til efter § 62, stk. 1, at begære domstolsprøvelse og om fristen herfor.

§ 45. Revisornævnet kan ved behandlingen af sager lade afhøring af parter og vidner foretage ved byretten på det sted, hvor parten eller vidnet bor.

Stk. 2. Formanden for Revisornævnet kan ved behandlingen af større og komplicerede sager udvælge en sagkyndig til at forelægge sagen og foretage afhøringer for nævnet. Er en sag indbragt af en offentlig myndighed, afholdes udgiften til den sagkyndige af den pågældende myndighed.

§ 46. Revisornævnet kan til enhver tid efter ansøgning ophæve en afgørelse om forbud nedlagt efter § 44, stk. 3, eller en frakendelse efter § 44, stk. 4.

Stk. 2. Er en frakendelse sket indtil videre, og afslår nævnet en ansøgning efter stk. 1 om ophævelse af frakendelsen, kan verifikatoren forlange afgørelsen prøvet ved retten, hvis der er forløbet 5 år efter frakendelsen, og mindst 2 år efter at godkendelsen senest er nægtet ved dom. § 44, stk. 8, og § 61 finder tilsvarende anvendelse.

§ 47. Fristen for at indbringe en sag for Revisornævnet er 5 år regnet fra den dag, da den pligtstridige handling eller undladelse er ophørt.

Stk. 2. Fristen afbrydes ved indgivelse af klage til Revisornævnet og ved Erhvervsstyrelsens meddelelse om iværksættelse af en undersøgelse til den, som undersøgelsen berører.

§ 48. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om Revisornævnets behandling af klager over verifikatorer, herunder om gebyrbetaling for indgivelse af klage, sagernes forberedelse, sagernes berammelse, parternes fremmøde, omstændigheder, som skal indgå ved udmåling af en sanktion, og offentliggørelse af

nævnets kendelser. Der betales ikke gebyr for klager, der er indbragt efter § 43, stk. 5, 2. pkt., af offentlige myndigheder.

Stk. 2. Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om Revisornævnets behandling af sager efter § 44, stk. 5. Erhvervsministeren kan i den forbindelse fastsætte, at forvaltningslovens § 8, stk. 1, og § 21, stk. 1, og det forvaltningsretlige officialprincip fraviges.

Offentliggørelse

§ 49. Erhvervsstyrelsen offentliggør på sin hjemmeside afgørelser efter § 41, stk. 1, nr. 3. Afgørelser vedrørende verifikatorer offentliggøres i anonymiseret form.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen offentliggør på sin hjemmeside afgørelser efter § 16, stk. 3 og 4. En afgørelse anonymiseres efter udløbet af den periode, for hvilken den har virkning.

Stk. 3. Offentliggøres afgørelsen inden udløbet af klagefristen i § 60, eller påklages afgørelsen til Erhvervsankenævnet, skal offentliggørelsen efter stk. 1, 1. pkt., indeholde oplysning om status og resultatet af påklagen til Erhvervsankenævnet.

§ 50. Erhvervsstyrelsen kan, hvor det findes hensigtsmæssigt, offentliggøre, at en undersøgelse efter § 38 iværksættes eller er blevet iværksat. Erhvervsstyrelsen kan endvidere offentliggøre resultatet af en undersøgelse efter § 41.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen bestemmer, i hvilken form offentliggørelsen efter stk. 1 sker. Styrelsen kan offentliggøre identiteten på den verifikator, som er omfattet af undersøgelsen, medmindre offentliggørelsen af identiteten vil være en alvorlig trussel mod de finansielle markeders stabilitet eller en igangværende strafferetlig efterforskning, eller offentliggørelsen vil forvolde uforholdsmæssig stor skade for verifikator eller den uafhængige erklæringsudbyder. Offentliggørelsen sker på styrelsens hjemmeside.

§ 51. Revisornævnet offentliggør på sin hjemmeside kendelser, hvori der er truffet afgørelse efter § 44, stk. 1-4.

Stk. 2. Kendelser, hvor Revisornævnet har fundet en verifikator skyldig i en klage efter § 43, stk. 4, offentliggøres med oplysning om den pågældendes identitet, medmindre den pågældende af nævnet er tildelt en advarsel, offentliggørelsen af identiteten vil være en alvorlig trussel mod de finansielle markeders stabilitet eller en igangværende strafferetlig efterforskning eller offentliggørelsen vil forvolde uforholdsmæssig stor skade for verifikator eller den uafhængige erklæringsudbyder. Anonymisering af identiteten sker efter 2 år regnet fra datoen for offentliggørelsen. Uanset 2. pkt. anonymiseres kendelser efter § 44, stk. 3 og 4, først efter udløbet af den periode, for hvilken sanktionen har virkning, dog tidligst 2 år regnet fra datoen for offentliggørelsen og senest 5 år efter datoen for offentliggørelsen.

Stk. 3. Revisornævnet offentliggør endvidere på sin hjemmeside kendelser, hvori der er truffet afgørelse efter § 44, stk. 5. Har Revisornævnet midlertidigt frakendt en verifikator godkendelsen, offentliggøres kendelsen med oplysning om den pågældendes identitet, medmindre offentliggørelsen af identiteten vil være en alvorlig trussel mod de finansielle markeders stabilitet eller en igangværende strafferetlig efterforskning eller offentliggørelsen vil forvolde uforholdsmæssig stor skade for verifikator eller den uafhængige erklæringsudbyder. Anonymisering af identiteten sker, når nævnet har truffet afgørelse i sagen efter § 44, stk. 4.

Stk. 4. Offentliggøres en kendelse inden udløbet af klagefristerne nævnt i denne lov, og indbringes kendelsen for domstolene, skal offentliggørelsen indeholde oplysning om status for og resultatet af indbringelsen for domstolene.

Tavshedspligt og udveksling af oplysninger

§ 52. Erhvervsstyrelsens og DANAKs ansatte er under ansvar efter straffelovens §§ 152-152 e forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsynsvirksomheden. Tavshedspligten omfatter desuden personer, der udfører serviceopgaver for styrelsen eller DANAK,

enhver, der er beskæftiget med, og som inddrages i arbejdet med en kvalitetskontrol, eksperter, der handler på styrelsens eller DANAKs vegne, og personer, der ledsager styrelsen ved gennemførelse af en undersøgelse, jf. § 38. Det i 1. pkt. anførte gælder også efter ansættelses- eller kontraktforholdets ophør.

Stk. 2. Samtykke fra den, som tavshedspligten tilsigter at beskytte, berettiger ikke de personer, der er nævnt i stk. 1, til at videregive fortrolige oplysninger.

Stk. 3. Fortrolige oplysninger, som Erhvervsstyrelsen og DANAK modtager i henhold til dette kapitel, må kun anvendes i forbindelse med tilsynshvervet, til pålæggelse af sanktioner, eller hvis styrelsens og DANAKs afgørelse påklages til højere administrativ myndighed eller indbringes for domstolene.

§ 53. Uanset § 52 kan fortrolige oplysninger og dokumenter videregives til

- 1) Revisornævnet til varetagelsen af dets opgaver efter denne lov,
- 2) Finanstilsynet til varetagelse af dets opgaver efter den finansielle lovgivning og årsregnskabsloven,
- 3) andre offentlige myndigheder, herunder anklagemyndigheden og politiet, til varetagelse af deres opgaver efter deres respektive lovgivninger,
- 4) tilsynsmyndigheder for revisorer, revisionsvirksomheder og uafhængige erklæringsudbydere i andre EU-lande, EØS-lande eller i lande, med hvilke EU har indgået aftale, og som har ansvaret for tilsyn med godkendelse, registrering, kvalitetskontrol, undersøgelser og regeloverholdelse, under forudsætning af, at modtagerne af oplysningerne alene anvender disse til varetagelsen af deres opgaver, og
- 5) tilsynsmyndigheder for revisorer, revisionsvirksomheder og uafhængige erklæringsudbydere i andre lande end de i nr. 4 anførte til brug for varetagelse af deres funktion inden for offentligt tilsyn eller kvalitetskontrol eller i forbindelse med en undersøgelse, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Videregivelse efter stk. 1, nr. 5, kan alene ske

- 1) hvis oplysningerne eller dokumenterne vedrører bæredygtighedsrapporteringen af virksomheder, der
 - a) har udstedt værdipapirer i det pågældende land eller
 - b) indgår i en koncern, der udarbejder lovpligtigt koncernregnskab i det pågældende land,
- 2) hvis der er indgået en aftale om gensidighed med det pågældende land,
- 3) hvis formålet med anmodningen kan retfærdiggøres,
- 4) under forudsætning af, at modtagerne mindst er underlagt en lovbestemt tavshedspligt, der svarer til tavshedspligten i § 52, stk. 1, og kun kan anvende oplysningerne og dokumenterne til varetagelse af deres funktion inden for offentligt tilsyn eller kvalitetskontrol eller i forbindelse med en undersøgelse, og
- 5) hvis videregivelsen sker i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og databeskyttelsesloven.

Stk. 3. Uanset stk. 1 kan oplysninger, som Erhvervsstyrelsen og DANAK har modtaget fra en udenlandsk kompetent myndighed, alene videregives til Revisornævnet og anklagemyndigheden, medmindre den udenlandske kompetente myndighed har givet samtykke til videregivelse til andre.

Stk. 4. Alle, der i henhold til stk. 1, nr. 1-3, modtager fortrolige oplysninger fra Erhvervsstyrelsen og DANAK, er med hensyn til disse oplysninger undergivet tavshedspligt efter § 52.

Stk. 5. Erhvervsstyrelsens ansatte må ikke videregive oplysninger om en person, når vedkommende har indberettet en virksomhed eller en person til styrelsen for overtrædelse eller potentiel overtrædelse af denne lov.

Stk. 6. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om betingelserne i stk. 2.

§ 54. Erhvervsstyrelsen kan udveksle nødvendige oplysninger med andre kompetente myndigheder i et andet EU-land, i et EØS-land eller i et andet land, som EU har indgået aftale med, om

- 1) verifikatorer efter denne lov, der er godkendt her i landet, jf. § 11, stk. 1, og som ansøger om ret til at etablere sig som verifikator i et andet EU-land, i et EØS-land eller i et andet land, som EU har indgået aftale med, og

2) verifikatorer, der er godkendt efter regler, der gennemfører artikel 34, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, og som ansøger om ret til at etablere sig som verifikator her i landet, jf. § 19.

Stk. 2. Ved en kompetent myndighed i stk. 1 forstås i denne lov den eller de myndigheder, der administrerer uafhængige erklæringsudbydere i det pågældende land.

Stk. 3. De oplysninger, som kan udveksles, skal være nødvendige for, at myndighederne efter stk. 2, i de nævnte lande kan varetage deres opgaver efter stk. 1.

Stk. 4. Erhvervsstyrelsens og DANAKs udveksling af oplysninger efter stk. 1 skal ske under overholdelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og databeskyttelsesloven. Oplysningerne skal behandles fortroligt.

Stk. 5. Bestemmelserne i stk. 1-4 finder tilsvarende anvendelse på uafhængige erklæringsudbydere, som er godkendt efter regler, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, og som ansøger om registrering i det offentlige register, jf. § 3.

Stk. 6. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om udveksling af oplysninger med andre kompetente myndigheder efter stk. 1 og 5.

Finansiering af tilsynet

§ 55. Erhvervsstyrelsen kan opkræve et gebyr hos uafhængige erklæringsudbydere til finansiering af registeret, jf. § 3, samt undersøgelses- og disciplinærsystemet, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen kan opkræve et gebyr hos uafhængige erklæringsudbydere, der er omfattet af § 9, til finansiering af registeret, jf. § 3, samt undersøgelses- og disciplinærsystemet.

Stk. 3. De i stk. 1 og 2 omhandlede gebyrer tillægges udpantningsret.

Stk. 4. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om størrelsen af gebyret.

Kapitel 7

Kommunikation

§ 56. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra styrelsen og DANAK om forhold, som er omfattet af denne lov eller af regler udstedt i medfør af denne lov, skal foregå digitalt.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur el.lign.

Stk. 3. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

§ 57. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om, at styrelsen kan udstede afgørelser og andre dokumenter efter denne lov eller efter regler udstedt i medfør af denne lov uden underskrift, med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet. Sådanne afgørelser og dokumenter sidestilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om, at afgørelser og andre dokumenter, der udelukkende er truffet eller udstedt på grundlag af elektronisk databehandling, kan udstedes alene med angivelse af Erhvervsstyrelsen som afsender.

§ 58. Hvor det efter denne lov eller regler udstedt i medfør af denne lov er krævet, at et dokument, som er udstedt af andre end Erhvervsstyrelsen eller Revisornævnet, skal være underskrevet, kan dette krav opfyldes ved anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt dokumentet, jf. dog stk. 2. Sådanne dokumenter sidestilles med dokumenter med personlig underskrift.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om fravigelse af underskriftskrav. Det kan herunder bestemmes, at krav om personlig underskrift ikke kan fraviges for visse typer af dokumenter.

§ 59. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra Revisornævnet om forhold, som er omfattet af denne lov eller af regler udstedt i medfør af denne lov, skal foregå digitalt.

Kapitel 8

Klageadgang

§ 60. Afgørelser truffet af Erhvervsstyrelsen i henhold til denne lov eller forskrifter udstedt i medfør af denne lov kan indbringes for Erhvervsankenævnet, senest 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende.

Stk. 2. Afgørelser truffet efter § 38 kan dog ikke indbringes for anden administrativ myndighed. Det samme gælder afgørelser truffet i henhold til forskrifter, som er udstedt i medfør af § 56.

Stk. 3. Afgørelser truffet af Revisornævnet kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 61. En afgørelse efter § 15, stk. 1, § 44, stk. 3 og 4, kan af den, afgørelsen vedrører, forlanges indbragt for retten. Retten kan stadfæste, ophæve eller ændre afgørelsen.

Stk. 2. Anmodning om indbringelse af Erhvervsstyrelsens afgørelse for retten efter § 15, stk. 1, skal være modtaget i styrelsen, senest 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende. Styrelsen anlægger sag mod den pågældende i den borgerlige retsplejes former.

Stk. 3. Anmodning om indbringelse af afgørelsen for retten efter § 15, stk. 1, har ikke opsættende virkning, men retten kan ved kendelse bestemme, at den pågældende under sagens behandling skal have adgang til at udføre erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering.

Stk. 4. Ankes en dom, jf. stk. 3, hvorved en fratagelse ikke findes lovlig, kan den ret, der har afsagt dommen, eller den ret, hvortil sagen er indbragt, bestemme, at en verifikator ikke må udføre erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering under ankesagens behandling.

Stk. 5. Anmodning om indbringelse af en kendelse truffet af Revisornævnet efter § 44, stk. 3 og 4, skal være modtaget i Nævnenes Hus, senest 4 uger efter at kendelsen er meddelt den pågældende. Nævnenes Hus anlægger sag mod den pågældende i den borgerlige retsplejes former.

Stk. 6. Sagsanlæg vedrørende en afgørelse truffet efter § 44, stk. 3 og 4, har opsættende virkning. Retten bestemmer på sagsøgerens anmodning inden 4 uger ved kendelse, om sagsanlægget har opsættende virkning, mens sagen verserer ved retten. Retten kan bestemme, om kære af kendelsen har opsættende virkning. Retten bestemmer ved dommen, om anke har opsættende virkning, hvis retten helt eller delvis stadfæster Revisornævnets afgørelse.

§ 62. En verifikator kan forlange en afgørelse efter § 44, stk. 5, indbragt for retten. Retten kan stadfæste, ophæve eller ændre afgørelsen.

Stk. 2. Anmodning om sagsanlæg skal fremsættes over for Nævnenes Hus, inden 14 dage efter at afgørelsen er meddelt den pågældende. Nævnenes Hus anlægger herefter uden ugrundet ophold sag i den borgerlige retsplejes former mod verifikatoren. Retten træffer afgørelse inden for 4 uger efter sagens anlæg.

Stk. 3. Anmodning om sagsanlæg har ikke opsættende virkning, medmindre retten undtagelsesvist beslutter dette. Retten bestemmer ved dommen, om anke har opsættende virkning, hvis retten helt eller delvis stadfæster Revisornævnets afgørelse.

§ 63. Indbringelse af Revisornævnets kendelser for domstolene skal ske senest 4 uger, efter at kendelsen er meddelt den pågældende. Retten kan undtagelsesvis tillade, at sagen indbringes efter udløbet af fristen, når ansøgning herom indgives, inden 6 måneder efter at kendelsen er meddelt den pågældende. Meddeles tilladelse efter 2. pkt., skal sagen dog være anlagt inden 4 uger efter tilladelsens meddelelse.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 gælder ikke for kendelser vedrørende forbud eller frakendelse efter § 44, stk. 3-5.

Kapitel 9

Frister

§ 64. Hvor det i loven eller i forskrifter, der udstedes i medfør af loven, er fastsat, at en handling senest skal foretages, et bestemt antal dage, uger, måneder eller år, efter at en nærmere angivet begivenhed har fundet sted, beregnes fristen for at foretage handlingen fra dagen efter denne begivenhed, jf. stk. 2-4.

Stk. 2. Er fristen, jf. stk. 1, angivet i uger, udløber fristen for at foretage handlingen på ugedagen for den dag, hvor begivenheden fandt sted.

Stk. 3. Er fristen, jf. stk. 1, angivet i måneder, udløber fristen for at foretage handlingen på månedsdagen for den dag, hvor begivenheden fandt sted. Hvis begivenheden fandt sted på den sidste dag i en måned, eller hvis fristen udløber på en månedsdato, som ikke findes, udløber fristen altid på den sidste dag i måneden uanset månedens længde.

Stk. 4. Er fristen, jf. stk. 1, angivet i år, udløber fristen for at foretage handlingen på årsdagen for begivenheden.

Stk. 5. Udløber fristen i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag, juleaftensdag eller nytårsaftensdag, skal handlingen senest være foretaget den førstkomende hverdag derefter.

Kapitel 10

Straffebestemmelser

§ 65. Overtrædelse af § 9, stk. 2, § 17, §§ 26-28, §§ 30 og 31, og § 44, stk. 6, straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning.

Stk. 2. I forskrifter, der udstedes i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 3. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Stk. 4. En verifikator, der under udførelsen af en erklæringsopgave om bæredygtighedsrapportering afgiver urigtig skriftlig erklæring, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder. Det samme gælder en verifikator, der underskriver erklæringen om bæredygtighedsrapportering i et regnskab, som ikke er gennemgået af vedkommende, uden at dette fremgår af den afgivne erklæring om bæredygtighedsrapportering, eller uden at være tilknyttet en uafhængig erklæringsudbyder.

Stk. 5. En uafhængig erklæringsudbyder, der afgiver erklæringer efter denne lov uden at være registreret, jf. § 4, straffes med bøde.

Stk. 6. En person, der handler i strid med et forbud efter § 16, stk. 4, nr. 2, og § 44, stk. 3, nedlagt over for den pågældende, straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning.

Stk. 7. Forældelsesfristen for overtrædelse af lovens bestemmelser eller regler udstedt i medfør af loven er 5 år.

Kapitel 11

Ikrafttræden, overgangsbestemmelser m.v.

§ 66. Loven træder i kraft 1. februar 2025, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. § 9 træder i kraft den 6. januar 2027.

Stk. 3. § 68, nr. 3, træder i kraft den 6. januar 2030.

Stk. 4. § 68, nr. 2, har virkning for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2024 eller senere.

Overgangsbestemmelse

§ 67. Indtil den 1. januar 2026 kan Erhvervsstyrelsen godkende en person som verifikator, hvis vedkommende

- 1) opfylder betingelserne i § 11, stk. 1, nr. 1-4, 6-8, og stk. 3,
- 2) gennem efteruddannelse dokumenterer at have tilegnet sig den nødvendige viden om bæredygtighedsrapportering og erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering samt
- 3) er beskæftiget i en virksomhed, der senest den 31. december 2024 har påbegyndt en akkrediteringsprocedure som uafhængig erklæringsudbyder og afslutter denne procedure, jf. § 5, senest den 1. januar 2026.

Stk. 2. Bestemmelserne i §§ 12-18 finder tilsvarende anvendelse for personer, der godkendes eller er godkendt efter stk. 1.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen fastsætter de nærmere krav til efteruddannelse efter stk. 1, nr. 2.

Kapitel 12

Ændringer i anden lovgivning

§ 68. I årsregnskabsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1057 af 23. september 2024, som ændret ved § 1 i lov nr. 480 af 22. maj 2024, foretages følgende ændringer:

1. I § 18 indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. Stk. 1, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse, hvis en uafhængig erklæringsudbyder har afgivet en erklæring om bæredygtighedsrapportering.«

2. § 99 a affattes således:

»§ 99 a. Store virksomheder skal i ledelsesberetningen medtage en bæredygtighedsrapportering. I rapporteringen, der skal udgøre et særskilt afsnit, skal medtages oplysninger, der er nødvendige for at forstå virksomhedens indvirkning på bæredygtighedsspørgsmål, og hvordan bæredygtighedsspørgsmål påvirker virksomhedens udvikling, resultat og situation, jf. dog stk. 7 og 12. Virksomheden skal oplyse om den proces, den har gennemført for at identificere de oplysninger, som er medtaget i rapporteringen.

Stk. 2. Oplysninger nævnt i stk. 1, 2. pkt., skal omfatte følgende, jf. dog stk. 5:

- 1) En kort beskrivelse af virksomhedens forretningsmodel og -strategi, herunder
 - a) virksomhedens forretningsmodel og -strategis modstandsdygtighed over for risici i forbindelse med bæredygtighedsspørgsmål,
 - b) virksomhedens muligheder vedrørende bæredygtighedsspørgsmål,
 - c) virksomhedens planer, herunder gennemførelsestiltag og hertil hørende finansierings- og investeringsplaner for at sikre, at dens forretningsmodel og -strategi er forenelige med Parisaftalen inden for rammerne af De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer vedtaget den 12. december 2015 og med målet om at opnå klimaneutralitet senest i 2050 som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastlæggelse af rammerne for at opnå klimaneutralitet og, hvor det er relevant, virksomhedens eksponering for kul-, olie- og gasrelaterede aktiviteter,
 - d) hvordan virksomhedens forretningsmodel og -strategi tager hensyn til virksomhedens interessenters interesser og til virksomhedens indvirkning på bæredygtighedsspørgsmål, og
 - e) hvordan virksomhedens strategi er blevet gennemført med hensyn til bæredygtighedsspørgsmål.
- 2) En beskrivelse af de tidsfæstede mål vedrørende bæredygtighed, som virksomheden har fastsat, herunder, hvor det er relevant, absolutte mål for reduktion af drivhusgasemission i hvert fald for 2030 og 2050, en beskrivelse af virksomhedens fremskridt med hensyn til at nå disse mål og en tilkendegivelse af, hvorvidt virksomhedens mål vedrørende miljømæssige faktorer er baseret på videnskabelig dokumentation.

- 3) En beskrivelse af den rolle, som virksomhedens ledelse, jf. bilag 1, A, nr. 6, spiller med hensyn til bæredygtighedsspørgsmål, og en beskrivelse af dens ekspertise og færdigheder med henblik på at varetage denne rolle eller den mulighed, den har for at anvende bistand på dette område.
- 4) En beskrivelse af virksomhedens politikker vedrørende bæredygtighedsspørgsmål.
- 5) Oplysninger om, hvorvidt der foreligger incitamentsordninger forbundet med bæredygtighedsspørgsmål, som tilbydes medlemmer af virksomhedens ledelse, jf. bilag 1, A, nr. 6.
- 6) En beskrivelse af
 - a) due diligence-procedurer, der er gennemført af virksomheden med hensyn til bæredygtighedsspørgsmål og, hvor det er relevant, i tråd med anden lovgivning, som stiller krav til virksomheder om at gennemføre en due diligence-procedure,
 - b) de væsentligste aktuelle eller potentielle negative indvirkninger vedrørende virksomhedens egne aktiviteter og dens værdikæde, herunder dens produkter og tjenesteydelser, dens forretningsforbindelser og dens leverandørkæde, tiltag til at identificere og overvåge disse indvirkninger og andre negative indvirkninger, som virksomheden er påkrævet at identificere i henhold til anden lovgivning for virksomheder om at gennemføre en due diligence-procedure, og
 - c) eventuelle tiltag, der er taget af virksomheden for at forebygge, afbøde, afhjælpe eller standse aktuelle eller potentielle negative indvirkninger, og resultatet af sådanne tiltag.
- 7) En beskrivelse af de væsentligste risici for virksomheden vedrørende bæredygtighedsspørgsmål, herunder en beskrivelse af virksomhedens væsentligste afhængigheder, for så vidt angår disse spørgsmål, og hvordan virksomheden styrer disse risici.
- 8) Indikatorer, som er relevante for oplysningerne i nr. 1-7.

Stk. 3. Oplysningerne i stk. 2 skal omfatte oplysninger vedrørende kort-, mellem- og langsigtede horisonter, alt efter hvad der er relevant.

Stk. 4. Oplysninger efter stk. 1-3 skal, hvor det er relevant, indeholde oplysninger om virksomhedens egne aktiviteter og dens værdikæde, herunder dens produkter og tjenesteydelser, dens forretningsforbindelser og dens leverandørkæde. Oplysninger efter stk. 1-3 skal endvidere indeholde henvisninger til og yderligere forklaringer på andre oplysninger, der er medtaget, jf. § 99, og beløb, der er anført i årsregnskabet.

Stk. 5. Virksomheden kan i særlige tilfælde undlade at give oplysninger efter stk. 2-4, hvis offentliggørelse af de pågældende oplysninger kan forventes at volde betydelig skade for virksomheden i forbindelse med igangværende forhandlinger eller retstvister. Undlader virksomheden at give oplysninger, jf. 1. pkt., må dette dog ikke forhindre, at rapporteringen giver en rimelig og afbalanceret forståelse af virksomhedens udvikling, resultat og situation og virksomhedens aktivitets påvirkning af de forhold, der er nævnt i stk. 1. Undlader virksomheden at give oplysninger, jf. 1. pkt., skal virksomheden oplyse dette i sin rapportering.

Stk. 6. Oplysninger, der efter stk. 1-5 skal medtages i bæredygtighedsrapporteringen, skal afgives i overensstemmelse med de for virksomheden til enhver tid relevante standarder for bæredygtighedsrapportering som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, herunder i delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold til direktivet. Henvises der til internationale retningslinjer, protokoller el.lign. vedrørende bæredygtighedsrapportering i de i 1. pkt. omtalte standarder, vil disse være gældende, uanset at de ikke foreligger på dansk.

Stk. 7. En dattervirksomhed kan undlade at medtage oplysninger efter stk. 1-6 i sin ledelsesberetning, hvis modervirksomheden opfylder oplysningskravene efter stk. 1-6 i sin konsoliderede ledelsesberetning for den samlede koncern. Er en dattervirksomheds modervirksomhed etableret i et land uden for EU/EØS, kan dattervirksomheden undlade at medtage oplysningerne efter stk. 1-6 i sin ledelsesberetning, hvis dattervirksomheden er omfattet af en konsolideret bæredygtighedsrapportering efter stk. 11. En dattervirksomhed som nævnt i 2. pkt. kan endvidere undlade at medtage oplysningerne efter stk. 1-6 i sin

ledelsesberetning, hvis dens modervirksomhed medtager oplysningerne i sin konsoliderede bæredygtighedsrapportering, jf. dog stk. 9, og hvis bæredygtighedsrapporteringen er udarbejdet i overensstemmelse med de i stk. 6 nævnte standarder eller på en måde, der er vurderet at være ligeværdig med standarderne for bæredygtighedsrapportering.

Stk. 8. Anvender en dattervirksomhed bestemmelsen i stk. 7, 1. pkt., skal dattervirksomhedens ledelsesberetning indeholde oplysning om

- 1) navn og hjemsted på den modervirksomhed, der rapporterer oplysninger på koncernniveau i overensstemmelse med stk. 1-6 eller på en måde, der er vurderet at være ligeværdig med standarderne for bæredygtighedsrapportering som fastsat i overensstemmelse med de i stk. 6 nævnte standarder,
- 2) url-adresse på modervirksomhedens konsoliderede ledelsesberetning, jf. stk. 7, 1. pkt., eller i givet fald på dens konsoliderede bæredygtighedsrapportering og på erklæringen om bæredygtighedsrapportering, jf. § 135 c, eller på erklæringen om bæredygtighedsrapportering, jf. stk. 9, nr. 2, og
- 3) at dattervirksomheden er undtaget fra bestemmelserne i stk. 1-6.

Stk. 9. Anvender en dattervirksomhed bestemmelsen i stk. 7, og er dattervirksomhedens modervirksomhed hjemmehørende i et land uden for EU/EØS, skal

- 1) dattervirksomhedens ledelsesberetning indeholde oplysninger som nævnt i stk. 8,
- 2) dattervirksomheden sammen med sin egen årsrapport indsende modervirksomhedens konsoliderede bæredygtighedsrapportering og erklæringen om bæredygtighedsrapporteringen i overensstemmelse med § 138 til Erhvervsstyrelsen og
- 3) de oplysninger, der fremlægges i henhold til artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer vedrørende aktiviteter udført af dattervirksomheden, herunder dens dattervirksomheder, være indeholdt i dattervirksomhedens ledelsesberetning eller være indeholdt i modervirksomhedens konsoliderede bæredygtighedsrapportering.

Stk. 10. For virksomheder, som udarbejder konsolideret bæredygtighedsrapportering, er det tilstrækkeligt, at oplysningerne efter stk. 1-6 gives for koncernen som helhed, jf. dog § 128, stk. 4.

Stk. 11. En dattervirksomhed, hvis modervirksomhed har hjemsted uden for EU/EØS, er, jf. stk. 7, 2. pkt., indtil den 6. januar 2030 undtaget fra pligten i stk. 1, hvis dattervirksomheden og dens dattervirksomheder er omfattet af en konsolideret bæredygtighedsrapportering, som er udarbejdet af en anden dattervirksomhed inden for EU/EØS, og som opfylder betingelserne i 3. pkt. En bæredygtighedsrapportering efter 1. pkt. kan indeholde oplysninger efter artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer og skal da omfatte de aktiviteter, der udføres af alle modervirksomhedens dattervirksomheder inden for EU/EØS, som er omfattet af forordningen. En bæredygtighedsrapportering efter 1. pkt. skal

- 1) omfatte alle modervirksomhedens dattervirksomheder i EU/EØS, der har pligt til at udarbejde en bæredygtighedsrapportering efter stk. 1-6 eller tilsvarende national regulering i det pågældende EU-/EØS-land,
- 2) være udarbejdet i overensstemmelse med stk. 1-6, jf. stk. 10, eller tilsvarende national regulering i det pågældende EU-/EØS-land,
- 3) være udarbejdet af en anden koncernforbundet dattervirksomhed inden for EU/EØS, som er en af modervirksomhedens dattervirksomheder inden for EU/EØS, der i mindst 1 af de foregående 5 regnskabsår på et konsolideret grundlag havde den største omsætning inden for EU/EØS, og
- 4) offentliggøres i overensstemmelse med § 138 eller tilsvarende national regulering i det pågældende EU-/EØS-land.

Stk. 12. En modervirksomhed, der er en erhvervsdrivende fond, som undlader at udarbejde koncernregnskab i medfør af § 111, stk. 2, er undtaget fra at udarbejde bæredygtighedsrapportering, hvis dattervirksomheden opfylder oplysningskravene efter stk. 1-6 i sin ledelsesberetning. Herudover er en modervirksomhed, der er en erhvervsdrivende fond, som undlader at udarbejde koncernregnskab i medfør af § 111, stk. 3, undtaget fra at udarbejde bæredygtighedsrapportering, hvis den dattervirksomhed, der

udarbejder det i § 111, stk. 3, nr. 1, nævnte reviderede koncernregnskab, opfylder oplysningskravene efter stk. 1-6 i sin konsoliderede ledelsesberetning.

Stk. 13. § 99 a finder ikke anvendelse for en alternativ investeringsfond som defineret i § 3, stk. 1, nr. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.«

3. § 99 a affattes således:

»§ 99 a. Store virksomheder skal i ledelsesberetningen medtage en bæredygtighedsrapportering. I rapporteringen, der skal udgøre et særskilt afsnit, skal medtages oplysninger, der er nødvendige for at forstå virksomhedens indvirkning på bæredygtighedsspørgsmål, og hvordan bæredygtighedsspørgsmål påvirker virksomhedens udvikling, resultat og situation, jf. dog stk. 7 og 11. Virksomheden skal oplyse om den proces, den har gennemført for at identificere de oplysninger, som er medtaget i rapporteringen.

Stk. 2. Oplysninger nævnt i stk. 1, 2. pkt., skal omfatte følgende, jf. dog stk. 5:

- 1) En kort beskrivelse af virksomhedens forretningsmodel og -strategi, herunder
 - a) virksomhedens forretningsmodel og -strategis modstandsdygtighed over for risici i forbindelse med bæredygtighedsspørgsmål,
 - b) virksomhedens muligheder vedrørende bæredygtighedsspørgsmål,
 - c) virksomhedens planer, herunder gennemførelsestiltag og hertil hørende finansierings- og investeringsplaner for at sikre, at dens forretningsmodel og -strategi er forenelige med Parisaftalen inden for rammerne af De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer vedtaget den 12. december 2015 og med målet om at opnå klimaneutralitet senest i 2050 som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastlæggelse af rammerne for at opnå klimaneutralitet og, hvor det er relevant, virksomhedens eksponering for kul-, olie- og gasrelaterede aktiviteter,
 - d) hvordan virksomhedens forretningsmodel og -strategi tager hensyn til virksomhedens interessenters interesser og til virksomhedens indvirkning på bæredygtighedsspørgsmål, og
 - e) hvordan virksomhedens strategi er blevet gennemført med hensyn til bæredygtighedsspørgsmål.
- 2) En beskrivelse af de tidsfæstede mål vedrørende bæredygtighed, som virksomheden har fastsat, herunder, hvor det er relevant, absolutte mål for reduktion af drivhusgasemission i hvert fald for 2030 og 2050, en beskrivelse af virksomhedens fremskridt med hensyn til at nå disse mål og en tilkendegivelse af, hvorvidt virksomhedens mål vedrørende miljømæssige faktorer er baseret på videnskabelig dokumentation.
- 3) En beskrivelse af den rolle, som virksomhedens ledelse, jf. bilag 1, A, nr. 6, spiller med hensyn til bæredygtighedsspørgsmål, og en beskrivelse af dens ekspertise og færdigheder med henblik på at varetage denne rolle eller den mulighed, den har for at anvende bistand på dette område.
- 4) En beskrivelse af virksomhedens politikker vedrørende bæredygtighedsspørgsmål.
- 5) Oplysninger om, hvorvidt der foreligger incitamentsordninger forbundet med bæredygtighedsspørgsmål, som tilbydes medlemmer af virksomhedens ledelse, jf. bilag 1, A, nr. 6.
- 6) En beskrivelse af
 - a) due diligence-procedurer, der er gennemført af virksomheden med hensyn til bæredygtighedsspørgsmål og, hvor det er relevant, i tråd med anden lovgivning, som stiller krav til virksomheder om at gennemføre en due diligence-procedure,
 - b) de væsentligste aktuelle eller potentielle negative indvirkninger vedrørende virksomhedens egne aktiviteter og dens værdikæde, herunder dens produkter og tjenesteydelser, dens forretningsforbindelser og dens leverandørkæde, tiltag til at identificere og overvåge disse indvirkninger og andre negative indvirkninger, som virksomheden er påkrævet at identificere i henhold til anden lovgivning for virksomheder om at gennemføre en due diligence-procedure, og
 - c) eventuelle tiltag, der er taget af virksomheden for at forebygge, afbøde, afhjælpe eller standse aktuelle eller potentielle negative indvirkninger, og resultatet af sådanne tiltag.

7) En beskrivelse af de væsentligste risici for virksomheden vedrørende bæredygtighedsspørgsmål, herunder en beskrivelse af virksomhedens væsentligste afhængigheder, for så vidt angår disse spørgsmål, og hvordan virksomheden styrer disse risici.

8) Indikatorer, som er relevante for oplysningerne i nr. 1-7.

Stk. 3. Oplysningerne i stk. 2 skal omfatte oplysninger vedrørende kort-, mellem- og langsigtede horisonter, alt efter hvad der er relevant.

Stk. 4. Oplysninger efter stk. 1-3 skal, hvor det er relevant, indeholde oplysninger om virksomhedens egne aktiviteter og dens værdikæde, herunder dens produkter og tjenesteydelser, dens forretningsforbindelser og dens leverandørkæde. Oplysninger efter stk. 1-3 skal endvidere indeholde henvisninger til og yderligere forklaringer på andre oplysninger, der er medtaget, jf. § 99, og beløb, der er anført i årsregnskabet.

Stk. 5. Virksomheden kan i særlige tilfælde undlade at give oplysninger efter stk. 2-4, hvis offentliggørelse af de pågældende oplysninger kan forventes at volde betydelig skade for virksomheden i forbindelse med igangværende forhandlinger eller retstvister. Undlader virksomheden at give oplysninger, jf. 1. pkt., må dette dog ikke forhindre, at rapporteringen giver en rimelig og afbalanceret forståelse af virksomhedens udvikling, resultat og situation og virksomhedens aktivitets påvirkning af de forhold, der er nævnt i stk. 1. Undlader virksomheden at give oplysninger, jf. 1. pkt., skal virksomheden oplyse dette i sin rapportering.

Stk. 6. Oplysninger, der efter stk. 1-5 skal medtages i bæredygtighedsrapporteringen, skal afgives i overensstemmelse med de for virksomheden til enhver tid relevante standarder for bæredygtighedsrapportering som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, herunder i delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold til direktivet. Henvises der til internationale retningslinjer, protokoller el.lign. vedrørende bæredygtighedsrapportering i de i 1. pkt. omtalte standarder, vil disse være gældende, uanset at de ikke foreligger på dansk.

Stk. 7. En dattervirksomhed, som indgår i en koncern, kan undlade at medtage oplysninger efter stk. 1-6 i sin ledelsesberetning, hvis modervirksomheden opfylder oplysningskravene efter stk. 1-6 i sin konsoliderede ledelsesberetning for den samlede koncern. Er en dattervirksomheds modervirksomhed etableret i et land uden for EU/EØS, kan dattervirksomheden undlade at medtage oplysningerne efter stk. 1-6 i sin ledelsesberetning, hvis modervirksomheden medtager oplysningerne i sin konsoliderede bæredygtighedsrapportering, jf. dog stk. 9, og hvis bæredygtighedsrapporteringen er udarbejdet i overensstemmelse med de i stk. 6 nævnte standarder eller på en måde, der er vurderet at være ligeværdig med standarderne for bæredygtighedsrapportering.

Stk. 8. Anvender en dattervirksomhed bestemmelsen i stk. 7, 1. pkt., skal dattervirksomhedens ledelsesberetning indeholde oplysning om

- 1) navn og hjemsted på den modervirksomhed, der rapporterer oplysninger på koncernniveau i overensstemmelse med stk. 1-6 eller på en måde, der er vurderet at være ligeværdig med standarderne for bæredygtighedsrapportering som fastsat i overensstemmelse med de i stk. 6 nævnte standarder,
- 2) url-adresse på modervirksomhedens konsoliderede ledelsesberetning, jf. stk. 7, 1. pkt., eller i givet fald på dens konsoliderede bæredygtighedsrapportering og på erklæringen om bæredygtighedsrapportering, jf. § 135 c, eller på erklæringen om bæredygtighedsrapportering, jf. stk. 9, nr. 2, og
- 3) at dattervirksomheden er undtaget fra bestemmelserne i stk. 1-6.

Stk. 9. Anvender en dattervirksomhed bestemmelsen i stk. 7, og er dattervirksomhedens modervirksomhed hjemmehørende i et land uden for EU/EØS, skal

- 1) dattervirksomhedens ledelsesberetning indeholde oplysninger som nævnt i stk. 8,
- 2) dattervirksomheden sammen med sin egen årsrapport indsende modervirksomhedens konsoliderede bæredygtighedsrapportering og erklæringen om bæredygtighedsrapporteringen i overensstemmelse med § 138 til Erhvervsstyrelsen og

3) de oplysninger, der fremlægges i henhold til artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer vedrørende aktiviteter udført af dattervirksomheden, herunder dens dattervirksomheder, være indeholdt i dattervirksomhedens ledelsesberetning eller være indeholdt i modervirksomhedens konsoliderede bæredygtighedsrapportering.

Stk. 10. For virksomheder, som udarbejder konsolideret bæredygtighedsrapportering, er det tilstrækkeligt, at oplysningerne efter stk. 1-6 gives for koncernen som helhed, jf. dog § 128, stk. 4.

Stk. 11. En modervirksomhed, der er en erhvervsdrivende fond, som undlader at udarbejde koncernregnskab i medfør af § 111, stk. 2, er undtaget fra at udarbejde bæredygtighedsrapportering, hvis dattervirksomheden opfylder oplysningskravene efter stk. 1-6 i sin ledelsesberetning. Herudover er en modervirksomhed, der er en erhvervsdrivende fond, som undlader at udarbejde koncernregnskab i medfør af § 111, stk. 3, undtaget fra at udarbejde bæredygtighedsrapportering, hvis den dattervirksomhed, der udarbejder det i § 111, stk. 3, nr. 1, nævnte reviderede koncernregnskab, opfylder oplysningskravene efter stk. 1-6 i sin konsoliderede ledelsesberetning.

Stk. 12. § 99 a finder ikke anvendelse for en alternativ investeringsfond som defineret i § 3, stk. 1, nr. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.«

4. I § 135 b, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »årsrapporten«: », jf. dog stk. 2.«

5. I § 135 b indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Uanset stk. 1, 2. pkt., kan erklæringer om bæredygtighedsrapportering afgives gennem uafhængige erklæringsudbydere, som er registreret i henhold til lov om uafhængige erklæringsudbydere vedrørende bæredygtighedsrapportering.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

6. I § 135 c, stk. 2, indsættes efter »bæredygtighedsrapportering«: », og gennem uafhængige erklæringsudbydere, som er registreret i henhold til lov om uafhængige erklæringsudbydere vedrørende bæredygtighedsrapportering.«

7. I § 138, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »revisor«: »eller en uafhængig erklæringsudbyder«.

8. I § 159, stk. 1, 1. pkt., udgår »fra en revisor«.

9. I § 159 b, stk. 1, indsættes efter nr. 14 som nyt nummer:

»15) Lov om uafhængige erklæringsudbydere vedrørende bæredygtighedsrapportering.«

Nr. 15 bliver herefter nr. 16.

10. I § 159 b, stk. 1, nr. 15, der bliver nr. 16, ændres »nr. 1-14.« til: »nr. 1-15.«

11. I § 160 indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. Stk. 1, 1. pkt., finder tilsvarende anvendelse, hvis en uafhængig erklæringsudbyder har afgivet en erklæring om bæredygtighedsrapportering.«

12. I § 162 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Stk. 2 finder tilsvarende anvendelse, hvis den uafhængige erklæringsudbyder, som har afgivet erklæring om virksomhedens bæredygtighedsrapportering, undlader at give oplysning i henhold til § 160.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

§ 69. I revisorloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1219 af 31. august 2022, som ændret ved § 342 i lov nr. 718 af 13. juni 2023 og § 2 i lov nr. 480 af 22. maj 2024, foretages følgende ændringer:

1. I § 3 b, stk. 2, indsættes efter »bæredygtighedsrapportering«: », eller en verifikator, der er godkendt efter lov om uafhængige erklæringsudbydere vedrørende bæredygtighedsrapportering«.

2. I § 18 a indsættes efter »en tiltrædende revisor«: »eller en uafhængig erklæringsudbyder«.

3. I § 19, stk. 3, indsættes som 4. pkt.:

»2. og 3. pkt. finder tilsvarende anvendelse, hvis der er valgt en revisor og en uafhængig erklæringsudbyder til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering.«

4. I § 19, stk. 5, indsættes som 3. pkt.:

»Uanset 2. pkt. kan en erklæring om bæredygtighedsrapportering afgives sammen med en verifikator, der på vegne af en valgt uafhængig erklæringsudbyder udfører erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering.«

5. I § 30, stk. 2, indsættes som 4. pkt.:

»3. pkt. finder tilsvarende anvendelse, hvis en uafhængig erklæringsudbyder er valgt til at afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering.«

6. I § 31, stk. 3, nr. 4, indsættes som 2. pkt.:

»1. pkt. finder tilsvarende anvendelse, hvis erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering afgives af en uafhængig erklæringsudbyder.«

7. I § 31, stk. 3, nr. 5, indsættes som 2. pkt.:

»Er en uafhængig erklæringsudbyder valgt til at udføre erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering, finder kontrollen og overvågningen efter 1. pkt. anvendelse på den uafhængige erklæringsudbyders uafhængighed i overensstemmelse med §§ 28-30 i lov om uafhængige erklæringsudbydere vedrørende bæredygtighedsrapportering.«

8. I § 32 a, stk. 2, 1. pkt., ændres »10 andre« til: »12 andre«, og efter »for revisionsbranchen« indsættes: », 2 medlemmer skal være repræsentanter for uafhængige erklæringsudbydere«.

9. I § 52, stk. 6, 2. pkt., udgår: »på et forberedende retsmøde«.

10. I § 52, stk. 6, 2. pkt., indsættes efter »anmodning«: »inden 4 uger«.

11. § 52, stk. 6, 4. pkt., ophæves.

§ 70. I selskabsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1168 af 1. september 2023, som ændret ved § 1 i lov nr. 1553 af 12. december 2023, § 3 i lov nr. 480 af 22. maj 2024 og § 2 i lov nr. 639 af 11. juni 2024, foretages følgende ændringer:

1. I § 149 a, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »revisorer«: »eller uafhængige erklæringsudbydere, der er registreret efter lov om uafhængige erklæringsudbydere vedrørende bæredygtighedsrapportering«.

2. I § 149 a, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »revisor«: »eller en uafhængig erklæringsudbyder«.

3. I § 149 a, stk. 2, indsættes som 4. pkt.:

»Erhvervsstyrelsens anlæggelse af en sag om afsættelse af en uafhængig erklæringsudbyder i henhold til § 146, stk. 4, 2. pkt., sker som tilsynsmyndighed for verifikatorer, jf. § 33 i lov om uafhængige erklæringsudbydere vedrørende bæredygtighedsrapportering.«

4. I § 149 a, stk. 3, indsættes efter »revisor«: »eller uafhængig erklæringsudbyder«.

§ 71. I erhvervsvirksomhedsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 249 af 1. februar 2021, som ændret ved § 4 i lov nr. 480 af 22. maj 2024, foretages følgende ændringer:

1. I § 11, stk. 1, indsættes som 5. pkt.:

»4. pkt. finder tilsvarende anvendelse på en uafhængig erklæringsudbyder, der er valgt til at afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering.«

2. I § 11, stk. 2, indsættes som 3. pkt.:

»1. og 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse på en uafhængig erklæringsudbyder, der er valgt til at afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering.«

3. I § 11 a, 2. pkt., indsættes efter »revisorer«: »eller uafhængige erklæringsudbydere«.

4. I § 18, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »en revisor«: »eller en uafhængig erklæringsudbyder«.

5. I § 18, stk. 2, indsættes som 3. pkt.:

»1. og 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse vedrørende en uafhængig erklæringsudbyder, der er valgt til at afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering.«

6. I § 19, stk. 1, 4. pkt., indsættes efter »en revisor«: »eller en uafhængig erklæringsudbyder«.

7. I § 19, stk. 2, indsættes som 3. pkt.:

»1. og 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse for en uafhængig erklæringsudbyder, der er valgt til at afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering.«

8. To steder i § 19, stk. 3, 1. pkt., indsættes efter »en revisor«: »eller en uafhængig erklæringsudbyder«.

9. I § 19, stk. 3, 2. pkt., indsættes efter »jf. revisorlovens § 32«: », henholdsvis tilsynsmyndighed for verifikatorer, jf. § 33 i lov om uafhængige erklæringsudbydere vedrørende bæredygtighedsrapportering«.

10. § 19, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Sag om afsættelse af virksomhedens revisor eller en uafhængig erklæringsudbyder efter stk. 3 anlægges mod virksomheden og føres i den borgerlige retsplejes former. Tages en påstand om, at revisoren eller den uafhængige erklæringsudbyder skal afsættes, til følge, fratræder revisoren eller den uafhængige erklæringsudbyder, når dommen er endelig. Retten underretter samtidig Erhvervsstyrelsen og revisoren eller den uafhængige erklæringsudbyder om afsættelsen. Styrelsen registrerer på baggrund af dommen den afsatte revisors eller uafhængige erklæringsudbyders fratræden i styrelsens it-system.«

§ 72. I lov om erhvervsdrivende fonde, jf. lovbekendtgørelse nr. 984 af 20. september 2019, som ændret ved § 11 i lov nr. 2601 af 28. december 2021, § 3 i lov nr. 568 af 10. maj 2022, § 2 i lov nr. 1553 af 12. december 2023 og § 5 i lov nr. 480 af 22. maj 2024, foretages følgende ændring:

1. I § 75 a, 1. pkt., indsættes efter »revisorer«: »eller uafhængige erklæringsudbydere, der er registreret efter lov om uafhængige erklæringsudbydere vedrørende bæredygtighedsrapportering«.

§ 73. I lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 1013 af 21. august 2024, foretages følgende ændringer:

1. I § 193 a, stk. 2, indsættes efter »bæredygtighedsrapportering«: », eller gennem en uafhængig erklæringsudbyder, som er registreret i henhold til lov om uafhængige erklæringsudbydere vedrørende bæredygtighedsrapportering«.

2. § 193 a, stk. 6, affattes således:

»Stk. 6. Finanstilsynet fastsætter bestemmelser om gennemførelse af revisors eller den uafhængige erklæringsudbyders afgivelse af erklæringer om bæredygtighedsrapportering. Finanstilsynet kan endvidere fastsætte bestemmelser om intern revision for så vidt angår bæredygtighedsrapportering.«

3. I § 195, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »revisor«: »eller en uafhængig erklæringsudbyder«.

4. I § 199, stk. 12, indsættes efter »dattervirksomheder«: », herunder bestemmelser om intern revision«.

§ 74. I lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, jf. lovbekendtgørelse nr. 232 af 1. marts 2024, som ændret ved § 10 i lov nr. 480 af 22. maj 2024 og § 4 i lov nr. 481 af 22. maj 2024, foretages følgende ændringer:

1. I § 154 a, stk. 2, indsættes efter »bæredygtighedsrapportering«: », eller gennem en uafhængig erklæringsudbyder, som er registreret i henhold til lov om uafhængige erklæringsudbydere vedrørende bæredygtighedsrapportering«.

2. § 154 a, stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. Finanstilsynet fastsætter bestemmelser om gennemførelse af revisors eller den uafhængige erklæringsudbyders afgivelse af erklæringer om bæredygtighedsrapportering. Finanstilsynet kan endvidere fastsætte bestemmelser om intern revision for så vidt angår bæredygtighedsrapportering.«

3. I § 156, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »revisor«: »eller en uafhængig erklæringsudbyder«.

4. I § 160, stk. 10, udgår »og om systemrevisionens gennemførelse i fælles datacentraler«.

§ 75. I lov om forsikringsvirksomhed i tværgående pensionskasser, livsforsikringsselskaber og skadesforsikringsselskaber m.v., jf. lov nr. 718 af 13. juni 2023, som ændret ved § 9 i lov nr. 1546 af 12. december 2023, § 11 i lov nr. 480 af 22. maj 2024, § 8 i lov nr. 481 af 22. maj 2024 og § 4 i lov nr. 639 af 11. juni 2024, foretages følgende ændringer:

1. I § 187 a, stk. 2, indsættes efter »bæredygtighedsrapportering«: », eller gennem en uafhængig erklæringsudbyder, som er registreret i henhold til lov om uafhængige erklæringsudbydere vedrørende bæredygtighedsrapportering«.

2. § 187 a, stk. 6, affattes således:

»Stk. 6. Finanstilsynet fastsætter bestemmelser om gennemførelse af revisors eller den uafhængige erklæringsudbyders afgivelse af erklæringer om bæredygtighedsrapportering. Finanstilsynet kan endvidere fastsætte bestemmelser om intern revision for så vidt angår bæredygtighedsrapportering.«

3. I § 189, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »revisor«: »eller en uafhængig erklæringsudbyder«.

Kapitel 13

Territorialbestemmelser

§ 76. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Stk. 2. Loven kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Grønland med de afvigelser, som de særlige grønlandske forhold tilsiger.

Stk. 3. §§ 1-67, 73 og 74 kan ved en kongelig anordning helt eller delvist sættes i kraft for Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger.

- ¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2464 af 14. december 2022 om ændring af forordning (EU) nr. 537/2014, direktiv 2004/109/EF, direktiv 2006/43/EF og direktiv 2013/34/EU for så vidt angår virksomheders bæredygtighedsrapportering, EU-Tidende 2022, nr. L 322, side 15.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Anvendelsesområde

2.1.1. Gældende ret

2.1.2. Bæredygtighedsdirektivet

2.1.3. Erhvervsministeriets overvejelser

2.1.4. Den foreslåede ordning

2.2. Godkendelse af uafhængige erklæringsudbydere

2.2.1. Gældende ret

2.2.2. Bæredygtighedsdirektivet

2.2.3. Erhvervsministeriets overvejelser

2.2.4. Den foreslåede ordning

2.3. Godkendelse til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering

2.3.1. Gældende ret

2.3.2. Bæredygtighedsdirektivet

2.3.3. Erhvervsministeriets overvejelser

2.3.4. Den foreslåede ordning

2.4. Faglig etik, uafhængighed, objektivitet, fortrolighed og tavshedspligt

2.4.1. Gældende ret

2.4.2. Bæredygtighedsdirektivet

2.4.3. Erhvervsministeriets overvejelser

2.4.4. Den foreslåede ordning

2.5. Udførelse af erklæringsopgaver

2.5.1. Gældende ret

2.5.2. Bæredygtighedsdirektivet

2.5.3. Erhvervsministeriets overvejelser

2.5.4. Den foreslåede ordning

2.6. Tilsyn

2.6.1. Gældende ret

2.6.2. Bæredygtighedsdirektivet

2.6.3. Erhvervsministeriets overvejelser

2.6.4. Den foreslåede ordning

2.7. Straf, ikrafttræden og overgangsbestemmelser

2.7.1. Gældende ret

2.7.2. Bæredygtighedsdirektivet

2.7.3. Erhvervsministeriets overvejelser

2.7.4. Den foreslåede ordning

3. Forholdet til databeskyttelsesreglerne

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

7. Klimamæssige konsekvenser

8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

9. Forholdet til EU-retten

10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

11. Sammenfattende skema

1. Indledning

Lovforslaget gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv EU 2022/2464 af 14. december 2022 om ændring af forordning (EU) nr. 537/2014, direktiv 2004/109/EF, direktiv 2006/43/EF og direktiv 2013/34/EU for så vidt angår virksomheders bæredygtighedsrapportering (bæredygtighedsdirektivet).

Efter lov nr. 480 af 22. maj 2024 om virksomheders bæredygtighedsrapportering, som gennemfører bæredygtighedsdirektivet, skal store virksomheder og alle børsnoterede virksomheder (med undtagelse af

børsnoterede mikrovirksomheder) rapportere bæredygtighedsoplysninger i ledelsesberetningen i årsrapporten. Bæredygtighedsrapporteringen skal forsynes med en erklæring med begrænset sikkerhed for at sikre troværdigheden af bæredygtighedsoplysningerne og dermed behovene hos brugere af oplysningerne, herunder investorer m.fl. Det er omfattende og vigtige nye rapporteringskrav, som kræver de rette kompetencer hos dem, der afgiver erklæringerne.

Det er i dag kun godkendte revisorer, der kan afgive erklæringer om virksomhedens bæredygtighedsrapportering. Bæredygtighedsdirektivet indeholder imidlertid en mulighed for, at medlemsstaterne kan tillade, at også uafhængige udbydere af erklæringsydelser kan afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering.

Regeringen ønsker at udnytte denne mulighed, så andre end godkendte revisorer også kan afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering. Lovforslaget åbner således for, at også andre faggrupper med f.eks. naturfaglige, samfundsvidenskabelige og teknisk videnskabelige kandidatuddannelser kan komme ind på markedet og tilbyde erklæringsydelser til virksomhederne om bæredygtighedsrapportering. Det vurderes, at disse faggrupper besidder relevant viden om bæredygtighedsforhold og dermed kan understøtte kvaliteten af og tilliden til erklæringer af bæredygtighedsrapportering. Erklæringer fra disse faggrupper vil skulle afgives gennem en uafhængig erklæringsudbyder, der er akkrediteret af Den Danske Akkrediteringsfond (DANAK) til at udføre erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering. Erklæringer fra de uafhængige udbydere vil være sidestillet med erklæringer afgivet af de godkendte revisorer om bæredygtighedsrapportering.

I forbindelse med evaluering af revisorloven i 2021 blev det konstateret, at der er en stor koncentration på det danske marked for revision af virksomheder af interesse for offentligheden, det vil sige børsnoterede virksomheder, penge- og realkreditinstitutter samt forsikringselskaber. Det fremgår også af bæredygtighedsdirektivet, at der er en risiko for yderligere koncentration af revisionsmarkedet, som kan være en trussel for revisorernes uafhængighed og øgning af honorarerne, herunder for afgivelse af erklæring om bæredygtighed.

På denne baggrund henviser Erhvervsministeriet til, at virksomhederne bør tilbydes et bredere udvalg af udbydere til afgivelse af erklæringer om bæredygtighedsrapportering.

Lovforslaget skal være med til at øge konkurrencen og give flere valgmuligheder for virksomhederne på området. Ved høringen af lovforslaget om virksomheders bæredygtighedsrapportering var der bred opbakning til udnyttelsen af optionen, som blev vurderet at ville øge konkurrencen til gavn for det danske erhvervsliv.

Bæredygtighedsdirektivet kræver, at uafhængige erklæringsudbydere skal akkrediteres af det nationale akkrediteringsorgan for at kunne afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering.

Der eksisterer ikke i dag et marked for uafhængige erklæringsudbydere vedrørende bæredygtighedsrapportering i Danmark. Erhvervsministeriet har derfor forud for dette lovforslag gennemført et afklarende arbejde vedrørende etablering og udmøntning af en akkrediteringsordning.

Lovforslaget forudsætter, at der etableres en akkrediteringsordning i samarbejde med DANAK, som efter direktivet er det kompetente organ til at akkreditere erklæringsudbydere til at kunne afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering. Akkrediteringskravene tager udgangspunkt i ISO-standarder, som suppleres af specificerede krav, som tilsammen afspejler kravene i bæredygtighedsdirektivet.

Det er centralt, at bæredygtighedsrapporteringen bliver både troværdig og anvendelig for regnskabsbrugere. Det følger derfor af bæredygtighedsdirektivet, at uafhængige erklæringsudbydere skal underlæg-

ges tilsvarende krav, som stilles for revisorer, for så vidt angår afgivelse af erklæringer om bæredygtighedsrapportering. Det gælder navnlig krav om uddannelse og eksamen, efteruddannelse, kvalitetssikringssystemer, faglig etik, uafhængighed m.v., udnævnelse og afskedigelse, undersøgelser og sanktioner, tilrettelæggelsen af arbejdet, rapportering af uregelmæssigheder samt udførelse af erklæringsopgaven og indholdet af erklæringen. Disse krav er gennemført i revisorloven, og lovforslagets hovedpunkter afspejler disse krav.

Lovforslaget vil fastsætte betingelserne for registrering og godkendelse af uafhængige erklæringsudbydere, som er virksomheder, der er akkrediteret af DANAK til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapporteringen. Derudover vil lovforslaget fastsætte betingelserne for, at personer beskæftiget i en uafhængig erklæringsudbyder kan blive godkendt som verifikatorer af Erhvervsstyrelsen til at afgive, dvs. underskrive, erklæringer om bæredygtighedsrapportering. Derudover omfatter lovforslaget vilkårene for udførelse af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering samt regler om offentligt tilsyn.

Loven er en ny hovedlov, hvor Erhvervsstyrelsen bemyndiges til via bekendtgørelser at fastsætte de specifikke akkrediteringskrav for, at en erklæringsudbyder kan afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering. Der vil desuden være behov for, at Erhvervsstyrelsen bemyndiges til i bekendtgørelser at fastsætte kravene for akkreditering, herunder kravene til intern organisation m.v. for den uafhængige erklæringsudbyder, krav til uddannelse og efteruddannelse for verifikatorer samt krav til uafhængighed og tilrettelæggelse af arbejdet. Det skal sikre, at der stilles sammenlignelige krav til den uafhængige erklæringsudbyder, som i dag stilles til revisorerne, ikke mindst for at sikre offentlighedens tillid til rapporteringen.

Regeringen har det som en hovedprioritet, at EU-regulering ikke er unødvendigt byrdefuld, og at Danmark ikke implementerer EU-regulering på en mere bebyrdende måde end de lande, vi konkurrerer med – medmindre væsentlige hensyn taler herfor. Der lægges derfor op til en direktivnær implementering. Der stilles dog krav om, at verifikatorer skal være dækket af en forsikring i overensstemmelse med, hvad der gælder for godkendte revisorer.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Anvendelsesområde

2.1.1. Gældende ret

Som følge af implementeringen af bæredygtighedsdirektivet i dansk lov, herunder ændringerne i årsregnskabsloven, lov om finansiel virksomhed, lov om forsikringsvirksomhed i tværgående pensionskasser, livforsikringsselskaber og skadesforsikringsselskaber og andre love, skal omfattede virksomheders bæredygtighedsrapportering ledsages af en udtalelse fra en godkendt revisor på baggrund af en erklæring med begrænset sikkerhed om bæredygtighedsrapporteringens overholdelse af lovkrav, herunder de europæiske standarder for bæredygtighedsrapportering.

Revisorloven og bekendtgørelser udstedt i medfør af revisorloven fastsætter i den forbindelse betingelserne for de revisorer, der udfører erklæringsopgaver med sikkerhed, herunder i forhold til godkendelse og registrering af revisorer og revisionsvirksomheder, vilkår for udførelse af opgaver i forbindelse med revision mv. samt regler om offentligt tilsyn med godkendte revisorer og revisionsvirksomheder.

Erhvervsstyrelsen kan efter revisorloven godkende en virksomhed som revisionsvirksomhed og til at godkende en person som statsautoriseret eller registreret revisor. I samme ombæring fører Erhvervsstyrelsen et offentligt register over alle godkendte revisorer og revisionsvirksomheder. Erhvervsstyrelsen

er ansvarlig for tilsynet med revisorer og revisionsvirksomheder, herunder eksamen, efteruddannelse, kvalitetskontrol, undersøgelser, disciplinære sanktioner, mv.

2.1.2. Bæredygtighedsdirektivet

Bæredygtighedsdirektivet indfører mulighed for, at medlemsstaterne kan tillade uafhængige udbydere af erklæringsydelser, der ikke er godkendte revisorer, at afgive udtalelse på baggrund af en erklæringsopgave med begrænset sikkerhed om bæredygtighedsrapporteringen.

En »uafhængig udbyder af erklæringsydelser« defineres i bæredygtighedsdirektivet som et overensstemmelsesvurderingsorgan, der er akkrediteret i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 med henblik på den specifikke overensstemmelsesvurderingsaktivitet.

Bæredygtighedsdirektivet indebærer bl.a. ændringer i direktiv 2013/34/EU (regnskabsdirektivet) og 2006/43/EF (revisordirektivet).

Akkreditering i Danmark er reguleret af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008, som er implementeret gennem bekendtgørelser om akkreditering af virksomheder (BEK 913 af 25. september 2009) og om udpegning af et nationalt akkrediteringsorgan (BEK 1230 af 11. december 2009). I Danmark er det nationale akkrediteringsorgan, i henhold til forordning (EF) nr. 765/2008, DANAK – Den Danske Akkrediteringsfond, som derfor er det kompetente akkrediteringsorgan til vurdering af virksomheder, som ansøger om akkreditering som uafhængige erklæringsudbydere vedrørende bæredygtighedsrapportering.

Grundlaget for akkrediteringsarbejdet er baseret på internationalt anerkendte standarder, som er fælles for de lande, hvor de anvendes.

DANAK skal som akkrediteringsorgan leve op til ISO/IEC 17011, der fastsætter krav til organisationer, som udfører akkreditering af overensstemmelsesvurderingsorganer. Denne standard specificerer kravene til kompetence, upartiskhed og konsistens for akkrediteringsorganer, herunder DANAK, som akkrediterer andre organer, såsom laboratorier, certificeringsorganer, inspektionsorganer og validerings- og verifikationsorganer.

Virksomheder som ønsker akkreditering til at udbyde akkrediterede ydelser eller produkter inden for et givent akkrediteringsområde, skal ligeledes leve op til internationalt anerkendte akkrediteringsstandarder.

Bæredygtighedsdirektivet kræver, at hvis en medlemsstat tillader, at uafhængige erklæringsudbydere kan afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering, forudsættes det, at de opfylder krav, der svarer til dem, som gælder for revisorer i henhold til revisordirektivet. Når denne option i direktivet udnyttes, forudsættes det altså, at uafhængige erklæringsudbydere underlægges krav som er svarende med de krav der stilles revisorer ved erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering.

Det forventes at uafhængige erklæringsudbydere vil skulle akkrediteres til verifikation i henhold til ISO/IEC 17029:2019 - *Overensstemmelsesvurdering – Generelle principper og krav for validerings- og verifikationsorganer* (ISO/IEC 17029), kombineret med supplerende regler, som fastsættes i medfør af lovforslaget. Akkrediteringskravene efter til ISO/IEC 17029 og de supplerende regler vil tilsammen afspejle revisordirektivets krav til gennemførelse og afgivelse af erklæringer om bæredygtighedsrapportering.

De supplerende regler til ISO/IEC 17029 vil afspejle revisordirektivets regler for så vidt angår gennemførelse og afgivelse af erklæringer om bæredygtighedsrapportering. De supplerende regler vil navnlig vedrøre revisordirektivets krav til uddannelse og eksamen, efteruddannelse, kvalitetssikringssystemer,

faglig etik, uafhængighed m.v., udnævnelse og afskedigelse, undersøgelser og sanktioner, tilrettelæggelsen af arbejdet, rapportering af uregelmæssigheder samt udførelse af erklæringsopgaven og indholdet af erklæringen.

Bæredygtighedsdirektivet kræver, at medlemsstater som tillader, at uafhængige erklæringsudbydere kan afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering fra den 6. januar 2027 også skal tillade, at uafhængige erklæringsudbydere etableret i en anden medlemsstat kan udføre erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering i det pågældende land. Ansvar for tilsyn med uafhængige erklæringsudbydere fra et andet EU-land hviler på det pågældende lands tilsynsmyndighed, medmindre værtslandet beslutter selv at føre tilsyn, dvs. hjemlandskontrol.

2.1.3. Erhvervsministeriets overvejelser

I takt med at flere virksomheder vil blive omfattet af kravet om bæredygtighedsrapportering, vil det øge arbejdspresset på de revisorer, der for nuværende er godkendte til at varetage erklæringsopgaverne om bæredygtighedsrapportering. En evaluering af revisorloven i 2021 viste allerede dengang en stor koncentration på det danske marked for revision af virksomheder af interesse for offentligheden. Det vurderes, at der trods igangværende uddannelse af nye bæredygtighedsrevisorer er en risiko for yderligere koncentration af revisionsmarkedet, som kan være en trussel for revisorernes uafhængighed samt lede til øgning af honorarer grundet begrænset konkurrence.

Bæredygtighedsdirektivets option om at tillade uafhængige udbydere af erklæringsydelser at afgive udtalelser om virksomhedernes bæredygtighedsrapportering giver mulighed for at åbne markedet for erklæringsydelser for danske virksomheder, således at virksomhederne kan tilbydes et bredere udvalg af udbydere med deraf følgende øget konkurrence.

Indførelsen af regler om uafhængige erklæringsudbydere vil udnytte en option i direktivet, og loven vil således implementere den del af direktivet, som omhandler disse udbydere.

I den forbindelse er det vigtigt, at der gælder lige vilkår for hhv. revisorer og uafhængige erklæringsudbydere, for så vidt angår erklæringer om bæredygtighedsrapportering. Der er således tale om en direktivnær implementering, som lægger sig op ad de gældende regler for godkendte revisorer, så de to faggrupper så vidt muligt stilles ens. De konkrete ISO/IEC-standarder, som virksomheder vil skulle akkrediteres i henhold til, er ophavsretligt beskyttet og kan derfor ikke uden videre optages i Lovtidende. ISO/IEC-standarderne retter sig mod en snæver kreds af professionelle aktører i form af DANAK, som er nationalt akkrediteringsorgan samt virksomheder og ansatte i virksomheder, som søger om at blive akkrediteret af DANAK til at afgive bæredygtighedserklæringer. Der vil være tale om standarder af særlig teknisk karakter, som retter sig mod en kreds af professionelle, der udelukkende anvender standardens tekniske specifikationer som led i offentlig myndighedsudøvelse eller erhvervsmæssigt øjemed. Det vurderes derfor, at det er nødvendigt for Erhvervsstyrelsen at kunne fastsætte regler om, at nærmere angivne standarder ikke indføres i Lovtidende.

Der er ikke sikkerhed for, at samtlige relevante ISO-standarder vil foreligge i en version, der er oversat til dansk, og der vil derfor være behov for at henvise til standarder på engelsk.

2.1.4. Den foreslåede ordning

På revisorområdet har Erhvervsstyrelsen det fulde ansvar for registrering og godkendelse samt kontrol og tilsyn med hensyn til revisionsvirksomheder og revisorer. Den foreslåede ordning vil medføre, at for så vidt angår uafhængige udbydere af erklæringsopgaver vil flere af disse ansvarsområder være delt mellem Erhvervsstyrelsen og Den Danske Akkrediteringsfond DANAK. Erhvervsstyrelsen vil godkende verifika-

torer, og DANAK vil akkreditere erklæringsudbydere til at kunne afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering. Herudover vil DANAK varetage kvalitetskontrol af de uafhængige erklæringsudbydere og vil kunne offentliggøre resultaterne af kvalitetskontrollen på sin hjemmeside, mens Erhvervsstyrelsen vil varetage tilsynet med prøver, efteruddannelse, undersøgelser og disciplinære sanktioner.

Det foreslås, at anvendelsesområdet for lovforslaget flugter med anvendelsesområdet for revisorloven, for så vidt angår rammerne for revisorers afgivelse af erklæringer om bæredygtighedsrapportering. Lovforslaget fastsætter betingelserne for godkendelse og registrering af de individer og virksomheder, der skal varetage erklæringsopgaver, vilkårene for udførelse af erklæringsopgaver samt regler om offentligt tilsyn med erklæringsudbydere og verifikatorer.

Der er for revisorer et eksisterende, fastetableret system. Det eksisterende system indebærer, at en revisor eller revisionsvirksomhed vælges til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering. Lovforslagets ordning vil afspejle dette system.

Som følge af bæredygtighedsdirektivets krav om, at virksomheder skal akkrediteres til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering, vil det efter lovforslaget være den juridiske person, der vælges til at udføre en erklæringsopgave om bæredygtighedsrapportering. Det er dog et krav, at virksomheden har en fysisk person beskæftiget, som er godkendt til at afgive erklæringer. Dette har til formål at sikre, at ordningen ikke adskiller sig fra revisorreguleringen, hvorefter erklæringsafgivere er underlagt et personligt ansvar. Tilsvarende ligger tilsynet og sanktionsreglerne for verifikatorer under Erhvervsstyrelsen for at sikre ensartethed, f.eks. ift. disciplinærsystemet, således at verifikatorer også vil kunne indbringes for Revisornævnet.

Med 'uafhængig erklæringsudbyder' forstås efter lovforslaget en virksomhed, der er akkrediteret af DANAK til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering.

Begrebet 'uafhængig erklæringsudbyder' anvendes udelukkende om juridiske personer, som er akkrediteret i henhold til relevante ISO-standarder samt bestemmelser fastsat i eller i medfør af lovforslaget. Det vil være den uafhængige erklæringsudbyder, som vælges af en virksomhed til at afgive erklæringen om bæredygtighedsrapportering, mens erklæringen skal underskrives af en verifikator, der er beskæftiget i den uafhængige erklæringsudbyder.

'Verifikator' vil betegne en fysisk person, som er godkendt til at afgive (dvs. underskrive) erklæringer om bæredygtighedsrapportering. Det vil være Erhvervsstyrelsen, som godkender verifikator, og supplerende regler herfor vil blive fastsat i relevante bekendtgørelser. Verifikator vil være personligt ansvarlig for erklæringsopgaven, men vil altid skulle arbejde under en uafhængig erklæringsudbyder.

Der lægges op til, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om at nærmere angivne standarder, som der henvises til i regler udstedt efter § 5, stk. 3, ikke indføres i Lovtidende. Erhvervsstyrelsen fastsætter i den forbindelse regler om, hvordan oplysning om indholdet af sådanne standarder kan fås.

Forslaget skal sikre, at de nærmere angivne standarder kan undtages fra indførelse i Lovtidende og i stedet kundgøres på anden vis.

Det bemærkes i den forbindelse, at det fremgår af grundlovens § 22, 2. pkt., at love skal kundgøres. Det antages, at kundgørelseskravet også gælder bekendtgørelser. Grundloven indeholder ikke bestemte krav til kundgørelsens form.

Det fremgår af lovtidendeloven, jf. lovebekendtgørelse nr. 1098 af 10. august 2016 om udgivelsen af en Lovtidende, som ændret ved lov nr. 1785 af 28. december 2023 om ændring af lov om udgivelsen af en Lovtidende, at blandt andet love og bekendtgørelser skal indføres i Lovtidende, og at Lovtidende

er den bindende bekendtgørelsesform for de retsforskrifter, der er omfattet af lovtidendelovens kundgørelsesordning. Kravet om optagelse i Lovtidende kan fraviges ved lov, når der fastsættes en alternativ kundgørelsesmåde.

Bemyndigelsen forudsættes at blive anvendt, når der efter en konkret vurdering gør sig tungtvejende hensyn gældende, som gør det nødvendigt at fravige kundgørelseskravet efter grundlovens § 22, 2. pkt., og lovtidendeloven. De nærmere angivne standarder, som vil kunne undtages fra kundgørelseskravet, vil typisk være ISO/IEC-standarder, som virksomheder vil skulle akkrediteres i henhold til. ISO/IEC-standarderne er ophavsretligt beskyttet og retter sig mod en snæver kreds af professionelle aktører i form af DANAK, som er nationalt akkrediteringsorgan samt virksomheder og ansatte i virksomheder, som søger om at blive akkrediteret af DANAK til at afgive bæredygtighedserklæringer. Der vil dermed være tale om standarder af særlig teknisk karakter, som retter sig mod en kreds af professionelle, der udelukkende anvender standardens tekniske specifikationer som led i offentlig myndighedsudøvelse eller erhvervsmæssigt øjemed.

Der lægges desuden op til at bemyndige Erhvervsstyrelsen til at fastsætte regler om, hvordan kundgørelse af de nærmere angivne standarder, der ikke indføres i Lovtidende, skal ske. Der vil f.eks. kunne fastsættes regler om, at de pågældende standarder vil være tilgængelige til gennemsyn i Erhvervsstyrelsen, hos Dansk Standard og på Det Kongelige Bibliotek. De relevante standarder vil kunne erhverves hos Dansk Standard.

Der lægges desuden op til at bemyndige Erhvervsstyrelsen til at fastsætte regler om, at de standarder, som ikke indføres i Lovtidende, kan undtages fra den almindeligt gældende forudsætning om, at forskrifter skal udfærdiges på dansk. Dette er begrundet i, at det ofte er fagligt nødvendigt af hensyn til tekniske og sproglige nuancer m.v., at standarderne anvendes på originalsproget (typisk engelsk).

Bemyndigelsen forudsættes at blive anvendt, når der efter en konkret vurdering gør sig tungtvejende hensyn gældende. Dette vil f.eks. kunne være tilfældet, hvis standarderne retter sig mod en snæver kreds af professionelle brugere og er af særlig teknisk karakter, og disse professionelle brugere må antages at være vant til at anvende specifikationer på andre sprog end dansk.

For nærmere om undtagelser fra indførelse i Lovtidende henvises til lovforslagets § 5 og bemærkningerne hertil.

2.2. Godkendelse som uafhængig erklæringsudbyder

2.2.1. Gældende ret

Det er i dag alene godkendte revisionsvirksomheder, som kan blive godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering.

Det følger af revisorloven, at Erhvervsstyrelsen godkender revisorvirksomheder, dvs. den juridiske person.

For at blive godkendt som revisionsvirksomhed skal majoriteten af stemmerettighederne i virksomheden indehaves af godkendte revisorer eller revisionsvirksomheder. Af de resterende stemmerettigheder kan andre højst råde over 10% hver, med visse undtagelser for personer med hovedbeskæftigelse i virksomheden og medarbejderforeninger. Flertallet af medlemmerne i virksomhedens øverste ledelsesorgan skal være godkendte revisorer eller revisionsvirksomheder, og virksomheden skal undergive sig reglerne om kvalitetskontrol.

Betegnelsen "godkendt revisionsvirksomhed" må kun benyttes af godkendte virksomheder, og visse

betegnelser er forbeholdt virksomheder, hvor majoriteten af stemmerettighederne indehaves af statsautoriserede revisorer, jf. revisorloven § 13.

Det følger også af revisorloven, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om udøvelse af revisionsvirksomhed i forskellige virksomhedsformer, herunder regler om konkurs mv.

Revisorloven indeholder regler om, at godkendelse kan nægtes, hvis der er grund til at antage, at virksomheden ikke vil kunne varetage opgaven på forsvarlig måde. Endelig indeholder revisorloven regler om bortfald, fratagelse og frakendelse af godkendelse som revisorvirksomhed.

Lovkravet om, at virksomheders bæredygtighedsrapportering skal forsynes med en erklæring om bæredygtighedsrapportering, blev gennemført ved lov nr. 480 af 22. maj 2024, hvor de første virksomheder skal rapportere for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2024 eller senere.

Der gælder i dag ingen regler om processen for godkendelse af uafhængige erklæringsudbydere vedrørende bæredygtighedsrapportering.

2.2.2. Bæredygtighedsdirektivet

Lovforslaget indarbejder kravene fra bæredygtighedsdirektivet vedrørende godkendelse og tilsyn med uafhængige erklæringsudbydere. Ifølge bæredygtighedsdirektivets artikel 1, nr. 13, litra c, som i regnskabsdirektivet indsætter artikel 34, stk. 4, kan medlemsstaterne tillade, at en uafhængig udbyder af erklæringsydelser afgiver erklæringer om bæredygtighedsrapportering, forudsat at disse udbydere underlægges krav svarende til revisordirektivets bestemmelser for så vidt angår uddannelse, eksamen, kvalitetssikring, faglig etik, uafhængighed, objektivitet, fortrolighed og tavshedspligt i forbindelse med erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering og udførelsen af opgaven.

Dette sikrer, at de godkendte uafhængige erklæringsudbydere skal leve op til samme høje standarder for uddannelse, eksamination og kvalitetssikring som revisorer og revisionsfirmaer, samt at uafhængige erklæringsudbydere fra andre medlemslande kan afgive erklæringer under samme vilkår som nationale godkendte uafhængige erklæringsudbydere.

Bæredygtighedsdirektivet kræver, at det nationale akkrediteringsorgan akkrediterer virksomhederne, før de kan blive registreret som uafhængige erklæringsudbydere. I Danmark er det DANAK, der akkrediterer virksomhederne i forbindelse med godkendelse til at blive en uafhængig erklæringsudbyder, der kan udføre erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering.

2.2.3. Erhvervsministeriets overvejelser

I forbindelse med høring af lovforslaget om virksomheders bæredygtighedsrapportering var der generelt opbakning til udnyttelsen af muligheden for at tillade, at erklæringen kan afgives af en uafhængig erklæringsudbyder, hvilket blev vurderet at ville øge konkurrencen til gavn for det danske erhvervsliv.

Erhvervsministeriet har lagt vægt på at sikre, at de godkendte revisorer og uafhængige erklæringsudbydere er underlagt samme krav for at sikre, at der er samme tillid til den afgivne erklæring, uanset hvem erklæringen er afgivet af. Dette omfatter bl.a. kravene til kvalitetsstyringssystem, kvalitetskontrol, uafhængighed og personligt ansvar for verifikatorerne, der er ansat hos de uafhængige erklæringsudbydere.

Der er tale om en direktivnær implementering, som lægger sig op ad de gældende regler for godkendte revisorer, så de to faggrupper så vidt muligt sidestilles. Dette er gjort for at sikre, at der er lige vilkår for revisorerne og for de uafhængige erklæringsudbydere, så der dermed ikke sker en konkurrenceforvridning på markedet.

Den i lovforslaget foreslåede ordning for uafhængige erklæringsudbydere adskiller sig fra den gældende ordning for revisorer, da uafhængige erklæringsudbydere vil skulle akkrediteres af DANAK, ligesom det er den uafhængige erklæringsudbyder, dvs. den juridiske person, som vælges til at afgive erklæringen.

2.2.4. Den foreslåede ordning

For at en virksomhed kan blive godkendt som uafhængig erklæringsudbyder til at afgive erklæringer på bæredygtighedsrapporteringer, skal virksomheden først akkrediteres af DANAK. Ved anmodning om akkreditering vil DANAK kontrollere, om virksomheden lever op til kravene i den relevante ISO-standard samt kravene i dette lovforslag. Denne kontrol vil i akkrediteringsterminologi blive benævnt ”bedømmelse”.

Dette indebærer bl.a., at der skal være etableret en intern organisation, herunder et kvalitetsstyringssystem, der sikrer, at eventuelle trusler mod virksomhedens og verifikatorernes uafhængighed og objektivitet bliver forhindret.

Som led i kvalitetsstyringssystemet skal den uafhængige erklæringsudbyder have en ordning, hvor dens ansatte anonymt kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af regler fastsat i denne lov.

Det er således et krav, at alle uafhængige erklæringsudbydere skal etablere et anonymt indberetningssystem, som deres ansatte kan benytte til at indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser. Formålet er, at en uafhængig erklæringsudbyder hurtigst muligt kan følge op på eventuelle uregelmæssigheder og iværksætte de nødvendige tiltag.

Samtidig vil Erhvervsstyrelsens whistleblowerordning for godkendte revisorer blive udvidet til også at omfatte indberetninger om uafhængige erklæringsudbyderes og verifikatorers erklæringsarbejde vedrørende bæredygtighedsrapportering.

For at sikre at reglerne i denne lov overholdes, skal de uafhængige erklæringsudbydere samt tilhørende verifikatorer underkaste sig løbende kvalitetskontrol af DANAK. Det er et krav, at de uafhængige erklæringsudbydere har ansat en verifikator for at kunne blive godkendt af DANAK, hvilket derfor også vil blive kontrolleret som del af den løbende kvalitetskontrol, der foretages af DANAK. Kvalitetskontrollen indgår som en del af DANAKs bedømmelse af virksomheden.

Det foreslås, at Erhvervsstyrelsen fører et offentligt register over de virksomheder, der er akkrediteret som uafhængige erklæringsudbydere i Danmark og i andre EU/EØS-lande. Virksomhederne skal registreres i det offentlige register, når de er akkrediteret af DANAK, for at kunne afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering. Såfremt DANAKs akkreditering af en virksomhed ophører, vil dette resultere i, at virksomheden ikke længere vil figurere i det offentlige register.

Den foreslåede ordning vil medføre, at der oprettes et registreringssystem for uafhængige erklæringsudbydere, der sikrer et overblik over, hvilke virksomheder der er akkrediteret af DANAK til at være uafhængige erklæringsudbydere. Den løbende kvalitetskontrol, som foretages af DANAK, vil sikre, at alle de registrerede uafhængige erklæringsudbydere lever op til kravene om uafhængighed og objektivitet samt kvaliteten, integriteten og grundigheden af de udførte erklæringsopgaver.

2.3. Godkendelse til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering

2.3.1. Gældende ret

Virksomhedernes bæredygtighedsrapportering skal forsynes med en erklæring med begrænset sikkerhed for at sikre troværdigheden af bæredygtighedsoplysningerne og dermed behovene hos de tilsigtede brugere af oplysningerne.

Det er efter gældende ret kun godkendte revisorer, som kan blive godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering. Der er derfor i dag ikke regler om godkendelse af verifikatorer til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering.

Godkendelse af en person som statsautoriseret revisor forudsætter efter bekendtgørelse om eksamener m.v. for godkendte revisorer bl.a., at personen har bestået revisorkandidateksamen eller anden tilsvarende candidateksamen, har minimum tre års erfaring (efter det fyldte 18. år) med opgaver, der vedrører revision af årsregnskaber, koncernregnskaber eller tilsvarende regnskabsrapporteringer, samt har bestået revisoreksamen. Revisorloven stiller dertil krav om efteruddannelse for godkendte revisorer.

Revisorer skal derudover bestå en særlig eksamen i udførelse af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering for at kunne afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering. Det er bl.a. en betingelse for at indstille sig til eksamen, at revisor har haft mindst 8 måneders praktisk erfaring i udførelse af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering eller andre bæredygtighedsrelaterede opgaver. Der gælder en undtagelse for revisorer, hvis godkendelse er opnået inden den 1. januar 2026, idet disse revisorer gennem efteruddannelse kan blive godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering ved at tilegne sig den nødvendige viden om bæredygtighedsrapportering og erklæringsopgaver herom.

De eksisterende regler kræver, at en godkendt revisor for at blive godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering, indenfor en periode på 3 år, minimum skal have 30 timers efteruddannelse vedrørende erklæringer om bæredygtighedsrapportering.

Kravet om den særlige eksamen i udførelse af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering er indsat i revisorloven, og de nærmere krav til eksamen, herunder indhold, form og varighed, er fastsat i bekendtgørelse om eksamener m.v. for godkendte revisorer (eksamensbekendtgørelsen). Kravet om at blive godkendt til at afgive erklæringer for revisorer, der er godkendt som revisor inden den 1. januar 2026, er indsat i revisorloven, mens de nærmere krav til efteruddannelsen, herunder indhold og omfang, er fastsat i efteruddannelsesbekendtgørelsen.

2.3.2. Bæredygtighedsdirektivet

Bæredygtighedsdirektivet sætter rammen for lovforslaget, hvad angår godkendelsen af verifikatorer til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering. Direktivet stiller krav om uddannelse, eksamination og efteruddannelse, som svarer til de krav, der gælder for at revisorer kan godkendes til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering.

Bæredygtighedsdirektivets artikel 1, nr. 13, litra c, som i regnskabsdirektivet indsætter artikel 34, stk. 4, litra a og b, indeholder krav til uddannelse og efteruddannelse af uafhængige erklæringsudbydere svarende til de krav, som gælder for revisorer. Det følger heraf, at medlemsstaterne herunder skal stille krav om uddannelse og eksamination, der sikrer, at uafhængige udbydere af erklæringsydelser erhverver den nødvendige ekspertise vedrørende bæredygtighedsrapportering og erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering samt krav om efteruddannelse.

Det følger endvidere af regnskabsdirektivets artikel 34, stk. 4, at medlemsstaterne sikrer, at uafhængige udbydere af erklæringsydelser, der den 1. januar 2024 er i færd med at gennemføre en akkrediteringsprocedure i overensstemmelse med de relevante nationale krav, ikke er omfattet af kravene om uddannelse og eksamination omhandlet i første afsnit, litra a), for så vidt angår erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering, forudsat at de afslutter denne procedure senest den 1. januar 2026.

2.3.3. Erhvervsministeriets overvejelser

Bæredygtighedsdirektivets krav til uddannelse og eksamination samt efteruddannelse er afspejlet i lov-

forslagets bestemmelser om godkendelse af verifikatorer ved at fastsætte standarder for verifikatorers teoretiske og praktiske uddannelse samt løbende efteruddannelse.

Der er lagt stor vægt på, at de faglige kompetencer hos revisorerne og verifikatorerne er af høj standard. Det har været grundlaget for de høje krav til godkendte revisorer, som skal deltage i minimum 30 timers efteruddannelse i bæredygtighedsrapportering, samt kravene om erfaring og beståelse af bæredygtighedseksamen for verifikatorerne. For at sikre at kravene til revisorerne og verifikatorerne er ens, vil det fra år 2026 være et krav, at alle, som ønsker at afgive erklæringer på bæredygtighedsrapportering (både revisorer og verifikatorer), skal bestå den obligatoriske bæredygtighedseksamen. Derudover vil alle, der ønsker at blive godkendt til at afgive erklæringer på bæredygtighedsrapportering, blive underlagt de samme krav som nævnt i dette lovforslags § 11. Dette indebærer bl.a., at den pågældende person skal være myndig, ikke er under rekonstruktionsbehandling eller konkurs, ikke have forfalden gæld til det offentlige på 100.000 kr. eller derover. Formålet med at underlægge revisorerne og verifikatorerne de samme krav, er at sikre, at der er samme tillid til erklæringen om bæredygtighedsrapportering, uanset om den er afgivet af en verifikator eller en godkendt revisor.

Med bæredygtighedsrapportering forstås rapportering af oplysninger vedrørende bæredygtighedsspørgsmål i overensstemmelse med årsregnskabsloven. Erklæring om bæredygtighedsrapportering forudsætter viden om bæredygtighedsspørgsmål, herunder miljømæssige og sociale faktorer, menneskerettighedsfaktorer og ledelsesmæssige faktorer, herunder personalemæssige spørgsmål samt spørgsmål vedrørende respekt for menneskerettighederne og bekæmpelse af korruption og bestikkelse. Det vurderes, at en række faggrupper vil kunne bidrage med relevant viden og erfaring i forhold til bæredygtighedsspørgsmål.

For at sikre at verifikatorerne besidder de relevante kompetencer, vil godkendelse til at kunne afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering kræve, at en person i mindst otte måneder skal have deltaget i udførelse af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering eller andre bæredygtighedsrelaterede opgaver, og derudover skal have bestået en særskilt prøve om udførelse af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering.

Der findes ikke i dag et marked for uafhængige erklæringsudbydere, hvorfor det ikke har været muligt for andre faggrupper at leve op til kravene til at blive godkendt som verifikator. Der er derfor behov for en overgangsordning, som sikrer, at disse faggrupper kan få adgang til at blive godkendt som verifikator ved at erhverve de nødvendige kompetencer via efteruddannelse.

Bæredygtighedsdirektivet angiver, at uafhængige erklæringsudbydere, som den 1. januar 2024 er i færd med at gennemføre en akkrediteringsprocedure i overensstemmelse med de relevante nationale krav, ikke er omfattet af kravene om uddannelse og eksamination vedrørende erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering, forudsat at de afslutter denne procedure senest den 1. januar 2026.

Erhvervsministeriet har været i dialog med Europa-Kommissionen med henblik på at afklare, hvorvidt en overgangsordning, hvor akkrediteringsproceduren påbegynder senere end den 1. januar 2024 vil være i overensstemmelse med direktivet.

Europa-Kommissionens Juridiske Tjeneste har vurderet, at en dansk overgangsordning vil være i overensstemmelse med direktivets rammer og formål, hvis fristen for påbegyndelse af akkrediteringsproceduren fastsættes til inden udgangen af 2024. Kommissionen har i den forbindelse lagt vægt på, at akkrediteringen bygger på ISO 17029, som vil blive suppleret med nationale krav ved lovforslagets vedtagelse.

Der er tale om en direktivnær implementering, som lægger sig op ad de gældende regler for godkendte revisorer, så godkendte revisorer og verifikatorer så vidt muligt sidestilles. I overensstemmelse med de

gældende nationale regler for revisorer stilles der krav om, at verifikatorer også skal være dækket af en forsikring i overensstemmelse med, hvad der gælder for godkendte revisorer.

2.3.4. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at Erhvervsstyrelsen får beføjelser til at godkende personer som verifikatorer, hvis de opfylder specifikke krav til bopæl, myndighed, økonomisk status, uddannelse og praktisk erfaring. Verifikatorerne skal opfylde betingelser som bopæl i Danmark, et andet EU- eller EØS-land eller et land, som EU har indgået aftale med, myndighed, fravær af værgemål og økonomisk stabilitet. Desuden må de ikke have været pålagt konkurskarantæne inden for de seneste to år, de skal have mindst otte måneders erfaring med erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering eller lignende og derefter have bestået en særskilt prøve om udførelse af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering samt være dækket af en lovpligtig forsikring.

Erhvervsstyrelsen kan nægte godkendelse under visse omstændigheder, såsom ved tidligere straffelovsovertrædelser eller betydelig gæld til det offentlige. Verifikatorerne er forpligtede til at deltage i efteruddannelsesprogrammer for at opretholde og opdatere deres teoretiske viden og faglige kvalifikationer.

Erhvervsstyrelsen vil i bekendtgørelse fastsætte nærmere regler om efteruddannelse og om kontrol heraf. Efteruddannelseskravet forventes at blive sat til ca. 40 timer over tre år, hvoraf 30 timer vil skulle være inden for bæredygtighedsområdet.

Godkendelsen som verifikator kan deponeres under visse betingelser, og godkendelsen kan genoprettes, hvis betingelserne igen er opfyldt. Godkendelsen bortfalder, hvis de nødvendige betingelser ikke længere er opfyldt, og Erhvervsstyrelsen kan fratage godkendelsen ved betydelig gæld eller manglende efteruddannelse.

Den foreslåede ordning vil medføre, at der etableres en struktureret og kontrolleret proces for godkendelse af verifikatorer, hvilket skal sikre, at kun kvalificerede personer udfører erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering. Dette vil øge tilliden til rapporternes kvalitet og troværdighed. De specifikke krav til godkendelse af verifikatorer, herunder uddannelse, erfaring og økonomisk stabilitet, vil sikre, at verifikatorerne har den nødvendige viden og integritet til at varetage deres opgaver effektivt. Kravene til efteruddannelse vil sikre, at verifikatorerne løbende opdaterer deres viden og kompetencer, hvilket er afgørende for at kunne håndtere kravene inden for bæredygtighedsrapportering.

Ordningen for deponering og genoprettelse af godkendelsen giver fleksibilitet for verifikatorerne, samtidig med at den opretholder høje standarder ved at sikre, at kun de, der opfylder betingelserne, kan fungere som verifikatorer. Dette vil bidrage til en høj standard i erhvervet og sikre, at verifikatorerne altid er i stand til at levere arbejde af høj kvalitet.

Overordnet vil den foreslåede ordning sikre, at verifikatorer skal leve op til høje krav, for at kunne blive godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering. Dette vil gavne både virksomheder og interessenterne ved at sikre en høj kvalitet af bæredygtighedsrapporteringen.

Der foreslås en ordning, hvorefter Erhvervsstyrelsen indtil den 1. januar 2026 vil kunne godkende en person som verifikator, hvis vedkommende udover at opfylde lovens generelle betingelser har bestået en samfundsvidenskabelig, tekniskvidenskabelig eller naturvidenskabelig kandidatuddannelse og gennem efteruddannelse dokumenterer at have tilegnet sig den nødvendige viden om bæredygtighedsrapportering og erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering.

I den foreslåede overgangsordning vil det være et krav for at blive godkendt som verifikator i overgangsperioden, at vedkommende skal være i beskæftigelse i en virksomhed, der senest den 31. december

2024 har påbegyndt en akkrediteringsprocedure som uafhængig erklæringsudbyder og afslutter denne procedure, jf. forslaget § 5, senest den 1. januar 2026.

Akkrediteringsproceduren vil efter forslaget blive anset for påbegyndt, når virksomheden har indsendt sin ansøgning om akkreditering som uafhængig erklæringsudbyder til DANAK. Der vil i forlængelse af lovforslagets fremsættelse blive udstedt et ansøgningsskema, som vil kunne findes på DANAKs hjemmeside vedrørende akkreditering af virksomheder med henblik på afgivelse af erklæringer om bæredygtighedsrapportering.

Når der med lovforslagets vedtagelse fastsættes de supplerende krav til ISO 17029, som tilsammen udgør forslaget akkrediteringsordning, vil det være muligt for virksomheder at opnå den endelige akkreditering som uafhængig erklæringsudbyder. Dette sker, når DANAK har vurderet virksomheden i henhold til den relevante standard suppleret af lovforslagets krav, og på den baggrund har tildelt virksomheden akkreditering som uafhængig erklæringsudbyder. Den endelige ordning vil således være en forlængelse af og komplementere kravene i ISO 17029, hvilket gør det muligt for virksomheder at begynde at tilpasse deres interne organisation til disse krav.

2.4. Faglig etik, uafhængighed, objektivitet, fortrolighed og tavshedspligt

2.4.1. Gældende ret

Revisordirektivets bestemmelser vedrørende faglig etik, uafhængighed, objektivitet, fortrolighed og tavshedspligt for så vidt angår erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering er gennemført i revisorloven samt i bekendtgørelser fastsat i medfør af revisorloven.

Revisorloven fastsætter bl.a. regler om, at revisionsvirksomheden, inden den accepterer en revisionsopgave for en ny kunde eller fortsætter med at udføre revisionsopgaver for en ny kunde, skal vurdere og dokumentere uafhængigheden og trusler mod uafhængigheden. Revisorer skal ligeledes, hvis de vurderer, at der er trusler mod revisionsvirksomhedens og revisors uafhængighed, træffe sikkerhedsforanstaltninger for at imødegå disse trusler eller afstå fra opgaven.

Revisorloven fastslår også, at revisor er offentlighedens tillidsrepræsentant ved afgivelse af erklæringer med sikkerhed og skal udføre opgaverne i overensstemmelse med god revisorskik. Det er nærmere defineret, hvad god revisorskik indebærer. Det er også præciseret, at revisor skal udvise professionel skepsis. Der er i revisorloven hjemmel til i bekendtgørelse at fastsætte regler om intern organisation og standarder om etik mv.

De specifikke regler er fastsat i bekendtgørelsen om intern organisation og bekendtgørelsen om godkendte revisorer og revisionsvirksomheders uafhængighed.

Virksomheder af offentlig interesse, dvs. børsnoterede virksomheder, penge- og realkreditinstitutter samt forsikringsselskaber, skal efter revisorloven etablere et revisionsudvalg, som bl.a. har til opgave at kontrollere og overvåge revisors uafhængighed.

2.4.2. Bæredygtighedsdirektivet

Det følger af bæredygtighedsdirektivet, at uafhængige erklæringsudbydere vil skulle underlægges krav svarende til de krav, der stilles til revisorer faglige etik, uafhængighed, objektivitet, fortrolighed og tavshedspligt for så vidt angår erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering.

De nærmere krav til revisorer faglige etik, uafhængighed, objektivitet, fortrolighed og tavshedspligt for så vidt angår erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering er fastsat i revisordirektivets artikel 25b og 25c.

I henhold til artikel 25b skal opgaver om erklæringer om bæredygtighedsrapportering udføres under iagttagelse af revisordirektivets artikel 21-24a. Det omhandler regler om faglig etik og professionel skepsis, uafhængighed og objektivitet, reviderede virksomheders ansættelse af tidligere revisorer eller af revisorer eller revisionsfirmaers ansatte, forberedelser til lovpligtig revision og vurdering af truslerne mod uafhængigheden, fortrolighed og tavshedspligt, revisorer, der udfører lovpligtig revision på revisionsfirmaers vegne samt regler om revisorer og revisionsfirmaers interne revision.

Artikel 25c fastsætter reglerne for forbudte ikkerevisionsydelser i tilfælde, hvor revisor gennemfører erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering for virksomheder af interesse for offentligheden.

Et revisionsudvalg eller et særligt udvalg kontrollerer og overvåger uafhængigheden af den uafhængige udbyder af erklæringsydelser i overensstemmelse med artikel 39, stk. 6, litra e, i direktiv 2006/43/EF.

2.4.3. Erhvervsministeriets overvejelser

Der er behov for at fastsætte regler om faglig etik, uafhængighed og objektivitet, som sikrer tilsvarende tillid til erklæringer om bæredygtighedsrapportering afgivet af uafhængige erklæringsudbydere som til erklæringer afgivet af godkendte revisorer.

Der gælder detaljerede krav til revisorer og revisionsvirksomheders uafhængighed, objektivitet mv. Det er vigtigt, at der stilles tilsvarende krav til uafhængige erklæringsudbydere, så uafhængige erklæringsudbydere bliver et relevant alternativ for virksomhederne, der har behov for at få en troværdig erklæring om bæredygtighedsrapportering, som offentligheden kan have tillid til.

Der gælder i medfør af ISO-standarder krav om uafhængighed, som dermed ikke er nyt i verifikationsbranchen.

Det vurderes hensigtsmæssigt, at det i bekendtgørelse fastsat i medfør af loven vil fremgå, at kravene i den relevante ISO-standard skal være opfyldt. Den relevante ISO-standard, ISO/IEC 17029, stiller bl.a. krav om objektivitet, hvor 4.3.1 omhandler inhabilitet, og 5.3 vedrører håndtering af inhabilitet. Der vurderes behov for at supplere disse krav med reglerne i loven og bekendtgørelser fastsat i medfør af loven. Kravene i ISO-standard sammenholdt med kravene i loven og bekendtgørelser vil afspejle kravene i direktivet.

2.4.4. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at lovforslaget fastsætter, at en uafhængig erklæringsudbyder, inden den accepterer eller fortsætter en erklæringsopgave skal vurdere, om den opfylder kravene om uafhængighed, om der er trusler mod dens og verifikators uafhængighed og i givet fald de trusler, der er truffet for at imødegå disse trusler.

Det foreslås, at der vil blive stillet særlige krav til verifikator som offentlighedens tillidsrepræsentant, herunder særlige krav til professionel skepsis, integritet, objektivitet, fortrolighed, professionel adfærd, professionel kompetence og fornøden omhu ved udførelsen af opgaverne. Erhvervsstyrelsen bemyndiges til at kunne fastsætte nærmere regler og standarder om bl.a. etik.

Den foreslåede ordning afspejler det, der gælder i medfør af god revisorskik for revisorer, herunder professionel skepsis, samt at uafhængige erklæringsudbydere som revisorer ved afgivelse af erklæringer med sikkerhed også skal varetage hensynet til virksomhedens omverden såsom myndigheder, medarbejdere, kreditorer og investorer.

Det foreslås i lovforslaget, at der fastsættes detaljerede regler om verifikatorer og andre personer i den uafhængige erklæringsudbyders uafhængighed, herunder perioden, hvor der kræves uafhængighed, og

hvornår uafhængighed foreligger. Der vurderes også behov for en bemyndigelse til, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om bl.a. trusler mod uafhængigheden, sikkerhedsforanstaltninger og situationer, hvor verifikator eller den uafhængige erklæringsudbyder ikke er uafhængig. Det følger også af lovforslaget, at den uafhængige erklæringsudbyder skal sikre, at verifikatorerne, som afgiver (dvs. underskriver) erklæringen om bæredygtighedsrapportering dokumenterer alle væsentlige trusler mod verifikators og den uafhængige erklæringsudbyders uafhængighed og de sikkerhedsforanstaltninger, der er truffet for at mindske disse trusler.

Den foreslåede ordning vil medføre, at en uafhængig erklæringsudbyder på tilsvarende vis som en revisionsvirksomhed, inden den accepterer en revisionsopgave for en ny kunde eller fortsætter med at udføre revisionsopgaver for en eksisterende kunde, skal vurdere og dokumentere uafhængigheden og trusler mod uafhængigheden.

Der vurderes også behov for regler for uafhængighed, hvad angår en virksomhed som i regnskabsperioden overtages af, fusionerer med eller overtager en anden virksomhed.

Lovforslaget indeholder desuden regler om, at verifikatorer ikke må påtage sig en ledende stilling eller blive medlem af bestyrelsen eller tilsynsorganet eller et revisionsudvalg i den virksomhed, erklæringen omhandler, før 1 år efter at vedkommende er fratrådt som verifikator. Vedrører erklæringen om bæredygtighedsrapportering en virksomhed af interesse for offentligheden, gælder forbuddet i 2 år.

Det vurderes også hensigtsmæssigt, at lovforslaget indeholder etiske regler om vederlag.

Der foreslås endvidere en ændring i revisorloven, så revisionsudvalgets opgaver udvides til også at omfatte overvågning og kontrol af den uafhængige erklæringsudbyders og verifikators uafhængighed.

Der vurderes også behov for at fastsætte regler om tavshedspligt for verifikatorer. Der gælder dog en undtagelse, som gør det muligt for en verifikator i en dattervirksomhed at videregive oplysninger til en uafhængig erklæringsudbyder, en revisor eller en anden autoriseret person, der skal afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering i en modervirksomhed.

Den foreslåede ordning vil samlet set medføre, at uafhængige erklæringsudbydere vil blive underlagt samme krav, som gælder for revisorer.

2.5. Udførelse af erklæringsopgaver

2.5.1. Gældende ret

I forhold til vilkårene for udførelse af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering fastsætter revisorloven og bekendtgørelser udstedt i medfør af revisorloven regler for revisors virksomhed mv., herunder regler om god revisorskik, tilrettelæggelse af arbejdet, særlige krav til erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering på koncernniveau, revisors uafhængighed samt krav til indholdet af erklæringen om bæredygtighedsrapportering.

Revisorer skal udføre erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering i overensstemmelse med god revisorskik. Det betyder bl.a., at de internationale erklæringsstandards med sikkerhed (for eksempel ISAE 3000) anvendes i Danmark, medmindre de er i konflikt med den danske revisorlovgivning. Revisordirektivet bemyndiger Kommissionen til senest den 1. oktober 2026 at vedtage standarder for erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering ved delegerede retsakter. Når disse er vedtaget, vil erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering skulle være i overensstemmelse med disse standarder.

2.5.2. Bæredygtighedsdirektivet

Det følger af bæredygtighedsdirektivets artikel 1, nr. 13, litra c, som i regnskabsdirektivet indsætter artikel 34, stk. 4, at uafhængige udbydere af erklæringsydelser underlægges krav, der svarer til kravene, der stilles for revisorer i henhold til revisordirektivet.

Det fremgår af artikel 34, stk. 4, litra g og h, at det herunder omfatter tilrettelæggelsen af arbejdet hos den uafhængige udbyder af erklæringsydelser, navnlig hvad angår tilstrækkelige ressourcer og personale og ajourføring af kundestamkort og sagsarkiver og rapportering af uregelmæssigheder.

Revisordirektivets artikel 24b fastsætter kravene for tilrettelæggelse af arbejdet, herunder krav til organisering i revisionsfirmaet.

Det følger af regnskabsdirektivets artikel 34, stk. 4, 2. afsnit, at når en uafhængig udbyder af erklæringsydelser afgiver en erklæring om bæredygtighedsrapportering, skal denne være udarbejdet i overensstemmelse med artikel 26a, 27a og 28a i revisordirektivet.

Revisordirektivets artikel 26a fastsætter, at medlemsstaterne skal pålægge revisorer og revisionsfirmaer at udføre erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering i overensstemmelse med de erklæringsstandarder, som Kommissionen vil vedtage senest den 1. oktober 2026. Medlemsstaterne kan anvende nationale erklæringsstandarder, -procedurer eller -krav, så længe Kommissionen ikke har vedtaget en erklæringsstandard, der dækker samme emne.

Revisordirektivets artikel 27a fastsætter særlige krav til erklæringsopgaver om konsolideret bæredygtighedsrapportering. Det følger heraf, at koncernrevisor med hensyn til den konsoliderede bæredygtighedsrapportering har det fulde ansvar for den i artikel 28a omhandlede erklæring om bæredygtighedsrapportering, at koncernrevisor evaluerer det erklæringsarbejde, der er udført af eventuelle uafhængige udbydere af erklæringsydelser, tredjelandrevisorer, revisorer, tredjelandrevisionsfirmaer eller revisionsfirmaer med henblik på erklæringsopgaver om konsolideret bæredygtighedsrapportering, og dokumenterer arten af, tidsplanen for og omfanget af det arbejde, som de pågældende revisorer udfører, herunder i givet fald koncernrevisorens gennemgang af relevante dele af de pågældende revisorers opgavedokumentation, og at koncernrevisor gennemgår det erklæringsarbejde, der er udført af uafhængige udbydere af erklæringsydelser, tredjelandrevisorer, revisorer, tredjelandrevisionsfirmaer eller revisionsfirmaer med henblik på erklæringsopgaven om konsolideret bæredygtighedsrapportering og dokumenterer dette arbejde.

Revisordirektivet 28a fastslår, at revisoren eller revisionsfirmaet skal fremlægge resultaterne af erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering i en erklæring om bæredygtighedsrapportering og fastsætter de nærmere krav til erklæringen.

Det fremgår bl.a., at hvis erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering er udført af flere end én revisor eller ét revisionsfirma, skal de nå til enighed om resultaterne af erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering og afgive en fælles erklæring og udtalelse.

2.5.3. Erhvervsministeriets overvejelser

Der er behov for at fastsætte regler, som sikrer, at der stilles samme krav for uafhængige erklæringsudbydere som for revisorer, hvad angår udførelse af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering. Det omfatter navnlig tilrettelæggelsen af arbejdet hos den uafhængige udbyder af erklæringsydelser, herunder tilstrækkelige ressourcer og personale og ajourføring af kundestamkort og sagsarkiver samt rapportering af uregelmæssigheder.

Ved akkreditering kontrollerer og efterprøver DANAK virksomheder, som skal akkrediteres til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering. Det omfatter herunder rutiner og procedurer i virksomheden, medarbejdernes kompetence m.v.

Der lægges op til, at lovforslaget og de tilhørende bekendtgørelser henviser til kravene i den relevante ISO-standard og fastsætter supplerende krav, så kravene til tilrettelæggelsen af arbejdet og udførelse af erklæringsopgaver svarer til kravene for revisorers afgivelse af erklæringer om bæredygtighedsrapportering.

2.5.4. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der i lovforslaget indsættes en bestemmelse, som vil bemyndige Erhvervsstyrelsen til at fastsætte nærmere regler om tilrettelæggelse og udførelse af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering og verifikators afgivelse af erklæringer om bæredygtighedsrapportering.

Den foreslåede ordning vil medføre, at de detaljerede regler om tilrettelæggelse og udførelse af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering og verifikators afgivelse af erklæringer om bæredygtighedsrapportering vil fremgå af bekendtgørelser udstedt i medfør af loven.

Det er forventningen, at bekendtgørelsen vil henvise til den relevante ISO-standard, som suppleres af en række specificerede krav, som tilsammen afspejler de krav, som stilles til revisorers udførelse af erklæringer om bæredygtighedsrapportering.

Det forventes, at den relevante ISO-standard vil være akkrediteringsstandard ISO/IEC 17029. ISO-standard fastsætter mere detaljerede krav til erklæringen og fastslår, at der gælder et fire-øjne-princip for faglig kvalitetskontrol før udstedelse af en erklæring. Standarden stiller herunder krav til, hvilke oplysninger den uafhængige erklæringsudbyder skal indhente og gennemgangen af disse, kundeforhold samt minimumskrav, som de reviderede virksomheder skal leve op til, og tilrettelæggelsen og udførelse af erklæringsopgaven. Reglerne fastsat i bekendtgørelsen vil supplere reglerne i ISO-standard.

2.6. Tilsyn

2.6.1. Gældende ret

Det er i dag alene godkendte revisorer og revisionsvirksomheder, som er underlagt offentligt tilsyn, hvor Erhvervsstyrelsen gennemfører løbende lovpligtige kvalitetskontroller og har mulighed for at iværksætte undersøgelser samt har det overordnede ansvar for tilsynet med de disciplinære sanktioner, hvis der er sket en overtrædelse af revisorloven, jf. revisorlovens § 32.

Der føres offentligt tilsyn m.v. med revisorer, og reglerne fremgår af revisorlovens kapitel 9. Erhvervsstyrelsen er ansvarlig for tilsynet med revisorer og revisionsvirksomheder, ligesom Erhvervsstyrelsen er ansvarlig for kvalitetskontrollen af revisorer og revisionsvirksomheder.

Kvalitetskontrollen omfatter en vurdering af kvalitetsstyringssystemet samt udførelsen af og revisors uafhængighed i forbindelse med de opgaver, som revisor beskæftiger sig med. En revisionsvirksomhed og dens tilknyttede godkendte revisorer har pligt til at underkaste sig kvalitetskontrol. Endvidere kan Erhvervsstyrelsen iværksætte og gennemføre undersøgelser af bl.a. en revisor eller en revisionsvirksomhed.

Erhvervsstyrelsen har efter revisorlovens § 43 nedsat et revisornævn, som kan behandle klager vedrørende revisorers og revisionsvirksomheders overtrædelse af de pligter, de er pålagt. Revisornævnet kan endvidere behandle klager vedrørende tilsidesættelse af de pligter i henhold til forordning (EU) nr. 537/2014 om specifikke krav til revision af virksomheder af interesse for offentligheden eller revisordirektivet, der påhviler virksomheder af interesse for offentligheden eller medlemmer af sådanne virksomheders øverste ledelsesorgan eller revisionsudvalg. Revisornævnet kan som sanktion bl.a. tildele en advarsel, pålægge bøder, nedlægge midlertidigt forbud med udførelse af visse funktioner, eller frakende revisorer og revisionsvirksomheder godkendelsen.

2.6.2. Bæredygtighedsdirektivet

Det følger af bæredygtighedsdirektivets artikel 1, nr. 13, litra c, som i regnskabsdirektivet indsætter artikel 34, stk. 4, at uafhængige udbydere af erklæringsydelser skal underlægges krav, der svarer til kravene, der stilles for revisorer i henhold til revisordirektivet.

Det fremgår af regnskabsdirektivets artikel 34, stk. 4, litra c og f, at medlemsstaterne kan tillade uafhængige udbydere af erklæringsydelser at afgive udtalelser om bæredygtighedsrapportering, forudsat at disse udbydere opfylder kravene til kvalitetssikringssystemer, og dermed samtidigt bliver underlagt muligheden for undersøgelser og sanktioner.

Implementeringen af tilsynsbestemmelserne skal ske i overensstemmelse med revisordirektivets artikel 29 og 30-30f, som sikrer uafhængighed og effektivitet i kvalitetssikringssystemet og fastlægger krav til undersøgelses- og sanktionssystemer.

Artikel 29 fastslår kravene til kvalitetssikringssystem- og kontroller, hvilket bl.a. indebærer at faktorer som uafhængighed, risikoanalyse, kompleksitet og proportionalitet skal indgå i overvejelserne ved udførelse af tilsyn og kontroller.

Artikel 30-30f indeholder bestemmelser om undersøgelses- og sanktionssystemer. Her fastlægges, at medlemsstaterne skal have effektive systemer til at undersøge og sanktionere utilstrækkelig gennemførelse af lovpligtige erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering. Sanktioner, herunder påbud, offentlige meddelelser, midlertidige forbud og økonomiske sanktioner, skal anvendes effektivt med mulighed for, at afgørelser truffet af den kompetente myndighed kan påklages.

2.6.3. Erhvervsministeriets overvejelser

På revisorområdet har Erhvervsstyrelsen det fulde ansvar for registrering og godkendelse samt kontrol og tilsyn. Den foreslåede ordning vil medføre, at for så vidt angår uafhængige udbydere af erklæringsopgaver vil flere af disse ansvarsområder være delt mellem Erhvervsstyrelsen og DANAK. Erhvervsstyrelsen vil godkende verifikatorer, og DANAK vil akkreditere erklæringsudbydere til at kunne afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering. Herudover vil DANAK varetage kvalitetskontrol af de uafhængige erklæringsudbydere og vil kunne offentliggøre resultaterne af kvalitetskontrollen på sin hjemmeside, mens Erhvervsstyrelsen vil varetage tilsynet med prøver, efteruddannelse, undersøgelser og have ansvaret for tilsynet med disciplinære sanktioner.

Der vil ikke blive indsat bestemmelser i den foreslåede lov, der regulerer klager over DANAK, da klagemulighederne over DANAK allerede følger af lovgivningen, der regulerer DANAK. Hvis klager er uenig i DANAKs genbehandling, kan en klage indbringes for de klageorganer, som er fastsat i love, der regulerer DANAKs virke.

Der er tale om en direktivnær implementering, som lægger sig op ad de gældende regler for godkendte revisorer, så de to faggrupper så vidt muligt sidestilles. Formålet med at føre tilsyn med de uafhængige erklæringsudbydere og verifikatorer er at sikre, at de fastsatte krav i denne lov overholdes for at opretholde den høje kvalitet i bæredygtighedsrapporteringen, og at de uafhængige erklæringsudbydere og verifikatorer leverer erklæringer af samme høje kvalitet som de godkendte revisorer.

2.6.4. Den foreslåede ordning

Det foreslås at etablere en klar opdeling af tilsynsroller mellem DANAK og Erhvervsstyrelsen for at sikre et effektivt og gennemsigtigt tilsynssystem uden overlap. Denne opdeling betyder, at hver myndighed kan fokusere på sine respektive kerneopgaver og sikre høj kvalitet og troværdighed i erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering.

DANAKs rolle omfatter akkreditering og løbende kvalitetskontrol af uafhængige erklæringsudbydere i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) 765/2008 samt ISO/IEC 17029 standarderne. Dette indebærer en systematisk bedømmelse af, hvorvidt erklæringsudbyderne lever op til de fastsatte krav.

Processen indebærer, at DANAK vurderer, om uafhængige erklæringsudbydere opfylder de nødvendige krav for at blive akkrediteret. Denne vurdering sker ved en grundig gennemgang af udbydernes processer, kompetencer og dokumentation.

DANAK udfører løbende kvalitetskontrol for at sikre, at akkrediterede erklæringsudbydere fortsat opfylder kravene. Kvalitetskontrollen baseres på risikoanalyser og kan inkludere både planlagte og uanmeldte inspektioner. Udgifterne til kvalitetskontrollen afholdes af den uafhængige erklæringsudbyder, der er blevet kvalitetskontrolleret. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere krav til kvalitetskontrollens uafhængighed og indholdet af kvalitetskontrollen, der supplerer de gældende krav til DANAKs tilsyn med akkrediterede virksomheder.

Hvis der ved en kvalitetskontrol konstateres mangler, kan DANAK offentliggøre resultatet af kvalitetskontrollen på sin hjemmeside, hvis der ikke rettes op på henstillingerne fra kontrollen.

Erhvervsstyrelsens rolle er bredere og omfatter kontrol af verifikatorer og deres udførelse af erklæringsopgaver og i givet fald iværksættelse af undersøgelser og disciplinære sanktioner over for verifikatorer.

Styrelsens processer indebærer prøver og efteruddannelse. Erhvervsstyrelsen afholder prøver for verifikatorer, der ønsker godkendelse til at udføre erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering. Styrelsen fastsætter også krav til efteruddannelse for at sikre løbende kompetenceudvikling. Dette vedrører blandt andet særlige prøver til personer, der har været uden godkendelse i en årrække, samt egnethedsprøve til personer, som er godkendt til at udføre erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering i et andet EU/EØS-land.

Hvis der opstår mistanke om overtrædelser af lovgivningen, kan Erhvervsstyrelsen iværksætte og gennemføre undersøgelser. Styrelsen kan kræve oplysninger og dokumenter fra erklæringsudbydere og verifikatorer samt adgang til deres lokaler og materialer. Erhvervsstyrelsen har ret til at anvende ekstern bistand i forbindelse med udførelsen af undersøgelser.

Verifikator vil ved afgivelse af erklæringer om bæredygtighedsrapportering være omfattet af krav om professionel kompetence og fornøden omhu ved udførelsen af opgaverne, om muligheden for at indbringe verifikator og eventuelt den uafhængige erklæringsudbyder, hvis denne har et medansvar, for Revisornævnet samt krav om lovpligtig forsikring.

Erhvervsstyrelsen vil i forbindelse med tilsyn få mulighed for at indbringe verifikatorer for Revisornævnet og offentliggøre afgørelser om sanktioner.

Revisornævnet behandler og sanktionerer sager, der indbringes for nævnet. Revisornævnet kan pålægge disciplinære sanktioner som bøder eller frakendelse af godkendelse for verifikatorer, der overtræder lovgivningen.

Samarbejdet mellem DANAK og Erhvervsstyrelsen sikrer en klar opdeling af ansvar og opgaver, hvor DANAK fokuserer på akkreditering og løbende kvalitetskontrol, mens Erhvervsstyrelsen håndterer kontrol, undersøgelser og sanktioner. Der vil ikke være overlap mellem DANAKs og Erhvervsstyrelsens tilsyn, da DANAK udelukkende fører tilsyn efter bestemmelserne i ISO/IEC 17029 standarden. DANAK og Erhvervsstyrelsen vil kunne udveksle oplysninger til brug for varetagelsen af deres respektive tilsynsopgaver.

Revisornævnets rolle i forbindelse med DANAKs og Erhvervsstyrelsens tilsyn er at behandle klager over verifikatorer. Denne lovs bestemmelser specificerer sammensætningen af nævnets medlemmer ved behandlingen af en sag vedrørende verifikatorer. Der foreslås i den forbindelse en ændring af revisorloven, så nævnet udvides med personer, der har kompetence indenfor bæredygtighedsområdet. Hvis Revisornævnet finder, at en verifikator har tilsidesat de pligter, som stillingen medfører, kan Revisornævnet tildele en advarsel, pålægge en bøde, der fastsættes efter karakteren af tilsidesættelsen. Ved særligt grove eller ofte gentagne forsømmelser kan Revisornævnet nedlægge forbud eller frakendelse mod, at vedkommende kan udføre opgaver, der hører under en verifikators arbejdsområde.

Den foreslåede ordning vil medføre, at offentligt tilsyn med uafhængige erklæringsudbydere vil blive styrket gennem et tæt samarbejde mellem DANAK og Erhvervsstyrelsen. Dette samarbejde omfatter akkreditering, kvalitetskontrol, afholdelse af prøver og efteruddannelse samt håndtering af klager og disciplinære sager. Den klare opdeling af ansvar og opgaver mellem de to myndigheder skal sikre en effektiv og gennemsigtig proces.

DANAKs opgaver inkluderer bedømmelse af uafhængige erklæringsudbydere, offentliggørelse af kvalitetskontroller, og anmodning om undersøgelser ved Erhvervsstyrelsen, hvis der er behov for det.

Erhvervsstyrelsens opgaver omfatter prøver for verifikatorer, undersøgelser af mulige overtrædelser og offentliggørelse af afgørelser. Erhvervsstyrelsen kan kræve nødvendige oplysninger og har ret til uanmeldt adgang til erklæringsudbydere. Styrelsen samarbejder med andre myndigheder og udveksler oplysninger for effektiv kontrol.

For at kunne håndhæve et effektivt tilsyn, er det af afgørende betydning, at styrelsen får adgang til de oplysninger, den anmoder om. Tvangsbødesanktionen vil navnlig komme i anvendelse ved manglende reaktion på en henvendelse, eller ved nægtelse af udlevering af anmodede oplysninger. Tvangsbøder vil kun blive anvendt i situationer, hvor mindre indgribende tvangsmidler ikke har vist sig tilstrækkelige.

Samlet set vil den foreslåede ordning sikre et effektivt tilsyn, og at der er en klar arbejdsfordeling for DANAKs og Erhvervsstyrelsens tilsyn med de uafhængige erklæringsudbydere og verifikatorer.

2.7. Straf, ikrafttræden og overgangsbestemmelser

2.7.1. Gældende ret

Der gælder i dag alene straffebestemmelser for godkendte revisorer og godkendte revisionsvirksomheder. Straffebestemmelser kan også omfatte erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering. De gældende regler fastsætter, hvilke strafformer, strafflængde samt forældelsesfrist der kan anvendes i tilfælde af overtrædelser af bestemmelserne i revisorloven.

Frem til 1. januar 2026 kan revisorer blive godkendt som bæredygtighedsrevisorer ved at deltage i et 30-timers kursus. Fra 1. januar 2026 vil revisorer skulle bestå en prøve for at blive godkendt som bæredygtighedsrevisor.

2.7.2. Bæredygtighedsdirektivet

Det følger af bæredygtighedsdirektivets artikel 1, nr. 13, litra c, som i regnskabsdirektivet indsætter artikel 34, stk. 4, at uafhængige udbydere af erklæringsydelser underlægges krav, der svarer til kravene, der stilles for revisorer i henhold til revisordirektivet.

Det følger af revisordirektivet, at medlemsstaterne skal sikre, at der findes effektive undersøgelses- og sanktionssystemer med henblik på at konstatere, korrigere og forhindre utilstrækkelig gennemførelse af den lovpligtige revision og erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering.

Derudover følger, at medlemsstaterne, uden at det berører civilretlige foranstaltninger, skal sikre, at der findes effektive, forholdsmæssige og præventive sanktioner over for revisorer og revisionsfirmaer, som ikke har udført lovpligtig revision eller erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering i overensstemmelse med de bestemmelser, der er vedtaget til gennemførelse af dette direktiv, og i givet fald med forordning (EU) nr. 537/2014.

Revisordirektivet bestemmer, at medlemsstaterne kan beslutte ikke at fastsætte bestemmelser om administrative sanktioner for overtrædelser, der allerede er omfattet af national strafferet, og at medlemsstaterne i sådanne tilfælde meddeler Kommissionen de relevante strafferetlige bestemmelser.

2.7.3. Erhvervsministeriets overvejelser

Der er tale om en direktivnær implementering, som lægger sig op ad de gældende regler for godkendte revisorer, så de to faggrupper så vidt muligt sidestilles. Dette vil indebære, at de anvendte strafformer, stråflængder samt forældelsesfrist for eventuelle overtrædelse af denne lovs bestemmelser vil svare til det, som gælder for de godkendte revisorer.

Der vurderes derudover behov for en overgangsbestemmelse, som skal sikre, at uafhængige erklæringsudbydere stilles som revisorer. Revisorer kan frem til 1. januar 2026 blive bæredygtighedsrevisorer via 30 timers efteruddannelse.

2.7.4. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at overtrædelser af bestemmelserne i denne lov vil kunne straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning. Selskaber, der er underlagt bestemmelserne i denne lov, kan pålægges strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel, samt bødestraf for uafhængige erklæringsudbydere, der afgiver erklæringer efter bestemmelserne i denne lov uden at have den nødvendige akkreditering samt registrering hos DANAK.

Ydermere vil en verifikator, der ved sin udførelse af erklæringsopgaver afgiver urigtige skriftlige erklæringer, kunne straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder. Den samme straf gør sig gældende i tilfælde, hvor en verifikator underskriver en erklæring om bæredygtighedsrapportering i et regnskab, som den vedkommende verifikator ikke har gennemgået, uden at oplyse dette i den afgivne erklæring, eller uden at være tilknyttet en uafhængig erklæringsudbyder.

Overtrædelse af lovens bestemmelser eller regler udstedt i medfør af loven har en forældelsesfrist på 5 år.

3. Forholdet til databeskyttelsesreglerne

Efter den foreslåede bestemmelse i § 3 skal Erhvervsstyrelsen føre et offentligt register over uafhængige erklæringsudbydere og verifikatorer. Den foreslåede § 4 indeholder regler om registrering af uafhængige erklæringsudbydere og verifikatorer. Erhvervsstyrelsens behandling af oplysninger vil omfatte almindelige personoplysninger i form af navn og adresse på enkeltmandsvirksomheder samt navn, adresse og ansættelsesforhold på verifikatorer.

Den foreslåede § 24 vedrører videregivelse af oplysninger fra en fratrædende uafhængig erklæringsudbyder til en tiltrædende uafhængig erklæringsudbyder eller revisor. Oplysningerne vil omfatte almindelige personoplysninger, f.eks. navne på ansatte og ansættelsesforhold.

Den foreslåede § 33 indeholder bl.a. regler om udveksling af oplysninger, herunder fortrolige oplysninger, mellem DANAK og Erhvervsstyrelsen samt udveksling af oplysninger med andre landes kompetente myndigheder. Det kan f.eks. omfatte oplysninger om, hvorvidt fysiske personer og enkeltmandsvirksom-

heder er lovligt etableret i hjemlandet, om disciplinære eller strafferetlige sanktioner eller om andre alvorlige konkrete forhold, der vil kunne få følger for udøvelsen af den omhandlede virksomhed.

Den foreslåede § 37 vil give DANAK mulighed for at offentliggøre resultatet af kvalitetskontroller, f.eks. navn på enkeltvirksomheder.

Efter den foreslåede § 39 vil Erhvervsstyrelsen få mulighed for at kræve alle oplysninger af en uafhængig erklæringsudbyder eller en verifikator, der skønnes nødvendige for styrelsens afgørelse af, om der er sket lovovertrædelser. Det følger af den foreslåede § 40, at Erhvervsstyrelsen vil få fysisk adgang til en uafhængig erklæringsudbyders lokaler og adgang til relevant materiale. Det vil omfatte almindelige personoplysninger, typisk navne på enkeltvirksomheder og verifikatorer.

De foreslåede §§ 49-51 indeholder bestemmelser om offentliggørelse af kendelser mv. Det følger af den foreslåede § 49, at afgørelser vedrørende verifikatorer, dvs. fysiske personer, offentliggøres i anonymiseret form. Erhvervsstyrelsen vil ved hver enkelt offentliggørelse overveje, om offentliggørelsen indeholder oplysninger, der er personhenførbare. Oplysninger om, at den fysiske person, som har modtaget påbuddet, har en bestemt stilling eller udfører bestemte funktioner, kan efter omstændighederne udgøre personoplysninger, hvis det ud fra disse oplysninger sammenholdt med andre offentliggjorte oplysninger, er muligt at identificere personen.

De foreslåede bestemmelser §§ 53-54 indeholder oplysninger om videregivelse og udveksling af fortrolige oplysninger, herunder navn på verifikatorer, enkeltmandsvirksomheder og oplysninger om strafbare forhold.

I de foreslåede §§ 3, 4, 33, 37, 49 og 52-54 vil Erhvervsstyrelsen og DANAK som offentlige myndigheder behandle personoplysninger. I § 24 vil oplysninger blive videregivet fra en juridisk person til en anden juridisk person eller revisor. Efter de foreslåede §§ 53-54 vil der kunne videregives oplysninger til Revisornævnet, andre myndigheder samt udenlandske kompetente myndigheder.

Registret over uafhængige erklæringsudbydere omtalt i §§ 3 og 4 vil i udgangspunktet indeholde oplysninger om juridiske personer, der ikke er personoplysninger. Da reglerne også vil omfatte enkeltvirksomheder, vil databeskyttelsesreglerne skulle iagttages. Hvad angår registret over verifikatorer, vil der ske behandling af almindelige personoplysninger. Ligeledes vil oplysninger efter §§ 24, 33, 37, 39 og 40 omfatte almindelige personoplysninger (f.eks. navn og adresse på enkeltmandsvirksomheder eller bestyrelsesmedlemmer).

Med de foreslåede bestemmelser vil myndighederne og juridiske personer således kunne behandle almindelige personoplysninger.

Databeskyttelsesforordningen indeholder et nationalt råderum til at supplere databeskyttelsesforordningens bestemmelser om behandling af personoplysninger.

For så vidt angår almindelige personoplysninger følger det af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 2 og 3, at der er mulighed for at opretholde og indføre mere specifikke bestemmelser for at tilpasse anvendelsen af dele af artikel 6, stk. 1. Det gælder bl.a. artikel 6, stk. 1, litra e, hvorefter behandling af almindelige personoplysninger kan ske, hvis det er nødvendigt af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt.

Det er vurderingen, at myndighedernes behandling af personoplysninger efter de foreslåede bestemmelser i §§ 3, 4, 33, 39, 40, 53 og 54 kan ske i medfør af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e, jf. stk. 2 og 3, idet behandling er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave, som

henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt. Det følger af bæredygtighedsdirektivet, at der skal stilles tilsvarende krav til uafhængige erklæringsudbydere som for revisorer. Behandlingen er nødvendig for, at Erhvervsstyrelsen og DANAK kan udføre opgaver i relation til tilsyn med godkendelse, registrering, kvalitetskontrol, undersøgelser og regeloverholdelse vedrørende bæredygtighedsrapportering. Videregivelse af oplysninger til Revisornævnet, Finanstilsynet, andre offentlige myndigheder, herunder anklagemyndigheden og politiet og tilsynsmyndigheder nødvendige for, at de pågældende offentlige myndigheder kan varetage deres pålagte opgaver, herunder behandling af klager over verifikatorer, tilsyn med opgaver efter den finansielle lovgivning, opgaver med relation til lovovertrædelser samt andre kompetente myndigheders opgaver i relation til kontrol og tilsyn.

Det vurderes, at behandlingen af almindelige personoplysninger efter den foreslåede § 24 – fra afgående verifikator til tiltrædende revisor eller verifikator - kan ske i medfør af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra c, jf. stk. 2 og 3, idet behandling er nødvendig for at overholde den afgående uafhængige erklæringsudbyders retlige forpligtelse til at give adgang til alle oplysninger med relevans for erklæringsopgaven til den nye revisor eller verifikator.

Oplysninger efter §§ 33, 39, 53 og 54 omfatter udover almindelige personoplysninger også oplysninger om straffbare forhold og lovovertrædelser. De nærmere betingelser for behandling af personoplysninger om straffbare forhold er reguleret i databeskyttelsesforordningens artikel 10. Efter artikel 10, 1. pkt., kan behandling af oplysninger om straffbare forhold ske på grundlag af forordningens artikel 6, stk. 1, under kontrol af en offentlig myndighed. Det er muligt at indføre mere specifikke bestemmelser om behandling af oplysninger om straffbare forhold på baggrund af forordningens artikel 6, stk. 1, litra e, jf. artikel 6, stk. 2 og 3. Det vurderes i den forbindelse, at de foreslåede bestemmelser kan rummes inden for rammerne af databeskyttelsesforordningens artikel 10, 1. pkt., jf. artikel 6, stk. 1, litra e.

Den foreslåede § 37 indebærer en offentlighedsordning, idet DANAK vil kunne offentliggøre resultatet af kvalitetskontrollen, hvis der ikke er fulgt op på henstillinger. Ligeledes indebærer §§ 49-52 offentlighedsordninger, idet hhv. Erhvervsstyrelsen og Revisornævnet efter de foreslåede bestemmelser vil kunne offentliggøre kendelser.

Erhvervsministeriet vurderer, at offentliggørelsesordninger med fuld offentlighed er nødvendigt af samfundsmæssige hensyn, herunder til kunder, potentielle kunder og regnskabsbrugere, og formålet vurderes ikke at ville kunne opfyldes, hvis offentliggørelse sker i anonymiseret form. Derudover forventes modeller med offentliggørelse at få den mest vidtrækkende generalpræventive effekt.

De foreslåede bestemmelser vil udgøre nationale særregler for behandling af personoplysninger. Det er vurderingen, at Erhvervsstyrelsens, DANAKs og Revisornævnets offentliggørelse af de pågældende oplysninger kan ske i medfør af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e, idet offentliggørelse af resultater af kvalitetskontrol, afgørelser, undersøgelser og kendelser vil høre under den offentlige myndighedsudøvelse, som DANAK, Erhvervsstyrelsen og Revisornævnet er blevet pålagt. Det er efter revisordirektivets artikel 30, stk. 3, et krav, at der sker offentliggørelse af administrative sanktioner. Revisordirektivets kapitel om undersøgelse og sanktioner finder også anvendelse på erklæringer om bæredygtighedsrapportering, og offentliggørelse er således et direktivkrav. De nærmere betingelser for behandling af personoplysninger om straffbare forhold er reguleret i databeskyttelsesforordningens artikel 10. Efter artikel 10, 1. pkt., kan behandling af oplysninger om straffbare forhold ske på grundlag af forordningens artikel 6, stk. 1, under kontrol af en offentlig myndighed. Det er muligt at indføre mere specifikke bestemmelser om behandling af oplysninger om straffbare forhold på baggrund af forordningens artikel 6, stk. 1, litra e, jf. artikel 6, stk. 2 og 3. Det vurderes i den forbindelse, at de foreslåede bestemmelser kan rummes inden for rammerne af databeskyttelsesforordningens artikel 10, 1. pkt., jf. artikel 6, stk. 1, litra e. For en nærmere gennemgang af artikel 6, stk. 1, litra e, som hjemmelsgrundlag henvises til ovenfor.

Erhvervsministeriet vurderer, at de foreslåede bestemmelser er proportionale og nødvendige, idet det er påkrævet ud fra vægtige samfundsmæssige hensyn, herunder hensynet til kontrol og tilsyn samt regnskabsbrugernes tillid til årsregnskaber, herunder erklæringer om bæredygtighedsrapportering fra de uafhængige erklæringsudbydere, som med lovforslaget vil skulle varetage opgaver som offentlighedens tillidsrepræsentant. Derudover er de foreslåede bestemmelser nødvendige for, at offentlige myndigheder kan sikre et effektivt offentligt tilsyn samt varetage opgaver med relation til efterforskning og strafforfølgning. Ligeledes vurderes formålet med offentliggørelsesordningerne ikke at kunne opnås med mindre indgribende foranstaltninger.

Erhvervsministeriet skal afslutningsvis bemærke, at det forudsættes, at de øvrige bestemmelser i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelses-loven, herunder de grundlæggende principper i databeskyttelsesforordningens artikel 5 også iagttages, når der behandles personoplysninger i medfør af de foreslåede bestemmelser.

Den registreredes rettigheder til oplysning og indsigt i personoplysninger efter databeskyttelsesforordningens artikel 13-15 vil kunne begrænses efter databeskyttelseslovens § 22, som er fastsat inden for rammerne af dataforordningens artikel 23. Efter databeskyttelseslovens § 22, stk. 3, kan bl.a. oplysninger, der behandles for den offentlige forvaltning som led i administrativ sagsbehandling, undtages fra retten til indsigt efter databeskyttelsesforordningens artikel 15, stk. 1, i samme omfang som efter reglerne i §§ 19-29 og 35 i lov om offentlighed i forvaltningen.

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget vil være forbundet med økonomiske og administrative konsekvenser for staten.

Det er vigtigt, at de danske virksomheder får den nødvendige vejledning, så de kan leve op til lovkravene. Det drejer sig om erklæringsvejledning, uafhængighedsvejledning og efteruddannelsesvejledning. Der skal afsættes 80.000 kr. første år og 53.000 kr. varigt.

Det skal være muligt at søge dispensation for at kunne indstilles til prøve, og der skal afsættes 80.000 kr. årligt til sagsbehandlingen af dispensationer.

For at kunne afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering er det et krav at blive godkendt af Erhvervsstyrelsen. Der skal afsættes 20.000 kr. om året til sagsbehandling af godkendelser.

Det er et krav i bæredygtighedsdirektivet, at virksomhederne skal kunne vælge den uafhængige erklæringsudbyder, de ønsker skal afgive erklæringen om deres bæredygtighedsrapportering. Det er derfor en nødvendighed at føre register over de uafhængige erklæringsudbydere, så virksomheden kan vælge erklæringsafgiver på samme måde som ved valg af den finansielle revisorer via revisorregisteret (CVR).

I Erhvervsstyrelsen afsættes der 2,1-4,1 mio. kr. til den nødvendige IT-udvikling af det digitale revisorregister (CVR). Forslaget har ingen økonomiske konsekvenser for regioner og kommuner.

Erhvervsministeriet vurderer, at lovforslaget efterlever principperne om digitaliseringsklar lovgivning.

Princip 1: Lovforslaget følger princippet om enkle og klare regler, idet reglerne vil blive udformet på en entydig og konsistent måde.

Princip 2: Lovforslaget understøtter digital kommunikation, idet de oplysninger og dokumenter, der vil skulle indsendes til Erhvervsstyrelsen, vil kunne anmeldes digitalt.

Princip 3: Lovforslaget vil som udgangspunkt understøtte princippet om muliggørelse af automatisk sagsbehandling. Der er dog behov for manuel sagsbehandling i forbindelse med registret over verifikatorer.

Princip 4: Lovforslaget understøtter princippet om sammenhæng på tværs – ensartede begreber og genbrug af data, idet der med lovforslaget vil blive taget udgangspunkt i begreber og definitioner, der allerede følger af revisorloven.

Princip 5: Lovforslaget understøtter princippet om tryk og sikker datahåndtering som en naturlig følge af, at datasikkerhed prioriteres højt af myndighederne.

Princip 6: Lovforslaget understøtter princippet om anvendelse af eksisterende offentlig infrastruktur, da ændringerne vil indgå i det allerede eksisterende revisorregister (CVR).

Princip 7: Lovforslaget understøtter princippet om forebyggelse af snyd og fejl, da der vil være mulighed for at understøtte en risikobaseret kontrol med verifikatorer.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Der foreslås etableret en gebyrordning for de uafhængige erklæringsudbydere, der skal finansiere drift af IT-løsning og drift af undersøgelses- og sanktionssystem. De samlede årlige udgifter estimeres til at udgøre 0,2 mio. kr. i 2026-2029 og fra 2030 og fremadrettet ca. 0,4-0,6 mio. kr.

Erhvervsstyrelsen vurderer, at lovforslaget medfører administrative konsekvenser for erhvervslivet. Konsekvenserne vurderes at være under 4 mio. kr., hvorfor de ikke kvantificeres nærmere.

De øvrige efterlevelseseffekter vurderes til at udgøre mindre end 10 mio. kr. og beskrives derfor ikke nærmere.

Innovations- og iværksættertjekket vurderes ikke at være relevant for lovforslaget.

Principperne for implementering af erhvervsrettet EU-regulering fraviges ikke, da der er tale om en benyttelse af en option.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

7. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen klimamæssige konsekvenser.

8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljø- og naturmæssige konsekvenser.

9. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv EU/2022/2464 af 14. december 2022 om ændring af forordning (EU) nr. 537/2014, direktiv 2004/109/EF, direktiv 2006/43/EF og direktiv 2013/34/EU, og for så vidt angår virksomheders bæredygtighedsrapportering, EU-Tidende 2022, nr. L 322, side 15. Bæredygtighedsdirektivet er implementeret i Danmark ved lov nr. 480 af 22. maj 2024 om ændring af årsregnskabsloven, revisorloven og forskellige andre love.

Bæredygtighedsdirektivet forpligter store virksomheder og børsnoterede SMV'er, bortset fra mikrovirksomheder, omfattet af årsregnskabsloven – samt visse finansielle virksomheder – til at rapportere om og offentliggøre deres arbejde med bæredygtighed efter obligatoriske standarder, som fastsættes af EU. Visse tredjelandsvirksomheder med væsentlig aktivitet i EU omfattes også. Bæredygtighedsrapporteringen, som

skal placeres i ledelsesberetningen i årsrapporten, skal indeholde en revisorerklæring og offentliggøres i et digitalt format.

Bæredygtighedsdirektivets artikel 1, nr. 13, som i regnskabsdirektivet indsætter artikel 34, stk. 4, indeholder imidlertid en mulighed for, at medlemsstaterne kan tillade, at også uafhængige udbydere af erklæringsydelser kan afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering.

Regeringen ønsker at udnytte denne mulighed og gøre det muligt, at også andre end godkendte revisorer kan afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering.

Europa-Parlamentet og Rådet har vedtaget bæredygtighedsdirektivet under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 50 og 114.

Ved udarbejdelsen af lovforslaget er de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering vurderet.

Ifølge princip 1 bør den nationale regulering som udgangspunkt ikke gå videre end minimumskravene i EU-reguleringen.

Det er vurderingen, at selve udnyttelsen af muligheden for at tillade, at uafhængige erklæringsudbydere kan afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering ikke er overimplementering.

Regnskabsdirektivets artikel 34, stk. 4, bestemmer, at uafhængige erklæringsudbydere skal underlægges krav, som svarer til kravene for revisorer. Der er med lovforslaget tale om en direktivnær implementering. I overensstemmelse med de gældende nationale regler for revisorer stilles der dog krav om, at verifikatorer også skal være dækket af en forsikring i overensstemmelse med, hvad der gælder for godkendte revisorer. Dette går videre end EU-minimumskravene for både verifikatorer og revisorer.

Implementeringen vurderes ikke at være i strid med de øvrige fire principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering.

Der vurderes derfor sammenfattende ikke at være tale om overimplementering med undtagelse af en smal overimplementering, hvad angår forsikringskravet.

Ifølge lovforslagets § 67 er det en betingelse for godkendelse som verifikator i overgangsperioden, at vedkommende er ansat i en virksomhed, der senest den 31. december 2024 har påbegyndt en akkrediteringsprocedure hos DANAK som uafhængig erklæringsudbyder.

Erhvervsministeriet har været i dialog med Europa-Kommissionen med henblik på at afklare, hvorvidt den foreslåede overgangsordning er i overensstemmelse med bæredygtighedsdirektivet. Bæredygtighedsdirektivet angiver, at uafhængige erklæringsudbydere, som den 1. januar 2024 er i færd med at gennemføre en akkrediteringsprocedure i overensstemmelse med de relevante nationale krav, ikke er omfattet af kravene om uddannelse og eksamination vedrørende erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering, forudsat at de afslutter denne procedure senest den 1. januar 2026.

Europa-Kommissionens Juridiske Tjeneste har vurderet, at den danske overgangsordning er i overensstemmelse med direktivets rammer og formål, hvis fristen for påbegyndelse af akkrediteringsproceduren fastsættes til udgangen af 2024. Kommissionen har i den forbindelse lagt vægt på, at akkrediteringen bygger på ISO 17029, som vil blive suppleret med nationale krav ved lovforslagets vedtagelse.

For de nærmere krav til overgangsordningen henvises der til bemærkningerne til lovforslagets § 67.

10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 3. september 2024 til den 1. oktober 2024 (29 dage) været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.: 92-gruppen, Aarhus BSS Advokatrådet, Advokatsamfundet, Amnesty, Akademikernes Centralorganisation, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdsmarkedets Tillægs Pension (ATP), Axcelfuture, Bryggeriforeningen, Centralorganisationens Fællesudvalg, CEPOS, Cereda Certificerende Organers Forum (COF), CONCITO, Copenhagen Business School, CSR Forum, DANAK, Danish Venture Capital and Private Equity Association, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Nationalbank, Danmarks Restauranter og Cafeer, Danmarks Skibskredit A/S, Danmarks Statistik, Danmarks Tekniske Universitet, Dansk Aktionærforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Erhverv, Dansk Handicapforbund, Dansk Industri, Dansk Initiativ for Etisk Handel, Dansk Investor Relations Forening – DIRF, Dansk Standard, Dansk Iværksætterforening, Dansk Mode & Textil, Danske Advokater, Danske Arkitektvirksomheder, Danske Forsikringsfunktionærers Landsforening, Danske Maritime, Danske Rederier, Danske Regioner, DANVA, Datatilsynet, De Samvirkende Købmænd, Den Danske Aktuarforening, Den Danske Dommerforening, Den Danske Finansanalytikerforening, Den Danske Fondsmæglerforening, Det Kooperative Fællesforbund, Det Nationale Netværk af Virksomhedsledere, Det Økonomiske Råds Sekretariat, Domstolsstyrelsen, EG Eksportkreditfonden, Fagbevægelsens Hovedorganisation, Finans Danmark, Finansforeningen, Finansforbundet, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, First North, Folkekirkens Nødhjælp, Forbrugerrådet, Foreningen af Interne revisorer, FSR – danske revisorer, Foreningen Danske Revisorer, Forsikring & Pension, Garantifonden for indskydere og investorer, Green Power Denmark, Grønlands Selvstyre, HK, IBA – Erhvervsakademi Kolding, Ingeniørforeningen i Danmark, Institut for Menneskerettigheder, IT-branchen, IT-Universitetet, Komiteen for god Selskabsledelse, Komiteen for god Fondsledelse, Kommunale Tjenestemænd og Overenskomstansatte, Kommunekredit, Kommunernes Landsforening (KL), Kristelig Arbejdsgiverforening, Kristelig Fagbevægelse, Kuratorforeningen, Københavns Universitet, Landbrug og Fødevarer, Landsdækkende Banker, Landsorganisationen i Danmark, Ledernes Hovedorganisation, Liberale Erhvervs Råd, Lokale Pengeinstitutter, Lønmodtagernes Dyrtidsfond, Mellemfolkeligt Samvirke, Miljømærkning Danmark, OXFAM IBIS, Red Barnet, Rigsadvokaten, økonomi og ledelse Rigsombuddet på Færøerne, Rigsrevisionen, Roskilde Universitetscenter, Rådet for bæredygtigt byggeri, SEGES, Statsadvokaturen for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet, SMV Danmark, Syddansk Universitet, Telekommunikationsindustrien i Danmark, UN Global Compact, Uttanrikis- og vinnumålaráðið Cc til Rigsombuddet på Færøerne, Verdens Skove, Virksomhedsforum for Socialt Ansvar, Værdipapircentralen, WWF, Aalborg Universitet, Aarhus Universitet, TÜV SÜD, DNV Business Assurance Denmark A/S, FORCE Certification A/S, Intertek DIC A/S, UL International Demko A/S, SGS Analytics Denmark, Bruun Inspektion A/S, Baltic Control Certification A/S, Bureau Veritas Certification Denmark A/S, Rambøll, COWI, NIRAS Orbicon, Artelia, Foreningen af Rådgivende Ingeniører, Byggeriets Kvalitetskontrol A/S, Dancert A/S, DBI Certification A/S, TEKNIQ Kvalitet ApS og Validan ApS.

11. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindre udgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Forslaget har ingen økonomiske konsekvenser for regioner og kommuner.	Der skal afsættes 80.000 kr. første år og 53.000 kr. varigt til løbende administration ifm. fortolkninger og vejledninger. Derudover afsættes der 80.000 kr. årligt til sagsbehandlingen af dispensationer.

		Til sagsbehandling af godkendelser skal der afsættes 20.000 kr. om året. For så vidt angår IT-udvikling af det digitale revisorregister (CVR) skal der afsættes 2,1-4,1 mio. kr.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Lovforslaget følger de syv principper for digitaliseringsklar lovgivning.	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.	At udnytte muligheden om at uafhængige erklæringsudbydere kan komme ind på markedet for erklæringsafgivelse på bæredygtighedsrapportering giver virksomhederne en mulighed for en udvidelse af deres forretningsydelse.	Der etableres en gebyrordning for de uafhængige erklæringsudbydere, der skal finansiere drift af IT-løsning og drift af undersøgelses- og sanktionssystem. De samlede årlige udgifter estimeres til at udgøre 0,2 mio. kr. i 2026-2029 og fra 2030 og fremadrettet ca. 0,4-0,6 mio. kr.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Erhvervsstyrelsens Område for Bedre Regulering (OBR) har vurderet at de administrative konsekvenser for erhvervslivet, i forbindelse med lovforslaget, ikke overstiger bagatelgrænsen på 4 mio. kr. hvorfor de ikke beskrives nærmere.	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv EU/2022/2464 af 14. december 2022 om ændring af forordning (EU) nr. 537/2014, direktiv 2004/109/EF, direktiv 2006/43/EF og direktiv 2013/34/EU, og for så vidt angår virksomheders bæredygtighedsrapportering, EU-Tidende 2022, nr. L 322, side 15. Bæredygtighedsdirektivet er implementeret i Danmark ved lov nr. 480 af 22. maj 2024 om ændring af årsregnskabsloven, revisorloven og forskellige andre love. Lovforslaget udnytter medlemsstatsoptionen i bæredygtighedsdirektivets artikel	

	34, stk. 4, hvori medlemsstaterne kan tillade, at også uafhængige udbydere af erklæringsydelser kan afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering end godkendte revisorer. Det er vurderingen, at udnyttelsen af optionen med at tillade, at uafhængige erklæringsudbydere kan afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering ikke er overimplementering. I overensstemmelse med de gældende nationale regler for revisorer stilles der dog krav om, at verifikatorer også skal være dækket af en forsikring i overensstemmelse med, hvad der gælder for godkendte revisorer. Dette går videre end EU-minimumskravene for både verifikatorer og revisorer.				
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering (der i relevant omfang også gælder ved implementering af ikke-erhvervsrettet EU-regulering) (sæt X)	<table> <tr> <td>Ja</td><td>Nej</td></tr> <tr> <td></td><td>X</td></tr> </table>	Ja	Nej		X
Ja	Nej				
	X				

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Det foreslås i § 1, stk. 1, at denne lov finder anvendelse for registrering og godkendelse af uafhængige erklæringsudbydere og verifikatorer, vilkårene for udførelse af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering m.v., samt regler om offentligt tilsyn med uafhængige erklæringsudbydere og verifikatorer.

Den foreslåede bestemmelse vil implementere Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2464 af 14. december 2022 om ændring af forordning (EU) nr. 537/2014, direktiv 2004/109/EF, direktiv 2006/43/EF og direktiv 2013/34/EU for så vidt angår virksomheders bæredygtighedsrapportering, der tillader medlemsstaterne at lade en uafhængig udbyder af erklæringsydelser etablere sig, forudsat at udbyderen opfylder de krav, der opstilles i denne lov.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at loven vil skulle regulere akkreditering af virksomheder, benævnt "uafhængige erklæringsudbydere," samt godkendelse af verifikatorer, som er de fysiske personer, der vil skulle underskrive erklæringer om bæredygtighedsrapportering efter denne lov. Lovforslaget vil også regulere udførelse af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering m.v., samt det offentlige tilsyn med uafhængige erklæringsudbydere og verifikatorer.

Det foreslås i § 1, stk. 2, at loven finder anvendelse ved uafhængige erklæringsudbyderes afgivelse af erklæringer om bæredygtighedsrapportering.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at loven også vil finde anvendelse ved uafhængige erklæringsudbyderes afgivelse af erklæringer om bæredygtighedsrapportering om det udførte arbejde og konklusionen herpå, herunder underskrivelse af erklæring mv.

Til § 2

Det foreslås i § 2, stk. 1, nr. 1, at i denne lov forstås ved: Uafhængig erklæringsudbyder: Et overensstemmelsesvurderingsorgan, der er akkrediteret i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering med henblik på afgivelse af erklæring om bæredygtighedsrapportering.

Det foreslåede vil indebære, at de juridiske virksomheder, der skal akkrediteres af det nationale akkrediteringsorgan, DANAK, defineres som "uafhængige erklæringsudbydere". Definitionen på en "uafhængig erklæringsudbyder" er identisk med definitionen af en "uafhængig udbyder af erklæringsydelser" i revisorloven. Når der i lovforslaget refereres til "uafhængige erklæringsudbydere" er der tale om samme virksomheder, som i revisorloven benævnes "uafhængige udbydere af erklæringsydelser".

Den foreslåede bestemmelse vil sikre, at erklæringsudbydere med akkrediteringen vil få den nødvendige kompetence til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering. Denne definition vil understøtte lovens overordnede mål om at sikre høj troværdighed og validitet i bæredygtighedsrapporteringen.

I Danmark er DANAK udpeget som nationalt akkrediteringsorgan. Når en virksomhed vil akkrediteres, sikres det af det nationale akkrediteringsorgan, at en eller flere internationalt anerkendte ISO-standarder er overholdt. Hvilke ISO-standarder, der skal overholdes, vil blive fastlagt nærmere i en bekendtgørelse til loven.

Det foreslås i § 2, stk. 1, nr. 2, at i denne lov forstås ved: Verifikator: En person, der efter §§ 11, 19 eller 20 er godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering.

Ved "verifikator" forstås den fysiske person, som underskriver erklæringen til bæredygtighedsrapporteringen. Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at verifikatoren vil skulle godkendes. Det vil efter bestemmelsen også være et krav, at verifikatoren vil skulle være ansat i en uafhængig erklæringsudbyder for at kunne underskrive erklæringen til bæredygtighedsrapporteringen. Det foreslåede vil sikre, at integriteten af bæredygtighedsrapporteringen vil blive opretholdt.

Det foreslås i § 2, stk. 1, nr. 3, at i denne lov forstås ved: Bæredygtighedsrapportering: Bæredygtighedsrapportering som defineret i årsregnskabslovens bilag 1, C, nr. 16, eller i anden lovgivning, der gennemfører artikel 2, nr. 18, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at der sikres konsistens i forståelsen og anvendelsen af bæredygtighedsrapportering på tværs af lovgivningen.

Det foreslås i § 2, stk. 1, nr. 4, at i denne lov forstås ved: Virksomheder af interesse for offentligheden: a) Virksomheder, som har kapitalandele, gældsinstrumenter eller andre værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og b) pengeinstitutter og realkreditinstitutter, jf. § 5, stk. 1, nr. 1, litra a og b, i lov om finansiell virksomhed, og forsikringsselskaber, jf. § 9, stk. 1, nr. 1, i lov om forsikringsvirksomhed.

Til § 3

Det foreslås i § 3, nr. 1, at Erhvervsstyrelsen fører et offentligt register over virksomheder, der er akkrediteret som uafhængig erklæringsudbyder, jf. § 5.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at der vil blive etableret et offentligt register over uafhængige erklæringsudbydere. Bestemmelsen vil indebære, at Erhvervsstyrelsen vil skulle føre det offentlige register, som vil omfatte virksomheder, der er akkrediteret som uafhængige erklæringsudbydere.

Det foreslås i § 3, nr. 2, at Erhvervsstyrelsen fører et offentligt register over virksomheder, der i et andet EU-land eller EØS-land er akkrediteret som uafhængig erklæringsudbyder, jf. § 9.

Det foreslåede vil medføre, at udenlandske virksomheder, der opererer under tilsvarende akkrediteringsstandards, vil blive anerkendt og registreret på samme måde som danske virksomheder.

Det foreslås i § 3 nr. 3, at Erhvervsstyrelsen fører et offentligt register over personer, der er godkendt som verifikatorer, jf. §§ 11, 19 eller 20.

Det foreslåede vil medføre, at det offentlige register vil indeholde oplysninger om de personer, der er godkendt som verifikatorer og dermed kan afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering på vegne af en uafhængig erklæringsudbyder.

Til § 4

Det foreslås i § 4, stk. 1, at en virksomhed registreres som uafhængig erklæringsudbyder i det offentlige register, jf. § 3, når den af DANAK er akkrediteret til at udføre erklæringsopgaver vedrørende bæredygtighedsrapportering.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at en virksomhed vil blive registreret, når den er akkrediteret hos DANAK, som er Den Danske Akkrediteringsfond. Registreringen vil ske i det offentlige register.

Det foreslåede vil medføre, at det kun er virksomheder med den nødvendige faglige kompetence og troværdighed, der vil få lov til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering. Akkrediteringen af DANAK følger de standarder, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008.

Den foreslåede bestemmelse vil sikre, at der kun er akkrediterede virksomheder i det offentlige register, og at virksomhederne i registret vil kunne orientere sig om, hvilke uafhængige erklæringsudbydere de kan vælge til at udføre erklæringsopgaver vedrørende bæredygtighedsrapportering.

Det foreslås i § 4, stk. 2, at en virksomhed, hvis registrering som uafhængig erklæringsudbyder er bortfaldet, jf. § 10, kan registreres på ny, jf. § 3, når årsagen til bortfaldet ikke længere er til stede.

Det foreslåede vil medføre, at hvis en registrering som uafhængig erklæringsudbyder er bortfaldet, jf. § 10, vil virksomheden kun kunne registreres på ny, hvis årsagen til bortfaldet af akkrediteringen ikke længere er til stede.

Den foreslåede bestemmelse vil betyde, at virksomheder, der tidligere har mistet deres registrering på grund af manglende opfyldelse af akkrediteringskravene eller andre væsentlige forhold, kun vil kunne genindtræde som erklæringsudbydere, hvis de igen lever op til de nødvendige standarder.

Det foreslåede vil medføre, at kun kvalificerede og pålidelige virksomheder vil kunne udføre erklæringsopgaver vedrørende bæredygtighedsrapportering, hvilket er afgørende for opretholdelsen af tillid og kvalitet i disse rapporter.

Det foreslås i § 4, stk. 3, at en person registreres som verifikator i det offentlige register, jf. § 3, når vedkommende er godkendt som verifikator, jf. §§ 11, 19 eller 20.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at der også vil blive ført et register over godkendte verifikatorer, og at Erhvervsstyrelsen vil være ansvarlig herfor.

Det foreslåede vil medføre, at Erhvervsstyrelsen vil kunne registrere deponering af godkendelse, jf. § 13,

bortfald, jf. § 14, fratagelse, jf. § 15, manglende overholdelse af krav om efteruddannelse, jf. § 16, eller konkurskarantæne, jf. § 17.

Det foreslås i § 4, stk. 4, at Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om registrering herunder om registerets førelse, vedligeholdelse heraf, indberetning samt offentliggørelse.

Det foreslåede vil medføre, at Erhvervsstyrelsen vil få hjemmel til at fastsætte regler om registerets førelse, herunder om vedligeholdelse heraf, indberetning hertil og samt offentliggørelse af registerets indhold.

Hjemlen vil blive udnyttet til i en bekendtgørelse at fastsætte nærmere regler om indholdet af registre over uafhængige erklæringsudbydere og godkendte verifikatorer. Registret over uafhængige erklæringsudbydere vil indeholde oplysninger om virksomhedens navn, adresse og CVR-nr., ligesom det vil indeholde oplysninger om virksomhedsform og virksomhedstype. Registeret over godkendte verifikatorer vil indeholde oplysninger om verifikators navn, adresse og registreringsnummer, samt navn og CVR-nr. på den eller de uafhængige erklæringsudbydere, hvor vedkommende er beskæftiget eller på anden måde tilknyttet.

Der vil endvidere blive fastsat nærmere regler om de uafhængige erklæringsudbyderes pligt til at indsende oplysningerne i forbindelse med registrering som uafhængig erklæringsudbyder henholdsvis verifikator og om anmeldelse af ændringer i de registrerede oplysninger.

Til § 5

Det foreslås i § 5, stk. 1, at uafhængige erklæringsudbydere skal være akkrediteret af DANAK efter harmoniserede standarder til at udføre erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering i henhold til denne lov og skal 1) opfylde betingelserne i §§ 6, 7 og 8 samt 2) beskæftige mindst en godkendt verifikator.

Det foreslåede stk. 1 fastsætter, at virksomheder vil skulle være akkrediteret for at kunne afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering. Akkrediteringen som uafhængig erklæringsudbyder vil give virksomheder mulighed for at påtage sig erklæringsopgaver i forbindelse med den lovpligtige erklæring med begrænset sikkerhed, som virksomheders bæredygtighedsrapportering, jf. årsregnskabslovens § 99 a, eller anden lovgivning, der gennemfører regnskabsdirektivets artikel 19a, skal forsynes med.

Det foreslåede vil medføre, at uafhængige erklæringsudbydere vil skulle være akkrediteret af DANAK til at udføre erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering i henhold til loven. DANAK, den danske akkrediteringsfond, er det nationale akkrediteringsorgan i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 og fungerer i henhold til bæredygtighedsdirektivet som den kompetente myndighed for akkreditering af uafhængige erklæringsudbydere.

Efter bestemmelsens stk. 1, nr. 1, skal uafhængige erklæringsudbydere samtidig opfylde lovens §§ 6-8.

Det foreslåede vil medføre, at uafhængige erklæringsudbydere vil skulle have en intern organisation, der forhindrer trusler mod bl.a. uafhængigheden, herunder et kvalitetsstyringssystem med en særlig kanal, hvor ansatte kan indberette overtrædelse eller potentielle overtrædelser af loven (whistleblowerordning). Derudover vil den uafhængige erklæringsudbyder og dens beskæftigede verifikatorer have pligt til at undergive sig kvalitetskontrol af DANAK. Der henvises til bemærkningerne til lovens §§ 6-8.

Efter bestemmelsens stk. 1, nr. 2, skal den uafhængige erklæringsudbyder beskæftige mindst en person, som er godkendt verifikator.

Det foreslåede vil medføre, at den uafhængige erklæringsudbyder vil skulle have de rette kompetencer

til faktisk at kunne afgive erklæringen om bæredygtighedsrapportering, da det efter loven forudsættes, at erklæringen vil skulle afgives af en fysisk person, som er verifikator. Der henvises til § 25, stk. 1, 2. pkt., samt bemærkningerne hertil.

Det foreslåede vil medføre, at virksomheder vil skulle have en verifikator beskæftiget for at blive akkrediteret som uafhængig erklæringsudbyder. Kravet skal dog ikke forstås således, at en uafhængig erklæringsudbyder mister sin akkreditering og vil blive slettet fra det offentlige register i de tilfælde, hvor erklæringsudbyderen midlertidigt ikke vil have en verifikator i beskæftigelse. Dette vil for eksempel være, hvor verifikator går på barsel, bliver sygemeldt eller fratræder sin stilling. Den uafhængige erklæringsudbyder vil dog skulle sikre sig, i forbindelse med erklæringens afgivelse, at have en verifikator i beskæftigelse, som kan sikre, at eventuelt arbejde udført i perioden er af tilstrækkelig kvalitet.

Det foreslåede § 5, stk. 1, vil medføre, at en uafhængig erklæringsudbyder vil skulle være akkrediteret af DANAK og leve op til lovens §§ 6-8 samt have en verifikator i beskæftigelse.

Det foreslås i § 5, stk. 2, at erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering skal udføres som en akkrediteret ydelse af en uafhængig erklæringsudbyder, der er akkrediteret efter harmoniserede standarder og efter regler i denne lov samt regler fastsat i medfør af denne lov.

Det foreslåede stk. 2 vil angive akkrediteringsområdet for erklæringsafgivelse af erklæringer om bæredygtighedsrapportering, som vil omfatte harmoniserede standarder i kombination med loven og regler udstedt i medfør af loven.

Det foreslåede vil medføre, at akkrediteringen som uafhængig erklæringsudbyder vil blive afgrænset til den specifikke ydelse efter loven, dvs. til afgivelse af erklæringer om bæredygtighedsrapportering, og det vil kun være tilladt gennemføre erklæringsopgaven under akkrediteringen.

Det foreslåede vil medføre, at akkrediteringen vil skulle ske i overensstemmelse med de relevante harmoniserede standarder. Aktuelt er ISO/IEC 17029:2019 – *Overensstemmelsesvurdering – Generelle principper og krav for validerings- og verifikationsorganer* den relevante standard for virksomheders akkreditering som uafhængig erklæringsudbyder. ISO/IEC 17029 fastsætter generelle principper og krav for kompetence, upartiskhed og konsistens hos organer, der udfører validerings- og verifikationsopgaver.

Samtidig vil de supplerende regler i loven samt reglerne udstedt i medfør af loven skulle indgå i DANAKs bedømmelsesgrundlag for akkrediteringen som uafhængig erklæringsudbyder. Det er efter bæredygtighedsdirektivets artikel 1, nr. 13, litra c, om indsættelse af artikel 34, stk. 4 i regnskabsdirektivet, et krav, at uafhængige erklæringsudbydere skal være omfattet af sammenlignelige krav til godkendte revisorer for så vidt angår revisordirektivets regler vedrørende erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering. Lovforslaget har til hensigt at udbygge de systemer og procedurer, som allerede er fastlagt i akkrediteringssystemet med de specifikke direktivkrav til erklæringer om bæredygtighedsrapportering, som også gælder for revisorer.

Akkrediteringskravene i foreslåede stk. 2, skal forstås som koordinerende regler, hvor ISO/IEC 17029 og loven tilsammen vil udgøre akkrediteringskravene for uafhængige erklæringsudbydere vedrørende bæredygtighedsrapportering.

Det foreslåede stk. 2 medfører, at erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering vil skulle udføres som en akkrediteret ydelse af en uafhængig erklæringsudbyder, der er akkrediteret efter harmoniserede standarder og efter regler i denne lov samt regler fastsat i medfør af denne lov.

Det foreslås i stk. 3, at Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om anvendelse af relevante standarder.

Det foreslåede vil medføre, at Erhvervsstyrelsen vil blive bemyndiget til at fastsætte nærmere krav for akkrediteringen af uafhængige erklæringsudbydere samt anvendelse af harmoniserede standarder. Den foreslåede bemyndigelse vil blive udmøntet ved bekendtgørelser, der vil fastsætte de nærmere bestemmelser med henblik på at sikre overensstemmelse mellem kravene for revisorer og uafhængige erklæringsudbydere.

Det foreslåede har baggrund i bæredygtighedsdirektivets artikel 1, nr. 13, litra c, der indsætter artikel 1, stk. 4, i regnskabsdirektivet, hvorefter uafhængige erklæringsudbydere underlægges krav, der foreskriver, at uafhængige erklæringsudbydere skal underlægges krav svarende revisordirektivets krav til erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering. Dette indebærer navnlig krav uddannelse og eksamination, efteruddannelse, kvalitetssikringssystemer, faglig etik, uafhængighed, objektivitet, fortrolighed og tavshedspligt, udnævnelse og afskedigelse, undersøgelser og sanktioner, tilrettelæggelsen af arbejdet og rapportering af uregelmæssigheder.

Den relevante harmoniserede standard til akkreditering af uafhængige erklæringsudbydere er ISO/IEC 17029, og bekendtgørelserne udstedt i medfør af loven vil derfor indeholde en specifik reference til ISO/IEC 17029, som den relevante harmoniserede standard, jf. det foreslåede stk. 3.

ISO/IEC 17029 fastlægger de overordnede principper for kompetence, konsistens og upartiskhed. Disse krav vil sammen med nationale særregler i loven og yderligere bestemmelser i bekendtgørelserne skabe et samlet grundlag for akkrediteringen som uafhængig erklæringsudbyder. Visse af bæredygtighedsdirektivets krav for gennemførelse af erklæringsopgaver vedrørende bæredygtighedsrapportering vil allerede være omfattet af ISO/IEC 17029. ISO/IEC-standarderne udgør en selvstændig international ramme, og disse regler vil derfor ikke blive gengivet i loven eller bekendtgørelser udstedt i medfør af loven. Loven og regler udstedt i medfør af loven vil derfor kun bestå af de supplerende nationale regler, der sikrer en korrekt implementering af bæredygtighedsdirektivet.

Det foreslåede vil medføre, at Erhvervsstyrelsen vil kunne fastsætte nærmere regler om krav til akkreditering som uafhængig erklæringsudbyder, herunder anvendelse af relevante standarder.

Det foreslås i *stk. 4, 1. pkt.*, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om, at nærmere angivne standarder, som der henvises til i regler udstedt efter stk. 3, ikke indføres i Lovtidende. Erhvervsstyrelsen fastsætter regler om, hvordan sådanne standarder kan tilgås.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Erhvervsstyrelsen ved bekendtgørelse efter en konkret vurdering kan fastsætte regler om, at nærmere angivne standarder ikke indføres i Lovtidende.

Bemyndigelsen forudsættes at blive anvendt, når der efter en konkret vurdering gør sig tungtvejende hensyn gældende, som gør det nødvendigt at fravige kundgørelseskravet efter grundlovens § 22, 2. pkt., og lovtidendeloven. De nærmere angivne standarder, som vil kunne undtages fra kundgørelseskravet, vil typisk være ISO/IEC-standarder, som virksomheder vil skulle akkrediteres i henhold til. ISO/IEC-standarderne er ophavsretligt beskyttet og retter sig mod en snæver kreds af professionelle aktører i form af DANAK, som er nationalt akkrediteringsorgan samt virksomheder og ansatte i virksomheder, som søger om at blive akkrediteret af DANAK til at afgive bæredygtighedserklæring. Der vil dermed være tale om standarder af særlig teknisk karakter, som retter sig mod en kreds af professionelle, der udelukkende anvender standardens tekniske specifikationer som led i offentlig myndighedsudøvelse eller erhvervsmæssigt øjemed.

Det foreslås i *stk. 4, 2. pkt.* at Erhvervsstyrelsen fastsætter regler om, hvordan der kan fås oplysning om indholdet af de standarder, der ikke indføres i Lovtidende.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Erhvervsstyrelsen i alle tilfælde, hvor nærmere angivne standarder i medfør af 1. pkt. undtages fra indførelse i Lovtidende, vil skulle angive, hvorledes oplysning om indholdet af forskrifterne i stedet vil kunne fås. Derved vil DANAK, som er nationalt akkrediteringsorgan samt virksomheder og ansatte i virksomheder, som søger om at blive akkrediteret af DANAK, få mulighed for at gøre sig bekendt med de standarder, som der er pligt til at overholde.

Erhvervsstyrelsen vil have en pligt til at overveje i hvert enkelt tilfælde, på hvilken måde oplysning om indholdet af forskrifterne mest hensigtsmæssigt vil skulle kunne fås. De oplysningsmuligheder, som Erhvervsstyrelsen vil kunne fastsætte administrativt, vil afhænge af de konkrete forhold i det enkelte tilfælde, herunder ophavsretlige vilkår. Der vil f.eks. kunne fastsættes regler om, at de pågældende standarder vil være tilgængelige til gennemsyn i Erhvervsstyrelsen, hos Dansk Standard og på Det Kongelige Bibliotek. Der kan desuden fastsættes regler om, at de relevante standarder vil kunne erhverves hos Dansk Standard.

Det foreslås i *stk. 5*, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om, at de standarder, som ikke indføres i Lovtidende, jf. *stk. 4*, skal være gældende, selvom de ikke foreligger på dansk.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at standarder affattet på andre sprog end dansk, som ikke indføres i Lovtidende, undtages fra den almindeligt gældende forudsætning om, at forskrifter skal udfærdiges på dansk. Dette er begrundet i, at det ofte er fagligt nødvendigt af hensyn til tekniske og sproglige nuancer m.v., at de tekniske specifikationer anvendes på originalsproget (typisk engelsk).

Bemyndigelsen forudsættes at blive anvendt, når der efter en konkret vurdering gør sig tungtvejende hensyn gældende. Dette vil f.eks. kunne være tilfældet, hvis standarderne retter sig mod en snæver kreds af professionelle brugere og er af særlig teknisk karakter, og disse professionelle brugere må antages at være vant til at anvende specifikationer på andre sprog end dansk.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1 i de almindelige bemærkninger.

Til § 6

Det foreslås i § 6, *stk. 1*, at en uafhængig erklæringsudbyder skal have en intern organisation, herunder et kvalitetsstyringssystem, med henblik på at forhindre eventuelle trusler mod virksomhedens og verifikators uafhængighed og objektivitet samt sikre kvaliteten, integriteten og grundigheden ved udførelse af en erklæringsopgave vedrørende bæredygtighedsrapportering.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at en uafhængig erklæringsudbyder vil skulle have en intern organisation, herunder et kvalitetsstyringssystem, med henblik på at forhindre eventuelle trusler mod virksomhedens og en verifikators uafhængighed og objektivitet samt sikre kvaliteten, integriteten og grundigheden ved udførelse af en erklæringsopgave. Den uafhængige erklæringsudbyder vil dermed skriftligt eller elektronisk skulle kunne dokumentere at anvende systemer, ressourcer og procedurer, der sikrer kontinuiteten og regelmæssigheden i udførelsen af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering.

Den foreslåede bestemmelse er en rammebestemmelse, så det overordnede krav om, at en uafhængig erklæringsudbyder skal have en intern organisation, herunder kvalitetsstyringssystem, fremgår direkte af loven. De mere detaljerede krav til den uafhængige erklæringsudbyders interne organisation foreslås udmøntet i en bekendtgørelse, jf. det foreslåede *stk. 3*.

Det foreslås i § 6, *stk. 2*, at en uafhængig erklæringsudbyder skal kunne dokumentere opfyldelsen af kravene i *stk. 1*, herunder anvendelsen af kvalitetsstyringssystemet.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at den uafhængige erklæringsudbyder vil skulle kunne dokumentere opfyldelsen af kravene til den interne organisation og til anvendelsen af kvalitetsstyringssystemet. Det foreslåede dokumentationskrav vil medføre gennemsigtighed og mulighed for kontrol, så det vil kunne verificeres, at erklæringsudbyderne reelt overholder de nødvendige standarder og procedurer.

I det foreslåede § 6, stk. 3, at Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om kravene til intern organisation og om indholdet af kvalitetsstyringssystemet og dokumentationen for dets anvendelse.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at Erhvervsstyrelsen vil få hjemmel til i bekendtgørelse at kunne fastsætte nærmere regler om kravene til den uafhængige erklæringsudbyders interne organisation og om indholdet af kvalitetsstyringssystemet og dokumentationen for dets anvendelse.

Hjemlen vil blive udnyttet til i en bekendtgørelse at fastsætte nærmere regler om den uafhængige erklæringsudbyders pligt til at kunne dokumentere opfyldelsen af kravene til den interne organisation, herunder kvalitetsstyringssystemet og anvendelsen heraf.

Der vil endvidere blive fastsat nærmere regler om krav til den uafhængige erklæringsudbyders interne organisation, der skal forhindre eventuelle trusler mod virksomhedens og verifikators uafhængighed og objektivitet samt sikre kvaliteten, integriteten og grundigheden ved udførelse af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering.

Der vil endvidere blive fastsat nærmere regler om kravene til den uafhængige erklæringsudbyders kvalitetsstyringssystem, og om overvågning og evaluering af kvalitetsstyringssystemet. Der vil herunder blive fastsat krav om fyldestgørende politikker og procedurer om blandt andet risikovurderingsproces og fastsættelse af kvalitetsmål, ledelsens ansvar for kvaliteten i virksomheden, relevante etiske krav, accept og fortsættelse af kundeforhold samt opgavens udførelse.

Bekendtgørelsen vil således med nødvendige tilpasninger fastsætte samme krav som gælder for revisionsvirksomheders interne organisation, jf. bekendtgørelse nr. 512 af 24. maj 2024 om godkendte revisionsvirksomheders interne organisation.

Til § 7

Det foreslås i § 7, stk. 1, at en uafhængig erklæringsudbyder som et led i sit kvalitetsstyringssystem skal have en ordning, hvor dens ansatte via en særlig kanal kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af regler fastsat i lovgivningen om uafhængige erklæringsudbydere vedrørende bæredygtighedsrapportering. Indberetninger til ordningen skal kunne foretages anonymt.

Det foreslåede stk. 1 svarer til revisorlovens § 28 a, stk. 1, hvorefter alle revisionsvirksomheder, bortset fra virksomheder med kun én godkendt revisor og virksomheder, der udelukkende beskæftiger sig med andre opgaver end revision af regnskaber, som led i sit kvalitetsstyringssystem, skal have en selvstændig kanal (whistleblowerordning) til indberetninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den revisionsretlige regulering. Bestemmelsen blev indført som led i implementeringen Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/56/EU af 16. april 2014, der indsatte artikel 30 e i revisordirektivet, hvorefter bestemmelsens stk. 2 fastsætter krav om etablering af whistleblowerordninger. Det er efter regnskabsdirektivets artikel 34, stk. 4, et krav, at uafhængige erklæringsudbydere skal være underlagt krav, der svarer til kravene i revisordirektivet. Det er på den baggrund Erhvervsministeriets vurdering, at det følger af regnskabsdirektivet, at der for uafhængige erklæringsudbydere skal indføres en særlig whistleblowerordning efter reglerne i revisordirektivet.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at de ansatte via en særlig kanal vil kunne indberette lovovertrædelser og mulige lovovertrædelser. Indberetning vil skulle kunne ske anonymt.

Det foreslås i § 7, stk. 2, at en uafhængig erklæringsudbyder må ikke udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af, at den ansatte har indberettet overtrædelser eller potentielle overtrædelser af reguleringen efter stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at whistleblowere vil blive beskyttet mod repressalier og vil sikre, at whistleblowere kan rapportere overtrædelser uden frygt for negative konsekvenser.

Det foreslås i § 7, stk. 3, at lov om beskyttelse af whistleblowere finder anvendelse på ordningen efter stk. 1, jf. dog § 2 i lov om beskyttelse af whistleblowere.

Lov om beskyttelse af whistleblowere af den 29. juni 2021 implementerer Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1937 af 23. oktober 2019 om beskyttelse af personer, der indberetter overtrædelser af EU-retten. § 2 i lov om beskyttelse af whistleblowere regulerer forholdet til særlige regler om indberetning af overtrædelser, som er fastsat i sektorspecifikke EU-retsakter. Efter denne bestemmelse skal særlige regler om indberetning af overtrædelser, der er fastsat i medfør af sektorspecifikke EU-retsakter og nationale regler, der gennemfører disse retsakter, fortsat finde anvendelse.

Revisordirektivet fastsætter sådanne sektorspecifikke krav til whistleblowerordninger, og det foreslåede stk. 3 skal derfor ses i sammenhæng med den foreslåede bestemmelses stk. 1, som fastsætter tilsvarende krav for, at uafhængige erklæringsudbydere etablerer en whistleblowerordning. Det foreslåede stk. 3 medfører således, at whistleblowerordninger, der oprettes i medfør af loven, jf. det foreslåede stk. 1, også opfylder de minimumskrav, som er fastsat i lov om beskyttelse af whistleblowere.

Det foreslåede vil medføre, at lov om beskyttelse af whistleblowere vil finde anvendelse på ordningen efter det foreslåede stk. 1, jf. dog § 2 i lov om beskyttelse af whistleblowere.

Til § 8

Det foreslås i § 8, stk. 1, at en uafhængig erklæringsudbyder og de heri beskæftigede verifikatorer har pligt til at undergive sig kvalitetskontrol af DANAK.

Efter det foreslåede stk. 1, omfatter pligten til at undergive sig kvalitetskontrol både virksomheden og dennes ansatte verifikatorer, og kvalitetskontrollen vil omfatte lovens krav, herunder de fastsatte kvalitetsstandarder og procedurer, der er nødvendige for at udføre erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering på en pålidelig og objektiv måde.

For at en virksomhed kan blive akkrediteret af DANAK og opretholde en akkreditering fra DANAK, skal virksomheden opfylde akkrediteringskriterierne indeholdt i bekendtgørelse nr. 913 af 25. september 2009 om akkreditering af virksomheder, relevante internationale standarder for akkrediteringsområdet med tilhørende obligatoriske retningslinjer og fortolkninger, DANAKs generelle bestemmelser om akkreditering af virksomheder og relevante specifikke akkrediteringsbestemmelser samt eventuelle supplerende krav i direktiver, love, bekendtgørelser og andre specifikke kravdokumenter afhængig af det specifikke akkrediteringsområde.

Det følger tillige af § 6 i bekendtgørelse nr. 913 af 25. september 2009 om akkreditering af virksomheder, at DANAK fører tilsyn med, at de akkrediterede virksomheder overholder akkrediteringskravene. Herunder er de akkrediterede virksomheder forpligtet til at modtage tilsynsbesøg på DANAKs foranledning. En akkrediteret virksomhed er forpligtet til at sikre, at et tilsynsbesøg kan omfatte deltagelse i virksomhedens akkrediterede aktiviteter.

Kvalitetskontrollen vil således indgå som et krav ved DANAKs bedømmelse af en virksomhed, der ansø-

ger om akkreditering som uafhængig erklæringsudbyder og samtidigt være et krav for, at en virksomhed kan opretholde akkrediteringen som uafhængig erklæringsudbyder.

Konstaterer DANAK i forbindelse med en kvalitetskontrol, at forudsætningerne for opretholdelse af akkrediteringen som uafhængig erklæringsudbyder ikke er opretholdt, kan DANAK suspendere og/eller trække akkrediteringen tilbage. Der henvises i den forbindelse til § 7 i bekendtgørelse nr. 913 af 25. september 2009 om akkreditering af virksomheder og AB 1, pkt. 8.

Det foreslåede vil medføre, at en uafhængig erklæringsudbyder og de heri beskæftigede verifikatorer har pligt til at undergive sig kvalitetskontrol af DANAK.

Det foreslås i § 8, stk. 2, at kvalitetskontrollen omfatter en vurdering af kravene, jf. § 5, samt udførelsen af erklæringsopgaven og uafhængigheden i forbindelse med erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering.

Det foreslåede vil indebære, at kvalitetskontrollen vil omfatte en vurdering af flere elementer, herunder virksomhedens kvalitetsstyringssystem. Derudover vil udførelsen af erklæringsopgaven og sikringen af uafhængigheden skulle vurderes i forbindelse med erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering. Der foreslåede medfører at kvalitetskontrollen efter § 8 afgrænses til at omfatte ydelser i form af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering i henhold til loven. Andre ydelser, herunder akkrediteringsområder, som den uafhængige erklæringsudbyder beskæftiger sig med vil være irrelevante for DANAKs vurdering af kravene efter forslagets § 5, samt lovens krav for udførelse af erklæringsopgaven og sikring af uafhængigheden.

Det foreslåede vil medføre, at kvalitetskontrollen omfatter en vurdering af kravene, jf. § 5, samt udførelsen af erklæringsopgaven og uafhængigheden i forbindelse med erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering.

Efter det foreslåede § 8, stk. 3, at en uafhængig erklæringsudbyder omfattet af § 9 har pligt til at undergive sig kvalitetskontrol af DANAK for så vidt angår erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering afgivet her i landet.

Det foreslåede vil medføre at en virksomhed, der er akkrediteret i et andet EU-land eller et EØS-land efter regler, der gennemfører artikel 34, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, vil skulle undergive sig kvalitetskontrol af DANAK for så vidt angår erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering afgivet her i landet.

DANAK har i henhold til akkrediteringsreglerne hjemmel til at suspendere og/eller trække en akkreditering tilbage, hvis en uafhængig erklæringsudbyder nægter at lade sig undergive kvalitetskontrol. Der henvises til bemærkningerne til bestemmelsens foreslåede stk. 1.

Til § 9

Det foreslås i § 9, stk. 1, at en virksomhed, der er akkrediteret i et andet EU-land eller et EØS-land efter regler, der gennemfører artikel 34, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, og som afgiver erklæringer om bæredygtighedsrapporteringer her i landet, skal registreres i det offentlige register, jf. § 3.

Det foreslåede vil medføre, at en virksomhed, der er godkendt i et andet EU-land eller et EØS-land efter regler, der gennemfører artikel 34, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, og som afgiver

erklæringer om bæredygtighedsrapporteringer, vil skulle følge reglerne for registrering i denne lov med tilhørende bekendtgørelser ved ønske om at afgive erklæringer indenfor denne lovs virkeområde. Virksomheder, der er omfattet af stk. 1, vil skulle indgive anmeldelse til Erhvervsstyrelsen, før arbejdet med afgivelse af erklæringer efter stk. 1 påbegyndes.

Det foreslåede vil medføre, at en uafhængig erklæringsudbyder, som er omfattet af § 9, vil have særligt pligt til at undergive sig kvalitetskontrol af DANAK, når det kommer til erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering afgivet her i landet. Denne bestemmelse vil understrege betydningen af, at danske myndigheder kan sikre, at alle erklæringer om bæredygtighedsrapportering, der afgives inden for landets grænser, er i overensstemmelse med fastsatte kvalitetsstandarder og regler. Det foreslåede vil medføre, at også virksomheder, der opererer fra andre EU- eller EØS-lande, og som udfører erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering, vil blive underlagt samme kontrol og offentlighedsforpligtelser som nationale virksomheder.

Det foreslås i § 9, stk. 2, at virksomheder, der er omfattet af stk. 1, skal indgive anmeldelse til Erhvervsstyrelsen, før arbejdet med afgivelse af erklæringer efter § 1, stk. 2, påbegyndes.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at virksomheder, der er godkendt i andre EU- eller EØS-lande og ønsker at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering indenfor denne lovs virkeområde, vil skulle følge de danske regler for registrering. Dette inkluderer krav om indgivelse af anmeldelse til Erhvervsstyrelsen, før arbejdet med afgivelse af erklæringer påbegyndes.

Det vil sikre, at Erhvervsstyrelsen vil få kendskab til og vil kunne kontrollere aktiviteterne fra de udenlandske virksomheder, der opererer på det danske marked med bæredygtighedsrapporteringer.

Det foreslås i § 9, stk. 3, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om betingelserne for registrering efter stk. 1 og om underretning af hjemstatens kompetente myndighed.

Det foreslåede vil medføre, at Erhvervsstyrelsen vil kunne fastsætte nærmere regler om betingelserne for registrering af uafhængige erklæringsudbydere, der er godkendt i et andet EU/EØS-land og om underretning af hjemstatens kompetente myndighed.

Hjemlen vil blive udnyttet til at fastsætte nærmere regler om virksomhedernes anmeldelse til registrering, herunder oplysninger til brug for registreringen, og krav til virksomheden om at kunne dokumentere, at den er godkendt som uafhængig erklæringsudbyder i et andet EU/EØS-land.

Til § 10

Det foreslås i § 10, stk. 1, at registrering som uafhængig erklæringsudbyder bortfalder, hvis DANAKs akkreditering af virksomheden ophører. DANAK giver Erhvervsstyrelsen meddelelse, hvis akkrediteringen ophører.

Det foreslåede vil indebære, at hvis akkrediteringen fra det nationale akkrediteringsorgan DANAK ophører, vil registreringen som uafhængig erklæringsudbyder bortfalde.

Det følger af bekendtgørelse nr. 913 af 25. september 2009 om akkreditering af virksomheder, at DANAK vil kunne suspendere eller trække akkrediteringen som uafhængig erklæringsudbyder tilbage, hvis denne ikke lever op til lovens krav. Ophør, fratagelse eller suspension af akkrediteringen vil have den virkning, at den uafhængige erklæringsudbyder vil blive slettet af det offentlige register, jf. lovforslagets § 3.

Suspendering vil normalt blive anvendt som den første sanktion, jf. AB 1, pkt. 8. Hvor omstændighederne tilsiger det, kan DANAK suspendere akkrediteringen med en rimelig tidsfrist for afhjælpning af de konstaterede overtrædelser eller konstaterede manglende forudsætninger.

En uafhængig erklæringsudbyder som frivilligt anmoder om suspendering af akkrediteringen som uafhængig erklæringsudbyder, f.eks. som følge af forfald af nøglemedarbejdere, vil ligeledes miste registreringen som uafhængig erklæringsudbyder i det offentlige register. I sådanne tilfælde vil suspenderingen maksimalt kunne vare 6 måneder.

Registreringen bortfalder alene for perioden for suspenderingen. Er de forhold, der har foranlediget en suspendering af registreringen som uafhængig erklæringsudbyder, bragt i orden inden for den fastsatte tidsfrist, vil registreringen som uafhængig erklæringsudbyder genindføres i registret. Der henvises i den forbindelse til lovforslagets § 4, stk. 2.

Suspendering eller tilbagetrækning bliver offentliggjort i DANAKs register over akkrediterede virksomheder på www.danak.dk. DANAK giver i den forbindelse Erhvervsstyrelsen meddelelse herom. Der henvises i den forbindelse til lovforslagets § 33.

Det foreslåede vil medføre, at registrering som uafhængig erklæringsudbyder bortfalder, hvis DANAKs akkreditering af virksomheden ophører. DANAK giver Erhvervsstyrelsen meddelelse, hvis akkrediteringen ophører.

Det foreslås i § 10, stk. 2, at er en akkreditering som uafhængig erklæringsudbyder ophørt efter stk. 1, slettes virksomheden af det offentlige register, jf. § 3.

Ophører en virksomheds akkreditering som uafhængig erklæringsudbyder, hvorefter registreringen som uafhængig erklæringsudbyder jf. bestemmelsens stk. 1, bortfalder, slettes den pågældende virksomhed fra det offentlige register,

Efter lovforslagets § 4, vil virksomheder skulle registreres som uafhængige erklæringsudbydere i det offentlige register, jf. lovforslagets § 3, og registreringen som uafhængig erklæringsudbyder vil således være en forudsætning for, at virksomheden vil kunne afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering. Det foreslåede stk. 2 medfører at virksomheden som konsekvens af registreringens bortfald, også bliver slettet fra det offentlige register.

Det foreslåede vil medføre, at, en akkreditering som uafhængig erklæringsudbyder ophørt efter stk. 1, slettes virksomheden af det offentlige register, jf. § 3.

Til § 11

Det foreslås i § 11, stk. 1, at Erhvervsstyrelsen kan godkende en person som verifikator, hvis vedkommende 1) har bopæl her i landet, i et andet EU-land, i et EØS-land eller i et andet land, som EU har indgået aftale med, 2) er myndig og ikke er under værgemål eller samværgemål, 3) ikke er under rekonstruktionsbehandling eller konkurs, 4) ikke er pålagt konkurskarantæne eller inden for de seneste 2 år har været pålagt konkurskarantæne, 5) har bestået en særskilt prøve om udførelse af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering, jf. regler udstedt i medfør af § 35, 6) i mindst 8 måneder efter det fyldte 18. år har deltaget i udførelse af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering eller andre bæredygtighedsrelaterede opgaver, 7) er forsikret mod økonomiske krav, som måtte blive rejst i forbindelse med udførelse af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering, og 8) har bestået en samfundsvidenskabelig, teknisk videnskabelig eller naturvidenskabelig kandidatuddannelse.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Erhvervsstyrelsen vil kunne godkende en fysisk person som verifikator, hvis vedkommende opfylder specifikke krav, herunder bopælskrav, myndighed, økonomisk stabilitet, uddannelse, beståelse af en prøve om erklæringsopgaver samt relevant praktisk erfaring.

Den foreslåede bestemmelse vil fastsætte betingelserne for at godkende den fysiske person, som vil

underskrive erklæringen. Denne fysiske person vil blive benævnt verifikator, jf. § 2. Erhvervsstyrelsen kan godkende en person som verifikator, hvis vedkommende opfylder de oplistede krav.

Der vil blive opstillet krav om bopæl her i landet, i et andet EU-land, i et EØS-land eller i et andet land, som EU har indgået aftale med, at pågældende er myndig, ikke under værgemål og ikke under rekonstruktionsbehandling eller konkurs. Det vil med bestemmelsen også blive et krav, at den fysiske person ikke er pålagt konkurskarantæne eller inden for de seneste 2 år har været pålagt konkurskarantæne.

Desuden vil det være et krav, at den fysiske person har bestået en særskilt prøve om udførelse af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering, jf. regler udstedt i medfør af § 32, og at pågældende har erfaring ved at have deltaget i udførelse af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering eller andre bæredygtighedsrelaterede opgaver i mindst 8 måneder efter det fyldte 18. år.

Det nærmere uddannelseskrav for at kunne indstille sig til prøven om udførelse af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering er fastlagt i lovens § 11, stk. 8. For at ækvivalere uddannelseskravet til at blive godkendt revisor vil der blive stillet krav om en kandidatuddannelse. Kandidatuddannelsen skal være indenfor det samfundsvidenskabelige, teknisk videnskabelige eller naturvidenskabelige område. De specifikke uddannelser defineres i bilag 1 i uddannelsesbekendtgørelsen (bekendtgørelsen om universitetsuddannelser tilrettelagt på heltid) til loven om universitetsuddannelser (universitetsloven). Der henvises nærmere til bemærkningerne til forslaget til § 35, stk. 2.

Det foreslås i § 11, stk. 2, at opgaver efter stk. 1, nr. 6, skal være udført i en uafhængig erklæringsudbyder eller en godkendt revisionsvirksomhed. Godkendelse opnås, hvis opgaverne er udført under tilsyn af en godkendt verifikator eller en revisor, der er godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at kravet om praktisk erfaring med opgaverne vedrørende erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering eller andre bæredygtighedsrelaterede opgaver efter stk. 1, nr. 6, vil skulle være udført i en uafhængig erklæringsudbyder eller en godkendt revisionsvirksomhed. Godkendelse som verifikator vil kun kunne opnås, hvis opgaverne er udført under tilsyn af en godkendt verifikator eller en revisor, der er godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering.

Det foreslås i § 11, stk. 3, at godkendelse kan nægtes 1) under de i straffelovens § 78, stk. 2, nævnte omstændigheder, 2) hvis den pågældende har udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at den pågældende ikke vil kunne varetage opgaven som offentlighedens tillidsrepræsentant på forsvarlig måde, eller 3) hvis den pågældende har en forfalden gæld til det offentlige på 50.000 kr. eller derover.

Det foreslåede vil medføre en mulighed for at nægte godkendelse under de i straffelovens § 78, stk. 2, nævnte omstændigheder, hvis den pågældende er dømt for et strafbart forhold og frakendt retten til at udøve virksomhed, som kræver en særlig offentlig autorisation eller godkendelse, såfremt det udviste forhold begrunder en nærliggende fare for misbrug af stillingen eller hvervet.

Det foreslåede vil medføre, at godkendelse vil kunne nægtes, hvis den pågældende har udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at den pågældende ikke vil kunne varetage opgaven som offentlighedens tillidsrepræsentant på en forsvarlig måde.

Det vil være en forudsætning for anvendelsen af bestemmelsen, at verifikators adfærd skal give grund til at antage, at den pågældende ikke vil kunne varetage opgaven som offentlighedens tillidsrepræsentant i henhold til loven på forsvarlig måde. F.eks. vil et omfattende spiritus- eller narkotikamisbrug kunne få indflydelse på varetagelsen af opgaven som offentlighedens tillidsrepræsentant og dermed på hvervet som

verifikator, idet det vil kunne indebære, at den pågældende ikke vil være i stand til at varetage hvervet på forsvarlig vis. Der vil således skulle ske en vurdering i den konkrete situation.

Endelig vil det foreslåede medføre, at Erhvervsstyrelsen kan nægte godkendelse af verifikatorer, hvis den pågældende har en forfalden gæld til det offentlige på 50.000 kr. eller mere.

Disse bestemmelser vil sikre, at godkendelsen som verifikator kun vil blive tildelt personer, som opfylder strenge kriterier for at sikre integritet, faglig kompetence og tillid i forbindelse med udførelsen af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering.

Det foreslås i § 11, stk. 4, at Erhvervsstyrelsen kan undtage fra kravet i stk. 1, nr. 6.

Det foreslåede vil medføre, at Erhvervsstyrelsen vil kunne undtage fra kravet om, at vedkommende i mindst 8 måneder efter det fyldte 18. år har deltaget i udførelse af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering eller andre bæredygtighedsrelaterede opgaver under tilsyn af en godkendt verifikator eller revisor, der er godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering. Undtagelsen vil i overensstemmelse med EU-reglerne blive begrænset til 2 måneder, som imidlertid skal være foregået under tilsyn af en person, der frembyder tilstrækkelig sikkerhed for evnen til at kunne varetage den praktiske uddannelse. Det foreslåede vil medføre, at der vil kunne gives dispensation til en person, der under instruktion af en verifikator eller revisor med eller uden godkendelse, arbejder med udarbejdelse af en virksomheds bæredygtighedsrapportering.

Det foreslås i § 11, stk. 5, at Erhvervsstyrelsen fastsætter regler om forsikringen efter stk. 1, nr. 7, herunder om forsikringens omfang og art samt dens tidsmæssige udstrækning.

Det foreslåede vil medføre, at Erhvervsstyrelsen i en bekendtgørelse vil kunne fastsætte de nærmere krav til forsikringen. Kravene forventes at svare til de krav, der stilles til revisors forsikring, som fastsat i bekendtgørelse nr. 1536 af 15. december 2015 om godkendte revisors garantistillelse og ansvarsforsikring. Bekendtgørelsen vil således bl.a. indeholde krav om garantistillelse fra en tredjemand og tegning af en ansvarsforsikring, og garantiens og ansvarsforsikringens dækning og beløbsmæssige størrelse.

Til § 12

Det foreslås i § 12, stk. 1, at en verifikator har pligt til at deltage i et passende efteruddannelsesprogram, der sikrer, at den pågældende til stadighed opdaterer og vedligeholder sin teoretiske viden, sine faglige kvalifikationer og sin viden om kravene til offentlighedens tillidsrepræsentant på et tilstrækkelig højt niveau.

Det foreslåede vil medføre, at en verifikator vil blive forpligtet til at deltage i et passende efteruddannelsesprogram, der vil sikre, at den pågældende til stadighed opdaterer og vedligeholder sin teoretiske viden, sine faglige kvalifikationer og sin viden om kravene til offentlighedens tillidsrepræsentant på et tilstrækkeligt højt niveau.

Det foreslåede vil medføre, at verifikatorer vil opretholde et højt fagligt niveau og kontinuerligt vil holde sig opdateret med de seneste udviklinger og krav inden for bæredygtighedsrapportering.

Det foreslås i § 12, stk. 2, at en verifikator skal til enhver tid kunne dokumentere, at kravene om efteruddannelse er opfyldt.

Det foreslåede vil medføre, at en verifikator vil skulle kunne dokumentere, at kravene om efteruddannelse er opfyldt ved kontrol heraf. Det foreslåede vil medføre, at der er fuld gennemsigtighed og dokumentation for verifikatorens faglige kompetencer og opdatering.

Det foreslås i § 12, stk. 3, at Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om efteruddannelse og om kontrol heraf.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Erhvervsstyrelsen vil få hjemmel til at fastsætte nærmere regler om efteruddannelse og om kontrol heraf. Erhvervsstyrelsen vil dermed få bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler for efteruddannelse og kontrol af opfyldelsen af disse krav, hvilket vil sikre, at verifikatorerne altid vil have den nødvendige kompetence og viden til at udføre deres opgaver på højt niveau.

Det foreslåede vil medføre, at der fastsættes krav om, at verifikatorer over en periode på 3 år skal deltage i mindst 40 timers obligatorisk efteruddannelse, hvoraf 30 timer vil skulle omfatte retlige krav og standarder for afgivelse af erklæringer om bæredygtighedsrapportering og udarbejdelse af bæredygtighedsrapportering, og 10 timer vil skulle være inden for retlige krav og standarder for udarbejdelse af årsregnskaber.

Det foreslåede vil medføre, at der vil blive fastsat regler om uddannelsesform, overførsel af overskydende timer samt om dokumentation og indberetning af den gennemførte efteruddannelse. Det foreslåede vil medføre, at reglerne svarer til kravene, der gælder for revisors efteruddannelse inden for bæredygtighedsrapportering, jf. bekendtgørelse nr. 522 af 24. maj 2024 om obligatorisk efteruddannelse af godkendte revisorer.

Der vil endvidere blive fastsat regler om, at DANAK kontrollere dokumentation for efteruddannelse i forbindelse med kvalitetskontrollen, og at Erhvervsstyrelsen kontrollerer efteruddannelse hos verifikatorer, der ikke er beskæftiget i en uafhængig erklæringsudbyder.

Bekendtgørelsen vil ligeledes indeholde regler om efteruddannelse i forbindelse med deponering, frakendelse eller bortfald samt sanktioner ved manglende efteruddannelse. Reglerne vil med de nødvendige tilpasninger svarer til reglerne for revisorer, jf. bekendtgørelsen om obligatorisk efteruddannelse af godkendte revisorer.

Endeligt vil bekendtgørelsen fastsætte de nærmere krav til den efteruddannelse, som verifikatorer skal opfylde for at kunne blive godkendt efter overgangsordningen, jf. lovforslagets § 67. Det foreslåede vil medføre, at fastsatte krav om, at efteruddannelsen skal omfatte områderne 1) Juridiske krav og standarder for udarbejdelse af bæredygtighedsrapportering, 2) Bæredygtighedsanalyse, 3) Due diligence-procedure for så vidt angår bæredygtighedsspørgsmål og 4) Juridiske krav og erklæringsstandarder for bæredygtighedsrapportering. Kravene vil med de nødvendige tilpasninger svare til de krav til efteruddannelse for revisorer, der godkendes til at afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering i henhold til overgangsreglen for revisorer til at blive godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering.

Til § 13

Det foreslås i § 13, stk. 1, at en verifikator kan deponere sin godkendelse i Erhvervsstyrelsen. Deponering forudsætter, at godkendelsen ikke er bortfaldet efter § 14, frataget efter §§ 15 eller 16, eller frakendt efter § 44, stk. 4, eller straffelovens § 79.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at verifikatorer vil have mulighed for at deponere deres godkendelse i Erhvervsstyrelsen under visse betingelser, herunder at godkendelsen ikke er bortfaldet, frataget eller frakendt, eller at der ikke er sket rettighedsfrakendelse efter straffelovens § 79.

Det foreslås i § 13, stk. 2, at en person, der har deponeret sin godkendelse, kan ved anmodning herom blive godkendt igen, forudsat at vedkommende opfylder betingelserne i § 11, stk. 1, nr. 1-4 og 7, og § 12,

samt at vedkommende ikke har forfalden gæld til det offentlige på 100.000 kr. eller derover. § 16 og § 18, stk. 3, finder anvendelse i forbindelse med godkendelse efter deponering.

Det foreslåede vil medføre, at en fysisk person, der har deponeret sin godkendelse, vil kunne blive godkendt igen efter anmodning, forudsat at vedkommende opfylder lovforslagets betingelserne for godkendelse og ikke har forfalden gæld til det offentlige på 100.000 kr. eller derover.

Det foreslås i § 13, stk. 3, at en verifikator, der deponerer sin godkendelse, slettes af registret, jf. § 3.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at verifikatorer, der deponerer deres godkendelse, vil blive slettet fra Erhvervsstyrelsens register over godkendte verifikatorer. Det foreslåede vil medføre, at hvis en verifikator deponerer sin godkendelse, vil verifikatorens godkendelse blive slettet. Dette vil medføre, at der kun vil være aktive og fuldt kvalificerede verifikatorer opført i det offentlige register.

Til § 14

Det foreslås i § 14, stk. 1, at godkendelse som verifikator bortfalder, hvis betingelserne i § 11, stk. 1, nr. 1-3 eller 7, ikke længere er opfyldt.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at en godkendelse som verifikator vil bortfalde, hvis betingelserne for at være godkendt som verifikator i § 11, stk. 1, nr. 1-4 eller 7, ikke længere er opfyldt.

Godkendelsen bortfalder således, hvis verifikator ikke længere opfylder bopælskravet (§ 11, stk. 1, nr. 1), hvis verifikator bliver umyndiggjort eller kommer under værgemål eller samværgemål (§ 11, stk. 1, nr. 2), hvis verifikator kommer under rekonstruktionsbehandling eller konkurs (§ 11, stk. 1, nr. 3) eller hvis verifikator ikke er dækket af en lovpligtig forsikring (§ 11, stk. 1, nr. 7).

Det foreslås i § 14, stk. 2, at efter anmodning fra Erhvervsstyrelsen skal verifikator godtgøre at være dækket af en forsikring efter § 11, stk. 1, nr. 7. Dokumentation herfor skal være modtaget i styrelsen, senest 4 uger efter at anmodningen er meddelt. Modtages dokumentationen ikke senest ved fristens udløb, bortfalder godkendelsen.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Erhvervsstyrelsen til enhver tid vil kunne anmode en verifikator om, at vedkommende opfylder kravet om at være dækket af en lovpligtig forsikring og dermed opfylder betingelserne for at være godkendt som verifikator.

Til § 15

Det foreslås i § 15, stk. 1, at Erhvervsstyrelsen kan træffe afgørelse om at fratage en verifikator godkendelsen, hvis verifikator har en forfalden gæld til det offentlige på 100.000 kr. eller derover. Godkendelsen kan fratages, indtil forholdet er bragt i orden. Afgørelsen skal indeholde oplysning om adgangen til domstolsprøvelse efter § 61 og om fristen herfor.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at en verifikator, tilsvarende en revisor, vil kunne få frataget sin godkendelse, hvis vedkommende ikke opretholder sin økonomiske forpligtelse over for det offentlige. Godkendelsen vil først kunne genoprettes, når gældsforholdet er bragt i orden, f.eks. ved at gælden er indfriet, eller der er indgået en afdragsordning om tilbagebetaling af gælden. Det vil medføre, at tilliden til verifikatorernes integritet og professionalisme vil blive styrket. Afgørelser om fratagelse vil skulle informere om retten til domstolsprøvelse og fristen herfor.

Det foreslås i § 15, stk. 2, at Erhvervsstyrelsen desuden kan træffe afgørelse om at fratage en verifikator godkendelsen, hvis verifikatoren nægter at lade sig undergive reglerne om kvalitetskontrol, jf. § 8.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at Erhvervsstyrelsen vil kunne fratage godkendelsen, hvis verifikatoren nægter at samarbejde vedrørende kvalitetskontrol. Bestemmelsen forudsætter, at verifikatorer vil skulle opfylde kravene til kvalitetskontrol, hvilket vil være afgørende for at opretholde tilliden til deres arbejde med erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering.

Til § 16

Det foreslås i § 16, stk. 1, at mangler en verifikator hele eller dele af efteruddannelsen, jf. § 12, kan Erhvervsstyrelsen påbyde en verifikator inden for en fastsat frist at opfylde kravene til efteruddannelse.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Erhvervsstyrelsen vil kunne pålægge verifikatorer at tage den nødvendige efteruddannelse inden for en given frist, hvis de mangler hele eller dele af denne.

Det foreslåede vil medføre, at det vil kunne få følgevirkninger, hvis en verifikator ikke overholder sin pligt til at tage efteruddannelse.

Et påbud efter stk. 1 tænkes anvendt på de tilfælde, hvor verifikator alene mangler at opfylde en mindre del af efteruddannelseskravene. Som udgangspunkt vil der ved en mindre del skulle forstås 1/3 eller mindre af efteruddannelsen. Hvis verifikator ikke har opfyldt kravene inden for den af Erhvervsstyrelsens fastsatte frist, kan styrelsen betinget fratage verifikator godkendelsen eller nedlægge forbud mod, at verifikator kan udføre eller kontrollere udførelsen af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering, ligesom styrelsen kan fratage verifikator godkendelsen jf. det foreslåede stk. 4, nr. 1-3.

Det foreslås i § 16, stk. 2, at kan en verifikator ikke dokumentere at have vedligeholdt og opdateret sin efteruddannelse, kan Erhvervsstyrelsen påbyde verifikatoren at deltage i et antal efteruddannelsestimer på nærmere vilkår.

Det foreslåede vil medføre, at hvis verifikatoren ikke kan dokumentere at have taget den lovpligtige efteruddannelse, vil der også kunne udstedes påbud om at tage efteruddannelse.

Et påbud efter stk. 2 tænkes anvendt til at stille krav om, at verifikator skal gennemføre et vis antal efteruddannelsestimer inden for de relevante fagområder. Hvis verifikator ikke overholder påbuddet, kan styrelsen betinget fratage verifikator godkendelsen eller nedlægge forbud mod, at verifikator kan udføre eller kontrollere udførelsen af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering, ligesom styrelsen kan fratage verifikator godkendelsen jf. det foreslåede stk. 4, nr. 1-3.

Det foreslås i § 16, stk. 3, at vurderer Erhvervsstyrelsen i forbindelse med tilsynet, jf. § 33, stk. 2, at en verifikator har behov for yderligere efteruddannelse inden for et nærmere afgrænset fagområde, kan styrelsen påbyde verifikatoren på nærmere angivne vilkår at deltage i en sådan efteruddannelse.

Det foreslåede vil medføre, at hvis Erhvervsstyrelsen vurderer, at der er behov for yderligere efteruddannelse inden for et specifikt fagområde, vil der også kunne udstedes et sådant påbud.

Bestemmelsen er tiltænkt tilfælde, hvor det i forbindelse med Erhvervsstyrelsens undersøgelse af en verifikators udførelse af en erklæringsopgave om bæredygtighedsrapportering vurderes, at verifikator ikke har de tilstrækkelige kompetencer inden for et generelt eller konkret område af betydning for den udførte erklæringsopgave. I sådanne tilfælde vil Erhvervsstyrelsen kunne meddele verifikator et påbud om at tage flere efteruddannelsestimer inden for et eller flere specifikke områder.

Efterkommer verifikator ikke et påbud om yderligere efteruddannelse inden for et eller flere specifikke områder, kan Erhvervsstyrelsen betinget fratage verifikator godkendelsen eller nedlægge forbud mod, at verifikator kan udføre eller udøve specifikke aktiviteter, jf. det foreslåede stk. 4, nr. 1-3.

Det foreslås i § 16, stk. 4, at opfylder en verifikator ikke kravene til efteruddannelse, eller efterkommer en verifikator ikke et påbud efter stk. 2 og 3, kan Erhvervsstyrelsen 1) træffe afgørelse om at fratage verifikatoren godkendelsen betinget på vilkår af, at vedkommende i den indeværende eller næstkommende efteruddannelsesperiode ikke tilsidesætter kravene til efteruddannelse under sådanne omstændigheder, at vedkommende efter en samlet bedømmelse skal fratages godkendelsen, 2) nedlægge forbud mod, at verifikatoren i den indeværende og næstkommende efteruddannelsesperiode kan udføre eller kontrollere udførelsen af en erklæringsopgave om bæredygtighedsrapportering, eller 3) fratage verifikatoren godkendelsen.

Det foreslåede vil indebære, at hvis et påbud efter denne regel ikke efterkommes, eller kravene om efteruddannelse ikke efterkommes, vil Erhvervsstyrelsen administrativt kunne fratage verifikatoren godkendelsen betinget.

Sanktionen vil især kunne finde anvendelse, hvor der efter en konkret bedømmelse af sagens omstændigheder og ud fra en proportionalitetsvurdering ikke er grundlag for at fratage verifikator godkendelsen, f.eks. som følge af, at det ikke kan sandsynliggøres eller lægges til grund, at omstændighederne giver grundlag for at antage, at verifikators manglende vedligeholdelse og opdatering af efteruddannelse vil medføre, at verifikator ikke i fremtiden vil kunne udøve sit hverv som offentlighedens tillidsrepræsentant på forsvarlig måde.

Virkningen af en betinget fratagelse er, at den pågældende verifikator får en særlig påmindelse (et gult kort) om, at såfremt vedkommende ikke opfylder kravene til efteruddannelse i indeværende efteruddannelsesperiode og den krævede efteruddannelse i næstkommende efteruddannelsesperiode, kan verifikator forvente, at godkendelsen som verifikator fratages.

En afgørelse om betinget frakendelse forudsættes at kunne kombineres med en frist til, at den manglende efteruddannelse gennemføres i henhold til det foreslåede stk. 1.

Dette vil også medføre, at Erhvervsstyrelsen vil kunne nedlægge forbud mod, at verifikatoren i den indeværende og næstkommende efteruddannelsesperiode vil kunne udføre eller kontrollere udførelsen af en erklæringsopgave om bæredygtighedsrapportering, og at Erhvervsstyrelsen ellers vil kunne fratage verifikatoren godkendelsen. Der er lagt op til en konkret vurdering, hvor grovere og gentagne overtrædelser af forpligtelsen til at tage efteruddannelse eller manglende efterlevelse af et påbud vil kunne betyde en mere alvorlig sanktion efter den foreslåede regel i § 16.

Til § 17

Det foreslås i § 17, at en verifikator, der er pålagt konkurskarantæne efter konkursloven, må ikke afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering i 5 år efter at være pålagt konkurskarantæne.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at verifikatorer, der er pålagt konkurskarantæne, ikke må afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering i en periode på 5 år efter en pålagt konkurskarantæne. Dette vil medføre, at personer med konkurskarantæne forhindres i at udføre aktiviteter, der strider mod karantænenes bestemmelser, og styrke tilliden til de personer, der afgiver erklæringer om bæredygtighedsrapportering.

Til § 18

Det foreslås i § 18, stk. 1, at en godkendelse som verifikator bortfaldet efter § 14, frataget efter §§ 15 eller 16, eller frakendt efter § 44, stk. 4, eller straffelovens § 79, slettes personen af det offentlige register, jf. § 3.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at en verifikator vil blive slettet fra det offentlige register, hvor verifikatoren er registreret, ved bortfald, fratagelse eller frakendelse af en godkendelse som verifikator samt ved frakendelse efter straffelovens § 79.

Det vil medføre, at hvis en verifikator mister sin godkendelse i henhold til §§ 14, 15, 16, § 44, stk. 4, eller straffelovens § 79, vil personen blive fjernet fra det offentlige register over godkendte verifikatorer.

Det foreslås i § 18, stk. 2, at ophører årsagen til en godkendelses bortfald eller fratagelse, eller udløber eller ophæves frakendelsen af en godkendelse, skal godkendelsen efter anmodning på ny sættes i kraft, og personen registreres hos Erhvervsstyrelsen, jf. § 4, stk. 3. Det er en forudsætning, at betingelserne i § 11, stk. 1, nr. 1-4 og 7, og § 12 er opfyldt, og at vedkommende ikke har forfalden gæld til det offentlige på 100.000 kr. eller derover.

Det foreslåede vil medføre, at hvis årsagen til, at en person mister sin godkendelse, ophører eller frakendelsen udløber eller ophæves, vil personen kunne anmode om at få godkendelsen genoptaget.

Godkendelsen vil igen vil kunne sættes i kraft, hvis årsagen til godkendelsens bortfald ikke længere eksisterer, fratagelsen tidsmæssigt udløber, eller en frakendelse udløber eller ophæves. Godkendelsen vil alene gælde på ny, hvis betingelserne i § 11, stk. 1, nr. 1-5, og § 12 er opfyldt, og hvis personen ikke har forfalden gæld til det offentlige på 100.000 kr. eller derover.

Det foreslås i § 18, stk. 3, at for en person, som har været uden godkendelse i en årrække, kan kravet om efteruddannelse efter § 12 erstattes af en særlig prøve efter regler, som fastsættes af Erhvervsstyrelsen.

Det foreslåede vil medføre, at en person, som har været uden godkendelse i en årrække, muligvis vil kunne få kravet om efteruddannelse, som beskrevet i § 12, erstattet af en særlig prøve. Reglerne for denne prøve vil blive fastsat af Erhvervsstyrelsen.

Det foreslåede vil give Erhvervsstyrelsen hjemmel til at kunne afveje de konkrete forhold ved vurderingen af, om der vil skulle tages efteruddannelse eller en særlig prøve.

Til § 19

Det foreslås i § 19, stk. 1, at Erhvervsstyrelsen kan godkende en person som verifikator, når vedkommende 1) godtgør at være godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering efter national lovgivning i et andet EU-/EØS-land og 2) opfylder betingelserne i § 11, stk. 3 og 5.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Erhvervsstyrelsen vil kunne godkende personer som verifikatorer, hvis de allerede er godkendt i et andet EU- eller EØS-land. Det vil derudover være et krav for at kunne blive godkendt, at vedkommende vil skulle være dækket af en forsikring mod økonomiske krav, og at der ikke foreligger omstændigheder, hvorefter godkendelse vil kunne nægtes efter lovforslagets § 11, stk. 3.

Bestemmelsen vil dermed medføre, at den regulerer anden godkendelse som verifikator end nævnt i § 11. Det vil f.eks. gælde en person, som dokumenterer at være godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering i et EU-land eller EØS-land. Det foreslåede vil medføre, at Erhvervsstyrelsen vil kunne kontrollere, om der i hjemlandet er givet en godkendelse, som Danmark kan anerkende.

Som følge af henvisningen til lovforslagets § 11, stk. 3, vil Erhvervsstyrelsen kunne nægte godkendelse under de i straffelovens § 78, stk. 2, nævnte omstændigheder, eller hvis vedkommende har udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at vedkommende ikke vil kunne varetage opgaven som offentlighedens tillidsrepræsentant på forsvarlig måde eller, hvis den pågældende person har en forfalden

gæld til det offentlige på 50.000 kr. eller mere. Der henvises nærmere til bemærkningerne til lovforslagets § 11, stk. 3.

Bestemmelsen vil desuden medføre, at vedkommende vil skulle være dækket af en forsikring mod økonomisk krav. Henvisning til lovforslagets § 11, stk. 5, vil betyde, at kravene til forsikringen vil være de samme, som stilles for at blive godkendt som verifikator efter lovforslagets § 11. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 11, stk. 5, vedrørende kravene til forsikring.

Det foreslås i § 19, stk. 2, at Erhvervsstyrelsen kan stille krav om beståelse af en egnethedsprøve i erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering forud for godkendelsen, jf. § 35.

Det foreslåede vil medføre, at Erhvervsstyrelsen vil kunne stille krav om, at verifikatoren omfattet af denne regel skal bestå en egnethedsprøve i erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering forud for godkendelse. Lovens § 35 omtaler egnethedsprøven, og indholdet af emnerne vil blive uddybet i en bekendtgørelse, jf. § 32, stk. 2.

Det foreslås i § 19, stk. 3, at bestemmelserne i §§ 12-18 finder tilsvarende anvendelse for personer, der er godkendt efter stk. 1.

Det foreslåede vil medføre, at de øvrige regler om efteruddannelse, deponering og fratagelse af godkendelse i §§ 12-18 også vil gælde for disse verifikatorer. Der henvises nærmere til bemærkningerne til lovforslagets §§ 12-18.

Til § 20

Efter den gældende § 3 b i revisorloven kan Erhvervsstyrelsen godkende en revisor til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering, hvis vedkommende 1) i mindst 8 måneder efter det fyldte 18. år har deltaget i udførelse af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering eller andre bæredygtighedsrelaterede opgaver og 2) har bestået en særskilt prøve om udførelse af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering, jf. regler fastsat i bekendtgørelse om eksamener m.v. for godkendte revisorer. Deltagelsen i udførelsen af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering eller andre bæredygtighedsrelaterede opgaver skal være udført i en revisionsvirksomhed under tilsyn af en revisor, der er godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering.

Efter den gældende § 3 c i revisorloven kan Erhvervsstyrelsen godkende en revisor, der inden den 1. januar 2026 er godkendt som statsautoriseret eller registreret revisor, til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering, hvis vedkommende gennem efteruddannelse dokumenterer at have tilegnet sig den nødvendige viden om bæredygtighedsrapportering og erklæringsopgave om bæredygtighedsrapportering. De nærmere krav til efteruddannelsen er fastsat i bekendtgørelse om obligatorisk efteruddannelse af godkendte revisorer.

Det foreslås i § 20, stk. 1, at Erhvervsstyrelsen kan godkende en revisor som verifikator, når vedkommende 1) er godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering efter revisorloven, og 2) er ansat i en virksomhed akkrediteret efter § 5.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at godkendte revisorer, der allerede er godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering efter revisorloven, vil kunne blive godkendt som verifikatorer, forudsat at de er ansat i en uafhængig erklæringsudbyder. Ved ansættelse forstås i denne sammenhæng en kontraktuel forpligtelse til at levere en arbejdsydelse, og at den uafhængige erklæringsudbyder har instruktions- og principforpligtelse overfor den fysiske person – selv om det er verifikatoren, der vil bære det faglige ansvar og vil kunne drages til ansvar for sine erklæringer.

Det foreslås i § 20, stk. 2, at bestemmelserne i §§ 12-18 finder tilsvarende anvendelse for en revisor, der er godkendt efter stk. 1.

Det foreslåede vil indebære, at reglerne om efteruddannelse, deponering, fratagelse mv. i §§ 12-18 også vil gælde for disse revisorer.

En godkendt revisor vil ikke både skulle tage efteruddannelse efter revisorloven med tilhørende bekendtgørelser om efteruddannelse indenfor bæredygtighed samt denne lov med tilhørende bekendtgørelser om efteruddannelse, så længe den godkendte revisor både er godkendt revisor og godkendt verifikator. Efteruddannelse på bæredygtighedsområdet vil dermed dække både denne lovs krav om efteruddannelse samt revisorlovens krav om efteruddannelse om bæredygtighed, så efteruddannelse "modregnes" i det andet områdes krav om efteruddannelse.

Hvis den godkendte revisor vælger at deponere sin revisorgodkendelse, vil vedkommende skulle opfylde kravene i den foreslåede § 11 for at kunne fortsætte som verifikator.

Til § 21

Det foreslås i § 21, stk. 1, nr. 1, at en uafhængig erklæringsudbyder skal, inden den accepterer eller fortsætter en erklæringsopgave, vurdere og dokumentere, at den opfylder kravene om uafhængighed, jf. §§ 28 og 29.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at en uafhængig erklæringsudbyder, inden den accepterer en erklæringsopgave om bæredygtighedsrapportering for en ny kunde eller fortsætter med at udføre erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering for en eksisterende kunde, skal vurdere og dokumentere uafhængigheden og trusler mod uafhængigheden. En uafhængig erklæringsudbyder skal således forud for enhver erklæringsopgave vurdere, om den opfylder kravene om uafhængighed, jf. §§ 28 og 29, samt vurdere, om der er trusler mod den uafhængige erklæringsudbyders og verifikators uafhængighed. Såfremt en uafhængig erklæringsudbyder vurderer, at der er trusler mod den uafhængige erklæringsudbyders og verifikators uafhængighed, skal den uafhængige erklæringsudbyder træffe sikkerhedsforanstaltninger, for at imødegå disse trusler, eller afstå fra opgaven. En uafhængig erklæringsudbyders vurderinger om ovenstående skal dokumenteres.

Det foreslås i § 21, stk. 1, nr. 2, at en uafhængig erklæringsudbyder skal, inden den accepterer eller fortsætter en erklæringsopgave, vurdere og dokumentere, om der er trusler mod dens og verifikators uafhængighed, og i givet fald de sikkerhedsforanstaltninger, der er truffet for at imødegå disse trusler.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at en uafhængig erklæringsudbyder vil skulle gennemføre en vurdering af eventuelle trusler mod uafhængigheden og dokumentere de foranstaltninger, der er truffet for at håndtere disse trusler, inden en erklæringsopgave accepteres eller fortsættes.

En uafhængig erklæringsudbyder vil således skulle vurdere og dokumentere enhver trussel mod uafhængigheden og de sikkerhedsforanstaltninger, der er truffet for at imødegå disse trusler, forud for accept og fortsættelse af en erklæringsopgave uanset væsentlighed.

Det foreslås i § 21, stk. 1, nr. 3, at en uafhængig erklæringsudbyder skal, inden den accepterer eller fortsætter en erklæringsopgave, vurdere og dokumentere, at den har de nødvendige kompetente ansatte, den nødvendige tid og de nødvendige ressourcer til at udføre erklæringsopgaven korrekt.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at en uafhængige erklæringsudbyder, forinden den accepterer eller fortsætter en erklæringsopgave om bæredygtighedsrapportering, skal vurdere og dokumentere, at den har de nødvendige kompetencer, tid og ressourcer til at udføre opgaven korrekt.

Den uafhængige erklæringsudbyder skal således, forinden den påtager sig en ny erklæringsopgave eller fortsætter en erklæringsopgave, vurdere og dokumentere, at den har de rette kompetencer til at udføre den konkrete erklæringsopgave korrekt, og at den har tilstrækkelig ledig tid og kapacitet til at udføre erklæringsopgave. Kravene til kompetencer vil skulle vurderes på baggrund af den konkrete erklæringskundes forhold. Her skal f.eks. foretages en vurdering af, om erklæringskundens størrelse eller branche kræver særlige kompetencer til udførelsen af opgaven.

Det foreslås i § 21, stk. 1, nr. 4, at en uafhængig erklæringsudbyder skal, inden den accepterer eller fortsætter en erklæringsopgave, vurdere og dokumentere, at verifikator er godkendt til at afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at en uafhængig erklæringsudbyder vil skulle sikre sig, at den person, som erklæringsopgaven overdrages til, er godkendt som verifikator og dermed godkendt til at kunne afgive erklæringen om bæredygtighedsrapportering. Godkendte verifikatorer fremgår af det offentlige register, jf. det foreslåede § 3.

Til § 22

Det foreslås i § 22, stk. 1, at en verifikator er offentlighedens tillidsrepræsentant under udførelse af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering og skal under udførelse af opgaverne udvise den nøjagtighed og hurtighed, som opgavernes beskaffenhed tillader. Verifikatoren skal endvidere udvise professionel skepsis, integritet, objektivitet, fortrolighed, professionel adfærd, professionel kompetence og fornøden omhu ved udførelsen af opgaverne.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at verifikatorer, ligesom godkendte revisorer, vil skulle fungere som offentlighedens tillidsrepræsentanter under udførelse af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering. Det foreslåede vil medføre, at de vil skulle udvise nøjagtighed og hurtighed i deres arbejde og sikre, at de er hævet over uvedkommende interesser, hvilket vil styrke tilliden til bæredygtighedsrapporteringen. Verifikatoren vil endvidere skulle udvise professionel skepsis, integritet, objektivitet, fortrolighed, professionel adfærd, professionel kompetence og fornøden omhu ved udførelsen af opgaverne.

Ved »integritet« forstår, at verifikator skal være redelig og ærlig i alle professionelle og forretningsmæssige forbindelser.

Ved »objektivitet« forstår, at verifikator ikke må være forudindtaget, have interessekonflikter eller være under utilbørlig påvirkning af andre, således at den professionelle og forretningsmæssige dømmekraft undertrykkes.

Ved »fortrolighed« menes, at verifikator skal respektere fortroligheden omkring informationer, der er modtaget som led i professionelle og forretningsmæssige forbindelser, og ikke må videregive sådanne informationer til tredjemand uden behørig og særlig tilladelse hertil, medmindre der er en juridisk eller professionel ret eller pligt til dette.

Ved »professionel adfærd« forstår, at verifikator skal overholde relevant lovgivning og anden regulering samt undgå enhver form for adfærd, der kan give standen et dårligt omdømme.

Ved »professionel kompetence og fornøden omhu« forstår, at verifikator er forpligtet til løbende at vedligeholde sin faglige viden og færdigheder på det niveau, der er nødvendigt for at sikre, at klienten eller arbejdsgiveren modtager en kvalificeret professionel ydelse. Ydelsen skal være baseret på en opdateret viden om den seneste udvikling inden for lovgivning og metoder. Verifikator skal ved levering af professionelle ydelser optræde omhyggeligt og i overensstemmelse med relevante faglige og professionelle standarder.

Det foreslås i *stk. 2*, at verifikatoren skal under planlægningen og udførelsen af erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering udvise professionel skepsis i erkendelse af, at der kan forekomme omstændigheder, der kan indikere væsentlig fejlinformation i bæredygtighedsrapporteringen.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at verifikatorer i overensstemmelse med internationale standarder vil skulle planlægge og udføre en erklæringsopgave med sikkerhed under udvisning af professionel skepsis. Kravet om at udvise professionel skepsis svarer til forståelsen af kravet for revisorer. Det foreslåede vil herunder indebære, at verifikator vil skulle være opmærksom på beviser, der modsiger andre beviser, information, der rejser tvivl om pålideligheden af dokumenter, forhold, der vil kunne være tegn på mulige tilfælde af besvigelser og omstændigheder, der vil kunne medføre behov for at udføre yderligere handlinger. Professionel skepsis vil skulle udvises under hele opgaven.

Det foreslås i *stk. 3*, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler og standarder om etik, tilrettelæggelse og udførelse af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering og verifikators afgivelse af erklæringer om bæredygtighedsrapportering.

Erhvervsstyrelsen vil med den foreslåede bestemmelse få hjemmel til at fastsætte regler og standarder for etik samt tilrettelæggelse og udførelse af disse opgaver.

Hjemlen vil blive udnyttet til at fastsætte nærmere regler om verifikatorers og uafhængige erklæringsudbyderes tilrettelæggelse af arbejdet samt regler om godkendte verifikatorers erklæringer om bæredygtighedsrapportering.

I bekendtgørelsen om tilrettelæggelse af arbejdet vil der blive fastsat nærmere regler om udpegning af verifikator og opgaveteam, herunder at den eller de udpegede verifikatorer har det endelige ansvar for erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapporteringen og om afsættelse af tilstrækkelig tid og ressourcer til udførelse af opgaven.

Der vil derudover blive fastsat nærmere regler om verifikators ansvar i forbindelse med udførelsen, herunder krav til aktiv deltagelse og ansvar for ledelse, tilsyn og udførelse af opgaven, gennemgang af dokumentation m.v.

Der vil endvidere blive fastsat nærmere regler om dokumentation og overvågning, ligesom der vil blive fastsat nærmere regler om oprettelse af stamkort for hver kunde og dets indhold samt om oprettelse af et opgavearkiv og kravene hertil.

Reglerne vil med de nødvendige tilpasninger svare til de regler, der gælder for revisorers og revisionsvirksomheders tilrettelæggelse af arbejdet vedrørende erklæringer om bæredygtighedsrapportering, jf. bekendtgørelse nr. 519 af 24. maj 2024 om godkendte revisorers og revisionsvirksomheders tilrettelæggelse af arbejdet.

I bekendtgørelsen om godkendte verifikatorers erklæringer om bæredygtighedsrapportering vil der blive fastsat nærmere krav til indholdet af erklæringen og regler om modifikation af erklæringen, hvis der er fundet væsentlige fejl eller mangler i bæredygtighedsrapporteringen, eller hvis verifikator ikke har været i stand til at opnå tilstrækkeligt og egnet bevis til at konkludere, at bæredygtighedsrapporteringen er uden væsentlige fejl.

Reglerne vil med de nødvendige tilpasninger svare til de regler, der gælder for revisorers afgivelse af erklæringer om bæredygtighedsrapportering, jf. bekendtgørelse nr. 518 af 24. maj 2024 om godkendte revisorers erklæringer.

Til § 23

Det foreslås i § 23, *stk. 1*, at verifikator skal gennemgå og vurdere det erklæringsarbejde, der er udført af andre uafhængige erklæringsudbydere, revisorer og revisionsvirksomheder med henblik på erklæringsopgaven om den konsoliderede bæredygtighedsrapportering, herunder arbejde udført af uafhængige erklæringsudbydere, revisorer og revisionsvirksomheder, der ikke har hjemsted i et EU-land, et EØS-land eller et andet land, som EU har indgået aftale med. Verifikator kan kun anvende det udførte arbejde, hvis verifikator har indhentet samtykke fra de pågældende uafhængige erklæringsudbydere, revisorer og revisionsvirksomheder om videregivelse af relevant dokumentation vedrørende erklæringsarbejdet under udførelsen af erklæringsopgaven om den konsoliderede bæredygtighedsrapportering. Verifikator skal dokumentere den gennemgang og vurdering, der er foretaget, herunder arten af, tidsplanen for og omfanget af de pågældende uafhængige erklæringsudbyderes, revisorer og revisionsvirksomheders arbejde. Arbejdspapirerne skal dokumentere disse uafhængige erklæringsudbyderes, revisorer og revisionsvirksomheders samtykke til at videregive den i 2. pkt. anførte dokumentation.

Det vil indebære, at der vil blive indført særlige krav til erklæringsopgaver om konsolideret bæredygtighedsrapportering, dvs. rapportering for alle de virksomheder, hvis bæredygtighedsoplysninger indgår i den konsoliderede bæredygtighedsrapportering.

Det foreslåede vil medføre, at verifikator ved erklæringsopgaver om konsoliderede bæredygtighedsrapporteringer vil skulle gennemgå og vurdere det erklæringsarbejde, der er udført af andre uafhængige erklæringsudbydere, revisorer og revisionsvirksomheder med henblik på erklæringsopgaven, herunder arbejde udført af uafhængige erklæringsudbydere, revisorer og revisionsvirksomheder, der ikke har hjemsted i et EU-land, et EØS-land eller et andet land, som EU har indgået aftale med.

Det vil endvidere indebære, at der vil kræves samtykke fra de øvrige uafhængige erklæringsudbydere, revisorer og revisionsvirksomheder om videregivelse af relevant dokumentation vedrørende erklæringsarbejdet. I modsat fald vil verifikator ikke kunne anvende det foreliggende arbejde. Verifikator vil skulle dokumentere den gennemgang og vurdering, der er foretaget, herunder arten af, tidsplanen for og omfanget af de pågældende uafhængige erklæringsudbyderes, revisorer og revisionsvirksomheders arbejde. Arbejdspapirerne vil skulle dokumentere disse uafhængige erklæringsudbyderes, revisorer og revisionsvirksomheders samtykke til at videregive den i 2. pkt. anførte dokumentation.

I § 23, *stk. 2*, foreslås, at er verifikator forhindret i at gennemgå og vurdere det erklæringsarbejde, som er udført af andre uafhængige erklæringsudbydere, revisorer og revisionsvirksomheder med henblik på erklæringsopgaven, jf. *stk. 1*, skal verifikator træffe passende foranstaltninger og underrette Erhvervsstyrelsen herom. Passende foranstaltninger omfatter, hvor det er relevant, at verifikator selv udfører eller lader udføre yderligere arbejdshandlinger i den omhandlede dattervirksomhed.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at verifikator vil skulle træffe passende foranstaltninger og underrette Erhvervsstyrelsen, hvis verifikatoren er forhindret i at gennemgå og vurdere erklæringsarbejde udført af andre erklæringsafgivere efter *stk. 1*.

Det foreslås i § 23, *stk. 3*, at erklæringsarbejde af betydning for erklæringsopgaven om den konsoliderede bæredygtighedsrapportering udført af en eller flere uafhængige erklæringsudbydere, revisorer eller revisionsvirksomheder, der ikke har hjemsted i et EU-land, et EØS-land eller et andet land, som EU har indgået aftale med, skal verifikator opbevare et eksemplar af dokumentationen, herunder arbejdspapirer, for det udførte arbejde, jf. dog *stk. 5*. Verifikator kan undlade at opbevare dokumentationen, hvis der er indgået aftale om fyldestgørende og ubegrænset adgang hertil efter anmodning, eller der i øvrigt er truffet andre passende foranstaltninger.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at verifikators opbevaringspligt vil gælde for enhver dokumentation for erklæringsarbejde, herunder arbejdspapirer for det udførte arbejde, af betydning for erklæringen

om den konsoliderede bæredygtighedsrapportering, der er udført af en eller flere uafhængige erklæringsudbydere, revisorer eller revisionsvirksomheder, der ikke har hjemsted i et EU-land, et EØS-land eller et andet land, som EU har indgået aftale med. Opbevaringskravet vil gælde, uanset om erklæringsarbejdet er udført af en tredjelandsskriver eller uafhængige erklæringsudbydere i en dattervirksomhed eller i en modervirksomhed.

Verifikator vil kunne undlade at opbevare dokumentationen, hvis der er indgået en aftale, der efter anmodning giver verifikator fyldestgørende og ubegrænset adgang til dokumentationen med de pågældende tredjelandsskriverer eller uafhængige erklæringsudbydere. Adgangen vil skulle indebære, at verifikator kan få en kopi af materialet med henblik på at udlevere dette til DANAK i forbindelse med en lovpligtig kvalitetskontrol eller til Erhvervsstyrelsen i forbindelse med en iværksat undersøgelsessag efter lovens § 38. Adgangen vil kunne være sikret ved, at verifikator har indgået en aftale med den pågældende tredjelandsskriver eller uafhængige erklæringsudbyder, eller at der i øvrigt er truffet andre passende foranstaltninger. Afgørende for andre passende foranstaltninger vil være, at de fører til det samme resultat som en aftale, nemlig at verifikator efter anmodning kan få fyldestgørende og ubegrænset adgang til materialet.

Det foreslås i § 23, stk. 4, at er verifikator forhindret i at modtage dokumentationen efter stk. 3, skal arbejdsrapporterne dokumentere disse hindringer, jf. dog stk. 5.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at hvis der skulle opstå en forhindring for at modtage dokumentation for en erklæringsopgave om konsolideret bæredygtighedsrapportering, vil hindringerne skulle dokumenteres i arbejdsrapporterne.

Det foreslås i § 23, stk. 5, at stk. 3 og 4 finder ikke anvendelse, hvis Erhvervsstyrelsen har indgået en samarbejdsaftale med det pågældende land.

Det foreslåede vil medføre, at dokumentationskravene i stk. 3 og stk. 4 ikke finder anvendelse, hvis Erhvervsstyrelsen har indgået en aftale med det land, hvor en erklæringsafgiver har udført erklæringsarbejde af betydning for erklæringsopgaven om den konsoliderede bæredygtighedsrapportering.

Til § 24

Det foreslås i § 24, at fratræder en uafhængig erklæringsudbyder, der er valgt til at afgive erklæring om en virksomheds bæredygtighedsrapportering, har den fratrædende uafhængige erklæringsudbyder pligt til at give en tiltrædende uafhængig erklæringsudbyder eller revisor, der er valgt til at afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering, adgang til alle relevante oplysninger om den virksomhed, som erklæringen vedrører, og om den seneste erklæring om bæredygtighedsrapportering for denne virksomhed.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at hvis en erklæringsudbyder fratræder, vil den pågældende have pligt til at give den tiltrædende adgang til al relevant dokumentation i forbindelse med bæredygtighedsrapporteringen.

Den fratrædende uafhængige erklæringsudbyder vil ikke have pligt til at henvende sig til den tiltrædende uafhængige erklæringsudbyder eller revisor, men hvis den tiltrædende uafhængige erklæringsudbyder eller revisor henvender sig med anmodning om adgang til oplysningerne, vil den fratrædende uafhængige erklæringsudbyders pligt til at give den tiltrædende uafhængige erklæringsudbyder eller revisor adgang til alle relevante oplysninger indtræde.

Til § 25

Det foreslås i § 25, stk. 1, at når verifikator har afsluttet en erklæringsopgave om bæredygtighedsrap-

portering, skal verifikator afgive en erklæring om bæredygtighedsrapportering om det udførte arbejde og konklusionen herpå. Erklæringen skal underskrives af den eller de verifikatorer, der har forestået og har det endelige ansvar for opgaven. Erklæringen må alene afgives sammen med andre godkendte verifikatorer eller revisorer, som i henhold til revisorloven er godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at der i forbindelse med erklæringsafgivelsen vil skulle laves en konklusion, og at den ansvarlige verifikator vil skulle underskrive erklæringen.

Det foreslås i § 25, stk. 2, at skal flere erklæringsafgivere, jf. stk. 1, 3. pkt., afgive en erklæring om bæredygtighedsrapportering, skal disse nå til enighed om resultatet af det udførte erklæringsarbejde og afgive en fælles erklæring om bæredygtighedsrapportering. Kan erklæringsafgiverne ikke nå til enighed, skal hver erklæringsafgiver afgive en konklusion i et særskilt afsnit i erklæringen om bæredygtighedsrapportering og angive årsagen til uenigheden.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at der vil skulle kræves enighed og en fælles erklæring, hvis der er valgt flere erklæringsafgivere, og hvis enighed ikke kan opnås, vil hver erklæringsafgiver skulle lave en særskilt konklusion og angive, hvad uenigheden mellem erklæringsafgiverne består i.

Til § 26

Det foreslås i § 26, at artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om specifikke krav til lovpligtig revision af virksomheder af interesse for offentligheden finder anvendelse ved erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering for en virksomhed af interesse for offentligheden.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at der indføres krav om rapportering om uregelmæssigheder i virksomheder af interesse for offentligheden. Definitionen af PIE-virksomheder er ifølge revisorloven defineret som virksomheder af betydning for offentligheden (Public Interest Entities – eller PIE) og omfatter børsnoterede virksomheder, pengeinstitutter, realkreditinstitutter og forsikringsselskaber. Som det også gælder for PIE-revisorer, vil den foreslåede bestemmelse medføre, at der indføres pligt også for verifikatorer til at rapportere, hvis de har mistanke om eller har rimelig grund til at mene, at der kan opstå eller er opstået uregelmæssigheder, herunder svig med hensyn til den reviderede virksomheds bæredygtighedsrapportering samt pligt at underrette kunden og opfordre kunden til at undersøge sagen og træffe passende foranstaltninger til at behandle sådanne uregelmæssigheder samt forhindre, at de opstår igen, jf. den nævnte artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014.

Til § 27

Det foreslås i § 27, at en verifikator og uafhængig erklæringsudbyder skal for enhver erklæringsopgave om bæredygtighedsrapportering udarbejde arbejdsrapporter, der dokumenterer grundlaget for den afgivne erklæring. Arbejdsrapporterne og genparter af de afgivne erklæringer og bæredygtighedsrapporteringer skal opbevares i 5 år fra tidspunktet for underskrivelsen af den erklæring, som materialet vedrører. Har Erhvervsstyrelsen meddelt verifikator, at styrelsen har iværksat en undersøgelse efter § 38, skal arbejdsrapporterne og genparter af de afgivne erklæringer og bæredygtighedsrapporteringer, som undersøgelsen vedrører, opbevares, indtil styrelsen har meddelt resultatet af undersøgelsen, jf. § 41.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at verifikator vil skulle dokumentere udførte arbejde for gennemgangen af bæredygtighedsrapporteringen i arbejdsrapporter, og at der vil blive fastsat krav til opbevaringstiden for dokumentationen i 5 år.

Opbevaringsperioden på 5 år forlænges, hvis Erhvervsstyrelsen har meddelt en verifikator, at styrelsen har iværksat en undersøgelse af den afgivne erklæring. Dette vil medføre, at Erhvervsstyrelsen til brug for

en undersøgelse har adgang til at se de arbejdspapirer, der danner grundlag for verifikators erklæring, og dermed om verifikator har udført det krævede handlinger og indhentet tilstrækkeligt bevis som grundlag for erklæringen.

Til § 28

Det foreslås i § 28, *stk. 1*, at en verifikator, den uafhængige erklæringsudbyder og andre personer i den uafhængige erklæringsudbyder, der er knyttet til opgaven eller kontrollerer dennes udførelse, skal ved udførelse af erklæringsopgaven være uafhængig af den virksomhed, som opgaven vedrører, og må ikke være involveret i virksomhedens beslutningstagning. Uafhængighed kræves både i opgaveperioden og den periode, bæredygtighedsrapporteringen dækker. Opgaveperioden begynder ved påbegyndelse af udførelse af erklæringsopgaven og ophører, når erklæringen er afgivet.

Det foreslåede stk. 1 vil medføre, at verifikator og den uafhængige erklæringsudbyder, ved udførelsen af en erklæringsopgave om bæredygtighedsrapportering vil skulle være uafhængig af den virksomhed, opgaven vedrører.

Det foreslås i § 28, *stk. 2*, at en verifikator er ikke uafhængig, hvis der foreligger en direkte eller indirekte økonomisk interesse eller et forretnings-, ansættelsesmæssigt eller andet forhold, herunder levering af andre ydelser end erklæringer om bæredygtighedsrapportering, mellem verifikator og den virksomhed opgaven vedrører, der for en velinformeret tredjemand kan vække tvivl om verifikators uafhængighed. Det samme gælder, hvis forholdet foreligger mellem andre personer i den uafhængige erklæringsudbyder, der er knyttet til opgaven eller kontrollerer dennes udførelse, den uafhængige erklæringsudbyder eller den uafhængige erklæringsudbyders netværk, og den virksomhed, som opgaven vedrører.

Det foreslåede vil medføre, at der i stk. 2 angives en række situationer, hvor den uafhængige erklæringsudbyder og verifikator ikke vil kunne anses for uafhængig, hvis der vil kunne vækkes tvivl herom hos en velinformeret tredjemand. Begrebet en velinformeret tredjemand skal forstås som en person, der forudsættes at have den fornødne indsigt i omstændighederne omkring en konkret erklæringsopgave til at kunne vurdere forholdene.

Det foreslåede stk. 2 vil medføre, at en uafhængig erklæringsudbyder vil være afskåret fra at påtage sig erklæringsopgaver om erklæringsafgivelse vedrørende bæredygtighedsrapportering, når der foreligger direkte eller indirekte økonomisk interesse, forretning- eller ansættelsesmæssigt eller andet forhold, herunder levering af andre ydelser end erklæringer om bæredygtighedsrapportering, mellem den uafhængige erklæringsudbyder hhv. verifikator og virksomheden som erklæringsopgaven vedrører, hvis der kan vækkes tvivl herom hos en velinformeret tredjemand. Uafhængigheden vil skulle vurderes og håndteres i overensstemmelse med de nærmere fastsatte regler, jf. det foreslåede stk. 5. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til bestemmelsens stk. 5. Levering af andre akkrediterede ydelser vil normalt ikke skabe en trussel mod verifikator eller den uafhængige erklæringsudbyders uafhængighed i forbindelse med udførelse af en erklæringsopgave om bæredygtighedsrapportering.

Det foreslås i § 28, *stk. 3*, at i tilfælde af trusler mod verifikators eller den uafhængige erklæringsudbyders uafhængighed, herunder egenkontrol, egeninteresse, partiskhed, nære personlige, herunder familiære, relationer eller intimidering, skal verifikator eller den uafhængige erklæringsudbyder træffe sikkerhedsforanstaltninger for at mindske sådanne trusler. Er truslen af en sådan art i forhold til de trufne sikkerhedsforanstaltninger, at verifikators eller den uafhængige erklæringsudbyders uafhængighed er bragt i fare, skal verifikator afstå fra at udføre erklæringsopgaven.

Det foreslåede stk. 3 vil medføre, at der gives en række eksempler på omstændigheder, der vil kunne udgøre en trussel mod verifikators eller den uafhængige erklæringsudbyders uafhængighed i den konkrete

te situation. Foreligger der trusler af en art som nævnt i stk. 3, vil verifikator eller den uafhængige erklæringsudbyder få mulighed for at træffe sikkerhedsforanstaltninger, der kan fjerne truslerne helt eller bringe dem til et niveau, hvor de ikke længere udgør en risiko for verifikators hhv. den uafhængige erklæringsudbyders uafhængighed.

Det foreslås i § 28, *stk. 4*, at den uafhængige erklæringsudbyder skal sikre, at en verifikator i forbindelse med udførelsen af erklæringsopgaver i sine arbejdsoplysninger dokumenterer alle væsentlige trusler mod verifikators og den uafhængige erklæringsudbyders uafhængighed og de sikkerhedsforanstaltninger, der er truffet for at mindske disse trusler.

Væsentlige trusler er trusler af en sådan art mod verifikators eller den uafhængige erklæringsudbyders uafhængighed, der er af så væsentlig, at verifikator eller den uafhængige erklæringsudbyder bør afstå fra opgaven, hvis ikke der kan træffes sikkerhedsforanstaltninger, der kan fjerne truslerne helt eller mindske truslerne til et niveau, hvor de ikke længere udgør en risiko for uafhængigheden.

Det følger af den principbaserede tilgang til uafhængighedsspørgsmålet, at det er verifikator selv, der er ansvarlig for at bedømme eventuelle trusler mod uafhængigheden samt, om de sikkerhedsforanstaltninger, der indsættes, er tilstrækkelige. Ved en vurdering af risiciene for verifikators eller den uafhængige erklæringsudbyders uafhængighed, skal forholdet mellem verifikator og kunde indgå i vurderingen, herunder de ydelser, der er leveret til kunden de foregående år, og de ydelser, der leveres til kunden i forbindelse med den konkrete erklæringsopgave vedrørende bæredygtighedsrapportering. Ved bedømmelsen af, om der i den konkrete situation kan forekomme trusler mod uafhængigheden, er det grundlæggende udgangspunkt, om en velinformeret tredjemand vil nå frem til, at verifikator ikke er uafhængig. Udgangspunktet er således ikke opfattelsen hos en mere ubestemt almenhed, men hos en person med den fornødne indsigt og det fornødne kendskab. Der henvises i den forbindelse til bestemmelsens foreslåede stk. 2.

Sikkerhedsforanstaltninger som vil kunne afhjælpe trusler mod verifikators eller den uafhængige erklæringsudbyders uafhængighed kan eksempelvis foretages ved at udskifte en person i erklæringsteamet eller verifikator, at der udvises ekstra omhu ved gennemgang af erklæringsopgaven, at sikre supplerende gennemgang foretaget af en uafhængig part eller at indføre yderligere kontrolforanstaltninger.

Det foreslåede vil medføre, at den uafhængige erklæringsudbyder vil få pligt til at opstille retningslinjer, som vil sikre, at verifikator, før vedkommende påtager sig en erklæringsopgave om bæredygtighedsrapportering, vil skulle påse, at der ikke foreligger omstændigheder, der vil kunne true uafhængigheden. Retningslinjerne vil skulle foreligge i en form, så de er umiddelbart tilgængelige for verifikatorerne i den uafhængige erklæringsudbyder, ligesom de vil skulle være tilgængelige for Erhvervsstyrelsen og DANAK i forbindelse med det offentlige tilsyn.

Retningslinjerne vil ligeledes skulle indeholde oplysninger, der vedrører den uafhængige erklæringsudbyders netværk, og som vil kunne være af betydning for vurderingen af verifikators uafhængighed i en konkret situation.

Det foreslås i § 28, *stk. 5*, at Erhvervsstyrelsen fastsætter regler om forhold omfattet af stk. 2 og 3, herunder trusler, sikkerhedsforanstaltninger og situationer, hvor verifikator eller den uafhængige erklæringsudbyder ikke er uafhængig.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at det forventes, at der vil blive fastsat regler om, at virksomheder akkrediteres som uafhængig erklæringsudbyder efter den gældende version af "DS/EN ISO/IEC 17029:2019 – Overensstemmelsesvurdering – Generelle principper og krav for validerings- og verifikationsorganer" suppleret af lovforslagets bestemmelser. Den foreslåede bemyndigelse i stk. 5 vil indebære, at

der således forventes også at blive fastsat med grundlag i uafhængighedskravene, der følger af ISO/IEC 17029 samt de krav til uafhængighed, der følger af revisordirektivets regler.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at der skabes hjemmel til at udstede nærmere krav til uafhængighed, som vil gælde for verifikator og en uafhængig erklæringsudbyder i forbindelse med erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at det forventes, at der i medfør af det foreslåede stk. 5 vil blive fastsat regler, for så vidt angår forholdene i bestemmelsens stk. 2 og 3. Med bemyndigelsen vil Erhvervsstyrelsen kunne fastsætte regler om situationer, hvor trusler altid anses for at være så stor, at verifikator eller den uafhængige erklæringsudbyder vil skulle afstå fra at påtage sig erklæringsopgaven. Der vil desuden kunne blive fastsat regler om situationer, hvor sikkerhedsforanstaltninger vil kunne nedbringe en trussel til et niveau, hvor verifikator eller den uafhængige erklæringsudbyder anses for at være upartisk. De nærmere regler herom vil med de nødvendige tilpasninger svare til reglerne, der gælder for revisorer og revisionsvirksomheders uafhængighed, jf. bekendtgørelse nr. 520 af 24. maj 2024 om godkendte revisorer og revisionsvirksomheders uafhængighed.

Til § 29

Det foreslås i § 29, stk. 1, at udfører verifikator en erklæringsopgave om bæredygtighedsrapportering for en virksomhed, som i regnskabsperioden overtages af, fusionerer med eller overtager en anden virksomhed, skal verifikator identificere og vurdere alle tidligere og nuværende interesser eller relationer, herunder levering af eventuelle andre ydelser end erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering til den pågældende virksomhed, som under hensyntagen til tilgængelige sikkerhedsforanstaltninger kan bringe verifikators uafhængighed og evne til at fortsætte erklæringsopgaven efter fusions- eller overtagelsesdatoen i fare.

Foreligger der trusler mod uafhængigheden, vil verifikator eller den uafhængige erklæringsudbyder få mulighed for at træffe sikkerhedsforanstaltninger, der kan fjerne truslerne helt eller bringe dem til et niveau, hvor de ikke længere udgør en risiko for verifikators hhv. den uafhængige erklæringsudbyders uafhængighed. Ved en vurdering af risiciene for verifikators eller den uafhængige erklæringsudbyders uafhængighed, skal forholdet mellem verifikator og kunde indgå i vurderingen, herunder de ydelser, der er leveret til kunden de foregående år, og de ydelser, der leveres til kunden i forbindelse med den konkrete erklæringsopgave vedrørende bæredygtighedsrapportering. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 28.

Der foreslås i § 29, stk. 2, at verifikator skal hurtigst muligt og senest inden for 3 måneder træffe alle nødvendige foranstaltninger for at afslutte nuværende interesser eller relationer, som, jf. stk. 1, kan bringe verifikators uafhængighed i fare. Verifikator skal endvidere træffe sikkerhedsforanstaltninger for at mindske eventuelle trusler mod sin uafhængighed som følge af tidligere og aktuelle interesser og relationer.

Denne bestemmelse vil betyde, at en verifikator i tilfælde af fusion vil skulle revurdere sin uafhængighed og indenfor 3 måneder afslutte relationer eller forhold, der drager upartiskheden i tvivl.

Til § 30

Det foreslås i § 30, stk. 1, at den eller de verifikatorer, der underskriver erklæringen om bæredygtighedsrapportering i en virksomhed, må ikke påtage sig en ledende stilling eller blive medlem af bestyrelsen, tilsynsorganet eller et revisionsudvalg i denne virksomhed, før 1 år efter at vedkommende er fratrådt

som verifikator. Vedrører erklæringen om bæredygtighedsrapportering en virksomhed af interesse for offentligheden, gælder forbuddet efter 1. pkt. i 2 år.

Det foreslås i § 30, stk. 2, at stk. 1, 1. pkt., finder tilsvarende anvendelse for enhver anden verifikator, der er tilknyttet den uafhængige erklæringsudbyder, og som har været direkte knyttet til erklæringsopgaven.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at der vil gælde et forbud mod, at en verifikator valgt til erklæringsopgaven i en virksomhed kan påtage sig en betydende stilling i den virksomhed, som erklæringsopgaven vedrører. I PIE-virksomheder vil forbuddet gælde i 2 år efter, at verifikator er fratrådt erklæringsopgaven. I andre virksomheder vil forbuddet gælde i 1 år efter, at verifikator er fratrådt erklæringsopgaven.

Forbuddet vil også gælde andre involverede verifikatorer i arbejdsopgaven i den uafhængige erklæringsudbyder – selv om den anden involverede verifikator ikke har ansvaret for at underskrive erklæringen. For andre verifikatorer gælder forbuddet mod at tage ansættelse i en virksomhed i 1 år efter, at de pågældende verifikatorer er fratrådt erklæringsopgaven. Det gælder uanset om der er tale om erklæring for en virksomhed af interesse for offentligheden eller ej.

Til § 31

Det foreslås i § 31, stk. 1, at den uafhængige erklæringsudbyder må ikke for udførelsen af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering betinge sig 1) et højere vederlag for sit arbejde, end der kan anses for rimeligt, eller 2) et vederlag, hvis betaling eller størrelse gøres afhængig af andre forhold end det udførte arbejde.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at en verifikator ikke må betinge sig et højere vederlag, end der kan anses for rimeligt, eller lave honorarer betinget af andre forhold, f.eks. må verifikator ikke betinge sig et særligt lavt honorar, som er betinget af, at kunden kun må bruge netop den uafhængige erklæringsudbyder i en given årrække. Dermed må betalingen ikke kobles til andre aftaler uafhængige af erklæringsopgaven og heller ikke være betinget af udfaldet af erklæringens indhold. Ved bedømmelsen af om et vederlag er rimeligt, må der primært lægges vægt på markedsprisen på den pågældende opgave. Det vil således være vurderingen uvedkommende, hvor meget den pågældende virksomhed selv plejer at tage, uanset om dette er usædvanligt lidt eller usædvanligt meget. For at et vederlag skal kunne anses for urimeligt, bør der være tale om en betydelig niveauforskel mellem markedsprisen og det krævede eller accepterede beløb, idet konkrete elementer som f.eks. opgavens hurtige udførelse kan begrunde en fravigelse i opadgående retning i forhold til markedsprisen.

Det foreslås i § 31, stk. 2, at bestemmelsen i stk. 1 finder tillige anvendelse på vederlag for andre ydelser, når verifikator eller andre personer i den uafhængige erklæringsudbyder, der er knyttet til opgaven eller kontrollerer dennes udførelse, samtidig for den samme hvervgiver kontrollerer eller er knyttet til opgaver efter § 1, stk. 2.

Det foreslåede vil medføre, at bestemmelsen i stk. 1 også vil gælde vederlag for andre ydelser, som verifikator eller andre personer i den uafhængige erklæringsudbyder udfører for den samme kunde, som den uafhængige erklæringsudbyder kontrollerer eller udfører opgaver om afgivelse af erklæringer om bæredygtighedsrapportering for.

Til § 32

Det foreslås i § 32, stk. 1, at straffelovens §§ 144, 150-152 f og 155-157 finder tilsvarende anvendelse på verifikatorer. For så vidt angår medarbejdere i en uafhængig erklæringsudbyder finder straffelovens §§ 144, 152-152 f og 155 tilsvarende anvendelse.

Det foreslås i *stk. 2*, at uanset bestemmelserne i straffelovens §§ 152-152 e kan en verifikator i en dattervirksomhed videregive oplysninger til en uafhængige erklæringsudbyder, en revisor eller en anden autoriseret person, der skal afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering i en modervirksomhed. En verifikator og en revisor, der i samme virksomhed er valgt til at udføre revision, kan tilsvarende til hinanden videregive oplysninger, der har betydning for udførelsen af deres opgave.

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 1* vil medføre, at verifikatorer og medarbejdere i en uafhængig erklæringsudbyder vil være underlagt tavshedspligtsbestemmelserne i straffelovens §§ 150-152 f. Det foreslåede vil indebære, at de vil skulle overholde strenge regler om fortrolighed i forbindelse med deres arbejde.

Tavshedspligten omfatter som udgangspunkt alle oplysninger om virksomheden og dens ansatte, som verifikator modtager eller bliver bekendt med i forbindelse med udførelsen af erklæringsopgaven. Det er f.eks. oplysninger enkeltpersoners private, herunder økonomiske forhold, og tekniske indretninger eller fremgangsmåder eller om drifts- eller forretningsforhold el.lign. Anonymiserede oplysninger, dvs. oplysninger som ikke klart kan identificeres, og allerede offentliggjorte oplysninger, vil normalt ikke være omfattet af tavshedspligten. Tavshedspligten er en forudsætning for tillidsforholdet mellem verifikator og kunden, herunder at verifikator kan få alle nødvendige oplysninger hos kunden i forbindelse med udførelse af erklæringsopgaven.

Bestemmelsen henviser bl.a. til straffelovens § 152 e, hvorefter videregivelse af oplysninger ikke er et brud på tavshedspligten, hvis den pågældende er forpligtet til at videregive oplysningen. Tavshedspligt gælder derfor bl.a. ikke ved videregivelse af oplysninger i forbindelse med en kvalitetskontrol efter lovforslagets § 8, og videregivelse af oplysninger henhold til lovforslagets § 24, § 29, *stk. 4*, og § 33, *stk. 4*.

Henvisningen til straffelovens § 144 vil indebære, at en verifikator, der uberettiget modtager, fordrer eller lader sig tilsige en gave eller anden fordel, vil kunne straffes med bøde eller fængsel indtil 6 år.

Henvisningen til straffelovens § 155 vil indebære, at hvis verifikator misbruger sin stilling til at krænke privates eller det offentliges ret, vil vedkommende kunne straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder. Sker det for at skaffe sig eller andre uberettiget fordel, kan fængsel indtil 2 år anvendes.

Henvisningen til straffelovens § 156 vil medføre, at hvis verifikator nægter eller undlader at opfylde pligter, som hvervet medfører, eller at efterkomme lovlig tjenstlig befaling, vil vedkommende kunne straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder. Uden for foranstående bestemmelse falder hverv, hvis udførelse hviler på offentlige valg. Begås overtrædelsen af en person i en ledende stilling, kan straffen stige til fængsel indtil 1 år.

Henvisningen til straffelovens § 157 vil medføre, at hvis verifikator gør sig skyldig i grov eller oftere gentagen forsømmelse eller skødesløshed i hvervets udførelse eller i overholdelsen af de pligter, som hvervet medfører, vil den pågældende kunne straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder. Begås overtrædelsen af en person i en ledende stilling, kan straffen stige til fængsel indtil 1 år.

Samtidig vil verifikatorer, der skal give erklæring i en dattervirksomhed, efter den foreslåede bestemmelse i *stk. 2* kunne videregive oplysninger til relevante personer, der skal afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering i en modervirksomhed, uden at overtræde tavshedspligtsbestemmelserne i straffelovens §§ 152-152 e. Ligeledes vil en verifikator og en revisor, der udfører revision i samme virksomhed, kunne udveksle oplysninger af betydning for erklæringsopgaven. Det foreslåede vil medføre en effektiv og integreret rapporteringsproces, samtidig med at nødvendige fortrolighedsregler vil blive opretholdt.

Til § 33

Den Danske Akkrediteringsfond (DANAK) er godkendt som nationalt akkrediteringsorgan. DANAK blev i 2017 af Erhvervsstyrelsen undtaget fra lov om erhvervsdrivende fonde, da fonden er underlagt andet offentligt tilsyn og økonomisk kontrol af Sikkerhedsstyrelsen. DANAK er aktiv medspiller i det internationale samarbejde om akkreditering i EA, IAF og ILAC, og DANAK følger regler fastsat i disse organisationer.

Det foreslås i § 33, *stk. 1*, at DANAK er ansvarlig for kvalitetskontrollen af uafhængige erklæringsudbydere efter §§ 36 og 37.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at DANAK vil få ansvaret for kvalitetskontrollen af uafhængige erklæringsudbydere i henhold til lovens bestemmelser, jf. §§ 36 og 37 om kvalitetskontrollen og bekendtgørelsen om kvalitetskontrollen fastsat efter loven. Dette ansvar vil indebære samarbejde med både nationale og internationale myndigheder samt adgang til relevante dokumenter og oplysninger for at sikre effektiv kontrol og tilsyn.

Det foreslås i § 33, *stk. 2*, at Erhvervsstyrelsen er ansvarlig for 1) prøver, jf. § 35, og efteruddannelse, jf. § 12, 2) undersøgelser, jf. § 38, og 3) disciplinære sanktioner, jf. §§ 43-47.

Det foreslåede vil indebære, at Erhvervsstyrelsen vil være ansvarlig for prøver for verifikatorer, efteruddannelse, undersøgelser og disciplinære sanktioner i tæt samarbejde med DANAK.

Det foreslås i § 33, *stk. 3*, at DANAK og Erhvervsstyrelsen kan i forbindelse med udøvelsen af deres virksomhed efter stk. 1 og 2 udveksle fortrolige oplysninger med hinanden og indhente oplysninger hos andre danske og udenlandske kompetente myndigheder og forlange nødvendige oplysninger hos uafhængige erklæringsudbydere og verifikatorer, herunder udlevering af arbejdsoplysninger og andre dokumenter vedrørende erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering, og hos eventuelle organisationer m.v., der varetager opgaver efter stk. 2. DANAK og Erhvervsstyrelsen kan samarbejde og udveksle oplysninger med andre landes kompetente myndigheder.

Den foreslåede bestemmelse vil give DANAK og Erhvervsstyrelsen mulighed for at udveksle fortrolige oplysninger med hinanden og indhente relevante oplysninger hos andre danske og udenlandske kompetente myndigheder, og hos eventuelle organisationer m.v., der varetager opgaver efter stk. 2. Adgangen til udveksling af oplysninger mellem DANAK og Erhvervsstyrelsen vil medføre, at DANAK og Erhvervsstyrelsen har adgang til alle relevante oplysninger til varetagelse af deres respektive opgaver, ligesom det foreslåede vil medvirke til at fremme et ensartet tilsyn af uafhængige erklæringsudbydere og tilsyn af revisionsvirksomheder. Ved udenlandske kompetente myndigheder forstås myndigheder, der varetager tilsynsopgaver med erklæringer om bæredygtighedsrapportering i andre lande.

Det foreslås i § 33, *stk. 4*, at DANAK og Erhvervsstyrelsen kan forlange nødvendige oplysninger hos uafhængige erklæringsudbydere og verifikatorer, herunder udlevering af arbejdsoplysninger og andre dokumenter vedrørende erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering.

Den foreslåede bestemmelse vil give DANAK og Erhvervsstyrelsen adgang til at indhente de oplysninger hos den uafhængige erklæringsudbyder eller verifikator, der er nødvendige for varetagelsen af tilsynsopgaven. De oplysninger, der kan indhentes, er ikke begrænset til mundtlige oplysninger eller redegørelser for nærmere angivne forhold. Der kan også være tale om skriftlig dokumentation, som den uafhængige erklæringsudbyder ligger inde med som led i opfyldelsen af akkrediteringskravene, eller som den uafhængige erklæringsudbyder eller verifikator ligger inde med som led i udførelsen af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering. Der vil typisk være tale om at indhente oplysninger om den uafhængige

erklæringsudbyders interne organisation, herunder kvalitetsstyringssystem, og arbejdspapirer og andre relevante dokumenter vedrørende udførelsen af en konkret erklæringsopgave om bæredygtighedsrapportering. Det er en betingelse, at oplysningerne er nødvendige for varetagelsen af tilsynet med uafhængige erklæringsudbydere og verifikatorer.

Der kan forekomme situationer, hvor en person har en egeninteresse i ikke at oplyse nærmere omkring et givent forhold, fordi personen i den situation ville udtale sig om en eventuelt påstået forbrydelse, som den pågældende kan være inddraget i. Hvis man i disse tilfælde afkrævede personen oplysninger, ville myndigheden handle i strid med princippet om forbud mod selvinkriminering. § 10 i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter (retssikkerhedsloven), om retten til ikke at inkriminere sig selv, finder således anvendelse i disse situationer, således at en myndighed ikke kan afkræve en person, fysisk eller juridisk, oplysninger, hvis der er en konkret mistanke om, at den pågældende har begået en lovovertrædelse, der kan medføre straf. For en uddybning af princippet henvises til retssikkerhedsloven, herunder lovbemærkningerne.

Det vil som udgangspunkt være uafhængige erklæringsudbydere og verifikatorer, der er optaget i registeret efter det foreslåede § 3. Der kan imidlertid også være tale om uafhængige erklæringsudbydere eller verifikatorer, der ikke længere er optaget i registeret, hvis oplysningerne vedrører en opgave, som den uafhængige erklæringsudbyder eller verifikator har udført, mens de var optaget i registeret.

De oplysninger, der kan indhentes, er ikke begrænset til mundtlige oplysninger eller redegørelser for nærmere angivne forhold. Der kan også være tale om skriftlig dokumentation, som den uafhængige erklæringsudbyder eller verifikator ligger inde med som led i udførelsen af opgaver i henhold til loven, herunder arbejdspapirer.

Det foreslås i § 33 *stk. 5*, at hvis resultatet af Erhvervsstyrelsens kontrol, i medfør af anden lovgivning på styrelsens område, giver anledning hertil, anmoder Erhvervsstyrelsen DANAK om at iværksætte kvalitetskontrol af en uafhængig erklæringsudbyder, jf. § 8.

Med den foreslåede bestemmelse vil Erhvervsstyrelsen, hvis kontrol af andre lovgivningsområder giver anledning hertil, kunne anmode DANAK om at iværksætte kvalitetskontrol af en uafhængig erklæringsudbyder. Den foreslåede bestemmelse vil forudsætte et samarbejde mellem Erhvervsstyrelsen og DANAK, som vil sikre en effektiv kontrol.

Til § 34

I § 34 foreslås, at Revisorrådet, jf. revisorlovens § 32 a, rådgiver styrelsen om generelle forhold i denne lov og i forbindelse med tilsynet med verifikatorer og uafhængige erklæringsudbydere efter § 33, stk. 1 og 2. Revisorrådet bistår endvidere styrelsen i forhold til reglerne om prøven i erklæringer om bæredygtighedsrapportering m.v., jf. § 35, for godkendelse som verifikator mv.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at revisorrådet vil få en rådgivende rolle overfor Erhvervsstyrelsen vedrørende forhold relateret til denne lov og tilsynsaktiviteterne.

Til § 35

Det foreslås i § 35, *stk. 1*, at Erhvervsstyrelsen fastsætter regler om betingelserne for at indstille sig til følgende prøver: 1) Prøve om udførelse af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering, jf. § 11, stk. 1, nr. 6. 2) Særlig prøve for personer, der har været uden godkendelse i en årrække, jf. § 18, stk. 3. 3) Egnethedsprøve for personer, som i et andet EU-land eller EØS-land er godkendt til at udføre erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering, jf. § 19, stk. 2.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Erhvervsstyrelsen får bemyndigelse til at fastsætte regler om betingelserne for at indstille sig til prøver vedrørende erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering.

Det foreslås i § 35, *stk. 2*, at Erhvervsstyrelsen fastsætter endvidere regler om de i *stk. 1* nævnte prøver, herunder indholdet og kravene til prøverne, prøvernes afholdelse og bedømmelse, behandling af klager, foranstaltninger ved prøvesnyd, hvem der forestår afholdelsen af prøverne og grundlaget for betaling for aflæggelse af prøverne samt dispensationsadgang.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at Erhvervsstyrelsen vil skulle fastsætte detaljerede krav til prøverne og prøvernes afholdelse m.v.

Hjemlen vil blive udnyttet til i en bekendtgørelse at fastsætte nærmere regler om betingelserne for at indstille sig til prøverne vedrørende udførelsen af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering, herunder krav og indhold af prøverne samt om afholdelse, bedømmelse, behandling af eksamensklager m.v.

Prøven vil i overensstemmelse med bæredygtighedsdirektivet omfatte juridiske krav og standarder for udarbejdelse af årlig og konsolideret bæredygtighedsrapportering, bæredygtighedsanalyse, due diligence-procedurer for så vidt angår bæredygtighedsspørgsmål og juridiske krav og erklæringsstandarder for bæredygtighedsrapportering. Prøven forudsættes at være en skriftlig prøve med en varighed af fire timer. Prøven vil således svare til prøven for statsautoriserede revisorer, jf. revisorlovens § 3 b.

Der vil desuden blive stillet krav til aktualiteten af den praktiske uddannelse, så det vil være et krav for at indstille sig til prøven, at mindst fem måneder af den praktiske uddannelse ligger inden for de seneste tre år forud for tilmelding til prøven i erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering. Aktualitetskravet svarer til kravet for revisorer.

Det vil endvidere blive fastsat i bekendtgørelsen, at Erhvervsstyrelsens vil kunne give dispensation fra kravet til den praktiske uddannelse, så to måneder af den praktiske uddannelse kan være opnået i en virksomhed, der ikke er en uafhængig erklæringsudbyder eller en godkendt revisionsvirksomhed, herunder erfaring opnået i et andet land end Danmark. Det vil være en forudsætning for at få dispensation, at den praktiske uddannelse er gennemført hos personer, der frembyder tilstrækkelige garantier for deres evne til at sørge for den praktiske uddannelse. Dispensationsmuligheden svarer til dispensationsmuligheden for revisorer og er i overensstemmelse med kravene til praktisk uddannelse i bæredygtighedsdirektivet.

Det foreslås, i § 35, *stk. 3*, at uanset § 52 kan Erhvervsstyrelsen til den, der forestår afholdelsen af prøven efter *stk. 2*, videregive de oplysninger, der er nødvendige for dennes varetagelse af opgaven.

Den foreslåede bestemmelse vil give hjemmel til, at Erhvervsstyrelsen vil kunne videregive oplysninger til den, der vil skulle afholde prøven. Anvendelsesområdet vil være afgrænset til oplysninger, der er nødvendige for prøveafholderens varetagelse af opgaven.

Til § 36

Det foreslås i § 36, *stk. 1*, at den uafhængige erklæringsudbyder skal bedømmes af DANAK i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at DANAK vil få ansvaret for at gennemføre kvalitetskontrollen af uafhængige erklæringsudbydere. DANAK vil kunne delegere dele af denne opgave, men vil stadig have det overordnede ansvar.

Det foreslås i § 36, stk. 2, at kvalitetskontrollen skal i hver akkrediteringsperiode vurdere, hvorvidt kravene i henhold til § 5 er opfyldt.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at DANAK vil skulle vurdere, om kravene til kvalitetskontrollen i henhold til § 5 er opfyldt efter den relevante ISO-standard samt lovens øvrige krav. Dette vil efter §§ 6, 7 og 8 omfatte krav til intern organisation, whistleblowerordning og krav om at undergive sig kvalitetskontrol.

Det foreslås i § 36, stk. 3, at udgifterne til kvalitetskontrollen afholdes af den uafhængige erklæringsudbyder, der er blevet kvalitetskontrolleret.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at udgifterne til kvalitetskontrollen vil blive afholdt af den uafhængige erklæringsudbyder, der er blevet kvalitetskontrolleret. DANAK vil fastsætte nærmere regler om betalingen og pris, som vil blive offentliggjort på DANAKs hjemmeside.

Det foreslås i § 36, stk. 4, at Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om kvalitetskontrollen og dens gennemførelse.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Erhvervsstyrelsen vil få beføjelse til at fastsætte nærmere regler for kvalitetskontrollen, herunder kriterier for udvælgelse af kontrollanter og erklæringsudbydere, omfanget af kontrollen, samt hvordan resultaterne af DANAKs kvalitetskontrol skal offentliggøres. Der vil blandt blive fastsat regler om kvalitetskontrollanters uafhængighed og kompetence samt indholdet af kvalitetskontrollen, som med de nødvendige tilpasninger vil svare til indholdet af kvalitetskontrollen af en revisionsvirksomhed, som er fastsat i bekendtgørelse nr. 521 af 24. maj 2024 om kvalitetskontrol af revisionsvirksomheder.

Til § 37

Det foreslås i § 37, stk. 1, at DANAK kan offentliggøre resultatet af kvalitetskontrollen, hvis det i forbindelse med en opfølgende kvalitetskontrol konstateres, at der ikke er fulgt op på henstillinger fra forrige kvalitetskontrol. DANAK kan bestemme, i hvilken form offentliggørelsen skal ske. Offentliggørelsen sker på DANAKs hjemmeside.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at DANAK vil skulle udarbejde en rapport efter afslutningen af kvalitetskontrollen, som vil skulle gives til den kontrollerede virksomhed. Rapporten vil skulle indeholde konklusioner og henstillinger til forbedring. Afhængig af rapportens indhold vil DANAK kunne vælge at afslutte kontrollen eller udføre en opfølgende kontrol for at sikre, at anbefalingerne følges.

Det foreslås i § 37, stk. 2, at giver resultatet af en kvalitetskontrol anledning hertil, anmoder DANAK Erhvervsstyrelsen om at iværksætte en undersøgelse af en erklæringsopgave om bæredygtighedsrapportering, jf. § 38, stk. 2. DANAK kan udlevere arbejdsrapporter, herunder rapporter og arbejdsrapporter udarbejdet af kvalitetskontrollanter, til Erhvervsstyrelsen.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at DANAK vil kunne anmode Erhvervsstyrelsen om at iværksætte undersøgelser efter § 38, stk. 2. Bestemmelsen vil også medføre, at DANAK vil kunne udlevere relevante dokumenter til Erhvervsstyrelsen.

Til § 38

Det foreslås i § 38, stk. 1, at hvis Erhvervsstyrelsen vurderer, at der er risiko for, at verifikator har overtrådt eller vil overtræde en pligt, der følger af denne lov, kan styrelsen iværksætte og gennemføre en undersøgelse med henblik på at konstatere, korrigere eller forhindre en sådan overtrædelse. Styrelsen

kan endvidere iværksætte en undersøgelse, hvis den bliver anmodet herom af en kompetent udenlandsk myndighed, jf. § 33, stk. 3.

Den foreslåede mulighed for at iværksætte en undersøgelse med henblik på at konstatere, korrigere og forhindre utilstrækkelig gennemførelse af en erklæringsopgave om bæredygtighedsrapportering vil medvirke til at højne kvaliteten af verifikators arbejde. Der er således ikke tale om, at der skal iværksættes undersøgelser med henblik på at konstatere strafbare forhold. Undersøgelserne iværksættes ad hoc på baggrund af en indikation af, at verifikator har eller vil overtræde lovgivningen. Det er således kvaliteten af verifikators arbejde, der er i fokus.

Det foreslåede følger bæredygtighedsdirektivets krav om, at verifikatorer og uafhængige erklæringsudbydere skal være underlagt et effektivt offentligt tilsyn. Dette vil indebære, at tilsynsmyndigheden har ret til at udføre nødvendige undersøgelser og træffe passende foranstaltninger. Endvidere kræver bæredygtighedsdirektivet, at sådanne undersøgelser kan gennemføres i samarbejde med udenlandske myndigheder, hvor det er relevant.

Erhvervsstyrelsen er således, for så vidt angår undersøgelser af verifikators afgivelse af erklæringer om bæredygtighedsrapportering, også ansvarlig for det grænseoverskridende samarbejde med de kompetente tilsynsmyndigheder i andre EU-lande samt for samarbejdet med de tredjelande, som EU-Kommissionen godkender.

Den foreslåede bestemmelse anfører, at der skal være risiko for, at verifikatoren har eller vil overtræde bestemmelser i loven. Der skal således være en indikation af, at loven er eller vil blive overtrådt, herunder hvor der kan rejses eller er rejst tvivl om kvaliteten af den udførte erklæringsopgave vedrørende bæredygtighedsrapportering. Behovet for at iværksætte en undersøgelse kan f.eks. udspringe fra den stikprøvevis kontrol af modtagne årsrapporter eller som resultat af den almindelige regnskabskontrol.

Det foreslås i § 38, stk. 2, at Erhvervsstyrelsen endvidere kan iværksætte og gennemføre en undersøgelse som nævnt i stk. 1, hvis der i forbindelse med en kvalitetskontrol er konstateret risiko for, at en verifikator har overtrådt de bestemmelser, som er nævnt i stk. 1.

Det foreslåede stk. 2 vil medføre, at Erhvervsstyrelsen får mulighed for at iværksætte og gennemføre en undersøgelse, hvis der på baggrund af kvalitetskontrollen, som varetages af DANAK, vurderes at være risiko for, at en verifikator har tilsidesat pligter fastsat i loven.

Det foreslåede vil medføre, at Erhvervsstyrelsen vil kunne iværksætte og gennemføre undersøgelser, hvis der i forbindelse med en kvalitetskontrol er konstateret risiko for, at en verifikator har overtrådt pligter fastsat i loven.

Det foreslås i § 38, stk. 3, at Erhvervsstyrelsen kan træffe beslutning om anvendelse af ekstern bistand i forbindelse med en undersøgelse efter stk. 1 og 2. En ekspert, der udpeges til at gennemføre en undersøgelse for Erhvervsstyrelsen, skal opfylde kravene i § 28, og der må ikke foreligge interessekonflikter mellem eksperten og en uafhængig erklæringsudbyder eller en verifikator, som undersøgelsen vedrører.

Bestemmelsen i 1. pkt. har baggrund i revisordirektivets artikel 32, stk. 4b, som giver medlemsstaterne mulighed for at lade tilsynsopgaver udføres af andre godkendte eller udpegede myndigheder eller organer. Bestemmelsens 1. pkt. giver Erhvervsstyrelsen adgang til at bruge ekstern bistand med henblik på at varetage et effektivt tilsyn, herunder at antage assistance til styrelsens personale ved undersøgelser, f.eks. hvor undersøgelsens tidskritiske karakter eller omfang kræver ekstern bistand.

Bestemmelsen 2. pkt. har baggrund i revisordirektivets artikel 32, stk. 5, og omhandler særlige tilfælde, hvor der er behov for specifik ekspertviden for at gennemføre undersøgelsen. I sådanne tilfælde kan

Erhvervsstyrelsen udpege en ekspert, når der kræves særligt branchekendskab for at vurdere kvaliteten af den udførte erklæringsopgave.

Når en ekspert gennemfører en undersøgelse for Erhvervsstyrelsen, skal eksperten opfylde lovens krav om uafhængighed, jf. § 28, og der må ikke være interessekonflikter med den erklæringsudbyder eller verifikator, som undersøgelsen vedrører. Dette betyder, at eksperten skal være objektiv og upåvirket af uvedkommende interesser, såsom tidligere retssager eller uoverensstemmelser med den pågældende erklæringsudbyder eller verifikator.

Uanset at en undersøgelse udføres af en ekspert, er det Erhvervsstyrelsen som ansvarlig for det offentlige tilsyn med verifikatorer og som træffer afgørelse om resultatet af undersøgelsen.

Ekstern bistand efter det foreslåede stk. 3, vil både kunne bestå i bistand fra andre offentlige myndigheder og fra private aktører.

Det foreslåede medfører Erhvervsstyrelsen vil kunne træffe beslutning om anvendelse af ekstern bistand i forbindelse med en undersøgelse efter stk. 1 og 2.

Udpeges der en ekspert til at gennemføre en undersøgelse for Erhvervsstyrelsen, vil vedkommende skulle opfylde kravene i § 28, og der vil ikke måtte foreligge interessekonflikter mellem eksperten og en uafhængig erklæringsudbyder eller en verifikator, som undersøgelsen vedrører.

Det foreslås i § 38, *stk. 4*, at stk. 1-3 finder tilsvarende anvendelse på udenlandske verifikatorer, der er godkendt efter § 11. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om iværksættelse og gennemførelse af undersøgelser efter stk. 1-3.

Bestemmelsen giver Erhvervsstyrelsen adgang til at iværksætte en undersøgelse efter stk. 1 og 2, for så vidt angår verifikators afgivelse af erklæringer om bæredygtighedsrapportering udført her i landet gennem uafhængige erklæringsudbydere, som er godkendt i et andet EU-/EØS-land. Der vil således også være mulighed for at iværksætte en undersøgelse af disse verifikatorer med henblik på at konstatere, korrigere og forhindre utilstrækkelig gennemførelse af en erklæringsopgave vedrørende bæredygtighedsrapportering i Danmark efter de samme regler, som gælder for danske revisorer, som er godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering, jf. revisorlovens § 3 b og 3 c.

Det foreslåede vil medføre, stk. 1-3 finder tilsvarende anvendelse på udenlandske verifikatorer, der er godkendt efter § 11. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om iværksættelse og gennemførelse af undersøgelser efter stk. 1-3.

Til § 39

Det foreslås i § 39, *stk. 1*, at Erhvervsstyrelsen kan kræve alle oplysninger af en uafhængig erklæringsudbyder eller en verifikator herunder arbejds papirer, korrespondance og andre dokumenter, der skønnes at være nødvendige for styrelsens afgørelse af, om der er sket eller vil ske en overtrædelse af bestemmelserne i denne lov eller bestemmelser fastsat i medfør af denne lov.

Det foreslås i § 39, *stk. 2*, at ved en undersøgelse kan Erhvervsstyrelsen hos den uafhængige erklæringsudbyders kunde indhente relevant bæredygtighedsmateriale vedrørende afgivne bæredygtighedserklæringer. Den uafhængige erklæringsudbyders kunde skal give Erhvervsstyrelsen adgang til materialet.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Erhvervsstyrelsen vil få beføjelse til at indhente alle nødvendige oplysninger fra uafhængige erklæringsudbydere, verifikatorer og kunder hos de uafhængige erklæringsudbydere. Nævnte vil være forpligtet til at give styrelsen adgang til det nødvendige materiale. Det foreslåede vil medføre, at Erhvervsstyrelsen vil få adgang til al relevant information for at kunne vurdere

overholdelsen af loven og træffe passende foranstaltninger i tilfælde af overtrædelser. Erhvervsstyrelsen skal ved indhentning af oplysninger efter stk. 1 og 2 iagttage forbuddet mod selvinkriminering i § 10 i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter (retssikkerhedsloven).

Til § 40

Den foreslås § 40, stk. 1, at Erhvervsstyrelsen til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse har adgang til en uafhængig erklæringsudbyders lokaler og til dennes fortegnelser, papirer m.v., herunder også materiale, der opbevares elektronisk, for at tilvejebringe oplysninger, der er nødvendige til brug for en undersøgelse efter § 38.

Den foreslåede bestemmelse vil i forlængelse af forslagets § 39 give Erhvervsstyrelsen adgang til uafhængige erklæringsudbyderes erhvervslokaler med henblik på at indhente de til en igangværende undersøgelse nødvendige oplysninger. For at Erhvervsstyrelsen kan efterleve bæredygtighedsdirektivets krav om et effektivt tilsyn, er det afgørende, at styrelsen kan få adgang til den uafhængige erklæringsudbyderes erhvervslokaler med henblik på at gøre sig bekendt med enhver oplysning, der kan være af betydning for sagens videre forløb. Behovet for undersøgelse i en uafhængig erklæringsudbyder må ikke svækkes ved, at verifikator nægter at udlevere det ønskede materiale.

Det foreslåede vedrører alene Erhvervsstyrelsens adgang til forretningslokaler og således ikke til private boliger, der udelukkende anvendes til privatbeboelse. Det foreslåede stk. 1, afspejler revisorlovens § 39, stk. 1 og 2. Uanset at det specificeres separat i revisorlovens § 39, stk. 2, at styrelsen alene har adgang til forretningslokaler og ikke til private boliger, er der med det foreslåede stk. 1, ikke tiltænkt en forskel i forhold bestemmelsen i revisorloven.

Den foreslåede bestemmelse vil give Erhvervsstyrelsen bemyndigelse til at tilgå uafhængige erklæringsudbyderes lokaler ved fremvisning af behørig legitimation uden krav om en forudgående retskendelse.

Lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter (retssikkerhedsloven) indeholder regler om den fremgangsmåde, myndighederne skal følge i forbindelse med gennemførelse af tvangsindgreb uden for strafferetsplejen. Dette betyder blandt andet, at en række af forvaltningslovens regler om partsaktindsigt, begrundelse og klagevejledning finder anvendelse, ligesom den bevirker, at myndigheden skal give den pågældende forudgående underretning om et forestående tvangsindgreb. Loven indeholder endvidere regler om notatpligt, forevisning af legitimation, pligt til at udvise størst mulig skånsomhed under gennemførelsen af et tvangsindgreb samt regler om udarbejdelse af en afsluttende rapport. Endelig lovfæster loven et forvaltningsretligt princip om proportionalitet, således at myndigheden kun kan beslutte at iværksætte et tvangsindgreb, hvis mindre indgribende foranstaltninger ikke er mulige. Erhvervsstyrelsens undersøgelsessystem skal administreres i overensstemmelse hermed.

Det foreslåede stk. 1 vil medføre, at Erhvervsstyrelsen til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse vil have adgang til en uafhængig erklæringsudbyders lokaler og til dennes fortegnelser, papirer m.v., herunder også materiale, der opbevares elektronisk, for at tilvejebringe oplysninger, der er nødvendige til brug for en undersøgelse efter § 38.

Det foreslås i § 40, stk. 2, at politiet yder om nødvendigt bistand til gennemførelsen af undersøgelse efter stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Erhvervsstyrelsen skal kunne gennemføre undersøgelser, også når en uafhængig erklæringsudbyder nægter adgang til dennes lokaler. Hvis en erklæringsudbyder modarbejder undersøgelsen, kan politiet bistå med at sikre styrelsens adgang.

Det foreslåede har baggrund i bæredygtighedsdirektivets krav om et effektivt tilsyn, hvor det kræves at de kompetente myndigheder, der fører tilsyn med uafhængige erklæringsudbydere og verifikatorer, skal samarbejde for at overholde direktivets krav.

Det foreslåede vil medføre, at politiet om nødvendigt vil yde Erhvervsstyrelsen bistand til gennemførelsen af undersøgelse efter stk. 1.

Det foreslås i § 40, stk. 3, at Erhvervsstyrelsen ved gennemførelse af en undersøgelse efter § 38 kan tillade, at personale fra den pågældende udenlandske myndighed ledsager styrelsen.

Det foreslåede vil medføre, at Erhvervsstyrelsen vil kunne tillade, at personale fra udenlandske kompetente myndigheder kan deltage i et kontrolbesøg. Det bemærkes, at personalet fra de udenlandske myndigheder alene vil kunne deltage som observatører og ikke i den forbindelse vil kunne foretage egentlig myndighedsudøvelse.

Til § 41

Det foreslås i § 41, stk. 1, at efter afslutningen af en undersøgelse tager Erhvervsstyrelsen stilling til, om resultatet af undersøgelsen giver anledning til 1) afslutning af undersøgelsen uden yderligere bemærkninger, 2) at give en påtale, 3) at påbyde, at overtrædelse skal bringes til ophør, eller 4) at indbringe verifikator og en uafhængig erklæringsudbyder, hvis denne har et medansvar for verifikators tilsidesættelse af sine pligter, for Revisornævnet, jf. § 43.

Mulighederne i den foreslåede bestemmelse vil give Erhvervsstyrelsen fleksibilitet til at reagere passende på de resultater, der kommer frem under undersøgelser af en verifikator. Det foreslåede vil medføre, at der vil kunne handles effektivt og proportionalt afhængigt af alvoren af eventuelle fund eller overtrædelser.

En påtale vil være at betragte som en skriftlig tilkendegivelse om, at en given adfærd eller svigt i udførelsen af en erklæringsopgave ikke er acceptabel og vil blive anvendt i situationer, hvor den eller de omfattede forseelser betragtes som værende mindre alvorlige.

Et påbud vil indeholde et krav om at bringe en overtrædelse til ophør. Undladelse af at efterkomme et påbud kan føre til, at Erhvervsstyrelsen som tvangsmiddel kan pålægge tvangsbøder, jf. forslaget til § 42.

Indbringelse for Revisornævnet vil finde sted ved forseelser af mere alvorlig karakter eller gentagne overtrædelser. Ved vurderingen af, om en forseelse er af mere alvorlig karakter, vil indgå, i hvilket omfang forseelsen kan antages at have eller kunne få betydning for pågældende erklæringskundes forhold eller en tredjemands beslutningstagen om f.eks. ydelse af kredit eller indgåelse af forretningsmellemværende. Der vil typisk være tale om sager, som forventes at vil medføre en bøde på over ca. 25.000 kr. i Revisornævnet. Erhvervsstyrelsen vil konkret vurdere, om en forseelse kan anses som værende mindre alvorlig.

Det foreslås i § 41, stk. 2, at Erhvervsstyrelsen offentliggør en afgørelse efter stk. 1, nr. 3, jf. § 49.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Erhvervsstyrelsen vil få flere reaktionsmuligheder overfor de resultater, der kommer frem under en undersøgelse af en verifikators udførelse af en erklæringsopgave om bæredygtighedsrapportering. Det foreslåede vil medføre, at der vil kunne handles effektivt og proportionalt afhængigt af alvoren af eventuelle fund eller overtrædelser. Erhvervsstyrelsen vil være forpligtet til at offentliggøre en afgørelse, hvilket vil indebære åbenhed og gennemsigtighed i styrelsens håndtering af sager om overtrædelser af lovgivningen vedrørende uafhængige erklæringsudbydere. Den foreslåede offentliggørelsen af afgørelsen vil bidrage til at informere offentligheden og interessenter om resultaterne af undersøgelserne samt de beslutninger, der vil blive truffet som følge heraf.

Afgørelserne offentliggøres i anonymiseret form.

Til § 42

Det foreslås i § 42, stk. 1, at medlemmer af en uafhængig erklæringsudbyders bestyrelse, direktion eller lignende ansvarligt organ og verifikatorer kan af Erhvervsstyrelsen som tvangsmiddel pålægges daglige eller ugentlige bøder, hvis de undlader at 1) efterkomme en anmodning om oplysninger efter § 39, eller 2) efterkomme et påbud givet af styrelsen efter § 40, stk. 1, nr. 3.

Den foreslåede bestemmelse giver Erhvervsstyrelsen hjemmel til at pålægge medlemmerne af den øverste ledelse i en uafhængig erklæringsudbyder eller en verifikator tvangsbøder, hvis de undlader at give styrelsen de oplysninger, der er nødvendige for at kunne tage stilling til om loven er overtrådt, eller hvis en uafhængig erklæringsudbyder eller verifikator undlader at efterkomme et påbud om at bringe en ulovlighed til ophør. Anvendelse af tvangsbøder anses for et effektivt middel, som kendes fra bl.a. revisorloven, årsregnskabsloven og selskabslovene.

For at kunne håndhæve et effektivt tilsyn, er det af afgørende betydning, at Erhvervsstyrelsen får adgang til de oplysninger, den anmoder om. Tvangsbødesanktionen vil navnlig komme i anvendelse, hvor en uafhængig erklæringsudbyder eller verifikator ikke reagerer på en henvendelse, eller hvor en uafhængig erklæringsudbyder eller verifikator nægter at udlevere de anmodede oplysninger. Tvangsbøder vil kun blive anvendt i situationer, hvor mindre indgribende tvangsmidler ikke har vist sig tilstrækkelige.

Det almindelige forvaltningsretlige proportionalitetsprincip foreskriver, at en offentlig myndighed ikke må anvende mere indgribende foranstaltninger, hvis mindre foranstaltninger er tilstrækkelige. Proportionalitetsprincippet betyder ikke, at styrelsen i hvert tilfælde skal pålægge tvangsbøder, såfremt anmodning om udlevering af oplysninger ikke efterkommes. Såfremt styrelsen skønner, at sagens karakter påkræver et kontrolbesøg, jf. § 40, kan denne fremgangsmåde vælges, uden at tvangsbøder pålægges. Dette vil ikke være i strid med princippet om proportionalitet.

Erhvervsstyrelsen må ikke anvende adgangen til at pålægge tvangsbøder, såfremt den eller de pågældende kan risikere at blive sigtet for et strafbart forhold, idet princippet om forbud mod selvinkriminering vil gøre sig gældende her, jf. § 10 i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter. Se også bemærkningerne til forslagens § 33, stk. 4. Det er således vigtigt at være opmærksom på, at der kan forekomme situationer, hvor styrelsen ikke kan pålægge den af bestemmelsen omfattede personkreds tvangsbøder med henblik på at få udleveret de ønskede oplysninger. Styrelsen må i sådanne tilfælde tilvejebringe de nødvendige oplysninger inden for rammerne af retssikkerhedslovens § 9, i overensstemmelse med lovforslagets § 39.

Af hensyn til tilliden til det offentlige tilsyn, og dermed tilliden til verifikatorhvervet, er det desuden af afgørende betydning, at styrelsen kan gennemtvinge, at en verifikator eller en uafhængig erklæringsudbyder efterlever en truffet afgørelse.

Pålagte tvangsbøder bortfalder, hvis anmodningen om oplysninger efterleves eller et påbud efterkommes.

Det foreslås i § 42, stk. 2, at Erhvervsstyrelsen kan som tvangsmiddel pålægge den, som styrelsen i medfør af § 39, stk. 2, har anmodet om at udlevere bæredygtighedsmateriale, daglige eller ugentlige bøder, hvis pågældende undlader at efterkomme anmodningen.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at Erhvervsstyrelsen vil få mulighed for at anvende tvangsbøder, hvis den uafhængige erklæringsudbyders kunde, som styrelsen efter det foreslåede § 39, stk. 2, har anmodet om udlevering af regnskabsmateriale, undlader at efterkomme anmodningen.

Der henvises nærmere til bemærkningerne til stk. 1 om baggrunden og principperne for pålæggelse af tvangsbøder.

Det foreslås i § 42, stk. 3, at tvangsbøder tilfalder statskassen.

Denne foreslåede bestemmelse vil medføre, at de indsamlede bøder vil gå til offentlige midler, hvilket vil være i overensstemmelse med almindelig praksis for bøder og straffe i forvaltningsretlige sager.

Det foreslås i § 42, stk. 4, at restanceinddrivelsesmyndigheden kan eftergive krav efter stk. 1 og 3 efter reglerne i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige.

Restanceinddrivelsesmyndigheden vil have beføjelse til at eftergive krav i overensstemmelse med reglerne i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige. Det foreslåede vil medføre, at reglerne for inddrivelse og eftergivelse af gæld vil blive anvendt ensartet og i overensstemmelse med gældende lovgivning.

Til § 43

Det foreslås i § 43, stk. 1, at klager over verifikatorer, jf. stk. 4, behandles af Revisornævnet, der er nedsat i henhold til § 43, stk. 1, i revisorloven.

Det foreslåede vil medføre, at Revisornævnet, der organisatorisk er placeret i Nævnenes Hus, vil få kompetence til at behandle klager over verifikatorer, jf. stk. 4, hvorefter klager over, at en verifikator ved udførelsen af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering har tilsidesat de pligter, som stillingen medfører, vil kunne indbringes for nævnet. En verifikators forpligtelser ved udførelsen af opgaver fremgår af lovens §§ 20, 21 og 23-30. Der henvises herom til bemærkningerne til disse bestemmelser.

Det foreslås i § 43, stk. 2, at ved Revisornævnets behandling af en sag vedrørende en verifikator skal der foruden formanden eller 1 næstformand deltage 1) mindst 1 medlem med kandidateksamen i samfundsvidenskabelig, tekniskvidenskabelig eller naturvidenskabelig kandidateksamen, som har dokumenteret deltagelse i mindst 8 måneder i udførelsen af bæredygtighedsrapportering eller erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering, og 2) 1 repræsentant for regnskabsbrugerne.

Det foreslåede vil medføre, at der ved Revisornævnets behandling af en sag vedrørende verifikatorer foruden formanden eller en næstformand vil skulle deltage mindst 1 medlem med kandidateksamen i samfundsvidenskabelig, tekniskvidenskabelig eller naturvidenskabelig kandidateksamen, som har dokumenteret at have deltaget i mindst 8 måneder i udførelsen af bæredygtighedsrapportering eller erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering. Der vil tillige skulle deltage en repræsentant for regnskabsbrugerne. Ved regnskabsbrugerne forstås den gruppe af medlemmer, der i dag er udpeget til i Revisornævnet at repræsentere denne gruppe.

Det foreslås i § 43, stk. 3, at deltager der ved behandlingen flere medlemmer, skal antallet af medlemmer med baggrund som nævnt i stk. 2, nr. 1, svare til antallet af repræsentanter for regnskabsbrugerne. I sager, hvor der er nedlagt påstand om betinget frakendelse, jf. § 44, stk. 2, nedlæggelse af forbud, jf. § 44, stk. 3, eller rettighedsfrakendelse, jf. § 44, stk. 4 og 5, skal foruden formanden eller 1 næstformand altid medvirke 2 medlemmer med baggrund som nævnt i stk. 2, nr. 1, samt et tilsvarende antal repræsentanter for regnskabsbrugerne. Revisornævnet kan kun træffe afgørelse om frakendelse, herunder midlertidig frakendelse, forbud eller betinget frakendelse, når der under sagen af klager er nedlagt påstand om anvendelse af en sådan sanktion.

Det foreslåede stk. 3, 1. pkt., vil medføre, at der ved Revisornævnets behandling af en sag – foruden formanden eller en næstformand - altid vil skulle deltage samme antal medlemmer repræsenterende gruppen

af medlemmer med kandidateksamen i samfundsvidenskabelig, tekniskvidenskabelig eller naturvidenskabelig kandidateksamen samt samme antal medlemmer repræsenterende gruppen af regnskabsbrugerne.

Det foreslåede stk. 3, 2. pkt., vil medføre, at er der i en sag nedlagt påstand om betinget frakendelse, jf. § 44, stk. 2, nedlæggelse af forbud, jf. § 44, stk. 3, eller rettighedsfrakendelse, jf. § 44, stk. 4, vil der foruden formanden eller 1 næstformand altid skulle medvirke mindst 2 medlemmer af Revisornævnet med baggrund som nævnt i stk. 2, litra a, dvs. repræsentanter med kandidateksamen i samfundsvidenskabelig, tekniskvidenskabelig eller naturvidenskabelig kandidateksamen samt et tilsvarende antal repræsentanter for regnskabsbrugerne.

Det foreslåede stk. 3, 3. pkt., vil medføre, at Revisornævnet kun vil kunne træffe afgørelse om frakendelse, herunder midlertidig frakendelse, forbud eller betinget frakendelse, når der under sagen af klager er nedlagt påstand om anvendelse af en sådan sanktion. Nedlægger klageren påstand om frakendelse, vil nævnet ikke være afskåret fra – som det mindre i det mere – at nedlægge forbud eller statuere betinget frakendelse. Modsat vil nævnet være afskåret fra at frakende verifikator dennes godkendelse, hvor klager kun har nedlagt påstand om forbud, men nævnet vil da ikke være afskåret fra at statuere betinget frakendelse, da en betinget frakendelse er mindre indgribende end et forbud. Den foreslåede bestemmelsen vil medføre, at en indklaget verifikators retssikkerhed beskyttes og er samtidig i god overensstemmelse med, hvad der er gældende i strafferetsplejen vedrørende rettighedsfrakendelse efter straffelovens § 79.

Det foreslås i § 43, stk. 4, at klager over, at en verifikator ved udførelsen af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering har tilsidesat de pligter, som stillingen medfører, kan indbringes for Revisornævnet.

Det foreslåede vil medføre, at klager over, at en verifikator ved udførelsen af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering har tilsidesat de pligter, som stillingen medfører, vil kunne indbringes for Revisornævnet. Nævnet vil således kunne behandle klager vedrørende en verifikators udførelse af opgaver, som fremgår af lovens §§ 20, 21 og 23-30. Der henvises herom til bemærkningerne til disse bestemmelser.

Det foreslås i § 43, stk. 5, at Revisornævnet eller formanden kan afvise at behandle klager fra personer, der ikke har en retlig interesse i det forhold, klagen angår, og klager, der på forhånd må skønnes grundløse. Er en klage indbragt af Erhvervsstyrelsen, Finanstilsynet, Skatteministeriet eller anklagemyndigheden, skal Revisornævnet behandle klagen. Foruden at afvise en klage efter 1. pkt. kan Revisornævnet eller formanden afvise at behandle en klage, der ikke er omfattet af nævnets kompetence, eller som er indgivet for sent.

Det foreslåede vil medføre, at Revisornævnet eller formanden vil kunne afvise at behandle klager fra personer, der ikke har en retlig interesse i det forhold, klagen angår, og klager, der på forhånd må skønnes grundløse. Er en klage indbragt af Erhvervsstyrelsen, Finanstilsynet eller anklagemyndigheden, vil Revisornævnet skulle behandle klagen. Foruden at afvise en klage som netop anført vil Revisornævnet eller formanden kunne afvise at behandle en klage, der ikke er omfattet af nævnets kompetence, eller som er indgivet for sent, jf. herved den foreslåede § 46, hvorefter fristen for at indbringe en sag for Revisornævnet er 5 år regnet fra den dag, da den pligtstridige handling eller undladelse er ophørt, og således at fristen afbrydes ved indgivelse af klage til Revisornævnet og ved Erhvervsstyrelsens meddelelse om iværksættelse af en undersøgelse til den, som undersøgelsen berører. Der henvises til bemærkningerne til den foreslåede § 46.

Adgangen til at afvise en klage efter det foreslåede vil også kunne finde anvendelse på klager indgivet af Erhvervsstyrelsen, Finanstilsynet eller anklagemyndigheden.

Det foreslås i § 43, stk. 6, at Erhvervsstyrelsen udpeger 3 eller flere medlemmer af Revisornævnet, som opfylder de i stk. 2, nr. 1, nævnte betingelser. De pågældende deltager, jf. stk. 3, 1. og 2. pkt., alene ved nævnets behandling af sager omfattet af stk. 1 og 4. Medlemmerne udpeges for en periode på indtil 4 år.

Det foreslåede vil medføre, at Erhvervsstyrelsen vil kunne udpege 3 eller flere medlemmer af Revisornævnet, som skal opfylde de i stk. 2, nr. 1, nævnte kvalifikationer, og som vil kunne deltage ved Revisornævnets behandling af klager over verifikatorer over udførelsen af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering. De pågældende vil ikke kunne deltage i nævnets behandling af klager over revisorer eller revisionsvirksomheder indbragt for nævnet efter revisorloven. Medlemmerne vil af Erhvervsstyrelsen kunne udpeges for en periode på indtil 4 år.

Til § 44

Det foreslås i § 44, stk. 1, at en verifikator, der ved udførelsen af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering, tilsidesætter de pligter, som stillingen medfører, kan af Revisornævnet tildeles en advarsel eller pålægges en bøde på ikke over 300.000 kr. Er verifikators tilsidesættelse af de pligter, som stillingen medfører, af særlig grov karakter, kan Revisornævnet forhøje bøden op til 600.000 kr.

Det foreslåede stk. 1, 1. pkt., vil medføre, at en verifikator af Revisornævnet vil kunne tildeles en advarsel eller pålægges en bøde på ikke over 300.000 kr., hvor denne ved udførelsen af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering, har tilsidesat de pligter, som stillingen medfører.

Der er tale om tilsidesættelse af de pligter, der påhviler verifikator ved udførelsen af en erklæringsopgave om bæredygtighedsrapportering. Det er således de pligter, der følger af lovforslagets §§ 22 og 23 om udførelse af erklæringsopgaver, § 24 om afgivelse af oplysninger ved fratræden, § 25 om erklæringsafgivelsen, § 26 om rapportering om uregelmæssigheder, § 27 om dokumentation og §§ 28-30 om uafhængighed.

Det foreslåede vil medføre, at det ved Erhvervsstyrelsens vurdering af, om en sag bør indbringes for Revisornævnet, vil være afgørende, om forseelsen vil kunne anses som mindre alvorlig, i hvilket tilfælde sagen vil kunne afsluttes med en påtale eller et påbud, medmindre der er tale om gentagelsestilfælde. Ved styrelsens vurdering af, om en forseelse er mindre alvorlig, vil indgå, i hvilket omfang forseelsen kan antages at have eller kunne få betydning for pågældende erklæringskundes forhold eller en tredjemands beslutningstagen om f.eks. ydelse af kredit eller indgåelse af forretningsmellemværende. Der vil typisk være tale om sager, som vil kunne medføre en bøde på op til ca. 25.000 kr. ved nævnet. Erhvervsstyrelsen vil derfor konkret vurdere, om en forseelse kan anses som værende mindre alvorlig.

Det foreslåede vil forudsætte, at Revisornævnet ved klager, der indbringes af andre end Erhvervsstyrelsen, anlægger et tilsvarende vurderingsgrundlag, med hensyn til om en forseelse bør anses som en mindre alvorlig forseelse og således ikke i førstegangstilfælde bør medføre en sanktion i form af en bøde, men alene en advarsel.

Det foreslåede stk. 1, 2. pkt., vil medføre, at hvis verifikators tilsidesættelse af de pligter, som stillingen medfører, er af særlig grov karakter, vil Revisornævnet kunne pålægge verifikator en bøde på op til 600.000 kr. Bestemmelsen vil kunne anvendes i helt ekstraordinære situationer, hvor der er tale om en overtrædelse af lovgivningen af særlig grov karakter, hvor der vil kunne være behov for, at Revisornævnet for en verifikator vil have mulighed for at forhøje en bøde, så den væsentlig overskrider et sædvanligt bødeniveau. Det vil bero på en konkret vurdering, hvorvidt der er tale om en tilsidesættelse af særlig grov karakter. Der kan f.eks. være tale om overtrædelse af uafhængighedsbestemmelserne, eller afgivelse af en blank erklæring uden at have udført helt grundlæggende handlinger ved udførelsen af erklæringsopgaven

om bæredygtighedsrapportering. Der kan også være tale om overtrædelse af flere krav, som samlet vurderes at være af grov karakter. Den foreslåede bestemmelse forventes kun anvendt i et fåtal af tilfælde.

Det foreslås i § 44, stk. 2, at har en verifikator gjort sig skyldig i grov eller oftere gentaget forsømmelse ved udøvelsen af sin virksomhed, kan Revisornævnet betinget frakende vedkommende godkendelsen som verifikator. Betinget frakendelse sker på vilkår af, at vedkommende i en prøvetid på op til 5 år regnet fra Revisornævnets afgørelse ikke tilsidesætter reglerne under sådanne omstændigheder, at vedkommende efter en samlet bedømmelse skal frakendes godkendelsen. Indbringer verifikator, senest 4 uger efter at Revisornævnets afgørelse er meddelt den pågældende, afgørelsen for domstolene, og stadfæster retten afgørelsen om betinget frakendelse, regnes prøvetiden fra endelig dom. Ved den betingede frakendelse udsættes fastsættelsen af frakendelsestiden. Begår verifikator i prøvetiden et nyt forhold, der medfører frakendelse af godkendelsen, fastsætter Revisornævnet en fælles frakendelse for dette forhold og det tidligere påkendte forhold.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Revisornævnet for en periode på op til fem år betinget vil kunne frakende en verifikator godkendelsen som verifikator. Sanktionen vil især kunne finde anvendelse, hvor der foreligger grov tilsidesættelse af verifikators pligter som offentlighedens tillidsrepræsentant, jf. lovens § 20, men hvor der ikke er et tilstrækkeligt grundlag for ubetinget frakendelse efter det foreslåede § 44, stk. 4, til at frakende verifikator godkendelsen, f.eks. som følge af, at det ikke vil kunne sandsynliggøres eller lægges til grund, at omstændighederne giver grundlag for at antage, at den pågældende ikke i fremtiden vil udøve sin virksomhed på forsvarlig måde. Prøvetidens længde vil afhænge af karakteren af forseelsen, herunder antallet af forhold, der danner grundlag for den betingede frakendelse. En afgørelse om betinget frakendelse forudsættes at kunne kombineres med ikendelse af bøde i henhold til sædvanlig praksis for den pågældende type forseelse.

Virkningen af en betinget frakendelse er, at den pågældende verifikator får en særlig påmindelse om, at kvaliteten af vedkommendes erklæringsarbejde ikke lever op til gældende standarder, og at en fortsættelse af erklæringsarbejdet uden forbedringer af kvaliteten kan forventes at føre til, at godkendelsen som verifikator frakendes. En betinget frakendelse medfører ikke begrænsninger i pågældendes erhvervsmuligheder.

Tilsidesætter en verifikator i prøvetiden de pligter, som stillingen medfører, vil Revisornævnet på grundlag af en klage indgivet inden prøvetidens udløb skulle tage stilling til, om frakendelsen skal fuldbyrdes. Ved vurderingen af, om frakendelsen vil skulle fuldbyrdes, eller om det vil have sit forblivende vedkendelsen om betinget frakendelse, indgår, om den tilsidesættelse af verifikators pligter, som verifikator nu findes skyldig i, er af så alvorlig karakter, at vedkommende efter en samlet vurdering bør frakendes godkendelsen.

Betingelsen for at fuldbyrde frakendelsen vil som udgangspunkt være til stede, hvis de udviste forhold giver grund til at antage, at den pågældende verifikator ikke i fremtiden vil udøve virksomheden på forsvarlig måde, vil blive anset for opfyldt. Ved den nye afgørelse fastsætter Revisornævnet efter § 44, stk. 4, 1. pkt., længden af frakendelsesperioden.

Ikke enhver forseelse, som verifikator begår i prøvetiden, bør medføre en fuldbyrdelse af frakendelsen. En forseelse, som alene medfører en advarsel eller mindre bøde, bør således ikke medføre fuldbyrdelse af frakendelsen.

En afgørelse om en betinget frakendelse vil af verifikator kunne indbringes for domstolene inden for en frist på fire uger regnet fra verifikators modtagelse af afgørelsen. Sker dette, regnes den betingede frakendelse – hvor denne stadfæstes af retten - fra endelig dom. Verifikator vil ikke kunne forlange Revisornævnets afgørelse domstolsprøvet efter bestemmelsen i den foreslåede § 61, stk. 1.

Det foreslås i § 44, stk. 3, at har en verifikator gjort sig skyldig i grov eller oftere gentaget forsømmelse ved udførelsen af erklæringsopgaven, kan Revisornævnet nedlægge forbud mod, at vedkommende i op til 3 år kan udføre eller udøve en eller flere af følgende aktiviteter: 1) Udføre eller kontrollere udførelsen af en erklæringsopgave om bæredygtighedsrapportering. 2) Udøve funktioner i en uafhængig erklæringsudbyder. 3) Udøve funktioner i en virksomhed af interesse for offentligheden.

Det foreslåede vil medføre, at det vil være en fælles betingelse for nedlæggelsen af et eller flere forbud efter nr. 1, 2 eller 3, at vedkommende verifikator ved forsæt eller uagtsomhed har gjort sig skyldig i grov eller oftere gentaget forsømmelse ved udførelsen af erklæringsafgivelsen eller udøvelsen af funktioner i en uafhængig erklæringsudbyder. Forsømmelsens grovhed vil dog være af mindre alvorlig karakter end en forseelse, som kan føre til frakendelse af vedkommendes godkendelse som verifikator. I modsætning til en frakendelse af verifikators godkendelse kræves det desuden ikke, at pågældende må antages ikke i fremtiden ville udføre erklæringsarbejde eller udøve funktioner i en uafhængig erklæringsudbyder på forsvarlig vis.

Et forbud nedlagt efter stk. 3, nr. 1, 2 eller 3, vil være generelt og vil således ikke kun have virkning i forhold til den uafhængige erklæringsudbyder, hvor pågældende er eller var tilknyttet vedrørende de begåede forhold.

Hvilken (eller hvilke) af de tre sanktioner, Revisornævnet bør anvende, vil afhænge bl.a. af karakteren af forseelsen, og hvilken sanktion der i den konkrete situation skønnes at være bedst egnet. Et forbud vil ikke være til hinder for, at pågældende kan fortsætte som verifikator.

Det foreslåede stk. 3, nr. 1, vil medføre, at har en verifikator gjort sig skyldig i grov eller oftere gentaget forsømmelse ved udførelsen af erklæringsopgave om bæredygtighedsrapportering, vil Revisornævnet kunne nedlægge forbud mod, at vedkommende i op til 3 år vil kunne udføre eller kontrollere udførelsen af en erklæringsopgave om bæredygtighedsrapportering. Et forbud medfører, at den pågældende i den omhandlede periode ikke må have ansvar for en sådan opgave eller have kontrollen med dens udførelse. Et nedlagt forbud vil derimod ikke være til hinder for, at pågældende deltager i et team, hvor ansvaret med opgavens udførelse påhviler en (anden) verifikator eller revisor, der har ansvaret for og kontrollen med en erklæringsopgave om bæredygtighedsrapportering. Der er derfor ikke behov for, at en verifikator, overfor hvem der er nedlagt et forbud, bliver afskåret fra at kunne deltage i et team, der udfører erklæringsopgave om bæredygtighedsrapportering.

Det foreslåede stk. 3, nr. 2, vil medføre, at har en verifikator gjort sig skyldig i grov eller oftere gentaget forsømmelse ved udførelsen af erklæringsopgave om bæredygtighedsrapportering, vil Revisornævnet kunne nedlægge forbud mod, at vedkommende i op til 3 år vil kunne udøve funktioner i en uafhængig erklæringsudbyder. Et forbud vil omfatte funktioner som f.eks. bestyrelsesmedlem, direktør, leder af intern kvalitetskontrol, riskmanager og lignende.

Det foreslåede stk. 3, nr. 3, vil medføre, at har en verifikator gjort sig skyldig i grov eller oftere gentaget forsømmelse ved udførelsen af erklæringsopgave om bæredygtighedsrapportering, vil Revisornævnet kunne nedlægge forbud mod, at vedkommende i op til 3 år vil kunne udøve funktioner i en virksomhed af interesse for offentligheden. Et nedlagt forbud vil medføre, at pågældende i en sådan virksomhed i op til tre år ikke må udøve funktioner, der har indflydelse på udarbejdelse og aflæggelse af en sådan virksomheds bæredygtighedsrapportering mv., valg og afsked af en verifikator, udbud af erklæringsopgaver om bæredygtighed. Der vil være tale om en stilling som medlem af det øverste ledelsesorgan i virksomheden, herunder revisionsudvalg. Uden for området vil være f.eks. økonomidirektør, da dette skønnes for vidtgående og indgribende i den pågældendes erhvervsmuligheder, ligesom andre stillinger

på et organisationsmæssigt lavere niveau end det øverste ledelsesorgan ikke vil være omfattet af et forbud.

Det foreslås i § 44, stk. 4, at har en verifikator gjort sig skyldig i grov eller oftere gentaget forsømmelse i udøvelsen af sin virksomhed, og de udviste forhold giver grund til at antage, at den pågældende ikke i fremtiden vil udøve virksomheden på forsvarlig måde, kan Revisornævnet frakende godkendelsen for en periode på 6 måneder og indtil 5 år eller indtil videre. Det samme gælder, hvis verifikators omdømme er blevet så alvorligt kompromitteret, at der er nærliggende fare for, at verifikator ikke kan varetage opgaven som offentlighedens tillidsrepræsentant på forsvarlig måde. Ved afgørelsen lægger Revisornævnet afgørende vægt på, at verifikator, jf. § 22, er offentlighedens tillidsrepræsentant.

Det foreslåede stk. 4 vil medføre, at hvor en verifikator har gjort sig skyldig i grov eller oftere gentaget forsømmelse i udøvelsen af sin virksomhed, og de udviste forhold giver grund til at antage, at den pågældende ikke i fremtiden vil udøve virksomheden på forsvarlig måde, vil Revisornævnet kunne frakende pågældende godkendelsen ubetinget for en periode på 6 måneder og indtil 5 år eller indtil videre. Er verifikators omdømme blevet så alvorligt kompromitteret, at der er nærliggende fare for, at verifikator ikke kan varetage opgaven som offentlighedens tillidsrepræsentant på forsvarlig måde, vil Revisornævnet ligeledes kunne frakende godkendelsen ubetinget for en periode på 6 måneder og indtil 5 år eller indtil videre. Ved afgørelsen vil Revisornævnet skulle lægge afgørende vægt på, at verifikator, jf. § 22, er offentlighedens tillidsrepræsentant. Det forudsættes, at frakendelse kun vil blive anvendt ved grove og alvorlige overtrædelser af verifikators pligter som offentlighedens tillidsrepræsentant. Se bemærkningerne til stk. 1, 2. pkt.

Det foreslås i § 44, stk. 5, at Revisornævnet kan under nævnets behandling af en sag efter stk. 4 midlertidigt frakende en verifikator godkendelsen, hvis nævnet skønner, at der er en begrundet mistanke om, at betingelserne for frakendelse, jf. stk. 4, er opfyldt, og hvis der er overhængende fare for, at verifikator under sagens behandling groft eller oftere gentaget vil overtræde sine pligter som verifikator. Nævnets afgørelse om midlertidig frakendelse varer, indtil nævnets afgørelse i sagen efter stk. 4 er endelig, eller indtil retten har truffet afgørelse i medfør af § 61.

Det foreslåede stk. 5 vil medføre, at Revisornævnet under nævnets behandling af en sag efter stk. 4 midlertidigt vil kunne frakende en verifikator godkendelsen, hvis nævnet skønner, at der er en begrundet mistanke om, at betingelserne for frakendelse efter stk. 4, er opfyldt, og hvis der er overhængende fare for, at verifikator under sagens behandling groft eller oftere gentaget vil overtræde sine pligter som verifikator. Nævnets afgørelse om midlertidig frakendelse vil vare, indtil nævnets afgørelse i sagen efter stk. 4 er endelig, eller indtil retten har truffet afgørelse i medfør af § 62. Der henvises til bemærkningerne til lovforslaget § 62.

Den foreslåede bestemmelse vil eksempelvis kunne anvendes, hvor en verifikator tidligere af Revisornævnet er blevet ikendt sanktioner for grove overtrædelser af loven, f.eks. uafhængighedsreglerne i lovens § 28, og igen er indbragt for overtrædelse af uafhængighedsreglerne, og der er nedlagt påstand om ubetinget frakendelse af godkendelsen som verifikator. Den foreslåede bestemmelse vil kunne forebygge, at verifikator i nye tilfælde kan tilsidesætte uafhængighedsreglerne, efter at sagen er rejst overfor verifikatoren eller efter indbringelsen af sagen for Revisornævnet. Formålet med muligheden for midlertidig frakendelse under nævnets behandling af en frakendelsessag er at kunne reagere hurtigt i tilfælde, hvor der er overhængende risiko for, at den pågældende under sagens behandling groft eller oftere gentaget vil fortsætte med at overtræde de pligter, som stillingen medfører.

Lovforslagets § 48, stk. 2, vil give erhvervsministeren bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om Revisornævnets behandling af sager om midlertidig frakendelse. Der henvises til bemærkningerne hertil.

Det foreslås i *stk. 6*, at påhviler der en uafhængig erklæringsudbyder et medansvar for tilsidesættelsen af verifikators pligter, jf. *stk. 1*, kan den uafhængige erklæringsudbyder tildeles en advarsel eller pålægges en bøde på ikke over 750.000 kr. Er den uafhængige erklæringsudbyders medansvar for tilsidesættelsen af verifikators pligter, jf. *stk. 1*, af særlig grov karakter, kan Revisornævnet forhøje bøden op til 1.500.000 kr.

Det foreslåede vil medføre, at Revisornævnet kan tildele en uafhængig erklæringsudbyder en advarsel eller pålægge en bøde på ikke over 750.000 kr., hvis der påhviler den uafhængige erklæringsudbyder et medansvar for, at verifikator har tilsidesat sine pligter. Bøden kan forhøjes op til 1.500.000, hvis den uafhængige erklæringsudbyders medansvar er af særlig grov karakter. Se bemærkningerne til *stk. 1, 2. pkt.*

Den uafhængige erklæringsudbyder vil alene kunne pålægges sanktioner, hvis denne har et medansvar for verifikators tilsidesættelse af sine pligter. Derimod vil den uafhængige erklæringsudbyder ikke kunne pålægges sanktioner i Revisornævnet, hvis der påhviler den uafhængige erklæringsudbyder et selvstændigt ansvar for tilsidesættelse af dennes pligter. Sådanne forhold henhører under DANAK, herunder konsekvenserne af en sådan tilsidesættelse.

Det foreslås i § 44, *stk. 7*, at verifikator skriftligt skal orientere sin kunde, herunder kundens eventuelle revisionsudvalg, om en kendelse fra Revisornævnet, hvor nævnet har fundet verifikator skyldig i en klage, der angår et forhold mellem verifikator og dennes kunde, medmindre klagen er indgivet af den pågældende kunde. Verifikator skal orientere kunden senest 4 uger efter modtagelsen af Revisornævnets kendelse.

Det foreslåede *stk. 6* vil medføre, at verifikator i alle tilfælde af en fældende kendelse fra Revisornævnet vil have pligt til at orientere kunden om kendelsen. Det er uden betydning, hvilken sanktion nævnet har pålagt verifikator, herunder om nævnet finder, at en sanktion bør bortfalde. Det afgørende er, at Revisornævnet har fundet verifikator skyldig i en klage, der angår forholdet mellem verifikator og kunden. Fastslår Revisornævnet i sin kendelse, at verifikator ikke er skyldig i den indbragte klage, har verifikator således ikke pligt til at orientere kunden. Det er uden betydning for den foreslåede underretningspligt, om kundeforholdet måtte være ophørt på det tidspunkt, hvor Revisornævnet afsiger kendelsen.

Har den pågældende kunde etableret et revisionsudvalg, jf. revisorlovens § 31, vil orientering også skulle ske til udvalget, men som foran anført alene, hvor Revisornævnets kendelse er fældende.

Er en fældende kendelse afsagt på grundlag af en klage indgivet af verifikators kunde, vil verifikator ikke have pligt til at orientere kunden, som modtager kendelsen direkte fra Revisornævnet.

Tilsidesætter verifikator sin pligt efter det foreslåede *stk. 6*, vil verifikator kunne idømmes en bøde efter lovens § 65.

Det foreslås i § 44, *stk. 8*, at bøder pålagt i medfør af *stk. 1* tillægges udpantningsret.

Det foreslåede § 44, *stk. 8*, vil medføre, at bøder pålagt af Revisornævnet efter *stk. 1* vil kunne tvangsinddrives efter reglerne om udpantning.

Det foreslås i § 44, *stk. 9*, at afgørelser efter *stk. 3* og *4* skal indeholde oplysning om adgangen til efter § 61, *stk. 1*, at begære domstolsprøvelse og om fristen herfor. En afgørelse efter *stk. 5* skal indeholde oplysning om adgangen til efter § 62, *stk. 1*, at begære domstolsprøvelse og om fristen herfor.

Det foreslåede § 44, *stk. 9, 1. pkt.*, vil medføre, at Revisornævnets afgørelser truffet efter § 44, *stk. 3*

eller 4, om forbud eller ubetinget frakendelse vil skulle indeholde oplysning om verifikators adgang til i medfør af § 61, stk. 1, at begære domstolsprøvelse og om fristen herfor, jf. § 61, stk. 5.

Det foreslåede § 44, stk. 9, 2. pkt., vil medføre, at Revisornævnets afgørelse efter § 44, stk. 5, om midlertidig frakendelse af en verifikators godkendelse under nævnets behandling af en sag efter stk. 4 om ubetinget frakendelse af verifikators godkendelse, vil skulle indeholde oplysning om verifikators adgang til i medfør af § 62 at begære domstolsprøvelse og om fristen herfor.

Til § 45

Det foreslås i § 45, stk. 1, at Revisornævnet kan ved behandlingen af sager lade afhøring af parter og vidner foretage ved byretten på det sted, hvor parten eller vidnet bor.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at der ved Revisornævnets behandling af sager vil være adgang til at lade afhøring af parter og vidner foretage ved retten.

Det foreslås i § 45, stk. 2, at formanden for Revisornævnet kan ved behandlingen af større og komplicerede sager udvælge en sagkyndig til at forelægge sagen og foretage afhøringer for nævnet. Er en sag indbragt af en offentlig myndighed, afholdes udgiften til den sagkyndige af den pågældende myndighed.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Revisornævnets formand ved behandlingen af større og komplicerede sager vil kunne udvælge en sagkyndig til at forelægge sagen og foretage afhøringer for nævnet. Er en sag indbragt af en offentlig myndighed, vil udgiften til den sagkyndige skulle afholdes af den pågældende myndighed.

Den sagkyndige, der afhængig af sagens karakter kan være jurist eller verifikator, vil skulle være uafhængig af sagens parter og vil have til opgave at forelægge sagen samt foretage afhøringer under nævnets behandling af den konkrete sag. At en sag er omfattende, vil ikke i sig selv være tilstrækkeligt til, at en sagkyndig kan udpeges. Udpegning vil kunne ske i sager, som kræver en særlig teknisk indsigt eller juridisk bistand ved sagsbeskrivelsen.

Bestemmelsen stk. 2, 2. pkt., vil desuden medføre, at udgiften til den sagkyndige, hvis sagen ikke er indbragt af en offentlig myndighed, vil skulle afholdes af Revisornævnet.

Til § 46

Det foreslås i § 46, stk. 1, at Revisornævnet kan til enhver tid efter ansøgning ophæve en afgørelse om forbud nedlagt efter § 44, stk. 3, eller en frakendelse efter § 44, stk. 4.

Det foreslåede stk. 1, vil medføre, at Revisornævnet til enhver tid efter ansøgning vil kunne ophæve en afgørelse om forbud nedlagt efter § 44, stk. 3.

Det foreslås i § 46, stk. 2, at er en frakendelse sket indtil videre, og afslår nævnet en ansøgning efter stk. 1 om ophævelse af frakendelsen, kan verifikatoren forlange afgørelsen prøvet ved retten, hvis der er forløbet 5 år efter frakendelsen, og mindst 2 år efter at godkendelsen senest er nægtet ved dom. § 44, stk. 8, og § 61 finder tilsvarende anvendelse.

Det foreslåede stk. 2 vil medføre, at hvis en frakendelse er sket indtil videre, og afslår nævnet en ansøgning efter stk. 1 om ophævelse af frakendelsen, vil verifikatoren kunne forlange afgørelsen prøvet ved retten. Det vil dog være en betingelse for verifikators adgang til at kræve domstolsprøvelse, at der er forløbet 5 år efter Revisornævnets afgørelse om frakendelsen, og mindst 2 år efter at godkendelsen senest måtte være nægtet ved dom. Af § 46, stk. 2, 2. pkt., følger, at § 44, stk. 8, om pligt til i afgørelsen

at orientere om adgangen til efter § 61, stk. 1, at begære domstolsprøvelse og om fristen herfor finder tilsvarende anvendelse.

Til § 47

Det foreslås i § 47, stk. 1, at fristen for at indbringe en sag for Revisornævnet er 5 år regnet fra den dag, da den pligtstridige handling eller undladelse er ophørt.

Det foreslåede stk. 1 vil medføre, at indbringes en sag for Revisornævnet ikke inden 5 år regnet fra den dag, da den pligtstridige handling eller undladelse er ophørt, vil nævnet ikke kunne behandle sagen. Indbringes sagen ved anvendelse af elektronisk post, vil sagen skulle være modtaget i nævnets elektroniske postkasse indenfor nævnets kontortid. Overholdes fristen ikke, vil sagen være forældet.

Det foreslås i § 47, stk. 2, at fristen afbrydes ved indgivelse af klage til Revisornævnet og ved Erhvervsstyrelsens meddelelse om iværksættelse af en undersøgelse til den, som undersøgelsen berører.

Det foreslåede stk. 2 vil medføre, at fristen for indbringelse af en klage for Revisornævnet vil blive afbrudt ved indgivelse af klage til Revisornævnet og ved Erhvervsstyrelsens meddelelse om iværksættelse af en undersøgelse efter § 38 til den, som undersøgelsen berører. En meddelelse til den pågældende om iværksættelse af en undersøgelse vil skulle indeholde en beskrivelse af de forhold, som undersøgelsen vedrører, hvilket typisk vil være en angivelse af, at undersøgelsen angår, at pågældende anses for at have tilsidesat en forpligtelse efter loven ved erklæringsafgivelse om bæredygtighedsrapportering ved en eller flere årsrapporter for en bestemt virksomhed. Forældelsesfristen vil være afbrudt, indtil Erhvervsstyrelsen har afsluttet sin undersøgelse og taget stilling til indgivelse af en klage til Revisornævnet. Det vil være en forudsætning for den fortsatte afbrydelse af forældelsesfristen, at sagen fremmes behørigt af klageren.

Til § 48

Det foreslås i § 48, stk. 1, at Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om Revisornævnets behandling af klager over verifikatorer, herunder om gebyrbetaling for indgivelse af klage, sagernes forberedelse, sagernes berammelse, parternes fremmøde, omstændigheder, som skal indgå ved udmåling af en sanktion, og offentliggørelse af nævnets kendelser. Der betales ikke gebyr for klager, der er indbragt efter § 43, stk. 5, 2. pkt., af offentlige myndigheder.

Den foreslåede bestemmelse vil give Erhvervsstyrelsen hjemmel til at udstede en bekendtgørelse med nærmere regulering af Revisornævnet, herunder om gebyrbetaling for indgivelse af klage, sagernes forberedelse, sagernes berammelse, parternes fremmøde, omstændigheder, som skal indgå ved udmåling af en sanktion, og offentliggørelse af nævnets kendelser. Der vil ikke skulle betales gebyr for klager, der er indbragt af offentlige myndigheder herunder en kommune for hvem en verifikator har udført en opgave. Bestemmelsen vil give hjemmel til, at Erhvervsstyrelsen vil kunne fastsætte nærmere regler om gebyropkrævning for klager til Revisornævnet. Reglerne vil med de fornødne tilpasninger svare til de gældende regler for Revisornævnet, jf. bekendtgørelse nr. 952 af 24. juni 2020 om Revisornævnet, som ændret ved bekendtgørelse nr. 39 af 16. januar 2021, herunder gebyrets størrelse, der pt. er fastsat til 500 kr.

Det foreslås i § 48, stk. 2, at erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om Revisornævnets behandling af sager efter § 44, stk. 5. Erhvervsministeren kan i den forbindelse fastsætte, at forvaltningslovens § 8, stk. 1, og § 21, stk. 1, og det forvaltningsretlige officialprincip fraviges.

Den foreslåede bemyndigelse er relateret til forslaget til § 44, stk. 5, hvorefter Revisornævnet får mulighed for midlertidigt at frakende en verifikator godkendelsen under en sag, hvor verifikator er indbragt for nævnet med påstand om frakendelse af godkendelsen. En sådan midlertidig frakendelse vil kunne

anvendes i tilfælde, hvor der vurderes at være overhængende risiko for, at den verifikator, der er indbragt for nævnet, begår flere overtrædelser af de pligter, stillingen som verifikator medfører, eller af de pligter som følger af loven. Det foreslåede vil medføre, at erhvervsministeren får bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om Revisornævnets behandling af disse sager, herunder at ministeren kan fravige sådanne forvaltningsretlige regler og principper, der er til hinder for, at sagen kan fremmes med den fornødne hurtighed.

Det forventes, at erhvervsministeren ved fastsættelse af regler om Revisornævnets behandling af sager efter lovens § 44, stk. 5, om midlertidig frakendelse af en verifikators godkendelse vil tage udgangspunkt i de regler, der er fastsat for de tilsvarende forhold ved Revisornævnets behandling af sager om midlertidig frakendelse af en revisors godkendelse, jf. bekendtgørelse nr. 38 af 14. januar 2021 om Revisornævnets behandling af sager om midlertidig frakendelse af en revisors godkendelse.

Den foreslåede bemyndigelse vil medføre, at erhvervsministeren vil kunne fastsætte regler om Revisornævnets behandling af sager om midlertidig frakendelse, herunder om at fravige visse forvaltningsretlige regler. De forvaltningsretlige regler, som erhvervsministeren bemyndiges til at fravige på bekendtgørelsesniveau, er for det første forvaltningslovens § 8, stk. 1, hvorefter en part på ethvert tidspunkt kan vælge at lade sig partsrepræsentere eller bistå af andre. Det foreslåede vil medføre, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om, at parten (den indklagede), hvis denne ønsker at være repræsenteret ved en partsrepræsentant, f.eks. en advokat, skal vælge en sådan inden for 7 dage. Erhvervsstyrelsen kan endvidere fastsætte regler om, at det kun bliver muligt at skifte partsrepræsentant, hvis Revisornævnet skønner, at det ikke vil forsinke afgørelsen om midlertidig frakendelse, jf. svarende hvad gælder for revisorer, § 12, stk. 2, 2. pkt., i bekendtgørelse nr. 952 af 24. juni 2020 om Revisornævnet.

For det andet bemyndiges erhvervsministeren til at fravige forvaltningslovens § 21, stk. 1, hvorefter en part i en sag på ethvert tidspunkt af sagens behandling kan forlange, at sagens afgørelse udsættes, indtil parten har afgivet en udtalelse til sagen.

De foreslåede ændringer vil give erhvervsministeren mulighed for at fastsætte regler, der fraviger, at en part på ethvert tidspunkt kan forlange, at en sags afgørelse udsættes, indtil parten har afgivet en udtalelse. Det skal i den forbindelse bemærkes, at parten dog forventeligt altid i overensstemmelse med forvaltningslovens § 21 vil blive partshørt med en frist på tre uger.

For det tredje bemyndiges erhvervsministeren til at fravige det forvaltningsretlige officialprincip, der forventes modificeret ved fastsættelse af regler om, at adgangen til at komme med yderligere oplysninger til sagen afskæres efter en bestemt tidsfrist. Det følger af det forvaltningsretlige officialprincip, at en myndighed har ansvaret for, at en sag oplyses tilstrækkeligt, inden der træffes afgørelse.

Det forudsættes, at Revisornævnet behandler spørgsmålet om midlertidig frakendelse med fornøden hurtighed for at imødegå den overhængende risiko, der er forbundet med verifikators fortsatte udførelse af erklæringsopgaver inden for bæredygtighedsrapportering. Samtidig tilsiger den indgribende karakter af en afgørelse om midlertidig frakendelse, at sagsbehandlingstiden holdes så kort som muligt.

Den foreslåede bemyndigelse til at erhvervsministerens kan fastsætte regler, hvorefter forvaltningslovens § 8, stk. 1, § 21, stk. 1, og det forvaltningsretlige officialprincip kan fraviges, vil give adgang til at indføre sagsbehandlingsregler, der sikrer en hurtig behandling af sager om midlertidig frakendelse, samtidig med at almindelige retssikkerhedsprincipper opretholdes. Disse principper omfatter blandt andet retten til partsrepræsentation, mulighed for udsættelse, partshøring og fremlæggelse af yderligere oplysninger.

De forventede fravigelser af de nævnte forvaltningsretlige regler vil omfatte fastsættelse af særlige tidsfrister for disse forhold af hensyn til sagsbehandlingstiden. Verifikators retssikkerhed er tilgodeset

ved, at afgørelser fra Revisornævnet kan kræves indbragt for domstolene, som i henhold til lovforslagets § 62 skal træffe en afgørelse inden for fire uger efter sagens anlæg. Desuden kræver loven, at formanden for Revisornævnet er dommer, og at de, der har deltaget i en afgørelse om midlertidig frakendelse, ikke senere kan deltage i nævnets behandling af hovedsagen om ubetinget frakendelse.

Det foreslåede vil medføre, at erhvervsministeren vil fastsætte nærmere regler om Revisornævnets behandling af sager efter § 44, stk. 5. Erhvervsministeren vil i den forbindelse kunne fastsætte, at forvaltningslovens § 8, stk. 1, og § 21, stk. 1, og det forvaltningsretlige officialprincip fraviges.

Til § 49

Det foreslås i § 49, stk. 1, at Erhvervsstyrelsen offentliggør på sin hjemmeside afgørelser efter § 41, stk. 1, nr. 3. Afgørelser vedrørende verifikatorer offentliggøres i anonymiseret form.

Det foreslås i § 49, stk. 2, at Erhvervsstyrelsen offentliggør på sin hjemmeside afgørelser efter § 16, stk. 3 og 4. En afgørelse anonymiseres efter udløbet af den periode, for hvilken den har virkning.

Det foreslås i § 49, stk. 3, at offentliggøres afgørelsen inden udløbet af klagefristen i § 60, eller påklages afgørelsen til Erhvervsankenævnet, skal offentliggørelsen efter stk. 1, 1. pkt., indeholde oplysning om status og resultatet af påklagen til Erhvervsankenævnet.

Den foreslåede bestemmelse vil betyde, at Erhvervsstyrelsen vil kunne offentliggøre afgørelser efter denne lov § 41, stk. 1, nr. 3, og at der vil kunne ske offentliggørelse på Erhvervsstyrelsens hjemmeside erst.dk. Offentliggørelsen vil være anonymiseret, men afgørelser om påbud om at tage efteruddannelse og frakendelse i den forbindelse vil kunne ske uden anonymisering, men anonymiseres efter udløbet af virkningsperioden for påbuddet eller frakendelsen. Hvis en afgørelse offentliggøres indenfor klagefristen, vil der også skulle orienteres om status på sagens behandling.

Til § 50

Det foreslås i § 50, stk. 1, at Erhvervsstyrelsen kan, hvor det findes hensigtsmæssigt, offentliggøre, at en undersøgelse efter § 38 iværksættes eller er blevet iværksat. Erhvervsstyrelsen kan endvidere offentliggøre resultatet af en undersøgelse efter § 41.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Erhvervsstyrelsen vil have hjemmel til at offentliggøre, hvis Erhvervsstyrelsen har iværksat en undersøgelse, og resultatet af undersøgelsen vil også kunne offentliggøres.

Adgangen til at offentliggøre, at en undersøgelse iværksættes eller er blevet iværksat, tiltænkes tilfælde, hvor en sag allerede er blevet omtalt i offentligheden. Erhvervsstyrelsen vil således alene offentliggøre, at en undersøgelse iværksættes eller er blevet iværksat, hvis iværksættelse af undersøgelsen er foranlediget af offentlig omtale af angiveligt kritisable forhold. Efter forslaget kan styrelsen *ex officio* offentliggøre, at en undersøgelse er iværksat forudsat, at sagen allerede er blevet omtalt i offentligheden.

Offentliggørelse af iværksættelsen og afslutningen af undersøgelsen efter § 41 vil ske med oplysning om identiteten på den fysiske og juridiske person og overtrædelsens art, jf. dog bemærkningerne nedenfor til stk. 2. Offentliggørelsen vil f.eks. også kunne være i en uafhængig erklæringsudbyders og verifikators interesse, hvis der i offentligheden verserer rygter om verifikator, men hvor undersøgelsen har vist, at der ikke er hold i sådanne rygter.

Det foreslås i § 50, stk. 2, at Erhvervsstyrelsen bestemmer, i hvilken form offentliggørelsen efter stk. 1 sker. Styrelsen kan offentliggøre identiteten på den verifikator, som er omfattet af undersøgelsen, medmindre offentliggørelsen af identiteten vil være en alvorlig trussel mod de finansielle markeders stabilitet

eller en igangværende strafferetlig efterforskning, eller offentliggørelsen vil forvolde uforholdsmæssig stor skade for verifikator eller den uafhængige erklæringsudbyder. Offentliggørelsen sker på styrelsens hjemmeside.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at offentliggørelsen vil kunne være uden anonymisering, medmindre offentliggørelse vil være en alvorlig trussel mod finansielle markeders stabilitet, igangværende strafferetlig efterforskning, eller hvis offentliggørelsen vil forvolde uforholdsmæssig stor skade for verifikator eller den uafhængige erklæringsudbyder.

Det forhold, at offentliggørelse af verifikator vil kunne medføre tab af kunder for den uafhængige erklæringsudbyder, eller at offentliggørelse vil kunne bane vej for et erstatningskrav mod verifikator eller den uafhængige erklæringsudbyder, vil ikke i sig selv være tilstrækkeligt til, at offentliggørelse skal ske i anonymiseret form. Undtagelsen bør således kun finde anvendelse på de tilfælde, hvor den uafhængige erklæringsudbyders fortsatte drift vil blive truet, eller hvis meget væsentlige interesser krænkes. Det kan eksempelvis være tilfældet, hvis der er risiko for, at offentliggørelsen vil kunne medføre et pres på den uafhængige erklæringsudbyder, f.eks. at alle kunderne må forventes at afskedige den uafhængige erklæringsudbyder, og derved skabe likviditetsproblemer for den uafhængige erklæringsudbyder på et tidspunkt, hvor der ellers ikke er nærliggende risiko for sammenbrud.

Til § 51

Det foreslås i § 51, stk. 1, at Revisornævnet offentliggør på sin hjemmeside kendelser, hvori der er truffet afgørelse efter § 44, stk. 1-4.

Det foreslås i § 51, stk. 2, at kendelser, hvor Revisornævnet har fundet en verifikator skyldig i en klage efter § 43, stk. 4, offentliggøres med oplysning om den pågældendes identitet, medmindre den pågældende af nævnet er tildelt en advarsel, offentliggørelsen af identiteten vil være en alvorlig trussel mod de finansielle markeders stabilitet eller en igangværende strafferetlig efterforskning eller offentliggørelsen vil forvolde uforholdsmæssig stor skade for verifikator eller den uafhængige erklæringsudbyder. Anonymisering af identiteten sker efter 2 år regnet fra datoen for offentliggørelsen. Uanset 2. pkt. anonymiseres kendelser efter § 44, stk. 3 og 4, først efter udløbet af den periode, for hvilken sanktionen har virkning, dog tidligst 2 år regnet fra datoen for offentliggørelsen og senest 5 år efter datoen for offentliggørelsen.

Det foreslås i § 51, stk. 3, at Revisornævnet offentliggør endvidere på sin hjemmeside kendelser, hvori der er truffet afgørelse efter § 44, stk. 5. Har Revisornævnet midlertidigt frakendt en verifikator godkendelsen, offentliggøres kendelsen med oplysning om den pågældendes identitet, medmindre offentliggørelsen af identiteten vil være en alvorlig trussel mod de finansielle markeders stabilitet eller en igangværende strafferetlig efterforskning eller offentliggørelsen vil forvolde uforholdsmæssig stor skade for verifikator eller den uafhængige erklæringsudbyder. Anonymisering af identiteten sker, når nævnet har truffet afgørelse i sagen efter § 44, stk. 4.

Det fremgår af det foreslåede § 51, stk. 4, at offentliggøres en kendelse inden udløbet af klagefristerne nævnt i denne lov, og indbringes kendelsen for domstolene, skal offentliggørelsen indeholde oplysning om status for og resultatet af indbringelsen for domstolene.

Det foreslåede vil medføre, at hvis Revisornævnet offentliggør en kendelse inden udløbet af klagefristerne, og kendelserne efterfølgende indbringes for domstolene, så skal offentliggørelsen indeholde oplysning om status for og resultatet af indbringelsen for domstolene.

Der foreligger ikke en pligt for Revisornævnet til at offentliggøre sine kendelser inden udløbet af klagefristen for at indbringe en kendelse for domstolene, jf. § 61 og § 62. Men der foreligger en mulighed, og

såfremt den anvendes, skal det ske med offentliggørelse af en statusmeddelelse indeholdende oplysninger om status og resultatet af en klage.

Status vil i et sådant tilfælde være, at klagefristen for indbringelse af kendelsen til domstolene ikke er udløbet. Status kan endvidere være, at parten efterfølgende trækker sagen tilbage, eller at sagen afvises, hvorimod status quo ikke skal offentliggøres.

Endvidere skal der offentliggøres en statusmeddelelse, hvis klagefristen for sagens indbringelse for domstolene er udløbet, og Revisornævnets kendelse er blevet indbragt for domstolene, når kendelsen offentliggøres. Status vil i et sådant tilfælde være, at kendelsen er indbragt for domstolene.

Når resultatet af klagen foreligger, skal resultatet tillige offentliggøres. Endelig dom skal offentliggøres i tilknytning til den af Revisornævnets trufne kendelse. Dette gælder uanset udfaldet af dommen.

Statusmeddelelsen skal offentliggøres så hurtigt som praktisk muligt. Offentliggørelse af statusmeddelelsen bør som udgangspunkt ske samtidigt med offentliggørelse af sanktionen. Det vil medføre, at det derfor bør bestræbes, at det så vidt muligt sker i umiddelbar forlængelse af udløbet af klagefristen i § 52 a og § 52, stk. 1.

Til § 52

Det foreslås i § 52, *stk. 1*, at Erhvervsstyrelsens og DANAKs ansatte er under ansvar efter straffelovens §§ 152-152 e forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsynsvirksomheden. Tavshedspligten omfatter desuden personer, der udfører serviceopgaver for styrelsen eller DANAK, enhver, der er beskæftiget med, og som inddrages i arbejdet med en kvalitetskontrol, eksperter, der handler på styrelsens eller DANAKs vegne, og personer, der ledsager styrelsen ved gennemførelse af en undersøgelse, jf. § 38. Det i 1. pkt. anførte gælder også efter ansættelses- eller kontraktforholdets ophør.

Det foreslås i § 52, *stk. 2*, at samtykke fra den, som tavshedspligten tilsigter at beskytte, berettiger ikke de personer, der er nævnt i stk. 1, til at videregive fortrolige oplysninger.

Det foreslås i § 52, *stk. 3*, at fortrolige oplysninger, som Erhvervsstyrelsen og DANAK modtager i henhold til dette kapitel, må kun anvendes i forbindelse med tilsynshvervet, til pålæggelse af sanktioner, eller hvis styrelsens og DANAKs afgørelse påklages til højere administrativ myndighed eller indbringes for domstolene.

Den foreslåede bestemmelse vil regulere tavshedspligt, og tavshedspligten vil blive udstrakt til at gælde også efter, at en ansættelse er ophørt. Der vil kunne ske udveksling af oplysninger for at sikre effektivt myndighedsarbejde. Erhvervsstyrelsens og DANAKs ansatte vil være undergivet tavshedspligt, men vil kunne udveksle oplysninger af betydning for myndighedsarbejdet. De oplysninger, som Erhvervsstyrelsen og DANAK vil modtage i deres myndighedsarbejde, vil efter den foreslåede regel kun kunne anvendes i forbindelse med tilsynshvervet, til pålæggelse af sanktioner, eller hvis styrelsens og DANAKs afgørelse påklages til højere administrativ myndighed eller indbringes for domstolene, jf. § 52, stk. 3.

Den foreslåede bestemmelse vil tydeliggøre tilsynsmyndighedernes tavshedspligt. Dette har stor betydning ikke mindst i forhold til samarbejde og udveksling af oplysninger med udenlandske tilsynsmyndigheder, jf. den foreslåede § 53, da udenlandske myndigheder typisk lægger afgørende vægt på, at udleverede oplysninger er omfattet af den modtagende tilsynsmyndigheds tavshedspligt.

Til § 53

Det foreslås i § 53, *stk. 1*, at uanset § 52 kan fortrolige oplysninger og dokumenter videregives til 1)

Revisornævnet til varetagelsen af dets opgaver efter denne lov, 2) Finanstilsynet til varetagelse af dets opgaver efter den finansielle lovgivning og årsregnskabsloven, 3) andre offentlige myndigheder, herunder anklagemyndigheden og politiet, til varetagelse af deres opgaver efter deres respektive lovgivninger, 4) tilsynsmyndigheder for revisorer, revisionsvirksomheder og uafhængige erklæringsudbydere i andre EU-lande, EØS-lande eller i lande, med hvilke EU har indgået aftale, og som har ansvaret for tilsyn med godkendelse, registrering, kvalitetskontrol, undersøgelser og regeloverholdelse, under forudsætning af, at modtagerne af oplysningerne alene anvender disse til varetagelsen af deres opgaver, og 5) tilsynsmyndigheder for revisorer, revisionsvirksomheder og uafhængige erklæringsudbydere i andre lande end de i nr. 4 anførte til brug for varetagelse af deres funktion inden for offentligt tilsyn eller kvalitetskontrol eller i forbindelse med en undersøgelse, jf. dog stk. 2 og 3.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at selv om der i lovforslaget er indsat en bestemmelse om tavshedspligt, kan fortrolige oplysninger og dokumenter videregives til klageinstansen Revisornævnet, Finanstilsynet og andre offentlige myndigheder til varetagelse af deres opgaver efter lovgivningen og desuden kan oplysninger videregives til tilsynsmyndigheder for revisorer, revisionsvirksomheder og uafhængige erklæringsudbydere i andre EU-lande, EØS-lande eller i lande, med hvilke EU har indgået aftale, og som har ansvaret for tilsyn med godkendelse, registrering, kvalitetskontrol, undersøgelser og regeloverholdelse, under forudsætning af, at modtagerne af oplysningerne alene anvender disse til varetagelsen af deres opgaver, og tilsynsmyndigheder for revisorer, revisionsvirksomheder og uafhængige erklæringsudbydere i andre lande end de i nr. 4 anførte til brug for varetagelse af deres funktion inden for offentligt tilsyn eller kvalitetskontrol eller i forbindelse med en undersøgelse, jf. dog stk. 2 og 3.

Det foreslås i § 53, *stk. 2*, at videregivelse efter stk. 1, nr. 5, kan alene ske 1) hvis oplysningerne eller dokumenterne vedrører bæredygtighedsrapporteringen af virksomheder, der a) har udstedt værdipapirer i det pågældende land eller b) indgår i en koncern, der udarbejder lovpligtigt koncernregnskab i det pågældende land, 2) hvis der er indgået en aftale om gensidighed med det pågældende land, 3) hvis formålet med anmodningen kan retfærdiggøres, 4) under forudsætning af, at modtagerne mindst er underlagt en lovbestemt tavshedspligt, der svarer til tavshedspligten i § 52, stk. 1, og kun kan anvende oplysningerne og dokumenterne til varetagelse af deres funktion inden for offentligt tilsyn eller kvalitetskontrol eller i forbindelse med en undersøgelse, og 5) hvis videregivelsen sker i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og databeskyttelsesloven.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at det er en forudsætning for videregivelse af fortrolige oplysninger og dokumenter, at oplysningerne eller dokumenterne vedrører bæredygtighedsrapporteringen af virksomheder, der har udstedt værdipapirer i det pågældende land eller indgår i en koncern, der udarbejder lovpligtigt koncernregnskab i det pågældende land, og at der er indgået en aftale om gensidighed med det pågældende land, samt at der er et sagligt formål med udvekslingen af oplysninger og at modtager er underlagt tavshedspligt svarende til de danske regler om tavshedspligt.

Videregivelsen foreslås desuden at skulle ske under overholdelse af Europa- Parlamentets og Rådets forordning nr. 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og databeskyttelsesloven.

Det foreslås i § 53, *stk. 3*, at uanset stk. 1 kan oplysninger, som Erhvervsstyrelsen og DANAK har modtaget fra en udenlandsk kompetent myndighed, alene videregives til Revisornævnet og anklagemyndigheden, medmindre den udenlandske kompetente myndighed har givet samtykke til videregivelse til andre.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære en indskrænkning i videregivelsesmuligheden, så oplysninger,

som Erhvervsstyrelsen og DANAK har modtaget fra en udenlandsk kompetent myndighed, alene kan videregives til Revisornævnet og anklagemyndigheden, medmindre den udenlandske kompetente myndighed har givet samtykke til videregivelse til andre.

Det foreslås i § 53, stk. 4, at alle, der i henhold til stk. 1, nr. 1-3, modtager fortrolige oplysninger fra Erhvervsstyrelsen og DANAK, er med hensyn til disse oplysninger undergivet tavshedspligt efter § 52.

Det foreslås i § 53, stk. 5, at Erhvervsstyrelsens ansatte må ikke videregive oplysninger om en person, når vedkommende har indberettet en virksomhed eller en person til styrelsen for overtrædelse eller potentiel overtrædelse af denne lov.

Den foreslåede bestemmelse vil regulere tavshedspligt, dog vil der kunne ske udveksling af oplysninger der er relevante for sagsbehandlingen for at sikre effektivt myndighedsarbejde. Udveksling af oplysninger vil også kunne ske med udenlandske kompetente myndigheder. Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer (databeskyttelsesforordningen) vil gælde for oplysninger om fysiske personer, og det vil kræve, at fx oplysningspligten og de øvrige bestemmelser i databeskyttelsesforordningen overholdes. Hvis Erhvervsstyrelsen og DANAK vil modtage information fra en udenlandsk kompetent myndighed, vil informationen alene kunne videregives til Revisornævnet og anklagemyndigheden, medmindre den udenlandske kompetente myndighed har givet samtykke til den konkrete videregivelse. Modtageren af information vil blive undergivet tavshedspligt efter lovens § 31. Hvis en person har videregivet information om formodede overtrædelser af denne lov til Erhvervsstyrelsen, må identiteten af informanten ikke oplyses.

Det foreslås i § 53, stk. 6, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om betingelserne i stk. 2.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at Erhvervsstyrelsen vil få hjemmel til at fastsætte nærmere regler om betingelserne for overholdelse af Europa- Parlamentets og Rådets forordning nr. 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og databeskyttelsesloven og procedurerne for udveksling af oplysninger m.v.

Til § 54

Det foreslås i § 54, stk. 1, at Erhvervsstyrelsen kan udveksle nødvendige oplysninger med andre kompetente myndigheder i et andet EU-land, i et EØS-land eller i et andet land, som EU har indgået aftale med, om 1) verifikatorer efter denne lov, der er godkendt her i landet, jf. § 11, stk. 1, og som ansøger om ret til at etablere sig som verifikator i et andet EU-land, i et EØS-land eller i et andet land, som EU har indgået aftale med, og 2) verifikatorer, der er godkendt efter regler, der gennemfører artikel 34, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, og som ansøger om ret til at etablere sig som verifikator her i landet, jf. § 19.

Det foreslås i § 54, stk. 2, at ved en kompetent myndighed i stk. 1 forstås i denne lov den eller de myndigheder, der administrerer uafhængige erklæringsudbydere i det pågældende land.

Det foreslås i § 54, stk. 3, at de oplysninger, som kan udveksles, skal være nødvendige, for at myndighederne efter stk. 2, i de nævnte lande kan varetage deres opgaver efter stk. 1.

Det foreslås i § 54, stk. 4, at Erhvervsstyrelsens og DANAKs udveksling af oplysninger efter stk. 1 skal ske under overholdelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og databeskyttelsesloven. Oplysningerne skal behandles fortroligt.

Det foreslås i § 54, stk. 5, at bestemmelserne i stk. 1-4 finder tilsvarende anvendelse på uafhængige erklæringsudbydere, som er godkendt efter regler, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, og som ansøger om registrering i det offentlige register, jf. § 3.

Det foreslås i § 54, stk. 6, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om udveksling af oplysninger med andre kompetente myndigheder efter stk. 1 og 5.

Den foreslåede bestemmelse vil muliggøre udveksling af opgaverrelevante oplysninger med kompetente myndigheder i udlandet. De oplysninger, der udveksles, vil skulle være nødvendige, for at myndighederne efter stk. 2, i de nævnte lande kan varetage deres opgaver. Erhvervsstyrelsens og DANAKs udveksling af oplysninger vil skulle ske under overholdelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer (databeskyttelsesforordningen), oplysningerne vil skulle behandles fortroligt.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Erhvervsstyrelsen også vil få hjemmel til at kunne fastsætte yderligere regler i en bekendtgørelse om udveksling af oplysninger med andre relevante samarbejdspartnere.

Til § 55

Det foreslås i § 55, stk. 1, at Erhvervsstyrelsen kan opkræve et gebyr hos uafhængige erklæringsudbydere til finansiering af registeret, jf. § 3, samt undersøgelses- og disciplinærsystemet, jf. dog stk. 2.

Gebyret vil blive beregnet som et årligt gebyr, der vil blive pålagt alle verifikatorer, der er beskæftiget i eller på anden måde tilknyttet en uafhængig erklæringsudbyder. Gebyret vil blive opkrævet hos den uafhængige erklæringsudbyder på grundlag af antal ansatte og vil blive opkrævet en gang årligt.

Gebyret til finansiering af registreret forventes at omfatte udgifter til den løbende drift og vedligeholdelse af registreret.

Det foreslås i § 55, stk. 2, at Erhvervsstyrelsen kan opkræve et gebyr hos uafhængige erklæringsudbydere, der er omfattet af § 9, til finansiering af registeret, jf. § 3, samt undersøgelses- og disciplinærsystemet.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at der dermed også vil kunne opkræves gebyr fra udenlandske uafhængige erklæringsudbydere på lige fod med uafhængige erklæringsudbydere omfattet af stk. 1.

Det foreslås i § 55, stk. 3, at de i stk. 1 og 2 omhandlede gebyrer tillægges udpantningsret.

Det foreslåede vil medføre, at af hensyn til opkrævning er krav tillagt udpantningsret. Udpantningsretten betyder, at det ikke er nødvendigt med en dom for kravet, men at kravet umiddelbart kan inddrives gennem udlæg.

Krav om betaling af gebyrer vil blive reguleret i en bekendtgørelse, og opgøres på grundlag af antallet af ansatte verifikationer, der pr. 1. januar i det pågældende år er registreret i registeret.

Det foreslås i § 55, stk. 4, at Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om størrelsen af gebyret.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at gebyret vil skulle bidrage til finansiering af udgifterne til drift af it-løsning og driften af Erhvervsstyrelsens undersøgelsessystem samt udgifterne til driften af Revisornævnet.

Gebyret vil stå i forhold til de administrative omkostninger, der er forbundet med udgifter til Erhvervsstyrelsens undersøgelsessystem og udgifterne til driften af Revisornævnet.

Størrelsen på gebyret vil som udgangspunkt blive vurderet én gang årligt med henblik på, om omkostningerne, der ligger til grund for gebyret, skal justeres for at sikre balance.

Gebyret pr. verifikator vil svare til gebyret, der opkræves for revisorer til finansiering af Erhvervsstyrelsens undersøgelsessystem og til driften af Revisornævnet.

Til § 56

Det foreslås i § 56, stk. 1, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra styrelsen og DANAK om forhold, som er omfattet af denne lov eller af regler udstedt i medfør af denne lov, skal foregå digitalt.

Det foreslås i § 56, stk. 2, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur el.lign.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Erhvervsstyrelsen vil have hjemmel til at fastsætte regler, der bestemmer at en uafhængig erklæringsudbyder eller verifikator vil skulle kommunikere digitalt med Erhvervsstyrelsen og DANAK. Erhvervsstyrelsen vil desuden kunne fastsætte krav om, at særlige it-systemer vil skulle tages i brug eller, at der vil skulle anvendes digital signatur eller en tilsvarende elektronisk signatur.

Det foreslås i § 56, stk. 3, at en digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

Det foreslåede stk. 3, vil medføre, at tidspunktet for, hvornår en digital meddelelse vil blive anset for at være modtaget, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

Til § 57

Det foreslås i § 57, stk. 1, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om, at styrelsen kan udstede afgørelser og andre dokumenter efter denne lov eller efter regler udstedt i medfør af denne lov uden underskrift, med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet. Sådanne afgørelser og dokumenter sidestilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift.

Der foreslås i § 57, stk. 2, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om, at afgørelser og andre dokumenter, der udelukkende er truffet eller udstedt på grundlag af elektronisk databehandling, kan udstedes alene med angivelse af Erhvervsstyrelsen som afsender.

Den foreslåede bestemmelse vil give Erhvervsstyrelsen mulighed for, at Erhvervsstyrelsens afgørelser og andre dokumenter vil kunne sendes uden underskrift ved at anvende en teknik, der sikrer entydig identifikation af den digitale underskriver. Sådanne afgørelser og dokumenter vil skulle sidestilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift. Erhvervsstyrelsen vil også kunne fastsætte regler om, at afgørelser og andre dokumenter, der udelukkende er truffet eller udstedt på grundlag af elektronisk databehandling, vil kunne udstedes alene med angivelse af Erhvervsstyrelsen som afsender.

Til § 58

Det foreslås i § 58, stk. 1, at hvor det efter denne lov eller regler udstedt i medfør af denne lov er krævet, at et dokument, som er udstedt af andre end Erhvervsstyrelsen eller Revisornævnet, skal være underskrevet, kan dette krav opfyldes ved anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt dokumentet, jf. dog stk. 2. Sådanne dokumenter sidestilles med dokumenter med personlig underskrift.

Det foreslås i § 58, stk. 2, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om fravigelse af underskriftskrav. Det kan herunder bestemmes, at krav om personlig underskrift ikke kan fraviges for visse typer af dokumenter.

Den foreslåede bestemmelse vil give mulighed for at kræve særlige underskriftskrav, hvis underskrift er krævet efter dette lovforslag eller regler udstedt i medfør af dette lovforslag. Underskriftskravet vil kunne opfyldes ved anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt dokumentet. Sådanne dokumenter vil blive sidestillet med dokumenter med personlig underskrift. Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Erhvervsstyrelsen desuden vil få hjemmel til at fastsætte nærmere regler om fravigelse af underskriftskrav.

Til § 59

Det foreslås i § 59, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra Revisornævnet om forhold, som er omfattet af denne lov eller af regler udstedt i medfør af denne lov, skal foregå digitalt.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at der bliver mulighed for digital kommunikation til og fra Revisornævnet.

Til § 60

Det foreslås i § 60, stk. 1, at afgørelser truffet af Erhvervsstyrelsen i henhold til denne lov eller forskrifter udstedt i medfør af denne lov kan indbringes for Erhvervsankenævnet, senest 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende.

Det foreslås i § 60, stk. 2, at afgørelser truffet efter § 38 kan dog ikke indbringes for anden administrativ myndighed. Det samme gælder afgørelser truffet i henhold til forskrifter, som er udstedt i medfør af § 56.

Det foreslås i § 60, stk. 3, at afgørelser truffet af Revisornævnet kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Den foreslåede bestemmelse vil fastlægge klagemuligheder og vil betyde, at der vil blive givet klageadgang til Erhvervsankenævnet, der er et administrativt klageorgan i Nævnenes Hus, for klager over afgørelser fra Erhvervsstyrelsen.

Undtagelserne i stk. 2 og 3 begrundes med, at de omhandlede forhold ikke egner sig til behandling i et klagenævn. Revisornævnet fungerer som en uafhængig administrativ klageinstans – et såkaldt "domstolslignende klagenævn" – der består af en formand og en eller flere næstformænd, som skal være dommere, hvoraf mindst én skal være landsdommer. Derudover omfatter nævnet øvrige medlemmer med de nødvendige faglige kompetencer.

Til § 61

Det foreslås i § 61, stk. 1, at en afgørelse efter § 15, stk. 1, § 44, stk. 3 og 4, kan af den, afgørelsen vedrører, forlanges indbragt for retten. Retten kan stadfæste, ophæve eller ændre afgørelsen.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at afgørelser om fratagelse af verifikatorers godkendelse efter § 15, stk. 1 og § 44, stk. 3 og 4, vil kunne blive indbragt for retten. Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at retten vil kunne stadfæste, ophæve eller ændre afgørelsen.

Det foreslås i § 61, stk. 2, at anmodning om indbringelse af Erhvervsstyrelsens afgørelse for retten

efter § 15, stk. 1, skal være modtaget i styrelsen, senest 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende. Styrelsen anlægger sag mod den pågældende i den borgerlige retsplejes former.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at hvis en sag angår indbringelse af Erhvervsstyrelsens afgørelse efter § 15, stk. 1, og en verifikator får frataget sin godkendelse på grund af forfalden gæld til det offentlige på 100.000 kr. eller derover, vil meddelelse om domstolsindbringelse skulle være modtaget i styrelsen, senest 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende.

Det foreslås i § 61, stk. 3, at anmodning om indbringelse af afgørelsen for retten efter § 15, stk. 1, har ikke opsættende virkning, men retten kan ved kendelse bestemme, at den pågældende under sagens behandling skal have adgang til at udføre erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at en anmodning om indbringelse af afgørelsen for retten efter § 15, stk. 1 på grund af forfalden gæld til det offentlige ikke vil have opsættende virkning, men at retten ved kendelse vil kunne bestemme, at den pågældende under sagens behandling skal have adgang til at udføre erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering, dvs. underskrive erklæringer om bæredygtighedsrapportering under sagens behandling i retten.

Det foreslås i § 61, stk. 4, at ankes en dom, jf. stk. 3, hvorved en fratagelse ikke findes lovlig, kan den ret, der har afsagt dommen, eller den ret, hvortil sagen er indbragt, bestemme, at en verifikator ikke må udføre erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering under ankesagens behandling.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at den ret, der vil have afsagt dommen, eller den ret, hvortil sagen vil være indbragt, under anke vil kunne bestemme, at en verifikator ikke må udføre erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering under ankesagens behandling, dvs. underskrive erklæringer om bæredygtighedsrapportering.

Det foreslås i § 61, stk. 5, at anmodning om indbringelse af en kendelse truffet af Revisornævnet efter § 44, stk. 3 og 4, skal være modtaget i Nævnenes Hus, senest 4 uger efter at kendelsen er meddelt den pågældende. Nævnenes Hus anlægger sag mod den pågældende i den borgerlige retsplejes former.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at anmodning om indbringelse af en kendelse for retten truffet af Revisornævnet efter § 44, stk. 3 og 4, vil skulle være modtaget i Nævnenes Hus, senest 4 uger efter at kendelsen er meddelt den pågældende. Det foreslåede vil medføre, at Nævnenes Hus vil anlægge sag mod den pågældende i den borgerlige retsplejes former.

Det foreslås i § 61, stk. 6, at sagsanlæg vedrørende en afgørelse truffet efter § 44, stk. 3 og 4, har opsættende virkning. Retten bestemmer på sagsøgerens anmodning inden 4 uger ved kendelse, om sagsanlægget har opsættende virkning, mens sagen verserer ved retten. Retten kan bestemme, om kære af kendelsen har opsættende virkning. Retten bestemmer ved dommen, om anke har opsættende virkning, hvis retten helt eller delvis stadfæster Revisornævnets afgørelse.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at en afgørelse truffet efter § 44, stk. 3 og stk. 4, vil have opsættende virkning. Den foreslåede bestemmelse vil også hjemle en ret for domstolen til at vurdere, om en kære vil skulle tillægges opsættende virkning.

Til § 62

Det foreslås i § 62, stk. 1, at en verifikator kan forlange en afgørelse efter § 44, stk. 5, indbragt for retten. Retten kan stadfæste, ophæve eller ændre afgørelsen.

Det foreslås i § 62, stk. 2, at anmodning om sagsanlæg skal fremsættes over for Nævnenes Hus, inden 14 dage efter at afgørelsen er meddelt den pågældende. Nævnenes Hus anlægger herefter uden ugrundet

ophold sag i den borgerlige retsplejes former mod verifikatoren. Retten træffer afgørelse inden for 4 uger efter sagens anlæg.

Det foreslås i § 62, stk. 3, at anmodning om sagsanlæg har ikke opsættende virkning, medmindre retten undtagelsesvist beslutter dette. Retten bestemmer ved dommen, om anke har opsættende virkning, hvis retten helt eller delvis stadfæster Revisornævnets afgørelse.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at en verifikator vil kunne indbringe en afgørelse om midlertidig frakendelse for domstolene.

Det foreslåede vil betyde, at den nærmere konkrete indbringelsesmåde for retten vil skulle ske ved, at det meddeles Revisornævnet i Nævnenes Hus, at den indklagede verifikator ønsker sagen prøvet ved domstolene, og at dette vil skulle meddeles indenfor 14 dage efter Revisornævnets kendelse er meddelt. Det foreslåede vil også bevirke, at domstolene vil få hjemmel til at vurdere, om en klage skal have opsættende virkning, og at retten kan beslutte, om anke skal have opsættende virkning. Når det vurderes, om en afgørelse skal have opsættende virkning, vil hovedreglen være, at der ikke vil være opsættende virkning, medmindre skadevirkningen for den dømte er uforholdsmæssig stor.

Til § 63

Det foreslås i § 63, stk. 1, at indbringelse af Revisornævnets kendelser for domstolene skal ske senest 4 uger, efter at kendelsen er meddelt den pågældende. Retten kan undtagelsesvis tillade, at sagen indbringes efter udløbet af fristen, når ansøgning herom indgives, inden 6 måneder efter at kendelsen er meddelt den pågældende. Meddeles tilladelse efter 2. pkt., skal sagen dog være anlagt inden 4 uger efter tilladelsens meddelelse.

Det foreslås i § 63, stk. 2, at bestemmelsen i stk. 1 ikke gælder for kendelser vedrørende forbud eller frakendelse efter § 44, stk. 3-5.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at indbringelse af Revisornævnets kendelser for domstolene vil skulle ske senest 4 uger, efter at kendelsen er meddelt den indklagede. Retten vil undtagelsesvis kunne tillade, at sagen indbringes efter udløbet af fristen, når ansøgning herom indgives, inden 6 måneder efter at kendelsen er meddelt den pågældende. Hvis retten undtagelsesvist har tilladt, at sagen skal kunne indbringes trods overskridelse af fristen, skal sagen dog være anlagt inden 4 uger efter tilladelsens meddelelse. Den foreslåede bestemmelsen i stk. 1 vil ikke gælde ikke for afgørelser vedrørende forbud eller frakendelse efter § 44, stk. 3-5, så disse afgørelser kan ikke indbringes for retten, jf. stk. 2.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at der dels vil blive frist for indbringelse for domstolene, dels vil blive givet retten mulighed for helt undtagelsesvist at tillade indbringelse efter fristens udløb, så man i undskyldelige tilfælde eller fejl fra det offentliges side for eksempel ved underretning om kendelsen fra Revisornævnet eller fejl i kendelsen vil kunne tillade sagen prøves i retten trods fristudløb.

Til § 64

Det foreslås i § 64, stk. 1, at hvor det i loven eller i forskrifter, der udstedes i medfør af loven, er fastsat, at en handling senest skal foretages, et bestemt antal dage, uger, måneder eller år, efter at en nærmere angivet begivenhed har fundet sted, beregnes fristen for at foretage handlingen fra dagen efter denne begivenhed, jf. stk. 2-4.

Det foreslås i § 64, stk. 2, at er fristen, jf. stk. 1, angivet i uger, udløber fristen for at foretage handlingen på ugedagen for den dag, hvor begivenheden fandt sted.

Det foreslås i § 64, stk. 3, at er fristen, jf. stk. 1, angivet i måneder, udløber fristen for at foretage

handlingen på månedsdagen for den dag, hvor begivenheden fandt sted. Hvis begivenheden fandt sted på den sidste dag i en måned, eller hvis fristen udløber på en månedsdato, som ikke findes, udløber fristen altid på den sidste dag i måneden uanset månedens længde.

Det foreslås i § 64, stk. 4, at er fristen, jf. stk. 1, angivet i år, udløber fristen for at foretage handlingen på årsdagen for begivenheden.

Det foreslås i § 64, stk. 5, at udløber fristen i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag, juleaftensdag eller nytårsaftensdag, skal handlingen senest være foretaget den førstkomende hverdag derefter.

Den foreslåede bestemmelse vil betyde, at der vil være taget stilling til, hvordan en frist i loven beregnes, så der ikke opstår uklarhed om en fristberegning.

Til § 65

Det foreslås i § 65, stk. 1, at overtrædelse af § 9, stk. 2, § 17, §§ 26-28, §§ 30 og 31, og § 44, stk. 6, straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning.

Det foreslåede vil medføre, at overtrædelse bestemmelserne i lovforslagets § 9, stk. 2, § 17, §§ 26-28, §§ 30 og 31, og § 44, stk. 6, vil kunne straffes med bøde, medmindre en højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, f.eks. straffeloven.

Efter lovforslagets § 9 skal en virksomhed, der er akkrediteret i et andet EU-land eller et EØS-land efter regler, der gennemfører artikel 34, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, og som afgiver erklæringer om bæredygtighedsrapporteringer her i landet, registreres i det offentlige register, jf. § 3. En sådan virksomhed skal efter § 9, stk. 2, indgive anmeldelse til Erhvervsstyrelsen, før arbejdet med afgivelse af erklæringer efter lovens § 1, stk. 2, påbegyndes.

Efter lovforslagets § 17 må en verifikator, der er pålagt konkurskarantæne efter konkursloven, ikke afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering i 5 år efter at være pålagt konkurskarantæne.

Efter lovforslagets § 26 finder artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om specifikke krav til lovpligtig revision af virksomheder af interesse for offentligheden anvendelse ved erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering for en virksomhed af interesse for offentligheden. Lovforslagets § 27 fastsætter dokumentationskrav for udarbejdelse af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering, herunder den tidsmæssige opbevaring heraf.

Efter lovforslagets § 28 skal en verifikator og den uafhængige erklæringsudbyder ved udførelse af erklæringsopgaven være uafhængige af den virksomhed, som opgaven vedrører. I tilfælde af trusler mod verifikators eller den uafhængige erklæringsudbyders uafhængighed, herunder egenkontrol, egeninteresse, partiskhed, nære personlige, herunder familiære, relationer eller intimidering, skal verifikator eller den uafhængige erklæringsudbyder træffe sikkerhedsforanstaltninger for at mindske sådanne trusler eller ultimativt afstå fra at udføre erklæringsopgaven. Verifikator skal i denne forbindelse i sine arbejdspapirer dokumentere alle væsentlige trusler mod verifikators og den uafhængige erklæringsudbyders uafhængighed og de sikkerhedsforanstaltninger, der er truffet for at mindske truslerne.

Efter lovforslagets § 30 må den eller de verifikatorer, der underskriver erklæringen om bæredygtighedsrapportering i en virksomhed, ikke påtage sig en ledende stilling eller blive medlem af bestyrelsen, tilsynsorganet eller et revisionsudvalg i pågældende virksomhed, før 1 år efter at vedkommende er fratrådt som verifikator. Vedrører erklæringen om bæredygtighedsrapportering en virksomhed af interesse for offentligheden, gælder forbuddet efter i 2 år.

Efter lovforslagets § 31 må den uafhængige erklæringsudbyder ikke for udførelsen af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering betinge sig et højere vederlag for sit arbejde, end der kan anses for rimeligt, eller et vederlag, hvis betaling eller størrelse gøres afhængig af andre forhold end det udførte arbejde.

Efter lovforslagets § 44, stk. 6, skal en verifikator senest 4 uger efter modtagelsen af en kendelse fra Revisornævnet skriftligt orientere sin kunde, herunder kundens eventuelle revisionsudvalg, hvis nævnet har fundet verifikator skyldig i en klage, der angår et forhold mellem verifikator og dennes kunde, dog ikke hvis klagen er indgivet af den pågældende kunde.

Det foreslås i § 65, stk. 2, at i forskrifter, der udstedes i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

Det foreslås i § 65, stk. 3, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Det foreslås i § 65, stk. 4, at en verifikator, der under udførelsen af en erklæringsopgave om bæredygtighedsrapportering afgiver urigtig skriftlig erklæring, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder. Det samme gælder en verifikator, der underskriver erklæringen om bæredygtighedsrapportering i et regnskab, som ikke er gennemgået af vedkommende, uden at dette fremgår af den afgivne erklæring om bæredygtighedsrapportering, eller uden at være tilknyttet en uafhængig erklæringsudbyder.

Det foreslås i § 65, stk. 5, at en uafhængig erklæringsudbyder, der afgiver erklæringer efter denne lov uden at være registreret, jf. § 4, straffes med bøde.

Det foreslås i § 65, stk. 6, at en person, der handler i strid med et forbud efter § 16, stk. 4, nr. 2, og § 44, stk. 3, nedlagt over for den pågældende, straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning.

Det foreslås i § 65, stk. 7, at forældelsesfristen for overtrædelse af lovens bestemmelser eller regler udstedt i medfør af loven er 5 år.

Den foreslåede strafbestemmelse vil betyde en mulighed for at sanktionere både verifikatorer og de uafhængige erklæringsudbydere. Derudover vil den foreslåede bestemmelse hjemle mulighed for strafansvar for den uafhængige erklæringsudbyder efter straffelovens kap. 5.

For verifikatoren vil den foreslåede bestemmelse også betyde en hjemmel til bødestraf, dog i grovere tilfælde fængsel i 4 måneder. Grovere tilfælde kan være gentagelse, eller hvor overtrædelsen har betydet en særlig fare for, at der mistes tillid til erklæringer vedrørende bæredygtighedsrapportering, det vil sige, hvor verifikator åbenbart har måttet være klar over, at vedkommende afgav en urigtig erklæring. Som en straffølge af ikke at overholde bestemmelserne om efteruddannelse i § 14 med tilhørende bekendtgørelse er indsat strafbestemmelse om bødestraf. Strafniveauet vil lægge sig på linje med bødestraf for revisorer, der ikke overholder efteruddannelse.

Til § 66

Det foreslås i § 66, stk. 1, at loven træder i kraft 1. februar 2025, jf. dog stk. 2 og 3.

Det foreslås i § 66, stk. 2, at § 9 træder i kraft den 6. januar 2027.

Det foreslåede vil betyde, at ikrafttræden af størstedelen af loven vil ske den 1. februar 2025, så den nye faggruppe benævnt uafhængige erklæringsudbydere vil kunne komme ind på markedet for erklæringer vedrørende bæredygtighedsrapportering på dette tidspunkt. Dog bestemmer stk. 2, at § 9 vil træde i kraft

6. januar 2027 og det følger Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2464 af 14. december 2022 og bevirker, at akkrediterede virksomheder fra andre medlemsstater kan arbejde i Danmark fra 6. januar 2027.

Det foreslås i § 66, stk. 3, at § 68, nr. 3, træder i kraft den 6. januar 2030.

Lovforslagets § 68, nr. 3, er en konsekvens af § 13, stk. 3, i lov nr. 480 af 22. maj 2024 om ændring af årsregnskabsloven, revisorloven og forskellige andre love, hvormed årsregnskabslovens § 99 a fra 6. januar 2030 vil blive erstattet af en nyaffattelse af § 99 a som følge af § 1, nr. 23 i sidstnævnte lov. Lov nr. 480 af 22. maj indeholder to affattelser af samme bestemmelse, idet § 99 a ændres den 6. januar 2030.

Det foreslåede vil medføre, at det foreslåede § 99 a, stk. 13, i lovforslagets § 68, nr. 2, vil blive videreført efter den 6. januar 2030 uden materielle ændringer.

Det foreslås i § 66, stk. 4, at § 68, nr. 2, har virkning for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2024 eller senere.

Det foreslåede vil medføre, at alternative investeringsfonde defineret i § 3, stk. 1, nr. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., herunder en koncern, der er en alternativ investeringsfond, vil blive undtaget fra kravet om bæredygtighedsrapportering, jf. årsregnskabslovens § 99 a, i virksomhedens ledelsesberetning i eller i modervirksomhedens konsoliderede ledelsesberetning for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2024 eller senere.

Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 68, nr. 2 og 3.

Til § 67

Det foreslås i § 67, stk. 1, at indtil den 1. januar 2026 kan Erhvervsstyrelsen godkende en person som verifikator, hvis vedkommende 1) opfylder betingelserne i § 11, stk. 1, nr. 1-4, 6-8, og stk. 3, 2) gennem efteruddannelse dokumenterer at have tilegnet sig den nødvendige viden om bæredygtighedsrapportering og erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering samt 3) er beskæftiget i en virksomhed, der senest den 31. december 2024 har påbegyndt en akkrediteringsprocedure som uafhængig erklæringsudbyder og afslutter denne procedure, jf. § 5, senest den 1. januar 2026.

Det foreslåede § 67, stk. 1, er en overgangsbestemmelse, hvorefter Erhvervsstyrelsen indtil den 1. januar 2026, vil kunne godkende en fysisk person som verifikator, hvis vedkommende opfylder de oplistede krav i bestemmelsens stk. 1, nr. 1-3.

Henvisningen til § 11, stk. 1, nr. 1-4 og 6-8, i det foreslåede stk. 1, nr. 1, vil medføre en række specifikke krav, herunder bopælskrav, myndighed, økonomisk stabilitet, uddannelse, som vedkommende vil skulle opfylde, for at kunne blive godkendt som verifikator under den foreslåede overgangsordning.

Kravet om 8 måneders praktisk erfaring, jf. § 11, stk. 1, nr. 6, skal forstås i overensstemmelse med bæredygtighedsdirektivets artikel 3, nr. 6, om ændring af revisordirektivet artikel 10, stk. 1, hvor der fastsættes krav til, at den praktiske uddannelse skal vedrøre erklæringsopgaver om årlig og konsolideret bæredygtighedsrapportering eller i andre bæredygtighedsrelaterede ydelser. Det foreslåede vil indebære, at al relevant erfaring anerkendes, så længe den danner grundlag for erhvervelse af relevante kvalifikationer inden for erklæringsopgaver vedrørende bæredygtighedsrapportering. Eksempelvis vil relevant praktisk erfaring kunne opnås fra arbejdet med opstilling eller udarbejdelse af virksomheders rapportering om bæredygtighed i en virksomhed eller fra ansættelse i certificerings-/verifikationssektoren indenfor bæredygtighedsrelaterede områder.

Med henvisningen til lovforslagets § 11, stk. 3, vil Erhvervsstyrelsen kunne nægte, at en person

godkendes som verifikator under de i straffelovens § 78, stk. 2, nævnte omstændigheder, eller hvis vedkommende har udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at vedkommende ikke vil kunne varetage opgaven som offentlighedens tillidsrepræsentant på forsvarlig måde, eller hvis den pågældende person har en forfalden gæld til det offentlige på 50.000 kr. eller mere. Der henvises i den forbindelse til bemærkningerne til lovforslagets § 11, stk. 3.

Det foreslåede krav i stk. 1, nr. 2, hvorefter en person vil skulle have tilegnet sig den nødvendige viden inden for bæredygtighed og erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering gennem efteruddannelse vil medføre, at den fysiske person vil have opnået de tilstrækkelige faglige kompetencer vedrørende bæredygtighedsrapportering og erklæringsafgivelse. De nærmere krav til efteruddannelsens indhold i overgangsperioden vil blive fastsat i bekendtgørelse til loven, jf. det foreslåede stk. 2. Der henvises i den forbindelse til bemærkningerne til bestemmelsens foreslåede stk. 2.

Efter det foreslåede stk. 1, nr. 3, er det en forudsætning, for personers godkendelse som verifikator under overgangsperioden, at vedkommende er beskæftiget i en virksomhed, der senest den 31. december 2024 har påbegyndt en akkrediteringsprocedure som uafhængig erklæringsudbyder og afslutter denne procedure, jf. § 5, senest den 1. januar 2026.

Virksomheder anses for at have påbegyndt akkrediteringsproceduren fra tidspunktet, hvor DANAK har modtaget ansøgningen om akkreditering som uafhængig erklæringsudbyder i henhold til denne lov. Et ansøgningsskema for akkreditering af virksomheder, der ønsker at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering, vil kunne findes på DANAKs hjemmeside.

Såfremt en virksomhed indsender sin ansøgning inden den 31. december 2024, vil proceduren blive betragtet som påbegyndt, idet akkrediteringen bygger på ISO 17029 suppleret med nationale krav, som fastsættes ved lovforslagets vedtagelse.

Med lovforslagets vedtagelse vil virksomhederne kunne opnå endelig akkreditering som uafhængige erklæringsudbydere. Dette sker, når DANAK har vurderet virksomheden i henhold til den ISO 17029 og de supplerende krav i lovforslaget, og herefter tildeler akkreditering som uafhængig erklæringsudbyder. Den endelige akkrediteringsordning for uafhængige erklæringsudbydere vil således være en udvidelse og komplimentere denne standard.

Det foreslåede stk. 1 vil medføre, at Erhvervsstyrelsen vil kunne godkende en person som verifikator, der opfylder betingelserne i § 11, stk. 1, nr. 1-4.

Det foreslås i § 67, stk. 2, at bestemmelserne i §§ 12-18 finder tilsvarende anvendelse for personer, der godkendes eller er godkendt efter stk. 1.

Efter stk. 2 vil reglerne om efteruddannelse, deponering, fratagelse mv. gælde på tilsvarende måde, som vil gælde for personer, der er godkendt som verifikator, jf. forslaget § 11.

Det foreslåede vil medføre, at bestemmelserne i lovens §§ 12-18 vil finde tilsvarende anvendelse for personer, der vil blive godkendt som verifikator, jf. bestemmelsens stk. 1.

Det foreslås i § 67, stk. 3, at Erhvervsstyrelsen fastsætter de nærmere krav til efteruddannelse efter stk. 1, nr. 2.

Den foreslåede bemyndigelse vil blive udmøntet i en bekendtgørelse, der vil fastsætte de nærmere krav til personers efteruddannelse, som forudsætning for at kunne blive godkendt som verifikator under overgangsperioden.

Det forventes, at bemyndigelsen vil fastsætte krav om 30 timers efteruddannelse, som vil skulle omfatte

juridiske krav og standarder for udarbejdelse af bæredygtighedsrapportering, bæredygtighedsanalyse, due diligence-procedurer for så vidt angår bæredygtighedsspørgsmål samt juridiske krav og erklæringsstandarder for bæredygtighedsrapportering. Det forventes herudover, at der vil blive fastsat krav om, at efteruddannelsen vil skulle være gennemført efter den 1. juni 2023.

Det forventes, at der med bemyndigelsen vil blive fastsat regler om, at personer vil kunne gennemføre den påkrævede efteruddannelse blandt andet ved deltagelse i kurser, som enten afholdes internt hos den uafhængige erklæringsudbyder eller tilbydes af en professionel kursusudbyder, og ved deltagelse i relevante seminarer og konferencer. Herudover vil undervisnings- og foredragsaktiviteter samt faglig forfattervirksomhed, som opfylder det relevante faglige niveau, også kunne være mulige former for at opnå den krævede efteruddannelse. Derudover vil der blive fastsat regler om dokumentation for gennemførelse af efteruddannelsen vedrørende efteruddannelsens indhold og varighed.

Det foreslåede vil medføre, at Erhvervsstyrelsen vil kunne fastsætte de nærmere krav til efteruddannelse, jf. stk. 1, nr. 3, for så vidt angår personers godkendelse som verifikator frem til den 1. januar 2026.

Verifikator vil være forpligtet til at kunne dokumentere deltagelse i obligatoriske kurser og øvrig efteruddannelse. Dokumentationen vil blandt andet skulle indeholde kursusudbyderens navn, indholdet og varigheden af kurset samt oplysninger om undervisningen. For e-learning vil blive krævet entydig dokumentation og en tidsmæssig angivelse, som svarer til den normerede tid. Ved undervisnings- og foredragsaktiviteter samt vejledning og eksamen vil dokumentationen skulle angive målgruppen, det faglige indhold og den samlede tidsudstrækning. For forfattervirksomhed vil dokumentationen skulle indeholde en reference til materialet og angive målgruppen. Dokumentationen vil som minimum skulle indeholde oplysning om navn på kursusudbyder, beskrivelse af kursets indhold og hvem der har forestået undervisningen, og den tidsmæssige udstrækning samt evt. faglig fordeling af emner på kurset.

Konsekvensændringer i andre love

Til § 68

Til nr. 1

Årsregnskabslovens § 18 fastsætter, hvilke bestanddele en årsrapport for virksomheder i regnskabsklasse A skal indeholde. Af bestemmelsen følger, at årsrapporten for virksomheder i regnskabsklasse A, i det mindste, skal bestå af en ledelsespåtegning, balance og resultatopgørelse samt en supplerende redegørelse for anvendt regnskabspraksis og enkelte noter. Der gælder ingen krav om, at årsrapporten for virksomheder i regnskabsklasse A skal revideres.

Vælger virksomheden frivilligt at lade sit årsregnskab revidere eller vælger at lade en revisor udføre andet arbejde, som medfører afgivelse af en erklæring til årsrapporten, af en godkendt revisor, skal revisionspåtegningen eller erklæringen indgå i årsrapporten, hvis årsrapporten benyttes over for andre end virksomheden selv.

Det foreslås, at der i § 18 indsættes som *stk. 2*: »*Stk. 2. Stk. 1, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse, hvis en uafhængig erklæringsudbyder har afgivet en erklæring om bæredygtighedsrapportering.*«

Den foreslåede ændring skal ses i sammenhæng med den foreslåede ændring af § 135 c, hvorefter der indsættes et stk. 2, jf. lovforslagets § 68, nr. 7. I henhold til forslaget til § 135 c, stk. 2 vil, foruden revisorer, også uafhængige erklæringsudbydere kunne afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering, jf. § 135 c, stk. 1.

Det foreslåede § 18, stk. 2, vil medføre, at virksomheder i regnskabsklasse A, også vil skulle lade erklæringen om bæredygtighedsrapportering, jf. § 135 c, stk. 1, indgå i årsrapporten, når den er afgivet af en uafhængig erklæringsudbyder.

Til nr. 2

Årsregnskabslovens § 99 a blev senest ændret ved lov nr. 480 af 22. maj 2024. Lov nr. 480 indeholder to affattelser af bestemmelsen, idet § 99 a igen ændres den 6. januar 2030.

Med lov nr. 480 blev årsregnskabslovens § 99 a således udformet i to versioner med forskellige ikrafttrædelsestidspunkter. Formålet er, at den gældende § 99 a i årsregnskabsloven, den 6. januar 2030, erstattes af en ny version af bestemmelsen, som ligeledes fremgår af lov nr. 480, jf. § 1, nr. 23.

Efter årsregnskabslovens § 99 a skal store virksomheder omfattet af regnskabsklasse C og virksomheder omfattet af regnskabsklasse D (statslige aktieselskaber og børsnoterede virksomheder) i ledelsesberetningen medtage en bæredygtighedsrapportering. I rapporteringen, der skal udgøre et særskilt afsnit, skal medtages oplysninger, der er nødvendige for at forstå virksomhedens indvirkning på bæredygtighedsspørgsmål, og hvordan bæredygtighedsspørgsmål påvirker virksomhedens udvikling, resultat og situation. Virksomheden skal oplyse om den proces, den har gennemført for at identificere de oplysninger, som er medtaget i rapporteringen. Virksomhedernes bæredygtighedsrapportering skal udarbejdes efter gældende europæiske standarder for bæredygtighedsrapportering, som fastsat af Kommissionen ved delegerede retsakter i medfør af artikel 29b i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU med senere ændringer.

Det foreslås at nyaffatte § 99 a. Der vil, i forhold til den gældende § 99 a, blive indsat et nyt stk. 13. Stk. 1-12 er en videreførelse af gældende ret.

Det foreslås i § 99 a, stk. 1, at store virksomheder i ledelsesberetningen skal medtage en bæredygtighedsrapportering. I rapporteringen, der skal udgøre et særskilt afsnit, skal medtages oplysninger, der er nødvendige for at forstå virksomhedens indvirkning på bæredygtighedsspørgsmål, og hvordan bæredygtighedsspørgsmål påvirker virksomhedens udvikling, resultat og situation, jf. dog stk. 7 og 12. Virksomheden skal oplyse om den proces, den har gennemført for at identificere de oplysninger, som er medtaget i rapporteringen.

Bestemmelsen er en videreførelse af det gældende stk. 1, som gennemførte regnskabsdirektivets artikel 19a.

Det foreslåede § 99 a, stk. 1, vil medføre at virksomheden i ledelsesberetningen vil skulle medtage en bæredygtighedsrapportering. I rapporteringen vil der skulle medtages oplysninger, der er nødvendige for at forstå virksomhedens indvirkning på bæredygtighedsspørgsmål, og hvordan bæredygtighedsspørgsmål vil påvirke virksomhedens udvikling, resultat og situation. Dette betegnes som det dobbelte væsentlighedsperspektiv, som udspringer af det overordnede formål med bæredygtighedsrapporteringen, hvorefter virksomheder vil skulle tage hensyn til hvert væsentlighedsperspektiv i sig selv og fremlægge oplysninger, der vil være væsentlige ud fra enten et af perspektiverne eller begge perspektiver.

Bæredygtighedsrapporteringen vil efter § 99 a, stk. 1, skulle fremgå af et særskilt afsnit i ledelsesberetningen, som tydeligt skal kunne identificeres. Ved "et særskilt afsnit" forstås, at rapporteringen vil skulle fremgå i en egen sektion. Dette kan f.eks. være ved at markere sektionen med en overskrift, der er relevant for bæredygtighedsrapporteringen. Da bæredygtighedsrapporteringen vil skulle indgå i ledelsesberetningen, vil den også blive omfattet af de generelle krav til ledelsesberetningen i lovens § 11, stk. 1. Det vil medføre, at bæredygtighedsrapporteringen vil blive omfattet af kravet om en retvisende

redegørelse for de forhold, som beretningen omhandler, og at denne redegørelse vil skulle være "afbalanceret".

Det foreslåede krav i § 99 a, stk. 1, om, at bæredygtighedsrapporteringen vil skulle fremgå af et særskilt afsnit i ledelsesberetningen, er ikke til hinder for integreret rapportering, så længe det sker ved klare henvisninger til de konkrete afsnit, hvor oplysningerne fremgår. Det bemærkes, at standarderne for bæredygtighedsrapportering, jf. den foreslåede § 99 a, stk. 6, nærmere beskriver muligheden herfor.

Det foreslås i § 99 a, stk. 2, at oplysninger nævnt i stk. 1, 2. pkt. skal omfatte de rapporteringsområder, der er nævnt i nr. 1-8, jf. dog stk. 5.

Det foreslåede er en videreførelse af den gældende § 99 a, stk. 2, som gennemførte regnskabsdirektivs artikel 19a, stk. 2, litra a-g, der opstiller en række overordnede rapporteringsområder, som skal fremgå af virksomhedens bæredygtighedsrapportering.

De oplysninger, som kræves efter det foreslåede § 99 a, stk. 2, skal afgives i overensstemmelse med de for virksomheden til enhver tid relevante standarder for bæredygtighedsrapportering, som fastsat af Kommissionen ved delegerede retsakter i medfør af artikel 29b i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU med senere ændringer, jf. det foreslåede § 99 a, stk. 6. Det drejer sig blandt andet om oplysninger vedrørende virksomhedens forretningsmodel og forretningsstrategi, som fremgår af forslaget til § 99 a, stk. 2, nr. 1.

Det foreslåede § 99 a, stk. 2, nr. 1, bestemmer, at oplysninger nævnt i stk. 1, 2. pkt. skal omfatte en kort beskrivelse af virksomhedens forretningsmodel og -strategi, herunder de i litra a-e nævnte forhold.

Det foreslåede rapporteringsområde i forslagets § 99 a, stk. 2, nr. 1, er nærmere kvalificeret i den foreslåede bestemmelses stk. 2, nr. 1, litra a-e, som således præciserer indholdet af dette rapporteringsområde vedrørende virksomhedens forretningsmodel og strategi.

Det foreslås i § 99 a, stk. 2, nr. 1, litra a, at oplysningerne nævnt i stk. 1, 2. pkt., skal omfatte en kort beskrivelse af virksomhedens forretningsmodels og strategis modstandsdygtighed over for risici i forbindelse med bæredygtighedsspørgsmål.

Det foreslåede er en videreførelse af den gældende § 99 a, stk. 2, nr. 1, litra a, som gennemførte regnskabsdirektivs artikel 19a, stk. 2, 1. afsnit, litra a, nr. i.

Det foreslås i § 99 a, stk. 2, nr. 1, litra b, at oplysningerne nævnt i stk. 1, 2. pkt., skal omfatte en kort beskrivelse af virksomhedens muligheder vedrørende bæredygtighedsspørgsmål.

Det foreslåede er en videreførelse af den gældende § 99 a, stk. 2, nr. 1, litra b, som gennemførte regnskabsdirektivs artikel 19a, stk. 2, 1. afsnit, litra a, nr. ii.

Det foreslås i § 99 a, stk. 2, nr. 1, litra c, at oplysningerne nævnt i stk. 1, 2. pkt., skal omfatte en kort beskrivelse af virksomhedens planer, herunder gennemførelsestiltag og hertil hørende finansierings- og investeringsplaner for at sikre, at dens forretningsmodel og -strategi er forenelig med Parisaftalen inden for rammerne af De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer vedtaget den 12. december 2015 og med målet om at opnå klimaneutralitet senest i 2050 som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastlæggelse af rammerne for at opnå klimaneutralitet, og hvor det er relevant, virksomhedens eksponering for kul-, olie- og gasrelaterede aktiviteter.

Det foreslåede er en videreførelse af den gældende § 99 a, stk. 2, nr. 1, litra c, som gennemførte regnskabsdirektivs artikel 19a, stk. 2, 1. afsnit, litra a, nr. iii.

Det foreslås i § 99 a, stk. 2, nr. 1, litra d, at oplysningerne nævnt i stk. 1, 2. pkt., skal omfatte en kort beskrivelse af, hvordan virksomhedens forretningsmodel- og strategi tager hensyn til virksomhedens interessenter og til virksomhedens indvirkning på bæredygtighedsspørgsmål.

Det foreslåede er en videreførelse af den gældende § 99 a, stk. 2, nr. 1, litra d, som gennemførte regnskabsdirektivs artikel 19a, stk. 2, 1. afsnit, litra a, nr. iv.

Det foreslås i § 99 a, stk. 2, nr. 1, litra e, at oplysningerne nævnt i stk. 1, 2. pkt., skal omfatte en kort beskrivelse af, hvordan virksomhedens strategi er blevet gennemført med hensyn til bæredygtighedsspørgsmål.

Det foreslåede er en videreførelse af den gældende § 99 a, stk. 2, nr. 1, litra e, som gennemførte regnskabsdirektivs artikel 19a, stk. 2, 1. afsnit, litra a, nr. v.

Den foreslåede pligt for virksomheden til i bæredygtighedsrapporteringen nærmere at oplyse om virksomhedens forretningsmodel og forretningsstrategi i § 99 a, stk. 2, nr. 1, litra a-e, vil give interessenter indsigt i, hvordan bæredygtighedsspørgsmål kan påvirke virksomhedens forretningsmodel og -strategi, og hvordan virksomhedens aktiviteter kan påvirke bæredygtighedsspørgsmål.

Det følger af det foreslåede § 99 a, stk. 2, nr. 2, at oplysningerne skal omfatte en beskrivelse af de tidsfæstede mål vedrørende bæredygtighed, som virksomheden har fastsat, herunder, hvor det er relevant, absolutte mål for reduktion af drivhusgasemission i hvert fald for 2030 og 2050, en beskrivelse af virksomhedens fremskridt med hensyn til at nå disse mål, og en tilkendegivelse af, hvorvidt virksomhedens mål vedrørende miljømæssige faktorer er baseret på videnskabelig dokumentation.

Det foreslåede er en videreførelse af den gældende § 99 a, stk. 2, nr. 2, som gennemførte regnskabsdirektivs artikel 19a, stk. 2, 1. afsnit, litra b.

Det foreslåede vil medføre, at såfremt virksomheden har fastsat tidsfæstede mål vedrørende bæredygtighed, skal den oplyse om disse. For detaljer omkring de præcise krav til virksomhedens beskrivelse af sine absolutte mål for reduktion af drivhusgasemission samt mål vedrørende miljømæssige faktorer, henvises der til standarder for bæredygtighedsrapportering, som fastsat af Kommissionen ved delegerede retsakter i medfør af artikel 29b i regnskabsdirektivet.

Det foreslås i § 99 a, stk. 2, nr. 3, at oplysningerne nævnt i stk. 1, 2. pkt., skal omfatte en beskrivelse af den rolle, som virksomhedens ledelse, jf. bilag 1, A, nr. 6, spiller med hensyn til bæredygtighedsspørgsmål, og en beskrivelse af dens ekspertise og færdigheder med henblik på at varetage denne rolle eller den mulighed, den har for at anvende bistand på dette område.

Det foreslåede er en videreførelse af den gældende § 99 a, stk. 2, nr. 3, som gennemførte regnskabsdirektivs artikel 19a, stk. 2, 1. afsnit, litra c.

Det foreslås i § 99 a, stk. 2, nr. 4, at oplysningerne nævnt i stk. 1, 2. pkt., skal omfatte en beskrivelse af virksomhedens politikker vedrørende bæredygtighedsspørgsmål.

Det foreslåede er en videreførelse af den gældende § 99 a, stk. 2, nr. 4, som gennemførte regnskabsdirektivs artikel 19a, stk. 2, 1. afsnit, litra d.

Det foreslås i § 99 a, stk. 2, nr. 5, at oplysningerne nævnt i stk. 1, 2. pkt., skal omfatte oplysninger om, hvorvidt der foreligger incitamentsordninger tilknyttet bæredygtighedsspørgsmål, som tilbydes medlemmer af virksomhedens ledelse, jf. bilag 1, A, nr. 6.

Det foreslåede er en videreførelse af den gældende § 99 a, stk. 2, nr. 5, som gennemførte regnskabsdirektivs artikel 19a, stk. 2, 1. afsnit, litra e.

Det foreslåede § 99 a, stk. 2, nr. 5, vil medføre, at oplysninger om eksistensen af incitaments-ordninger tilknyttet bæredygtighedsspørgsmål vil skulle medtages. Det kunne f.eks. være bonusordninger, aktiebaseret vederlæggelse eller andet vederlag som er knyttet op på bæredygtighedsspørgsmål.

Det foreslås i § 99 a, stk. 2, nr. 6, litra a, at oplysningerne i stk. 1 skal omfatte en beskrivelse af due diligence-procedurer, der er gennemført af virksomheden med hensyn til bæredygtighedsspørgsmål, og hvor det er relevant i tråd med anden lovgivning, som stiller krav til virksomheder om at gennemføre en due diligence-procedure.

Det foreslåede er en videreførelse af den gældende § 99 a, stk. 2, nr. 6, litra a, som gennemførte regnskabsdirektivs artikel 19a, stk. 2, 1. afsnit, litra f, nr. i.

Det foreslåede § 99 a, stk. 2, nr. 6, litra a, vil medføre, at såfremt virksomheden har gennemført due diligence-procedurer, skal den oplyse om disse.

Det foreslås i § 99 a, stk. 2, nr. 6, litra b, at oplysningerne i stk. 1 skal omfatte en beskrivelse af de væsentligste aktuelle eller potentielle negative indvirkninger vedrørende virksomhedens egne aktiviteter og dens værdikæde, herunder dens produkter og tjenesteydelser, dens forretningsforbindelser og dens leverandørkæde, tiltag til at identificere og overvåge disse indvirkninger og andre negative indvirkninger, som virksomheden er påkrævet at identificere i henhold til anden lovgivning til virksomheder om at gennemføre en due diligence-procedure.

Det foreslåede er en videreførelse af den gældende § 99 a, stk. 2, nr. 6, litra b, som gennemførte regnskabsdirektivs artikel 19a, stk. 2, 1. afsnit, litra f, nr. ii.

Det foreslåede § 99 a, stk. 2, nr. 6, litra b, vil medføre, at virksomheden vil skulle oplyse om dens produkter og tjenesteydelser, dens forretningsforbindelser og dens leverandørkæde. Ved aktuelle eller potentielle negative indvirkninger forstås særligt de mest betydelige indvirkninger relateret til virksomhedens aktiviteter, herunder alvoren af indvirkningen på mennesker eller miljøet, antallet af individer, der påvirkes eller kan blive påvirket, eller omfanget af skader på miljøet, og hvor let disse kan afhjælpes. Dette er i overensstemmelse med De Forenede Nationers vejledende principper for menneskerettigheder og erhvervsliv.

Det foreslås i § 99 a, stk. 2, nr. 6, litra c, at oplysningerne i stk. 1 skal omfatte en beskrivelse af eventuelle tiltag, der er taget af virksomheden, for at forebygge, afbøde, afhjælpe eller standse aktuelle eller potentielle negative indvirkninger og resultatet af sådanne tiltag.

Det foreslåede er en videreførelse af den gældende § 99 a, stk. 2, nr. 6, litra c, som gennemførte regnskabsdirektivs artikel 19a, stk. 2, 1. afsnit, litra f, nr. iii.

Det foreslås i § 99 a, stk. 2, nr. 7, at oplysningerne skal indeholde en beskrivelse af de væsentligste risici for virksomheden vedrørende bæredygtighedsspørgsmål, herunder en beskrivelse af virksomhedens væsentligste afhængigheder for så vidt angår disse spørgsmål, og hvordan virksomheden styrer disse risici.

Det foreslåede er en videreførelse af den gældende § 99 a, stk. 2, nr. 7, som gennemførte regnskabsdirektivs artikel 19a, stk. 2, 1. afsnit, litra g.

Efter § 99 a, stk. 2, nr. 7, er det kendetegnende for de risici, virksomheden efter den foreslåede § 99 a, stk. 2, skal rapportere om, at disse kan have faktiske eller potentielt negative indvirkninger på virksomheden.

Det foreslås i § 99 a, stk. 2, nr. 8, at der skal oplyses om indikatorer, som er relevante for oplysningerne i de foreslåede § 99 a, stk. 2, nr. 1-7.

Det foreslåede er en videreførelse af den gældende § 99 a, stk. 2, nr. 8, som gennemførte regnskabsdirektivs artikel 19a, stk. 2, 1. afsnit, litra h.

Det foreslåede § 99 a, stk. 2, nr. 8, vil medføre, at virksomhederne vil skulle oplyse om indikatorer, som er relevante for oplysningerne i det foreslåede § 99 a, stk. 2, nr. 1-7. Disse indikatorer fastsættes bl.a. i standarder for bæredygtighedsrapportering, som fastsat af Kommissionen ved delegerede retsakter i medfør af artikel 29b i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU med senere ændringer.

Det foreslås i § 99 a, stk. 3, at oplysningerne i stk. 2 skal omfatte oplysninger vedrørende kort-, mellem- og langsigtede horisonter, alt efter hvad der er relevant.

Det foreslåede er en videreførelse af den gældende § 99 a, stk. 3, som gennemførte regnskabsdirektivs artikel 19a, stk. 2, 2. afsnit, 1. pkt.

Virksomhedens bæredygtighedsrapportering vil efter forslaget skulle omfatte oplysninger vedrørende kort-, mellem- og langsigtede horisonter, alt efter hvad der er relevant. Standarderne for bæredygtighedsrapportering, jf. stk. 6, vil angive de nærmere retningslinjer herfor.

Det foreslås i § 99 a, stk. 4, at oplysningerne efter stk. 1-3, hvor det er relevant, skal indeholde virksomhedens egne aktiviteter og dens værdikæde, herunder dens produkter og tjenesteydelser, dens forretningsforbindelser og dens leverandørkæde samt henvisninger til og yderligere forklaringer på andre oplysninger, der er medtaget, jf. § 99, og beløb, der er anført i årsregnskabet.

Det foreslåede er en videreførelse af den gældende § 99 a, stk. 4, som gennemførte regnskabsdirektivs artikel 19a, stk. 3, 1. og 3. afsnit.

Forslaget vil indebære, at bæredygtighedsrapporteringen vil skulle indeholde oplysninger om virksomhedens samlede værdikæde, herunder dens egne aktiviteter, dens produkter og tjenesteydelser, dens forretningsforbindelser og dens leverandørkæde, for så vidt det er relevant. Oplysningerne vil skulle omfatte oplysninger vedrørende virksomhedens værdikæde både inden- og udenfor EU, hvis virksomhedens værdikæde strækker sig uden for EU.

Lovforslagets § 13, stk. 9, indeholder vedrørende det foreslåede stk. 4 en overgangsbestemmelse, hvorefter en virksomhed i tilfælde af, at ikke alle de fornødne oplysninger om værdikæden foreligger, vil skulle rapportere om 1) de bestræbelser, den gør sig for at fremskaffe de fornødne oplysninger om værdikæden, 2) grundene til, at ikke alle de fornødne oplysninger er blevet fremskaffet, og 3) dens planer for fremskaffelse af de fornødne oplysninger i fremtiden for de tre første regnskabsår, for hvilke virksomheden er forpligtet til i ledelsesberetningen at medtage en bæredygtighedsrapportering. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 13, stk. 9.

Det foreslåede § 99 a, stk. 2-4, vil sætte rammerne for de oplysninger, som bæredygtighedsrapporteringen som udgangspunkt skal dække. Det bemærkes, at de foreslåede regler vil stille krav til virksomhedens rapportering om bæredygtighedsspørgsmål og ikke direkte materielle krav, der regulerer virksomhedens adfærd.

Det foreslås i § 99 a, stk. 5, at virksomheden i særlige tilfælde kan undlade at give oplysninger efter stk. 2-4, hvis offentliggørelse af de pågældende oplysninger kan forventes at volde betydelig skade for virksomheden i forbindelse med igangværende forhandlinger eller retstvister. Undlader virksomheden at give oplysninger, jf. 1. pkt., må dette dog ikke forhindre, at rapporteringen giver en rimelig og afbalanceret

forståelse af virksomhedens udvikling, resultat og situation og virksomhedens aktivitets påvirkning af de forhold, der er nævnt i stk. 1. Undlader virksomheden at give oplysninger, jf. 1. pkt., skal virksomheden oplyse dette i sin rapportering.

Det foreslåede er en videreførelse af den gældende § 99 a, stk. 5, som gennemførte regnskabsdirektivs artikel 19a, stk. 3, 4. afsnit.

Forslaget i § 99 a, stk. 5, vil indebære en undtagelse til oplysningspligten efter det foreslåede § 99 a, stk. 2-4, i de tilfælde, hvor virksomhedens iagttagelse af oplysningspligten efter de foreslåede bestemmelser, jf. § 99 a, stk. 2-4, vil kunne få negative indvirkninger på virksomheden, f.eks. i forbindelse med en igangværende forhandling eller retssag. Bestemmelsen vil imidlertid indebære, at virksomheden, uagtet denne undtagelse, vil skulle afgive tilstrækkeligt med oplysninger til, at den kan give en rimelig og afbalanceret forståelse af virksomhedens udvikling for så vidt angår bæredygtighedsområdet i forhold til dens udvikling, resultat m.v. Med rimelig forstås, at den er dækkende. Med afbalanceret forstås, at rapporteringen ikke må blive ensidig ved, at der udelades oplysninger, som er nødvendige for at give en retvisende beskrivelse af virksomheden.

Det foreslås i § 99 a, stk. 6, at oplysninger, der efter stk. 1-5 skal medtages i bæredygtighedsrapporteringen, skal afgives i overensstemmelse med de for virksomheden til enhver tid relevante standarder for bæredygtighedsrapportering, som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, herunder i delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold til direktivet. Henvises der til internationale retningslinjer, protokoller eller lignende vedrørende bæredygtighedsrapportering, i de i 1. pkt. omtalte standarder, vil disse være gældende, uanset at de ikke foreligger på dansk.

Det foreslåede er en videreførelse af det gældende § 99 a, stk. 6.

Det foreslåede stk. 6, 1. pkt., vil indebære, at de oplysninger, som afgives i overensstemmelse med den foreslåede § 99 a, stk. 1-5, vil skulle afgives i overensstemmelse med de for virksomheden til enhver tid relevante standarder for bæredygtighedsrapportering, som fastsat af Kommissionen ved delegerede retsakter i medfør af artikel 29b i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU med senere ændringer.

De standarder, som fastsættes af Kommissionen, kan indeholde henvisninger til internationale retningslinjer, protokoller eller lignende vedrørende bæredygtighedsrapportering. Sådanne internationale retningslinjer, protokoller og lignende vil, som en del af den delegerede retsakt, være bindende for virksomhedernes bæredygtighedsrapportering.

De delegerede retsakter indeholdende standarderne oversættes af Kommissionen til dansk.

Det foreslåede stk. 6, 2. pkt., vil indebære, at internationale retningslinjer, protokoller eller lignende vedrørende bæredygtighedsrapportering, hvortil der henvises i standarderne i 1. pkt., er gældende, uanset at disse ikke foreligger på dansk.

De internationale retningslinjer, protokoller eller lignende, som er nævnt i stk. 6, 2. pkt., vil foreligge på engelsk, der betragtes som et internationalt forretningssprog. Der vil fra dansk side ikke blive udarbejdet oversættelser heraf til brug for virksomhedernes bæredygtighedsrapportering.

De omhandlede retsakter, herunder henvisninger heri, vil rette sig mod store danske virksomheder og børsnoterede virksomheder, som forudsættes at have det fornødne kendskab til engelsk. De standarder, hvori der henvises til de omhandlede retningslinjer, protokoller eller lignende, vil ikke rette sig mod enkeltpersoner eller andre, som ikke kan forudsættes at have det fornødne sproglige kendskab til engelsk.

De internationale retningslinjer, protokoller eller lignende vedrørende bæredygtighedsrapportering, vil blandt andet omhandle GHG-protokollen, der er en internationalt anerkendt standard for opgørelse af CO₂-emissioner.

Baggrunden for ikke at oversætte til dansk er, at en oversættelse vil kunne medføre risiko for fejl og regeldiskrepans.

Det foreslås i § 99 a, stk. 7, at en dattervirksomhed kan undlade at medtage oplysninger efter stk. 1-6 i sin ledelsesberetning, hvis modervirksomheden opfylder oplysningskravene efter stk. 1-6 i sin konsoliderede ledelsesberetning for den samlede koncern. Er en dattervirksomheds modervirksomhed etableret i et land uden for EU/EØS, kan dattervirksomheden undlade at medtage oplysningerne efter stk. 1-6 i sin ledelsesberetning, hvis dattervirksomheden er omfattet af en konsolideret bæredygtighedsrapportering efter stk. 11. En dattervirksomhed som nævnt i det foreslåede 2. pkt. kan endvidere undlade at medtage oplysningerne efter stk. 1-6 i sin ledelsesberetning, hvis dens modervirksomhed medtager oplysningerne i sin konsoliderede bæredygtighedsrapportering, jf. dog stk. 9, herunder at bæredygtighedsrapporteringen er udarbejdet i overensstemmelse med de i stk. 6 nævnte standarder eller på en måde, der er vurderet at være ligeværdig med standarderne for bæredygtighedsrapportering.

Det foreslåede er en videreførelse af den gældende § 99 a, stk. 7, som gennemførte regnskabsdirektivs artikel 19a, stk. 9, første afsnit.

Det foreslåede § 99 a, stk. 7, 1. pkt., vil medføre, at dattervirksomheder vil være undtaget fra rapporteringsforpligtelsen i det foreslåede § 99 a, stk. 1-6, såfremt modervirksomheden inkluderer oplysningerne krævet efter stk. 1-6 i sin konsoliderede ledelsesberetning for den samlede koncern.

Det foreslåede § 99 a, stk. 7, 2. pkt., vil medføre, at dattervirksomheder, hvis modervirksomhed er etableret i et land uden for EU/EØS, vil være undtaget fra rapporteringsforpligtelsen i det foreslåede § 99 a, stk. 1-6, såfremt dattervirksomheden er omfattet af en konsolideret bæredygtighedsrapportering efter det foreslåede § 99 a, stk. 11. Der henvises til de specielle bemærkninger til forslagens § 99 a, stk. 11.

Det skal bemærkes, at lovforslagets § 12, stk. 7, indeholder en udløbsbestemmelse - gældende indtil den 6. januar 2030 - for bæredygtighedsrapportering efter § 99 a påhvilende en dattervirksomhed, hvis modervirksomhed har hjemsted uden for EU/EØS. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 12, stk. 7. Det foreslåede stk. 7 vil derfor blive nyaffattet den 6. januar 2030.

Det foreslåede § 99 a, stk. 7, 3. pkt., vil medføre, at en dattervirksomhed nævnt i det foreslåede § 99 a, stk. 7, 2. pkt., endvidere vil være undtaget fra rapporteringsforpligtelsen i det foreslåede § 99 a, stk. 1-6, såfremt modervirksomheden medtager oplysningerne i sin konsoliderede bæredygtighedsrapportering, jf. dog stk. 9, herunder at bæredygtighedsrapporteringen er udarbejdet i overensstemmelse med de i stk. 6 nævnte standarder, eller på en måde der er vurderet at være ligeværdig med standarderne for bæredygtighedsrapportering.

Efter det foreslåede § 99 a, stk. 7, 3. pkt., vil der, for at dattervirksomheden i medfør af det foreslåede stk. 8 vil kunne anvende undtagelsen i stk. 7, skulle være sket offentliggørelse af modervirksomhedens konsoliderede ledelsesberetning senest samtidig med, at dattervirksomheden indsender sin ledelsesberetning.

Modervirksomhedens konsoliderede ledelsesberetning skal være udarbejdet i overensstemmelse med § 128, og oplysninger efter stk. 1-6 for dattervirksomhedens dattervirksomheder vil tillige skulle medtages i den konsoliderede ledelsesberetning. Det foreslåede stk. 7 vil blive suppleret af det foreslåede § 99 a, stk. 8, hvoraf betingelserne for at anvende undtagelsen i stk. 7 vil følge.

Det foreslås i § 99 a, stk. 8, nr. 1, at anvender en dattervirksomhed bestemmelsen i stk. 7, 1. pkt.,

vil dattervirksomhedens ledelsesberetning skulle indeholde oplysning om navn og hjemsted på den modervirksomhed, der rapporterer oplysninger på koncernniveau i overensstemmelse med stk. 1-6, eller på en måde, der er vurderet at være ligeværdig med standarderne for bæredygtighedsrapportering som fastsat i overensstemmelse med de i stk. 6 nævnte standarder.

Det foreslåede er en videreførelse af den gældende § 99 a, stk. 8, nr. 1, som gennemførte regnskabsdirektivs artikel 19a, stk. 9, 2. afsnit, litra a, nr. i.

Det foreslås i § 99 a, stk. 8, nr. 2, at anvender en dattervirksomhed bestemmelsen i stk. 7, 1. pkt., vil dattervirksomhedens ledelsesberetning skulle indeholde oplysning om URL-adresse til modervirksomhedens konsoliderede ledelsesberetning, jf. stk. 7, 1. pkt., eller i givet fald til dens konsoliderede bæredygtighedsrapportering, samt til erklæring om bæredygtighedsrapportering, jf. § 135 c eller til erklæring om bæredygtighedsrapportering jf. § 99 a, stk. 9, nr. 2.

Det foreslåede er en videreførelse af den gældende § 99 a, stk. 8, nr. 2, som gennemførte regnskabsdirektivs artikel 19a, stk. 9, 2. afsnit, litra a, nr. ii.

Det foreslås i § 99 a, stk. 8, nr. 3, at anvender en dattervirksomhed bestemmelsen i stk. 7, 1. pkt., vil dattervirksomhedens ledelsesberetning skulle indeholde oplysning om, at dattervirksomheden er undtaget fra bestemmelserne i stk. 1-6.

Det foreslåede er en videreførelse af den gældende § 99 a, stk. 8, nr. 3, som gennemførte regnskabsdirektivs artikel 19a, stk. 9, 2. afsnit, litra a, nr. iii.

Det foreslåede vil medføre, at såfremt oplysninger for dattervirksomheden medtages i modervirksomhedens konsoliderede bæredygtighedsrapportering, vil dattervirksomheden tillige kunne undtages fra pligten til at rapportere efter taksonomiforordningens artikel 8 ved at henvise til modervirksomhedens bæredygtighedsrapportering, der indeholder disse oplysninger.

Det foreslås i § 99 a, stk. 9, nr. 1, at anvender en dattervirksomhed bestemmelsen i stk. 7, og er dattervirksomhedens modervirksomhed hjemmehørende i et land uden for EU/EØS, skal dattervirksomhedens ledelsesberetning indeholde oplysninger som nævnt i stk. 8, nr. 1-3.

Det foreslåede er en videreførelse af den gældende § 99 a, stk. 9, nr. 1, som gennemførte regnskabsdirektivs artikel 19a, stk. 9, 2. afsnit, litra a.

Det foreslås i § 99 a, stk. 9, nr. 2, at anvender en dattervirksomhed bestemmelsen i stk. 7, og er dattervirksomhedens modervirksomhed hjemmehørende i et land uden for EU/EØS, skal dattervirksomheden sammen med sin egen årsrapport indsende modervirksomhedens konsoliderede bæredygtighedsrapportering og erklæring om bæredygtighedsrapporteringen i overensstemmelse med § 138 til Erhvervsstyrelsen.

Det foreslåede er en videreførelse af den gældende § 99 a, stk. 9, nr. 2, som gennemførte regnskabsdirektivs artikel 19a, stk. 9, 2. afsnit, litra b.

Det foreslås i § 99 a, stk. 9, nr. 3, at de oplysninger, der fremlægges i henhold til artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer vedrørende aktiviteter udført af dattervirksomheden, herunder dens dattervirksomheder, skal være indeholdt i dattervirksomhedens ledelsesberetning, eller være indeholdt i modervirksomhedens konsoliderede bæredygtighedsrapportering.

Det foreslåede er en videreførelse af den gældende § 99 a, stk. 9, nr. 3, som gennemførte regnskabsdirektivs artikel 19a, stk. 9, 2. afsnit, litra c.

Det foreslåede i § 99 a, stk. 9, vil skulle ses i sammenhæng med det foreslåede § 99 a, stk. 7 og 8. Det foreslåede stk. 9 vil regulere de tilfælde, hvor bæredygtighedsrapporteringen udarbejdes af en modervirksomhed, som er etableret i et tredjeland. I disse tilfælde vil modervirksomhedens konsoliderede bæredygtighedsrapportering også skulle indeholde oplysninger om den dattervirksomhed, der efter den foreslåede bestemmelse i § 99 a, stk. 7, 2. pkt., er undtaget fra selv at udarbejde en bæredygtighedsrapport. Ligesom det er tilfældet med det foreslåede § 99 a, stk. 7, vil den danske dattervirksomhed også være forpligtet til at afgive de i det foreslåede § 99 a, stk. 8, nævnte oplysninger.

Det foreslåede krav i stk. 9, nr. 3, om at medtage de oplysninger, der fremlægges i henhold til artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 med senere ændringer, vil gælde for de virksomheder, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 med senere ændringer. Anvendelsesområdet for artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 med senere ændringer vil ikke blive udvidet med den foreslåede bestemmelse.

Det foreslås i § 99 a, stk. 10, at for virksomheder, som udarbejder konsolideret bæredygtighedsrapportering, er det tilstrækkeligt, at oplysningerne efter stk. 1-6 gives for koncernen som helhed, jf. dog § 128, stk. 4.

Det foreslåede er en videreførelse af den gældende § 99 a, stk. 10, som gennemførte regnskabsdirektivets artikel 29a, stk. 7.

Det foreslåede § 99 a, stk. 10, vil medføre, at en modervirksomhed vil kunne undlade at udarbejde en bæredygtighedsrapportering for modervirksomheden isoleret set og i stedet nøjes med at give rapporteringen for koncernen som helhed.

Det foreslås i § 99 a, stk. 11, at en dattervirksomhed, hvis modervirksomhed har hjemsted uden for EU/EØS, er, jf. stk. 7, 2. pkt., indtil den 6. januar 2030 undtaget fra pligten i stk. 1, hvis dattervirksomheden og dens dattervirksomheder er omfattet af en konsolideret bæredygtighedsrapportering, som er udarbejdet af en anden dattervirksomhed inden for EU/EØS, og som opfylder betingelserne i 3. pkt. En bæredygtighedsrapportering efter 1. pkt. kan indeholde oplysninger efter artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer og skal da omfatte de aktiviteter, der udføres af alle modervirksomhedens dattervirksomheder inden for EU/EØS, som er omfattet af forordningen.

Det foreslås i § 99 a, stk. 11, nr. 1, at en bæredygtighedsrapportering efter 1. pkt. skal omfatte alle modervirksomhedens dattervirksomheder i EU/EØS, der har pligt til at udarbejde en bæredygtighedsrapportering efter stk. 1-6 eller tilsvarende national regulering i det pågældende EU/EØS-land.

Det foreslås i § 99 a, stk. 11, nr. 2, at en bæredygtighedsrapportering efter 1. pkt. skal være udarbejdet i overensstemmelse med stk. 1-6, jf. stk. 10, eller tilsvarende national regulering i det pågældende EU/EØS-land.

Det foreslås i § 99 a, stk. 11, nr. 3, at en bæredygtighedsrapportering efter 1. pkt. skal være udarbejdet af en anden koncernforbundet dattervirksomhed inden for EU/EØS, som er den af modervirksomhedens dattervirksomheder inden for EU/EØS, der i mindst et af de foregående fem regnskabsår på et konsolideret grundlag havde den største omsætning inden for EU/EØS.

Det foreslås i § 99 a, stk. 11, nr. 4, at en bæredygtighedsrapportering efter 1. pkt. skal offentliggøres i overensstemmelse med § 138 eller tilsvarende national regulering i det pågældende EU/EØS-land.

Det foreslåede stk. 11 er en videreførelse af gældende § 99, stk. 11, som gennemførte regnskabsdirektivets artikel 48i, stk. 1-4.

Bestemmelsen indebærer, at en dattervirksomhed, hvis modervirksomhed har hjemsted uden for EU/EØS, indtil den 6. januar 2030 vil kunne undlade at udarbejde en bæredygtighedsrapportering efter årsregnskabslovens § 99 a. Der henvises til lovforslagets § 12, stk. 5, og tilhørende bemærkninger.

Betingelsen herfor er, at dattervirksomheden og dens dattervirksomheder er omfattet af en konsolideret bæredygtighedsrapportering, som er udarbejdet af en anden dattervirksomhed inden for EU/EØS, og som opfylder kravene i det foreslåede § 99 a, stk. 11, 3. pkt., nr. 1-4.

Afgiver en dattervirksomhed etableret i et andet EU/EØS-land en bæredygtighedsrapportering, der opfylder krav efter pågældende lands nationale regulering og omfatter alle modervirksomhedens dattervirksomheder i EU/EØS, herunder den danske dattervirksomhed, vil den i Danmark hjemmehørende dattervirksomhed således være undtaget fra at afgive en bæredygtighedsrapportering efter § 99 a.

De foreslåede krav i stk. 11, nr. 1-4, vil indebære, at bæredygtighedsrapporteringen skal 1) omfatte alle koncernens dattervirksomheder i EU, der har pligt til at udarbejde en bæredygtighedsrapportering efter årsregnskabslovens § 99 a eller tilsvarende national regulering i det pågældende EU-land, 2) være udarbejdet i overensstemmelse med årsregnskabslovens § 99 a, stk. 1-6, jf. stk. 10, eller tilsvarende national regulering i det pågældende EU-land, 3) være udarbejdet af en anden koncernforbundet dattervirksomhed inden for EU, som er den af modervirksomhedens dattervirksomheder inden for EU, der i mindst et af de foregående fem regnskabsår på et konsolideret grundlag havde den største omsætning inden for EU og 4) offentliggøres i overensstemmelse med årsregnskabslovens § 138 eller tilsvarende national regulering i det pågældende EU-land.

En bæredygtighedsrapportering efter det foreslåede stk. 11, 2. pkt., kan indeholde oplysninger, jf. artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer, og skal i så fald omfatte de aktiviteter, der udføres af de af modervirksomhedens dattervirksomheder, der er hjemmehørende inden for EU/EØS.

Rapportering i overensstemmelse med det foreslåede stk. 11 vil blive anset for at være rapportering foretaget af en modervirksomhed på koncernniveau for så vidt angår de virksomheder, der indgår i konsolideringen.

Det foreslås i § 99 a, stk. 12, 1. pkt., at en modervirksomhed, der er en erhvervsdrivende fond, som undlader at udarbejde koncernregnskab i medfør af § 111, stk. 2, kan undlade at udarbejde bæredygtighedsrapportering, hvis dattervirksomheden opfylder oplysningskravene efter stk. 1-6 i sin ledelsesberetning.

Det foreslåede § 99 a, stk. 12, 1. pkt., vil medføre, at en erhvervsdrivende fond, der er omfattet af regnskabsklasse C, og som skal følge reglerne for store virksomheder, vil være undtaget fra at udarbejde bæredygtighedsrapportering, hvis fonden benytter koncernregnskabsundtagelsen i årsregnskabslovens § 111, stk. 2, og hvis fondens dattervirksomhed udarbejder en bæredygtighedsrapportering.

Det foreslås i § 99 a, stk. 12, 2. pkt., at en modervirksomhed, der er en erhvervsdrivende fond, som undlader at udarbejde koncernregnskab i medfør af § 111, stk. 3, er undtaget fra at udarbejde bæredygtighedsrapportering, hvis den dattervirksomhed, der udarbejder det i § 111, stk. 3, nr. 1, nævnte reviderede koncernregnskab, opfylder oplysningskravene efter stk. 1-6 i sin konsoliderede ledelsesberetning.

Det foreslåede § 99 a, stk. 12, 2. pkt., vil medføre, at en erhvervsdrivende fond, der er omfattet af regnskabsklasse C, og som skal følge reglerne for store virksomheder, vil være undtaget fra at udarbejde bæredygtighedsrapportering, hvis fonden benytter koncernregnskabsundtagelsen i årsregnskabslovens § 111, stk. 3, og den dattervirksomhed, der udarbejder det reviderede koncernregnskab, hvori moderfonden er udeladt, udarbejder en konsolideret bæredygtighedsrapportering.

Det følger af koncernregnskabsundtagelsen i årsregnskabslovens § 111, stk. 2, at en modervirksomhed, der er en erhvervsdrivende fond, kan undlade at udarbejde koncernregnskab, hvis fonden kun har én dattervirksomhed, og en nærmere række betingelser oplistet i bestemmelsen er opfyldt. Efter koncernregnskabsundtagelsen i årsregnskabslovens § 111, stk. 3, kan en modervirksomhed, der er en erhvervsdrivende fond, undlade at udarbejde koncernregnskab, hvis fonden har flere dattervirksomheder, og en af disse udarbejder et koncernregnskab, hvori den erhvervsdrivende moderfond er udeladt.

De særlige koncernregnskabsundtagelser for erhvervsdrivende fonde i årsregnskabslovens § 111, stk. 2 eller 3, kan alene benyttes, hvis fonden selv kun i begrænset omfang udøver erhvervsaktiviteter. Hvis moderfonden deltager i koncernens drift ved selv at drive erhvervsvirksomhed, jf. lov om erhvervsdrivende fonde § 2, stk. 1, nr. 1 eller 2, og disse erhvervsaktiviteter i selve fonden ikke blot er af begrænset omfang eller ikke kun omfatter en uvæsentlig del af fondens samlede formue, jf. lov om erhvervsdrivende fonde § 2, stk. 2, og bekendtgørelse om begrænset erhvervsdrift (bekendtgørelse nr. 1448 af 15. december 2014), vil koncernregnskabsundtagelserne ikke kunne benyttes.

Koncernregnskabsundtagelserne for de erhvervsdrivende fonde vil desuden ikke kunne benyttes, hvis fonden bortset fra konvertible gældsbreve og ikke udbetalt udbytte eller udlodning har tilgodehavender hos eller har stillet sikkerhed for en dattervirksomhed. Koncernregnskabsundtagelserne i årsregnskabslovens § 111, stk. 2 eller 3, tilgodeser således de tilfælde, hvor erhvervsaktiviteterne er placeret i en eller flere dattervirksomheder, og fonden ikke direkte eller indirekte deltager i erhvervsaktiviteterne.

Det foreslåede stk. 12 vil derfor medføre, at en erhvervsdrivende fond, som ikke deltager direkte eller indirekte i erhvervsaktiviteterne i koncernen er helt fritaget fra at udarbejde bæredygtighedsrapportering, hvis fonden benytter koncernregnskabsundtagelserne i årsregnskabslovens § 111, stk. 2 eller 3, og den direkte dattervirksomhed udarbejder bæredygtighedsrapportering for den eller de øvrige virksomheder i koncernen.

Oplysninger efter stk. 1-6 for selve fonden vil dermed ikke skulle medtages i dattervirksomhedens bæredygtighedsrapportering eller den konsoliderede bæredygtighedsrapportering. Den erhvervsdrivende fond vil i sin ledelsesberetning ikke være forpligtet til at henvise til bæredygtighedsrapporteringen i dattervirksomhedens årsrapport eller koncernregnskab, men hvis en erhvervsdrivende fond benytter koncernregnskabsundtagelsen i årsregnskabslovens § 111, stk. 3, skal det i henhold til nr. 5 i denne bestemmelse oplyses i fondens årsrapport, at fonden har undladt at udarbejde koncernregnskab, ligesom dattervirksomhedens koncernregnskab i henhold til nr. 6 i denne bestemmelse skal indsendes til Erhvervsstyrelsen sammen med fondens egen årsrapport.

Det fremgår af regnskabsdirektivets artikel 1, stk. 4, at krav om bæredygtighedsrapportering ikke finder anvendelse for alternative investeringsfonde som defineret i artikel 2, nr. 12, litra b, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser. I denne bestemmelse er alternative investeringsfonde defineret som et finansielt produkt.

I lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., er alternative investeringsfonde defineret i § 3, stk. 1, nr. 1, som en kollektiv investeringsenhed eller investeringsafdelinger deraf, som a) rejser kapital fra en række investorer med henblik på at investere den i overensstemmelse med en defineret investeringspolitik til fordel for disse investorer, og b) ikke skal have tilladelse i henhold til de regler, der gennemfører artikel 5 i direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter).

Det foreslås i § 99 a, stk. 13, at § 99 a ikke finder anvendelse for en alternativ investeringsfond som defineret i § 3, stk. 1, nr. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

Der vil i forhold til den gældende § 99 a blive indsat et nyt stk. 13. Stk. 1-12 vil forblive uændret i forhold til den gældende § 99 a.

Det foreslåede vil gennemføre regnskabsdirektivets artikel 1, nr. 4, om, at krav til bæredygtighedsrapportering efter regnskabsdirektivets artikel 19a og 29d ikke finder anvendelse for alternative investeringsfonde, som defineret i § 3, stk. 1, nr. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

Det foreslåede vil medføre, at alternative investeringsfonde som defineret i § 3, stk. 1, nr. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., ikke vil være omfattet af krav om bæredygtighedsrapportering efter årsregnskabslovens § 99 a.

Det foreslåede § 99 a, som formuleret i lovforslagets § 68, nr. 2, erstatter den gældende affattelse af § 99 a, jf. § 1, nr. 22 i lov nr. 480 af 22. maj 2024, der trådte i kraft den 1. juni 2024. Nærværende forslag indebærer ingen indholdsmæssige ændringer, men har til hensigt at indsnævre anvendelsesområdet gennem den foreslåede indsættelse af stk. 13, der vedrører alternative investeringsfonde, i overensstemmelse med regnskabsdirektivet.

Det foreslåede § 99 a, jf. lovforslagets § 68, nr. 2, vil træde i kraft den 1. februar 2025 med virkning for regnskabsår, der starter den 1. januar 2024 eller senere. Det foreslåede § 99 a, jf. § lovforslagets 68, nr. 3, vil træde i kraft den 6. januar 2030 og vil fra denne dato træde i stedet for det foreslåede § 99 a, jf. lovforslagets § 68, nr. 2.

Til nr. 3

Årsregnskabslovens § 99 a blev senest ændret ved lov nr. 480 af 22. maj 2024. Lov nr. 480 indeholder to affattelser af bestemmelsen, idet § 99 a igen ændres den 6. januar 2030.

Med lov nr. 480 blev årsregnskabslovens § 99 a således udformet i to versioner med forskellige ikrafttrædelsestidspunkter. Formålet er, at den gældende § 99 a i årsregnskabsloven, den 6. januar 2030, erstattes af en ny version af bestemmelsen, som ligeledes fremgår af lov nr. 480, jf. § 1, nr. 23.

Efter årsregnskabslovens § 99 a skal store virksomheder omfattet af regnskabsklasse C og virksomheder omfattet af regnskabsklasse D (statslige aktieselskaber og børsnoterede virksomheder) i ledelsesberetningen medtage en bæredygtighedsrapportering. I rapporteringen, der skal udgøre et særskilt afsnit, skal medtages oplysninger, der er nødvendige for at forstå virksomhedens indvirkning på bæredygtighedsspørgsmål, og hvordan bæredygtighedsspørgsmål påvirker virksomhedens udvikling, resultat og situation. Virksomheden skal oplyse om den proces, den har gennemført for at identificere de oplysninger, som er medtaget i rapporteringen. Virksomhedernes bæredygtighedsrapportering skal udarbejdes efter gældende europæiske standarder for bæredygtighedsrapportering, som fastsat af Kommissionen ved delegerede retsakter i medfør af artikel 29b i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU med senere ændringer.

Det foreslås at nyaffatte § 99 a.

Det foreslås i § 99 a, stk. 1, at store virksomheder i ledelsesberetningen skal medtage en bæredygtighedsrapportering. I rapporteringen, der skal udgøre et særskilt afsnit, skal medtages oplysninger, der er nødvendige for at forstå virksomhedens indvirkning på bæredygtighedsspørgsmål, og hvordan bæredygtighedsspørgsmål påvirker virksomhedens udvikling, resultat og situation, jf. dog stk. 7 og 12. Virksomheden skal oplyse om den proces, den har gennemført for at identificere de oplysninger, som er medtaget i rapporteringen.

Bestemmelsen er en videreførelse af det gældende § 99 a, stk. 1, som gennemførte regnskabsdirektivets artikel 19a.

Det foreslåede § 99 a, stk. 1, vil medføre at virksomheden i ledelsesberetningen vil skulle medtage en bæredygtighedsrapportering. I rapporteringen vil der skulle medtages oplysninger, der er nødvendige for at forstå virksomhedens indvirkning på bæredygtighedsspørgsmål, og hvordan bæredygtighedsspørgsmål vil påvirke virksomhedens udvikling, resultat og situation. Dette betegnes som det dobbelte væsentlighedsperspektiv, som udspringer af det overordnede formål med bæredygtighedsrapporteringen, hvorefter virksomheder vil skulle tage hensyn til hvert væsentlighedsperspektiv i sig selv og fremlægge oplysninger, der vil være væsentlige ud fra enten et af perspektiverne eller begge perspektiver.

Bæredygtighedsrapporteringen vil efter § 99 a, stk. 1, skulle fremgå af et særskilt afsnit i ledelsesberetningen, som tydeligt skal kunne identificeres. Ved "et særskilt afsnit" forstås, at rapporteringen vil skulle fremgå i en egen sektion. Dette kan f.eks. være ved at markere sektionen med en overskrift, der er relevant for bæredygtighedsrapporteringen. Da bæredygtighedsrapporteringen vil skulle indgå i ledelsesberetningen, vil den også blive omfattet af de generelle krav til ledelsesberetningen i lovens § 11, stk. 1. Det vil medføre, at bæredygtighedsrapporteringen vil blive omfattet af kravet om en retvisende redegørelse for de forhold, som beretningen omhandler, og at denne redegørelse vil skulle være "afbalanceret".

Det foreslåede krav i § 99 a, stk. 1, om, at bæredygtighedsrapporteringen vil skulle fremgå af et særskilt afsnit i ledelsesberetningen, er ikke til hinder for integreret rapportering, så længe det sker ved klare henvisninger til de konkrete afsnit, hvor oplysningerne fremgår. Det bemærkes, at standarderne for bæredygtighedsrapportering, jf. den foreslåede § 99 a, stk. 6, nærmere beskriver muligheden herfor.

Det foreslås i § 99 a, stk. 2, at oplysninger nævnt i stk. 1, 2. pkt. skal omfatte de rapporteringsområder, der er nævnt i nr. 1 -8, jf. dog stk. 5.

Det foreslåede er en videreførelse af den gældende § 99 a, stk. 2, som gennemførte regnskabsdirektivs artikel 19a, stk. 2, litra a-g, der opstiller en række overordnede rapporteringsområder, som skal fremgå af virksomhedens bæredygtighedsrapportering.

De oplysninger, som kræves efter det foreslåede § 99 a, stk. 2, skal afgives i overensstemmelse med de for virksomheden til enhver tid relevante standarder for bæredygtighedsrapportering, som fastsat af Kommissionen ved delegerede retsakter i medfør af artikel 29b i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU med senere ændringer, jf. det foreslåede § 99 a, stk. 6. Det drejer sig blandt andet om oplysninger vedrørende virksomhedens forretningsmodel og forretningsstrategi, som fremgår af forslaget til § 99 a, stk. 2, nr. 1.

Det foreslåede § 99 a, stk. 2, nr. 1, bestemmer, at oplysninger nævnt i stk. 1, 2. pkt. skal omfatte en kort beskrivelse af virksomhedens forretningsmodel og –strategi, herunder de i litra a-e nævnte forhold.

Det foreslåede rapporteringsområde i forslagets § 99 a, stk. 2, nr. 1, er nærmere kvalificeret i den foreslåede bestemmelses stk. 2, nr. 1, litra a-e, som således præciserer indholdet af dette rapporteringsområde vedrørende virksomhedens forretningsmodel og strategi.

Det foreslås i § 99 a, stk. 2, nr. 1, litra a, at oplysningerne nævnt i stk. 1, 2. pkt., skal omfatte en kort beskrivelse af virksomhedens forretningsmodels og strategis modstandsdygtighed over for risici i forbindelse med bæredygtighedsspørgsmål.

Det foreslåede er en videreførelse af den gældende § 99 a, stk. 2, nr. 1, litra a, som gennemførte regnskabsdirektivs artikel 19a, stk. 2, 1. afsnit, litra a, nr. i.

Det foreslås i § 99 a, stk. 2, nr. 1, litra b, at oplysningerne nævnt i stk. 1, 2. pkt., skal omfatte en kort beskrivelse af virksomhedens muligheder vedrørende bæredygtighedsspørgsmål.

Det foreslåede er en videreførelse af den gældende § 99 a, stk. 2, nr. 1, litra b, som gennemførte regnskabsdirektivs artikel 19a, stk. 2, 1. afsnit, litra a, nr. ii.

Det foreslås i § 99 a, stk. 2, nr. 1, litra c, at oplysningerne nævnt i stk. 1, 2. pkt., skal omfatte en kort beskrivelse af virksomhedens planer, herunder gennemførelsestiltag og hertil hørende finansierings- og investeringsplaner for at sikre, at dens forretningsmodel og -strategi er forenelig med Parisaftalen inden for rammerne af De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer vedtaget den 12. december 2015 og med målet om at opnå klimaneutralitet senest i 2050 som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastlæggelse af rammerne for at opnå klimaneutralitet, og hvor det er relevant, virksomhedens eksponering for kul-, olie- og gasrelaterede aktiviteter.

Det foreslåede er en videreførelse af den gældende § 99 a, stk. 2, nr. 1, litra c, som gennemførte regnskabsdirektivs artikel 19a, stk. 2, 1. afsnit, litra a, nr. iii.

Det foreslås i § 99 a, stk. 2, nr. 1, litra d, at oplysningerne nævnt i stk. 1, 2. pkt., skal omfatte en kort beskrivelse af, hvordan virksomhedens forretningsmodel- og strategi tager hensyn til virksomhedens interessenters interesser og til virksomhedens indvirkning på bæredygtighedsspørgsmål.

Det foreslåede er en videreførelse af den gældende § 99 a, stk. 2, nr. 1, litra d, som gennemførte regnskabsdirektivs artikel 19a, stk. 2, 1. afsnit, litra a, nr. iv.

Det foreslås i § 99 a, stk. 2, nr. 1, litra e, at oplysningerne nævnt i stk. 1, 2. pkt., skal omfatte en kort beskrivelse af, hvordan virksomhedens strategi er blevet gennemført med hensyn til bæredygtighedsspørgsmål.

Det foreslåede er en videreførelse af den gældende § 99 a, stk. 2, nr. 1, litra e, som gennemførte regnskabsdirektivs artikel 19a, stk. 2, 1. afsnit, litra a, nr. v.

Den foreslåede pligt for virksomheden til i bæredygtighedsrapporteringen nærmere at oplyse om virksomhedens forretningsmodel og forretningsstrategi i § 99 a, stk. 2, nr. 1, litra a-e, vil give interessenter indsigt i, hvordan bæredygtighedsspørgsmål kan påvirke virksomhedens forretningsmodel og -strategi, og hvordan virksomhedens aktiviteter kan påvirke bæredygtighedsspørgsmål.

Det foreslås i § 99 a, stk. 2, nr. 2, at oplysningerne skal omfatte en beskrivelse af de tidsfæstede mål vedrørende bæredygtighed, som virksomheden har fastsat, herunder, hvor det er relevant, absolutte mål for reduktion af drivhusgasemission i hvert fald for 2030 og 2050, en beskrivelse af virksomhedens fremskridt med hensyn til at nå disse mål, og en tilkendegivelse af, hvorvidt virksomhedens mål vedrørende miljømæssige faktorer er baseret på videnskabelig dokumentation.

Det foreslåede er en videreførelse af den gældende § 99 a, stk. 2, nr. 2, som gennemførte regnskabsdirektivs artikel 19a, stk. 2, 1. afsnit, litra b.

Det foreslåede vil medføre, at såfremt virksomheden har fastsat tidsfæstede mål vedrørende bæredygtighed, skal den oplyse om disse. For detaljer omkring de præcise krav til virksomhedens beskrivelse af sine absolutte mål for reduktion af drivhusgasemission samt mål vedrørende miljømæssige faktorer, henvises der til standarder for bæredygtighedsrapportering, som fastsat af Kommissionen ved delegerede retsakter i medfør af artikel 29b i regnskabsdirektivet.

Det foreslås i § 99 a, stk. 2, nr. 3, at oplysningerne nævnt i stk. 1, 2. pkt., skal omfatte en beskrivelse af den rolle, som virksomhedens ledelse, jf. bilag 1, A, nr. 6, spiller med hensyn til bæredygtighedsspørgs-

mål, og en beskrivelse af dens ekspertise og færdigheder med henblik på at varetage denne rolle eller den mulighed, den har for at anvende bistand på dette område.

Det foreslåede er en videreførelse af den gældende § 99 a, stk. 2, nr. 3, som gennemførte regnskabsdirektivs artikel 19a, stk. 2, 1. afsnit, litra c.

Det foreslås i § 99 a, stk. 2, nr. 4, at oplysningerne nævnt i stk. 1, 2. pkt., skal omfatte en beskrivelse af virksomhedens politikker vedrørende bæredygtighedsspørgsmål.

Det foreslåede er en videreførelse af den gældende § 99 a, stk. 2, nr. 4, som gennemførte regnskabsdirektivs artikel 19a, stk. 2, 1. afsnit, litra d.

Det foreslås i § 99 a, stk. 2, nr. 5, at oplysningerne nævnt i stk. 1, 2. pkt., skal omfatte oplysninger om, hvorvidt der foreligger incitamentsordninger tilknyttet bæredygtighedsspørgsmål, som tilbydes medlemmer af virksomhedens ledelse, jf. bilag 1, A, nr. 6.

Det foreslåede er en videreførelse af den gældende § 99 a, stk. 2, nr. 5, som gennemførte regnskabsdirektivs artikel 19a, stk. 2, 1. afsnit, litra e.

Det foreslåede § 99 a, stk. 2, nr. 5, vil medføre, at oplysninger om eksistensen af incitaments-ordninger tilknyttet bæredygtighedsspørgsmål vil skulle medtages. Det kunne f.eks. være bonusordninger, aktiebaseret vederlæggelse eller andet vederlag som er knyttet op på bæredygtighedsspørgsmål.

Det foreslås i § 99 a, stk. 2, nr. 6, litra a, at oplysningerne i stk. 1 skal omfatte en beskrivelse af due diligence-procedurer, der er gennemført af virksomheden med hensyn til bæredygtighedsspørgsmål, og hvor det er relevant i tråd med anden lovgivning, som stiller krav til virksomheder om at gennemføre en due diligence-procedure.

Det foreslåede er en videreførelse af den gældende § 99 a, stk. 2, nr. 6, litra a, som gennemførte regnskabsdirektivs artikel 19a, stk. 2, 1. afsnit, litra f, nr. i.

Det foreslåede § 99 a, stk. 2, nr. 6, litra a, vil medføre, at såfremt virksomheden har gennemført due diligence-procedurer, skal den oplyse om disse.

Det foreslås i § 99 a, stk. 2, nr. 6, litra b, at oplysningerne i stk. 1 skal omfatte en beskrivelse af de væsentligste aktuelle eller potentielle negative indvirkninger vedrørende virksomhedens egne aktiviteter og dens værdikæde, herunder dens produkter og tjenesteydelser, dens forretningsforbindelser og dens leverandørkæde, tiltag til at identificere og overvåge disse indvirkninger og andre negative indvirkninger, som virksomheden er påkrævet at identificere i henhold til anden lovgivning til virksomheder om at gennemføre en due diligence-procedure.

Det foreslåede er en videreførelse af den gældende § 99 a, stk. 2, nr. 6, litra b, som gennemførte regnskabsdirektivs artikel 19a, stk. 2, 1. afsnit, litra f, nr. ii.

Det foreslåede § 99 a, stk. 2, nr. 6, litra b, vil medføre, at virksomheden vil skulle oplyse om dens produkter og tjenesteydelser, dens forretningsforbindelser og dens leverandørkæde. Ved aktuelle eller potentielle negative indvirkninger forstås særligt de mest betydelige indvirkninger relateret til virksomhedens aktiviteter, herunder alvoren af indvirkningen på mennesker eller miljøet, antallet af individer, der påvirkes eller kan blive påvirket, eller omfanget af skader på miljøet, og hvor let disse kan afhjælpes. Dette er i overensstemmelse med De Forenede Nationers vejledende principper for menneskerettigheder og erhvervsliv.

Det foreslås i § 99 a, stk. 2, nr. 6, litra c, at oplysningerne i stk. 1 skal omfatte en beskrivelse af

eventuelle tiltag, der er taget af virksomheden, for at forebygge, afbøde, afhjælpe eller standse aktuelle eller potentielle negative indvirkninger og resultatet af sådanne tiltag.

Det foreslåede er en videreførelse af den gældende § 99 a, stk. 2, nr. 6, litra c, som gennemførte regnskabsdirektivs artikel 19a, stk. 2, 1. afsnit, litra f, nr. iii.

Det foreslås i § 99 a, stk. 2, nr. 7, at oplysningerne skal indeholde en beskrivelse af de væsentligste risici for virksomheden vedrørende bæredygtighedsspørgsmål, herunder en beskrivelse af virksomhedens væsentligste afhængigheder for så vidt angår disse spørgsmål, og hvordan virksomheden styrer disse risici.

Det foreslåede er en videreførelse af den gældende § 99 a, stk. 2, nr. 7, som gennemførte regnskabsdirektivs artikel 19a, stk. 2, 1. afsnit, litra g.

Efter § 99 a, stk. 2, nr. 7, er det kendetegnende for de risici, virksomheden efter den foreslåede § 99 a, stk. 2, skal rapportere om, at disse kan have faktiske eller potentielt negative indvirkninger på virksomheden.

Det foreslås i § 99 a, stk. 2, nr. 8, at der skal oplyses om indikatorer, som er relevante for oplysningerne i de foreslåede § 99 a, stk. 2, nr. 1-7.

Det foreslåede er en videreførelse af den gældende § 99 a, stk. 2, nr. 8, som gennemførte regnskabsdirektivs artikel 19a, stk. 2, 1. afsnit, litra h.

Det foreslåede § 99 a, stk. 2, nr. 8, vil medføre, at virksomhederne vil skulle oplyse om indikatorer, som er relevante for oplysningerne i det foreslåede § 99 a, stk. 2, nr. 1-7. Disse indikatorer fastsættes bl.a. i standarder for bæredygtighedsrapportering, som fastsat af Kommissionen ved delegerede retsakter i medfør af artikel 29b i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU med senere ændringer.

Det foreslås i § 99 a, stk. 3, at oplysningerne i stk. 2 skal omfatte oplysninger vedrørende kort-, mellem- og langsigtede horisonter, alt efter hvad der er relevant.

Det foreslåede er en videreførelse af den gældende § 99 a, stk. 3, som gennemførte regnskabsdirektivs artikel 19a, stk. 2, 2. afsnit, 1. pkt.

Virksomhedens bæredygtighedsrapportering vil efter forslaget skulle omfatte oplysninger vedrørende kort-, mellem- og langsigtede horisonter, alt efter hvad der er relevant. Standarderne for bæredygtighedsrapportering, jf. stk. 6, vil angive de nærmere retningslinjer herfor.

Det foreslås i § 99 a, stk. 4, at oplysningerne efter stk. 1-3, hvor det er relevant, skal indeholde virksomhedens egne aktiviteter og dens værdikæde, herunder dens produkter og tjenesteydelser, dens forretningsforbindelser og dens leverandørkæde samt henvisninger til og yderligere forklaringer på andre oplysninger, der er medtaget, jf. § 99, og beløb, der er anført i årsregnskabet.

Det foreslåede er en videreførelse af den gældende § 99 a, stk. 4, som gennemførte regnskabsdirektivs artikel 19a, stk. 3, 1. og 3. afsnit.

Forslaget vil indebære, at bæredygtighedsrapporteringen vil skulle indeholde oplysninger om virksomhedens samlede værdikæde, herunder dens egne aktiviteter, dens produkter og tjenesteydelser, dens forretningsforbindelser og dens leverandørkæde, for så vidt det er relevant. Oplysningerne vil skulle omfatte oplysninger vedrørende virksomhedens værdikæde både inden- og udenfor EU, hvis virksomhedens værdikæde strækker sig uden for EU.

Lovforslagets § 13, stk. 9, indeholder vedrørende det foreslåede stk. 4 en overgangsbestemmelse, hvor-

efter en virksomhed i tilfælde af, at ikke alle de fornødne oplysninger om værdikæden foreligger, vil skulle rapportere om 1) de bestræbelser, den gør sig for at fremskaffe de fornødne oplysninger om værdikæden, 2) grundene til, at ikke alle de fornødne oplysninger er blevet fremskaffet, og 3) dens planer for fremskaffelse af de fornødne oplysninger i fremtiden for de tre første regnskabsår, for hvilke virksomheden er forpligtet til i ledelsesberetningen at medtage en bæredygtighedsrapportering. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 13, stk. 9.

Det foreslåede § 99 a, stk. 2-4, vil sætte rammerne for de oplysninger, som bæredygtighedsrapporteringen som udgangspunkt skal dække. Det bemærkes, at de foreslåede regler vil stille krav til virksomhedens rapportering om bæredygtighedsspørgsmål og ikke direkte materielle krav, der regulerer virksomhedens adfærd.

Det foreslås i § 99 a, stk. 5, at virksomheden i særlige tilfælde kan undlade at give oplysninger efter stk. 2-4, hvis offentliggørelse af de pågældende oplysninger kan forventes at volde betydelig skade for virksomheden i forbindelse med igangværende forhandlinger eller retstvister. Undlader virksomheden at give oplysninger, jf. 1. pkt., må dette dog ikke forhindre, at rapporteringen giver en rimelig og afbalanceret forståelse af virksomhedens udvikling, resultat og situation og virksomhedens aktivitets påvirkning af de forhold, der er nævnt i stk. 1. Undlader virksomheden at give oplysninger, jf. 1. pkt., skal virksomheden oplyse dette i sin rapportering.

Det foreslåede er en videreførelse af den gældende § 99 a, stk. 5, som gennemførte regnskabsdirektivs artikel 19a, stk. 3, 4. afsnit.

Forslaget i § 99 a, stk. 5, vil indebære en undtagelse til oplysningspligten efter det foreslåede § 99 a, stk. 2-4, i de tilfælde, hvor virksomhedens iagttagelse af oplysningspligten efter de foreslåede bestemmelser, jf. § 99 a, stk. 2-4, vil kunne få negative indvirkninger på virksomheden, f.eks. i forbindelse med en igangværende forhandling eller retssag. Bestemmelsen vil imidlertid indebære, at virksomheden, uagtet denne undtagelse, vil skulle afgive tilstrækkeligt med oplysninger til, at den kan give en rimelig og afbalanceret forståelse af virksomhedens udvikling for så vidt angår bæredygtighedsområdet i forhold til dens udvikling, resultat m.v. Med rimelig forstås, at den er dækkende. Med afbalanceret forstås, at rapporteringen ikke må blive ensidig ved, at der udelades oplysninger, som er nødvendige for at give en retvisende beskrivelse af virksomheden.

Det foreslås i § 99 a, stk. 6, at oplysninger, der efter stk. 1-5 skal medtages i bæredygtighedsrapporteringen, skal afgives i overensstemmelse med de for virksomheden til enhver tid relevante standarder for bæredygtighedsrapportering, som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, herunder i delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold til direktivet. Henvises der til internationale retningslinjer, protokoller eller lignende vedrørende bæredygtighedsrapportering, i de i 1. pkt. omtalte standarder, vil disse være gældende, uanset at de ikke foreligger på dansk.

Det foreslåede er en videreførelse af det gældende § 99 a, stk. 6.

Det foreslåede stk. 6, 1. pkt., vil indebære, at de oplysninger, som afgives i overensstemmelse med den foreslåede § 99 a, stk. 1-5, vil skulle afgives i overensstemmelse med de for virksomheden til enhver tid relevante standarder for bæredygtighedsrapportering, som fastsat af Kommissionen ved delegerede retsakter i medfør af artikel 29b i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU med senere ændringer.

De standarder, som fastsættes af Kommissionen, kan indeholde henvisninger til internationale retningslinjer, protokoller eller lignende vedrørende bæredygtighedsrapportering. Sådanne internationale retningslin-

jer, protokoller og lignende vil, som en del af den delegerede retsakt, være bindende for virksomhedernes bæredygtighedsrapportering.

De delegerede retsakter indeholdende standarderne oversættes af Kommissionen til dansk.

Det foreslåede stk. 6, 2. pkt., vil indebære, at internationale retningslinjer, protokoller eller lignende vedrørende bæredygtighedsrapportering, hvortil der henvises i standarderne i 1. pkt., er gældende, uanset at disse ikke foreligger på dansk.

De internationale retningslinjer, protokoller eller lignende, som er nævnt i stk. 6, 2. pkt., vil foreligge på engelsk, der betragtes som et internationalt forretningssprog. Der vil fra dansk side ikke blive udarbejdet oversættelser heraf til brug for virksomhedernes bæredygtighedsrapportering.

De omhandlede retsakter, herunder henvisninger heri, vil rette sig mod store danske virksomheder og børsnoterede virksomheder, som forudsættes at have det fornødne kendskab til engelsk. De standarder, hvori der henvises til de omhandlede retningslinjer, protokoller eller lignende, vil ikke rette sig mod enkeltpersoner eller andre, som ikke kan forudsættes at have det fornødne sproglige kendskab til engelsk.

De internationale retningslinjer, protokoller eller lignende vedrørende bæredygtighedsrapportering, vil blandt andet omhandle GHG-protokollen, der er en internationalt anerkendt standard for opgørelse af CO₂-emissioner.

Baggrunden for ikke at oversætte til dansk er, at en oversættelse vil kunne medføre risiko for fejl og regeldiskrepans.

Det foreslås i § 99 a, stk. 7, at en dattervirksomhed, som indgår i en koncern, kan undlade at medtage oplysninger efter stk. 1-6 i sin ledelsesberetning, hvis modervirksomheden opfylder oplysningskravene efter stk. 1-6 i sin konsoliderede ledelsesberetning for den samlede koncern. Er en dattervirksomheds modervirksomhed etableret i et land uden for EU/EØS, vil dattervirksomheden kunne undlade at medtage oplysningerne efter stk. 1-6 i sin ledelsesberetning, hvis modervirksomheden medtager oplysningerne i sin konsoliderede bæredygtighedsrapportering, jf. dog stk. 9, herunder at bæredygtighedsrapporteringen er udarbejdet i overensstemmelse med de i stk. 6 nævnte standarder eller på en måde, der er vurderet at være ligeværdig med standarderne for bæredygtighedsrapportering.

Det foreslåede § 99 a, stk. 7, som formuleret i lovforslagets § 68, nr. 3, erstatter den gældende affattelse af § 99 a, stk. 7, jf. § 1, nr. 23 i lov nr. 480 af 22. maj 2024, der træder i kraft den 6. januar 2030.

Forslaget er en implementering af regnskabsdirektivets artikel 19a, stk. 9, litra a.

Det foreslåede § 99 a, stk. 7, 1. pkt., vil medføre, at dattervirksomheder vil være undtaget fra rapporteringsforpligtelsen i det foreslåede § 99 a, stk. 1-6, såfremt modervirksomheden inkluderer oplysningerne påkrævet efter stk. 1-6 i sin konsoliderede ledelsesberetning for den samlede koncern.

Det foreslåede vil fra den 6. januar 2030 erstatte det foreslåede § 99 a, stk. 7, i lovforslagets § 68, nr. 2.

Det foreslåede vil medføre, at dattervirksomheder ikke længere vil kunne anvende undtagelsen i det foreslåede § 99 a, stk. 7, 2. pkt., jf. lovforslagets § 68, nr. 2. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 22, og tilhørende bemærkninger.

Det foreslåede § 99 a, stk. 7, 2. pkt., vil medføre, at en dattervirksomhed vil være undtaget fra rapporteringsforpligtelsen i det foreslåede § 99 a, stk. 1-6, såfremt modervirksomheden medtager oplysningerne i sin konsoliderede bæredygtighedsrapportering, dog jf. stk. 9, herunder at bæredygtighedsrapporteringen

er udarbejdet i overensstemmelse med de i stk. 6 nævnte standarder, eller på en måde der er vurderet at være ligeværdig med standarderne for bæredygtighedsrapportering.

Modervirksomhedens konsoliderede ledelsesberetning skal være udarbejdet i overensstemmelse med § 128, og oplysninger efter stk. 1-6 for dattervirksomhedens dattervirksomheder skal tillige medtages i den konsoliderede ledelsesberetning.

Det foreslåede stk. 7 vil blive suppleret af det foreslåede § 99 a, stk. 8, hvoraf betingelserne for at anvende undtagelsen i stk. 7 følger.

Det foreslås i § 99 a, stk. 8, nr. 1, at anvender en dattervirksomhed bestemmelsen i stk. 7, 1. pkt., vil dattervirksomhedens ledelsesberetning skulle indeholde oplysning om navn og hjemsted på den modervirksomhed, der rapporterer oplysninger på koncernniveau i overensstemmelse med stk. 1-6, eller på en måde, der er vurderet at være ligeværdig med standarderne for bæredygtighedsrapportering som fastsat i overensstemmelse med de i stk. 6 nævnte standarder.

Det foreslåede er en videreførelse af den gældende § 99 a, stk. 8, nr. 1, som gennemførte regnskabsdirektivs artikel 19a, stk. 9, 2. afsnit, litra a, nr. i.

Det foreslås i § 99 a, stk. 8, nr. 2, at anvender en dattervirksomhed bestemmelsen i stk. 7, 1. pkt., vil dattervirksomhedens ledelsesberetning skulle indeholde oplysning om URL-adresse til modervirksomhedens konsoliderede ledelsesberetning, jf. stk. 7, 1. pkt., eller i givet fald til dens konsoliderede bæredygtighedsrapportering, samt til erklæring om bæredygtighedsrapportering, jf. § 135 c eller til erklæring om bæredygtighedsrapportering jf. § 99 a, stk. 9, nr. 2.

Det foreslåede er en videreførelse af den gældende § 99 a, stk. 8, nr. 2, som gennemførte regnskabsdirektivs artikel 19a, stk. 9, 2. afsnit, litra a, nr. ii.

Det foreslås i § 99 a, stk. 8, nr. 3, at anvender en dattervirksomhed bestemmelsen i stk. 7, 1. pkt., vil dattervirksomhedens ledelsesberetning skulle indeholde oplysning om, at dattervirksomheden er undtaget fra bestemmelserne i stk. 1-6.

Det foreslåede er en videreførelse af den gældende § 99 a, stk. 8, nr. 3, som gennemførte regnskabsdirektivs artikel 19a, stk. 9, 2. afsnit, litra a, nr. iii.

Det foreslåede vil medføre, at såfremt oplysninger for dattervirksomheden medtages i modervirksomhedens konsoliderede bæredygtighedsrapportering, vil dattervirksomheden tillige kunne undtages fra pligten til at rapportere efter taksonomiforordningens artikel 8 ved at henvise til modervirksomhedens bæredygtighedsrapportering, der indeholder disse oplysninger.

Det foreslås i § 99 a, stk. 9, nr. 1, at anvender en dattervirksomhed bestemmelsen i stk. 7, og er dattervirksomhedens modervirksomhed hjemmehørende i et land uden for EU/EØS, skal dattervirksomhedens ledelsesberetning indeholde oplysninger som nævnt i stk. 8, nr. 1-3.

Det foreslåede er en videreførelse af den gældende § 99 a, stk. 9, nr. 1, som gennemførte regnskabsdirektivs artikel 19a, stk. 9, 2. afsnit, litra a.

Det foreslås i § 99 a, stk. 9, nr. 2, at anvender en dattervirksomhed bestemmelsen i stk. 7, og er dattervirksomhedens modervirksomhed hjemmehørende i et land uden for EU/EØS, skal dattervirksomheden sammen med sin egen årsrapport indsende modervirksomhedens konsoliderede bæredygtighedsrapportering og erklæring om bæredygtighedsrapporteringen i overensstemmelse med § 138 til Erhvervsstyrelsen.

Det foreslåede er en videreførelse af den gældende § 99 a, stk. 9, nr. 2, som gennemførte regnskabsdirektivets artikel 19a, stk. 9, 2. afsnit, litra b.

Det foreslås i § 99 a, stk. 9, nr. 3, at de oplysninger, der fremlægges i henhold til artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer vedrørende aktiviteter udført af dattervirksomheden, herunder dens dattervirksomheder, skal være indeholdt i dattervirksomhedens ledelsesberetning, eller være indeholdt i modervirksomhedens konsoliderede bæredygtighedsrapportering.

Det foreslåede er en videreførelse af den gældende § 99 a, stk. 9, nr. 3, som gennemførte regnskabsdirektivets artikel 19a, stk. 9, 2. afsnit, litra c.

Det foreslåede i § 99 a, stk. 9, vil skulle ses i sammenhæng med det foreslåede § 99 a, stk. 7 og 8. Det foreslåede stk. 9 vil regulere de tilfælde, hvor bæredygtighedsrapporteringen udarbejdes af en modervirksomhed, som er etableret i et tredjeland. I disse tilfælde vil modervirksomhedens konsoliderede bæredygtighedsrapportering også skulle indeholde oplysninger om den dattervirksomhed, der efter den foreslåede bestemmelse i § 99 a, stk. 7, 2. pkt., er undtaget fra selv at udarbejde en bæredygtighedsrapport. Ligesom det er tilfældet med det foreslåede § 99 a, stk. 7, vil den danske dattervirksomhed også være forpligtet til at afgive de i det foreslåede § 99 a, stk. 8, nævnte oplysninger.

Det foreslåede krav i stk. 9, nr. 3, om at medtage de oplysninger, der fremlægges i henhold til artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 med senere ændringer, vil gælde for de virksomheder, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 med senere ændringer. Anvendelsesområdet for artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 med senere ændringer vil ikke blive udvidet med den foreslåede bestemmelse.

Det foreslås i § 99 a, stk. 10, at for virksomheder, som udarbejder konsolideret bæredygtighedsrapportering, er det tilstrækkeligt, at oplysningerne efter stk. 1-6 gives for koncernen som helhed, jf. dog § 128, stk. 4.

Det foreslåede er en videreførelse af den gældende § 99 a, stk. 10, som gennemførte regnskabsdirektivets artikel 29a, stk. 7.

Det foreslåede § 99 a, stk. 10, vil medføre, at en modervirksomhed vil kunne undlade at udarbejde en bæredygtighedsrapportering for modervirksomheden isoleret set og i stedet nøjes med at give rapporteringen for koncernen som helhed.

Det foreslås i § 99 a, stk. 11, 1. pkt., at en modervirksomhed, der er en erhvervsdrivende fond, som undlader at udarbejde koncernregnskab i medfør af § 111, stk. 2, kan undlade at udarbejde bæredygtighedsrapportering, hvis dattervirksomheden opfylder oplysningskravene efter stk. 1-6 i sin ledelsesberetning.

Det foreslåede § 99 a, stk. 11, 1. pkt., vil medføre, at en erhvervsdrivende fond, der er omfattet af regnskabsklasse C, og som skal følge reglerne for store virksomheder, vil være undtaget fra at udarbejde bæredygtighedsrapportering, hvis fonden benytter koncernregnskabsundtagelsen i årsregnskabslovens § 111, stk. 2, og hvis fondens dattervirksomhed udarbejder en bæredygtighedsrapportering.

Det foreslås i § 99 a, stk. 11, 2. pkt., at en modervirksomhed, der er en erhvervsdrivende fond, som undlader at udarbejde koncernregnskab i medfør af § 111, stk. 3, er undtaget fra at udarbejde bæredygtighedsrapportering, hvis den dattervirksomhed, der udarbejder det i § 111, stk. 3, nr. 1, nævnte reviderede koncernregnskab, opfylder oplysningskravene efter stk. 1-6 i sin konsoliderede ledelsesberetning.

Det foreslåede § 99 a, stk. 11, 2. pkt., vil medføre, at en erhvervsdrivende fond, der er omfattet af

regnskabsklasse C, og som skal følge reglerne for store virksomheder, vil være undtaget fra at udarbejde bæredygtighedsrapportering, hvis fonden benytter koncernregnskabsundtagelsen i årsregnskabslovens § 111, stk. 3, og den dattervirksomhed, der udarbejder det reviderede koncernregnskab, hvori moderfonden er udeladt, udarbejder en konsolideret bæredygtighedsrapportering.

Det følger af koncernregnskabsundtagelsen i årsregnskabslovens § 111, stk. 2, at en modervirksomhed, der er en erhvervsdrivende fond, kan undlade at udarbejde koncernregnskab, hvis fonden kun har én dattervirksomhed, og en nærmere række betingelser oplistet i bestemmelsen er opfyldt. Efter koncernregnskabsundtagelsen i årsregnskabslovens § 111, stk. 3, kan en modervirksomhed, der er en erhvervsdrivende fond, undlade at udarbejde koncernregnskab, hvis fonden har flere dattervirksomheder, og en af disse udarbejder et koncernregnskab, hvori den erhvervsdrivende moderfond er udeladt.

De særlige koncernregnskabsundtagelser for erhvervsdrivende fonde i årsregnskabslovens § 111, stk. 2 eller 3, kan alene benyttes, hvis fonden selv kun i begrænset omfang udøver erhvervsaktiviteter. Hvis moderfonden deltager i koncernens drift ved selv at drive erhvervsvirksomhed, jf. lov om erhvervsdrivende fonde § 2, stk. 1, nr. 1 eller 2, og disse erhvervsaktiviteter i selve fonden ikke blot er af begrænset omfang eller ikke kun omfatter en uvæsentlig del af fondens samlede formue, jf. lov om erhvervsdrivende fonde § 2, stk. 2, og bekendtgørelse om begrænset erhvervsdrift (bekendtgørelse nr. 1448 af 15. december 2014), vil koncernregnskabsundtagelserne ikke kunne benyttes.

Koncernregnskabsundtagelserne for de erhvervsdrivende fonde vil desuden ikke kunne benyttes, hvis fonden bortset fra konvertible gældsbreve og ikke udbetalt udbytte eller udlodning har tilgodehavender hos eller har stillet sikkerhed for en dattervirksomhed. Koncernregnskabsundtagelserne i årsregnskabslovens § 111, stk. 2 eller 3, tilgodeser således de tilfælde, hvor erhvervsaktiviteterne er placeret i en eller flere dattervirksomheder, og fonden ikke direkte eller indirekte deltager i erhvervsaktiviteterne.

Det foreslåede stk. 11 vil derfor medføre, at en erhvervsdrivende fond, som ikke deltager direkte eller indirekte i erhvervsaktiviteterne i koncernen er helt fritaget fra at udarbejde bæredygtighedsrapportering, hvis fonden benytter koncernregnskabsundtagelserne i årsregnskabslovens § 111, stk. 2 eller 3, og den direkte dattervirksomhed udarbejder bæredygtighedsrapportering for den eller de øvrige virksomheder i koncernen.

Oplysninger efter stk. 1-6 for selve fonden vil dermed ikke skulle medtages i dattervirksomhedens bæredygtighedsrapportering eller den konsoliderede bæredygtighedsrapportering. Den erhvervsdrivende fond vil i sin ledelsesberetning ikke være forpligtet til at henvise til bæredygtighedsrapporteringen i dattervirksomhedens årsrapport eller koncernregnskab, men hvis en erhvervsdrivende fond benytter koncernregnskabsundtagelsen i årsregnskabslovens § 111, stk. 3, skal det i henhold til nr. 5 i denne bestemmelse oplyses i fondens årsrapport, at fonden har undladt at udarbejde koncernregnskab, ligesom dattervirksomhedens koncernregnskab i henhold til nr. 6 i denne bestemmelse skal indsendes til Erhvervsstyrelsen sammen med fondens egen årsrapport.

Det fremgår af regnskabsdirektivets artikel 1, stk. 4, at krav om bæredygtighedsrapportering ikke finder anvendelse for alternative investeringsfonde som defineret i artikel 2, nr. 12, litra b, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser. I denne bestemmelse er alternative investeringsfonde defineret som et finansielt produkt.

I lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., er alternative investeringsfonde defineret i § 3, stk. 1, nr. 1, som en kollektiv investeringsenhed eller investeringsafdelinger deraf, som a) rejser kapital fra en række investorer med henblik på at investere den i overensstemmelse med en defineret investeringspolitik til fordel for disse investorer, og b) ikke skal have tilladelse i henhold til de regler,

der gennemfører artikel 5 i direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter).

Det foreslås i 99 a, stk. 12, at § 99 a ikke finder anvendelse for en alternativ investeringsfond som defineret i § 3, stk. 1, nr. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

Der henvises i den forbindelse til bemærkningerne til lovforslagets § 68, nr. 2.

Nærværende forslag til § 99 a adskiller sig fra affattelsen i lovforslagets § 68, nr. 2, ved en ændring af stk. 7 samt ophævelse af stk. 11, hvorefter det foreslåede stk. 12 og 13, jf. lovforslagets § 68, nr. 2, vil blive videreført som stk. 11 og 12 efter den 6. januar 2030.

Det foreslåede § 99 a, som formuleret i lovforslagets § 68, nr. 3, erstatter den gældende affattelse af § 99 a, jf. § 1, nr. 23 i lov nr. 480 af 22. maj 2024, der træder i kraft den 6. januar 2030.

Til nr. 4

I årsregnskabslovens § 135 b, stk. 1, fastsættes krav om, at en lovpligtig revisionspåtegning, herunder erklæring om udvidet gennemgang, samt udtalelse om ledelsesberetningen kun kan afgives af revisorer, som er godkendt i henhold til revisorloven. Hvis en virksomhed, som er fritaget for revisionspligt efter § 135, stk. 1, 3. pkt., vælger at lade sit årsregnskab revidere eller vælger at lade en revisor udføre andet arbejde, som medfører afgivelse af en erklæring til årsrapporten, gælder tilsvarende at revisionspåtegningen hhv. erklæringen skal afgives af en revisor, som er godkendt i henhold til revisorloven.

Det foreslås, at der i § 135 b, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »årsrapporten«: », jf. dog stk. 2.«

Det foreslåede skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 68, nr. 5, som indsætter et nyt stk. 2 i § 135 b. I det foreslåede § 135 b, stk. 2, indsættes en undtagelse til bestemmelsens stk. 1, som vil medføre, at erklæringer om bæredygtighedsrapportering også vil kunne afgives gennem en uafhængig erklæringsudbyder, som er registreret i henhold til lovforslagets § 4. For de nærmere krav til registrering af uafhængige erklæringsudbydere henvises der til bemærkningerne til forslaget § 4.

Der henvises i den forbindelse til bemærkningerne til lovforslagets § 68, nr. 5.

Til nr. 5

Årsregnskabslovens § 135 b fastsætter, at en lovpligtig revisionspåtegning, herunder erklæring om udvidet gennemgang og udtalelse om ledelsesberetningen, kun må afgives af revisorer, der er godkendt i henhold til revisorloven. Bestemmelsen indeholder desuden krav om, at andre erklæringer med sikkerhed ligeledes kun kan afgives af godkendte revisorer.

Det foreslåede er en konsekvens af lovforslagets § 68, nr. 4, hvorefter der i § 135 b, stk. 1 indsættes en henvisning til bestemmelsens stk. 2.

Der henvises i den forbindelse til bemærkningerne til lovforslagets § 68, nr. 4.

Det foreslåede § 135 b, stk. 2 vil medføre, at virksomheder i regnskabsklasse A, vil kunne vælge at erklæringen om bæredygtighedsrapportering foruden godkendte revisorer, vil kunne afgives af en uafhængig erklæringsudbyder.

Til nr. 6

Årsregnskabslovens § 135 c fastsætter krav om, at en virksomheds bæredygtighedsrapportering, jf. § 99 a, skal forsynes med en erklæring om bæredygtighedsrapportering.

I bestemmelsens stk. 2 fremgår det, at erklæringen om virksomhedens bæredygtighedsrapportering kun kan afgives af revisorer, som i henhold til revisorloven er godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering.

Efter revisorloven vil en revisor kunne blive godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering, hvis betingelserne i revisorlovens §§ 3 b og 3 c er opfyldt og den pågældende er blevet registreret i det offentlige register over godkendte revisorer og revisionsvirksomheder, jf. revisorlovens § 2.

Det foreslås, at der i § 135 c, stk. 2, indsættes efter »bæredygtighedsrapportering«: », og gennem uafhængige erklæringsudbydere, som er registreret i henhold til lov om uafhængige erklæringsudbydere vedrørende bæredygtighedsrapportering.«

Det foreslåede har baggrund i bæredygtighedsdirektivet artikel 1, nr. 13, litra c, om ændring af regnskabsdirektivets artikel 34, stk. 4. I henhold til bestemmelsen kan medlemsstater tillade, at erklæringen om bæredygtighedsrapportering også kan afgives af godkendte uafhængige erklæringsudbydere, som er etableret på dens område. Det vil være en forudsætning, at erklæringsudbyderen er underlagt krav, der er svarer til de krav, der stilles for revisorer, for så vidt angår erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering.

Det foreslåede udnytter dermed en mulighed i bæredygtighedsdirektivet og gennemfører dele af regnskabsdirektivets artikel 34, stk. 4, for så vidt angår muligheden for, at også uafhængige erklæringsudbydere kan tillades at forsyne en virksomheds bæredygtighedsrapportering med den påkrævede erklæring, jf. § 135 c, stk. 1.

Der henvises til lovforslagets § 5 for de nærmere betingelser vedrørende virksomheders akkreditering og registrering som uafhængig erklæringsudbyder. For de nærmere betingelser vedrørende personers godkendelse til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering, på vegne af en uafhængig erklæringsudbyder, henvises der til lovforslagets § 11.

Det foreslåede vil medføre, at uafhængige erklæringsudbydere, som opfylder kravene i lovforslaget om uafhængige erklæringsudbydere, fremover vil kunne forsyne virksomheders bæredygtighedsrapportering, jf. § 99 a, med erklæringen om bæredygtighedsrapportering.

Til nr. 7

§ 138, stk. 2, omhandler indsendelse af årsrapporter til Erhvervsstyrelsen. Den indsendte årsrapport skal efter den gældende § 138, stk. 2, 1. pkt., mindst indeholde de bestanddele, der er obligatoriske for hver regnskabsklasse, samt eventuel revisionspåtegning eller anden erklæring fra en revisor, jf. § 135, stk. 1 og 7, § 135 b, stk. 1, og § 135 c, stk. 1.

Det foreslås, at der i § 138, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »revisor«: »eller en uafhængig erklæringsudbyder«.

Det foreslåede vil indebære, at bestemmelsen om de bestanddele for hver regnskabsklasse, den indsendte årsrapport mindst skal indeholde, samt eventuel revision også vil omfatte erklæringer om bæredygtighedsrapportering fra en uafhængig erklæringsudbyder.

Til nr. 8

Årsregnskabslovens § 159 vedrører Erhvervsstyrelsens generelle hjemmel til regnskabskontrol.

Efter den gældende § 159, stk. 1, er Erhvervsstyrelsen en kontrolmyndighed, der gennem kontrol påser overholdelsen af lovgivningen. Efter § 159, stk. 1, 1. pkt., fører Erhvervsstyrelsen kontrol med årsrapporter og eventuelle hertil hørende erklæringer fra en revisor, undtagelseserklæringer m.v., som indsendes i

stedet for årsrapporter, halvårsrapporter for statslige aktieselskaber samt delårsrapporter for virksomheder, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU- eller EØS-land, som modtages med henblik på offentliggørelse. Af bestemmelsens 2. pkt. følger det, at for virksomheder, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU- eller EØS-land, varetages kontrollen af Finanstilsynet, jf. lovens § 161 a.

Årsregnskabslovens § 161 a fastlægger kontrolbestemmelser for så vidt angår årsrapporter og delårsrapporter for virksomheder med hjemsted i Danmark, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i EU- eller EØS-land, hvor Erhvervsstyrelsen varetager kontrollen på vegne af Finanstilsynet.

Efter bestemmelsens § 161 a, stk. 1, påser Finanstilsynet, at års- og delårsrapporter aflagt af en virksomhed, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU- eller EØS-land, overholder standarder og regler for information i henhold til bestemmelsens stk. 2 og 3, medmindre virksomheden er undergivet myndighedskontrol i et andet EU- eller EØS-land. Det fremgår desuden, at Erhvervsstyrelsen træder i Finanstilsynets sted for så vidt angår sager, vedrørende virksomheder omfattet af årsregnskabslovens regler, jf. § 213, stk. 1-5 og 8, i lov om kapitalmarkeder.

Gældende § 159, stk. 1, 2. pkt., og § 161 a er en implementering af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigtskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, og om ændring af direktiv 2001/34/EF (gennemsigtsdirektivet), hvorefter artikel 24, stk. 1, foreskriver, at en medlemsstats kompetente administrative myndighed pålægges ansvar for at varetage de forpligtelser der følger af gennemsigtsdirektivet. Dertil fremgår det af artikel 24, stk. 4, litra h, at den kompetente myndighed skal have bemyndigelse til at undersøge, om de i direktivet nævnte oplysninger er udfærdiget i overensstemmelse med det relevante regelsæt for rapportering af oplysninger og træffe passende foranstaltninger, hvis overtrædelser afsløres.

Gennemsigtsdirektivet artikel 4, stk. 5, foreskriver, at ledelsesberetningen skal udarbejdes i overensstemmelse med artikel 19, 19a, 20, 29, 29a og 29d, stk. 1-2, i regnskabsdirektivet, som vedrører virksomheders rapportering om ikke-finansielle oplysninger. Henvisningen til regnskabsdirektivets artikel 19a og 29a, medfører at Erhvervsstyrelsen kontrol af virksomheder, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i EU- eller EØS-land, skal omfatte regler vedrørende virksomheders bæredygtighedsrapportering, i henhold til årsregnskabslovens § 99 a hhv. § 128.

Det foreslås, at der i § 159, stk. 1, 1. pkt., udgår »fra en revisor«.

Det foreslåede er en konsekvens af lovforslagets § 68, nr. 6, der indsætter § 135 c, stk. 2, hvorefter det foreslås, at erklæringer om bæredygtighedsrapportering, foruden revisorer, vil kunne afgives af en uafhængig erklæringsudbyder. Det foreslåede stk. 2, vil dermed medføre, at andre end revisorer kunne forsyne årsrapporten med erklæringer.

Den foreslåede ændring til § 159, stk. 1, 1. pkt., vil medføre, at Erhvervsstyrelsens hjemmel til kontrol med erklæringer der indgår i årsrapporten, ikke vil være begrænset til udelukkende at kunne vedrøre revisors erklæring. Det foreslåede vil medføre, at Erhvervsstyrelsens hjemmel til kontrol med års- eller delårsrapporter for en virksomhed, der er omfattet af årsregnskabsloven, og som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i EU/EØS, også vil kunne vedrøre erklæringer om bæredygtighedsrapportering, som er afgivet af en uafhængig erklæringsudbyder, jf. § 135 c.

Til nr. 9

Årsregnskabslovens § 159 b, stk. 1 vedrører Erhvervsstyrelsens efterfølgende kontrol, dvs. kontrol af

modtagne årsrapporter og andre dokumenter, som skal indsendes til Erhvervsstyrelsen. Bestemmelsen angiver desuden de regler og standarder, som Erhvervsstyrelsen skal sikre overholdelsen af.

Det foreslås, at der i § 159 b, stk. 1, indsættes efter nr. 14 som nyt nummer: »15) Lov om uafhængige erklæringsudbydere vedrørende bæredygtighedsrapportering.«

Nr. 15 bliver herefter nr. 16.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at lov om uafhængige erklæringsudbydere vedrørende bæredygtighedsrapportering tilføjes til oplistningen af de regler og standarder, som Erhvervsstyrelsen vil kunne kontrollere overholdelsen af.

Med det foreslåede vil Erhvervsstyrelsen have mulighed for, også at kunne kontrollere reglerne i lov om uafhængige erklæringsudbydere vedrørende bæredygtighedsrapportering ved en efterfølgende kontrol.

Til nr. 10

Årsregnskabslovens § 159 b, stk. 1 vedrører Erhvervsstyrelsens efterfølgende kontrol af modtagne årsrapporter og andre dokumenter. I bestemmelsens stk. 1, oplistes desuden de regler og standarder, som Erhvervsstyrelsen skal sikre overholdelsen af.

Det foreslås, at der i § 159 b, stk. 1, nr. 15, der bliver nr. 16, ændres »nr. 1-14« til: »nr. 1-15«.

Det foreslåede er en konsekvens af lovforslagets § 68, nr. 8, om indsættelse af et nyt nr. 15 i § 159 b, stk. 1, så gældende nr. 15 bliver nr. 16.

Den foreslåede ændring vil medføre, at Erhvervsstyrelsen vil kunne føre kontrol med regler og standarder, der er oplistet i § 159 b, stk. 1.

Til nr. 11

Årsregnskabslovens § 160 vedrører Erhvervsstyrelsens undersøgelse af modtagne årsrapporter.

Det følger af den gældende § 160, 1. pkt., at Erhvervsstyrelsen af virksomheden, dens nuværende ledelse eller revisor eller dens tidligere ledelse eller revisor kan forlange de oplysninger, som er nødvendige for, at der kan tages stilling til, om der er sket overtrædelse af den i § 159 b, stk. 1, nævnte lovgivning og virksomhedens vedtægter, eller om en overtrædelse er bragt til ophør.

Årsregnskabslovens § 159 b, stk. 1, indeholder den grundlæggende hjemmel for Erhvervsstyrelsens regnskabskontrol. Kontrollen omfatter efter § 159 b, stk. 1, ”modtagne årsrapporter og andre dokumenter, som skal indsendes til styrelsen i henhold til denne lov”. Dette er med henblik på at kontrollere overholdelse af følgende love: årsregnskabsloven, bogføringsloven, selskabsloven, hvidvaskloven, revisorloven, lov om erhvervsdrivende fonde, lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, SE-loven, Rådets forordning om statut for det europæiske selskab (SE), SCE-loven, Rådets forordning om statut for det europæiske andelsselskab (SCE), Rådets forordning om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer, Kommissionens delegerede forordning om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder til præcisering af et fælles elektronisk rapporteringsformat, lov om medarbejderinvesteringsselskaber samt regler udstedt i medfør af lovene og forordningerne ovenfor.

Det foreslås, at der i § 160 indsættes som stk. 2: »Stk. 2. Stk. 1, 1. pkt., finder tilsvarende anvendelse, hvis en uafhængig erklæringsudbyder har afgivet en erklæring om bæredygtighedsrapportering.«

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at stk. 1 også vil finde anvendelse for en uafhængig erklæ-

ringsudbyder, der har afgivet en erklæring om virksomhedens bæredygtighedsrapportering, hvormed Erhvervsstyrelsen i forbindelse med kontrol, også vil have mulighed for at forlange de oplysninger, som er nødvendige for, at der kan tages stilling til, om der er sket overtrædelse af den i § 159 b, stk. 1, nævnte lovgivning og virksomhedens vedtægter, eller om en overtrædelse er bragt til ophør fra en uafhængig erklæringsudbyder, som har afgivet en erklæring om en virksomheds bæredygtighedsrapportering.

Til nr. 12

I forbindelse med Erhvervsstyrelsens kontrol af virksomhedernes årsrapporter kan det være nødvendigt, at medlemmerne af virksomhedens ledelse eller virksomhedens revisor indsender dokumentation for, at oplysninger i årsrapporten er korrekte.

Ifølge den gældende § 162, stk. 1, nr. 1-3, kan medlemmerne af virksomhedens ledelse af Erhvervsstyrelsen som tvangsmiddel pålægges daglige eller ugentlige bøder, hvis de undlader at opfylde en række pligter. Der kan pålægges tvangsbøder, hvis medlemmerne af ledelsen undlader at: indsende dokumenter rettidigt og i behørig stand i overensstemmelse med §§ 138-148 eller bestemmelser fastsat i medfør af årsregnskabsloven, efterkomme en anmodning om oplysning i henhold til § 160 eller efterkomme et påbud givet af Erhvervsstyrelsen i henhold til § 161, nr. 2 og 3.

Efter den gældende § 162, stk. 2, kan virksomhedens revisor ligeledes pålægges tvangsbøder, hvis revisoren undlader at give oplysning i henhold til § 160.

Det foreslås, at der i § 162, indsættes efter stk. 2, som nyt stykke: »Stk. 3. Stk. 2 finder tilsvarende anvendelse, hvis den uafhængige erklæringsudbyder, som har afgivet erklæring om virksomhedens bæredygtighedsrapportering, undlader at give oplysning i henhold til § 160.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

Det foreslåede vil medføre, at bestemmelsens stk. 2 også vil finde anvendelse for en uafhængig erklæringsudbyder, der har afgivet en erklæring om virksomhedens bæredygtighedsrapportering, hvis denne undlader at give oplysning i henhold til § 160.

Dermed vil en uafhængig erklæringsudbyder, der har afgivet en erklæring om virksomhedens bæredygtighedsrapportering, også kunne blive pålagt tvangsbøder i tilfælde af, at denne undlader at efterkomme en anmodning fra Erhvervsstyrelsen efter § 160.

Der henvises i øvrigt til bemærkninger til lovforslagets § 68, nr. 10.

Til § 69

Til nr. 1

Efter den gældende § 3 b, stk. 2, i revisorloven, skal opgaver efter stk. 1, nr. 1, være udført i en revisionsvirksomhed under tilsyn af en revisor, der er godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering.

Det foreslås, at der i § 3 b, stk. 2, indsættes efter »bæredygtighedsrapportering«: », eller en verifikator, der er godkendt efter lov om uafhængige erklæringsudbydere vedrørende bæredygtighedsrapportering«.

Den foreslåede ændring vil medføre, at en revisor også vil kunne opfylde kravet til praktisk erfaring, hvis revisor i mindst 8 måneder efter det fyldte 18. år har deltaget i udførelse af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering eller andre bæredygtighedsrelaterede opgaver under tilsyn af en verifikator, der er godkendt efter lov om uafhængige erklæringsudbydere vedrørende bæredygtighedsrapportering.

Til nr. 2

Det følger af den gældende § 18 a i revisorloven, at fratræder en revisor, der er valgt til at afgive erklæring om en virksomheds bæredygtighedsrapportering, har den fratrædende revisor pligt til at give en tiltrædende revisor, der er valgt til at afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering, adgang til alle relevante oplysninger om den virksomhed, som erklæringen vedrører, og om den seneste erklæring om bæredygtighedsrapportering for denne virksomhed.

Den fratrædende revisor skal efter den gældende bestemmelse give den tiltrædende revisor adgang til relevante og tilstrækkelige oplysninger, der sikrer, at erklæringsopgaven vil kunne gennemføres i overensstemmelse med god revisorskik og således, at manglende oplysninger – isoleret set – ikke får den konsekvens for virksomheden, at erklæringen om bæredygtighedsrapportering skal forsynes med en modifikation.

Det foreslås, at der i § 18 a indsættes efter »en tiltrædende revisor«: »eller en uafhængig erklæringsudbyder«.

Forslaget er en konsekvensændring lovforslagets § 1, hvormed uafhængige erklæringsudbydere vil få mulighed for at afgive erklæringer om virksomhedernes bæredygtighedsrapportering.

Det foreslåede vil medføre, at den fratrædende revisor også vil få pligt til at give den tiltrædende uafhængige erklæringsudbyder adgang til alle relevante oplysninger om den virksomhed, som erklæringen om bæredygtighedsrapportering vedrører, og om den seneste erklæring om virksomhedens bæredygtighedsrapportering. Bestemmelsen vil gælde, uanset om det er revisor, der selv vælger at fratræde, eller fratræden skyldes, at virksomheden afsætter revisor.

Til nr. 3

Efter det gældende § 19, stk. 3, skal revisorerne nå til enighed om resultatet af den udførte revision og afgive en fælles revisionspåtegning, hvis der er valgt flere revisorer til at afgive revisionspåtegningen. Det samme gælder, hvis flere revisorer er valgt til at afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering. Kan revisorerne ikke nå til enighed, skal hver revisor afgive en konklusion i et særskilt afsnit i henholdsvis revisionspåtegningen og erklæringen om bæredygtighedsrapportering og angive årsagen til uenigheden.

Det foreslås i § 19, stk. 3, at der indsættes som 4. pkt., at »2. og 3. pkt. finder tilsvarende anvendelse, hvis der er valgt en revisor og en uafhængig erklæringsudbyder til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering.«

Det foreslåede vil medføre, at hvis der er valgt en revisor og en uafhængig erklæringsudbyder til at afgive erklæring om virksomhedens bæredygtighedsrapportering, vil revisor og den verifikator, der på vegne af den uafhængige erklæringsudbyder udfører opgaven, skulle nå til enighed om resultatet af den udførte erklæringsopgave og afgive en fælles erklæring om bæredygtighedsrapportering. Hvis revisor og verifikator ikke kan nå til enighed, vil revisor og verifikator hver især skulle afgive en konklusion i et særskilt afsnit i erklæringen om bæredygtighedsrapportering og angive årsagen til uenigheden.

Til nr. 4

Efter det gældende § 19, stk. 5, 2. pkt., kan en revisor kun afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering sammen med andre revisorer.

Det foreslås i § 19, stk. 5, at der indsættes som 3. pkt., »Uanset 2. pkt. kan en erklæring om bæredygtighedsrapportering af gives sammen med en verifikator, der på vegne af en valgt uafhængig erklæringsudbyder udfører erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering.«

Bestemmelsen indebærer, at hvis en virksomhed har valgt en revisor og en uafhængig erklæringsudbyder til at afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering, så vil revisor kunne afgive erklæringen om bæredygtighedsrapportering sammen med en verifikator, der på vegne af den valgte uafhængige erklæringsudbyder udfører erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering.

Til nr. 5

Det følger af den gældende § 30, stk. 2, at revisor i en dattervirksomhed kan videregive oplysninger til koncernrevisor i en modervirksomhed, uden at det er et brud på revisors tavshedspligt efter straffelovens §§152-152 e. Tilsvarende kan en revisor, der skal afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering i en dattervirksomhed, videregive oplysninger til en revisor eller en uafhængig udbyder af erklæringsydelser eller en anden autoriseret person, der skal afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering i en modervirksomhed. Derudover kan en revisor, der er valgt til at udføre revision, og en anden revisor, der i samme virksomhed er valgt til at afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering, tilsvarende videregive oplysninger til hinanden, der har betydning for udførelsen af deres opgave.

Det foreslås, at der i § 30, stk. 2, indsættes som 4. pkt., at »3. pkt. finder tilsvarende anvendelse, hvis en uafhængig erklærings udbyder er valgt til at afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering.«

Forslaget er en konsekvensændring af lovforslagets § 1, hvormed uafhængige erklæringsudbydere vil få mulighed for at afgive erklæringer om virksomhedernes bæredygtighedsrapportering.

Det foreslåede vil medføre, at det gældende 3. pkt. også vil finde anvendelse i de tilfælde, hvor en virksomhed har valgt en uafhængig erklæringsudbyder til at afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering, og valgt en revisor, der udfører revisionen, hvorfor disse uden at udsætte sig for at ifalde et strafferetligt ansvar efter straffelovens §§ 152-152 e angående tavshedspligt vil kunne videregive oplysninger til hinanden, der har betydning for udførelsen af deres respektive erklæringsopgaver.

Til nr. 6

Efter det gældende § 31, stk. 3, nr. 4, skal revisionsudvalget overvåge den lovpligtige revision af årsregnskabet m.v. og i givet fald erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering, navnlig udførelsen heraf, idet der tages hensyn til resultatet af den seneste kvalitetskontrol af revisionsvirksomheden.

Det foreslås, at der i § 31, stk. 3, nr. 4, indsættes som 2. pkt.: »1. pkt. finder tilsvarende anvendelse, hvis erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering afgives af en uafhængig erklæringsudbyder.«

Forslaget er en konsekvensændring af lovforslagets § 1, hvormed uafhængige erklæringsudbydere vil få mulighed for at afgive erklæringer om virksomhedernes bæredygtighedsrapportering.

Det foreslåede vil medføre, at revisionsudvalgets overvågning udvides til også at omfatte en erklæringsopgave om bæredygtighedsrapportering afgivet af en uafhængig erklæringsudbyder.

Til nr. 7

Efter den gældende § 31, stk. 3, nr. 5 skal revisionsudvalget kontrollere og overvåge den eller de valgte revisors eller revisionsvirksomheders uafhængighed i overensstemmelse med §§ 24-24 c samt med artikel 6 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014 af 16. april 2014 om specifikke krav til revision af virksomheder af interesse for offentligheden, og godkende revisors levering af andre ydelser end revision, jf. artikel 5 i denne forordning.

Det foreslås, at der i § 31, stk. 3, nr. 5, indsættes som 2. pkt.: »Er en uafhængig erklæringsudbyder valgt til at udføre erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering, finder kontrollen og overvågningen efter 1.

pkt. anvendelse på den uafhængige erklæringsudbyders uafhængighed i overensstemmelse med §§ 28-30 i lov om uafhængige erklæringsudbydere vedrørende bæredygtighedsrapportering.«

Forslaget er en konsekvensændring lovforslagets § 1, hvormed uafhængige erklæringsudbydere vil få mulighed for at afgive erklæringer om virksomhedernes bæredygtighedsrapportering.

Den foreslåede formulering i nr. 5, 2. pkt., vil betyde, at revisionsudvalgets overvågning og kontrol også vil skulle omfatte uafhængigheden for den uafhængige erklæringsudbyder, der er valgt til at udføre erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering.

Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets §§ 28-30.

Til nr. 8

Det følger af den gældende § 32 a, stk. 2, at Revisorrådet består af 1 formand, 1 medlem fra Erhvervsstyrelsen og 10 andre medlemmer, hvoraf 4 medlemmer skal være repræsentanter for revisorbranchen og 6 medlemmer skal være repræsentanter for investorerne og regnskabsbrugerne. Derudover må et flertal af rådets medlemmer, herunder formanden, ikke være godkendte revisorer eller være ansat hos eller drive revisionsvirksomhed sammen med godkendte revisorer.

Det foreslås, at der i § 32 a, stk. 2, 1. pkt., ændres »10 andre« til: »12 andre«, og efter »for revisionsbranchen« indsættes: », 2 medlemmer skal være repræsentanter for uafhængige erklæringsudbydere«.

Forslaget er en konsekvensændring lovforslagets § 1, hvormed uafhængige erklæringsudbydere vil få mulighed for at afgive erklæringer om virksomhedernes bæredygtighedsrapportering.

Det foreslåede vil medføre, at Revisorrådets medlemmer øges med to medlemmer fra 10 til 12 medlemmer.

Derudover vil det foreslåede medføre, at der indsættes et krav om, at 2 medlemmer ud af de i alt 12 medlemmer i Revisorrådet skal være repræsentanter for uafhængige erklæringsudbydere.

Formålet med den foreslåede forøgelse og sammensætningskravet i Revisorrådet er at sikre, at repræsentanter fra uafhængige erklæringsudbydere af erklæringer om virksomhedernes bæredygtighedsrapportering er repræsenteret i Revisorrådet.

Til nr. 9

Efter det gældende § 52, stk. 6, 1 og 2. pkt., har sagsanlæg vedrørende Revisornævnets afgørelser om pålæg af sanktioner efter revisorlovens § 44, stk. 3 og 4 og stk. 6, 3. og 4. pkt., og § 44 b, stk. 2, opsættende virkning, men således at retten på et forberedende retsmøde på sagsøgerens anmodning ved kendelse kan bestemme, at sagsanlægget har opsættende virkning, mens sagen verserer ved retten.

Det foreslås, at der i § 52, stk. 6, 2. pkt., udgår: »på et forberedende retsmøde«.

Forslaget vil medføre, at retten ikke vil være forpligtet til at afholde et forberedende møde med henblik på efter sagsøgerens anmodning ved kendelse at bestemme, om sagsanlægget har opsættende virkning, mens sagen verserer ved retten.

Forslaget har baggrund i, at kravet om afholdelse af et forberedende retsmøde kan synes uhensigtsmæssigt og ressourcekrævende, idet det gældende krav er til hinder for, at en afgørelse kan afsiges digitalt.

Til nr. 10

Efter det gældende § 52, stk. 6, 1 og 2. pkt., har sagsanlæg vedrørende Revisornævnets afgørelser om pålæg af sanktioner efter revisorlovens § 44, stk. 3 og 4 og stk. 6, 3. og 4. pkt., og § 44 b, stk. 2, opsættende virkning, men således at retten på et forberedende retsmøde på sagsøgerens anmodning ved kendelse kan bestemme, at sagsanlægget har opsættende virkning, mens sagen verserer ved retten. Efter det gældende 4. pkt. skal det forberedende retsmøde afholdes inden 4 uger efter sagens anlæg.

Det foreslås, at der i § 52, *stk. 6, 2. pkt.*, indsættes efter »anmodning«: »inden 4 uger«.

Forslaget vil medføre, at retten på sagsøgers anmodning inden 4 uger ved kendelse skal bestemme, om sagsanlægget har opsættende virkning, mens sagen verserer ved retten.

Den foreslåede ændring ændrer ikke på gældende ret, da retten allerede efter det gældende § 52, stk. 6, 4. pkt., skal træffe bestemmelse inden 4 uger. Som konsekvens af ændringen foreslås det gældende 4. pkt. i § 52, stk. 6, ophævet, jf. lovforslagets § 69, nr. 11.

Til nr. 11

Efter det gældende § 52, stk. 6, 1 og 2. pkt., har sagsanlæg vedrørende Revisornævnets afgørelser om pålæg af sanktioner efter revisorlovens § 44, stk. 3 og 4 og stk. 6, 3. og 4. pkt., og § 44 b, stk. 2, opsættende virkning, men således at retten på et forberedende retsmøde på sagsøgerens anmodning ved kendelse kan bestemme, at sagsanlægget har opsættende virkning, mens sagen verserer ved retten. Efter det gældende 4. pkt. skal det forberedende retsmøde afholdes inden 4 uger efter sagens anlæg.

Det foreslås, at § 52, *stk. 6, 4. pkt.*, ophæves.

Den foreslåede ophævelse er en konsekvens af lovforslagets § 69, nr. 10, hvorefter fristen på 4 uger til at træffe beslutning om opsættende virkning foreslås indsat i § 52, stk. 6, 2. pkt.

Til § 70

Til nr. 1

Efter det gældende § 149 a, stk. 1, 1. pkt., skal generalforsamlingen i et kapitalselskab, der efter årsregnskabsloven har pligt til at forsyne sin bæredygtighedsrapportering med en erklæring om bæredygtighedsrapportering, vælge en eller flere godkendte revisorer.

Det foreslås, at der i § 149 a, *stk. 1, 1. pkt.*, indsættes efter »revisorer«: »eller uafhængige erklæringsudbydere, der er registreret efter lov om uafhængige erklæringsudbydere vedrørende bæredygtighedsrapportering«.

Forslaget er en konsekvens af forslaget til lov om uafhængige erklæringsudbydere vedrørende bæredygtighedsrapportering, der tillader, at andre end revisorer afgiver erklæring om bæredygtighedsrapportering.

Forslaget vil medføre, at generalforsamlingen i et kapitalselskab, der efter årsregnskabsloven har pligt til at forsyne sin bæredygtighedsrapportering med en erklæring om bæredygtighedsrapportering, kan vælge en eller flere uafhængige erklæringsudbydere til at afgive erklæring om virksomhedens bæredygtighedsrapportering i stedet for at vælge en eller flere godkendte revisorer.

Forslaget er ikke til hinder for, at generalforsamlingen i et kapitalselskab kan vælge både en godkendt revisor og en uafhængig erklæringsudbyder til i fællesskab at afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering.

Til nr. 2

Efter det gældende § 149 a, stk. 2, 1. pkt., kan en revisor kun afsættes før hvervets udløb, hvis et begrundet forhold giver anledning hertil.

Det foreslås, at der i § 149 a, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »revisor«: »eller en uafhængig erklæringsudbyder«.

Forslaget er en konsekvens af forslaget til ændring af § 149 a, stk. 1, 1. pkt., jf. lovforslagets § 70, nr. 1, hvorefter generalforsamlingen i et kapitalselskab kan vælge en eller flere uafhængige erklæringsudbydere til at afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering.

Forslaget vil medføre, at hvis der er valgt en uafhængig erklæringsudbyder til at afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering, vil denne kun kunne afsættes før hvervets udløb, hvis et begrundet forhold giver anledning hertil.

Det følger af gældende § 149 a, stk. 2, 2. pkt., at meningsforskelle vedrørende bæredygtighedsrapporteringen eller erklæringsprocedurer ikke kan anses for et begrundet forhold.

Til nr. 3

Efter det gældende § 149 a, stk. 2, 2. pkt., finder § 146, stk. 2, 1. og 2. pkt., og stk. 3-5, tilsvarende anvendelse.

Det fremgår af den gældende § 146, stk. 4, at i kapitalselskaber, der er omfattet af revisorlovens § 1 a, nr. 3, kan den valgte revisor, jf. § 144, afsættes ved dom, hvis et begrundet forhold giver anledning hertil. Sag herom kan anlægges af en eller flere kapitalejere i kapitalselskaber, som tilsammen repræsenterer mindst 5 pct. af stemmerettighederne eller af selskabskapitalen, og af Erhvervsstyrelsen som tilsynsmyndighed for godkendte revisorer og revisionsvirksomheder, jf. revisorlovens § 32.

Det foreslås, at der i § 149 a, stk. 2, indsættes som 4. pkt.: »Erhvervsstyrelsens anlæggelse af en sag om afsættelse af en uafhængig erklæringsudbyder i henhold til § 146, stk. 4, 2. pkt., sker som tilsynsmyndighed for verifikatorer, jf. § 33 i lov om uafhængige erklæringsudbydere vedrørende bæredygtighedsrapportering.«

Den foreslåede er alene en præcisering af, at Erhvervsstyrelsens anlæggelse af en sag om afsættelse af en uafhængig erklæringsudbyder sker som tilsynsmyndighed for verifikatorer efter lov om uafhængige erklæringsudbydere vedrørende bæredygtighedsrapportering og ikke som tilsynsmyndighed for godkendte revisorer og revisionsvirksomheder efter revisorloven.

Til nr. 4

Det følger af det gældende § 149 a, stk. 3, at ved ændringer vedrørende revisor, der er valgt til at afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering, finder § 148 tilsvarende anvendelse. Efter § 148 skal ændringer vedrørende revisor, der er valgt i henhold til § 144, registreres i Erhvervsstyrelsens IT-system eller anmeldes til styrelsen, jf. § 9. Hvis revisorskifte sker inden hvervets udløb, gælder bestemmelsen i § 10, stk. 2.

Det foreslås, at der i § 149 a, stk. 3, indsættes efter »revisor«: »eller uafhængig erklæringsudbyder«.

Forslaget er en konsekvens af forslaget til ændring af § 149 a, stk. 1, 1. pkt., jf. lovforslagets § 70, nr. 1, hvorefter generalforsamlingen i et kapitalselskab kan vælge en eller flere uafhængige erklæringsudbydere til at afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering.

Forslaget vil medføre, at ved ændringer vedrørende en uafhængig erklæringsudbyder, der er valgt til at

afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering, finder § 148 tilsvarende anvendelse. Den foreslåede henvisning til § 148 vil medføre, at ændringer vedrørende uafhængig erklæringsudbyder, der er valgt til at afgive erklæring om virksomhedens bæredygtighedsrapportering, skal registreres i Erhvervsstyrelsens IT-system eller anmeldes til styrelsen, jf. § 9. Hvis skiftet af uafhængig erklæringsudbyder sker inden hvervets udløb, skal der med registreringen eller anmeldelsen vedlægges en fyldestgørende forklaring fra det centrale ledelsesorgan på årsagen til hvervets udløb.

Da det er generalforsamlingen, der har kompetencen til at afsætte en uafhængig erklæringsudbyder, vil begrundelsen fra selskabets centrale ledelsesorgan afhænge af de eventuelle begrundelser, der er fremført på generalforsamlingen som årsag til beslutningen. Er det den uafhængige erklæringsudbyder, der har valgt at fratræde inden hvervets udløb, vil det centrale ledelsesorgans begrundelse afhænge af den begrundelse, som den uafhængige erklæringsudbyder har angivet overfor selskabet.

Det må bero på de konkrete omstændigheder, når selskabet skal vurdere, hvad der i den givne situation vil være en fyldestgørende forklaring. Baggrunden for den gældende meddelelse om fratræden er at sikre, at et selskab altid har en lovpligtig revisor eller uafhængig erklæringsudbyder til at udføre erklæringsopgaven om virksomhedens bæredygtighedsrapportering.

Til § 71

Til nr. 1

Efter det gældende § 11, stk. 1, 4. pkt., skal en virksomhed, der skal aflægge årsrapport i henhold til årsregnskabslovens § 3, stk. 1, nr. 4, eller i sin ledelsesberetning medtage bæredygtighedsrapportering efter samme lovs § 99 a, registrere revisors navn i registreret.

Det foreslås, at der i § 11, stk. 1, indsættes som 5. pkt.: »4. pkt. finder tilsvarende anvendelse på en uafhængig erklæringsudbyder, der er valgt til at afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering.«

Det foreslåede vil medføre, at hvis virksomheden har valgt en uafhængig erklæringsudbyder til at afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering, vil virksomheden skulle lade navnet på den uafhængige erklæringsudbyder optage i Erhvervsstyrelsens register.

Til nr. 2

Efter det gældende § 11, stk. 2, skal anmeldelse om og ændringer vedrørende en eventuel revisor valgt af generalforsamlingen til revision af årsrapporten eller afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering, registreres i Erhvervsstyrelsen. Hvis revisorskifte sker inden hvervets udløb, skal anmeldelsen vedlægges en fyldestgørende forklaring fra det centrale ledelsesorgan på årsagen til hvervets ophør.

Det foreslås, at der i § 11, stk. 2, indsættes som 3. pkt.: »1. og 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse på en uafhængig erklæringsudbyder, der er valgt til at afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering.«

Forslaget vil medføre, at anmeldelse om og ændringer vedrørende en eventuel uafhængig erklæringsudbyder valgt af generalforsamlingen til at afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering vil skulle registreres i Erhvervsstyrelsen. Hvis skiftet af den uafhængige erklæringsudbyder sker inden hvervets udløb, vil anmeldelsen desuden skulle vedlægges en fyldestgørende forklaring fra det centrale ledelsesorgan på årsagen til hvervets ophør.

Til nr. 3

Efter den gældende § 11 a er bestemmelser i en virksomheds vedtægter eller i anden aftale, der begrænser valget af en eller flere godkendte revisorer, der skal revidere årsregnskabet i en virksomhed omfattet af

denne lov, og eventuelle suppleanter for disse, til bestemte kategorier af eller lister over revisorer eller revisionsfirmaer, ugyldige. Efter 2. pkt. gælder dette også aftaler, der begrænser valget af en eller flere revisorer, der skal udføre erklæringsopgaven om virksomhedens bæredygtighedsrapportering.

Det foreslås, at der i § 11 a, 2. pkt., indsættes efter »revisorer«: »eller uafhængige erklæringsudbydere«.

Forslaget vil medføre, at bestemmelser i en virksomheds vedtægter eller i anden aftale, der begrænser valget af en eller flere uafhængige erklæringsudbydere, der skal afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering, og eventuelle suppleanter for disse, til bestemte kategorier af eller lister over uafhængige erklæringsudbydere, vil blive ugyldige.

Til nr. 4

Det fremgår af det gældende § 18, stk. 1, at for de virksomheder omfattet af denne lov, der i henhold til årsregnskabsloven skal aflægge årsrapport, skal ledelsen give revisor de oplysninger, som må anses af betydning for bedømmelsen af virksomheden og, hvis virksomheden er en modervirksomhed, koncernen. Efter 2. pkt. fremgår, at 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse vedrørende en revisor, der er valgt til at udføre erklæringsopgaven om virksomhedens bæredygtighedsrapportering.

Det foreslås, at der i § 18, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »en revisor«: »eller en uafhængig erklæringsudbyder«.

Forslaget vil medføre, at hvis en virksomhed har valgt en uafhængig erklæringsudbyder til at udføre erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering, vil ledelsen skulle give den uafhængige erklæringsudbyder de oplysninger, som må anses af betydning for bedømmelsen af virksomheden og, hvis virksomheden er en modervirksomhed, koncernen.

Til nr. 5

Det fremgår af det gældende § 18, stk. 2, at ledelsen skal give revisor adgang til at foretage de undersøgelser, denne finder nødvendige, og skal sørge for, at revisor får de oplysninger og den bistand, som revisor anser for nødvendig for udførelsen af sit hverv. Ledelsen i en virksomhed, der er dattervirksomhed i henhold til årsregnskabsloven, har tilsvarende forpligtelser over for modervirksomhedens revisor.

Det foreslås, at der i § 18, stk. 2, indsættes som 3. pkt.: »1. og 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse vedrørende en uafhængig erklæringsudbyder, der er valgt til at afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering.«

Forslaget vil medføre, at hvis virksomheden har valgt en uafhængig erklæringsudbyder til at afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering, vil ledelsen skulle give den uafhængige erklæringsudbyder adgang til at foretage de undersøgelser, denne finder nødvendige, og vil skulle sørge for, at den uafhængige erklæringsudbyder får de oplysninger og den bistand, som denne anser for nødvendig for udførelsen af sit hverv. Ledelsen i en virksomhed, der er dattervirksomhed i henhold til årsregnskabsloven, vil have tilsvarende forpligtelser over for den uafhængige erklæringsudbyder i modervirksomheden.

Til nr. 6

Det fremgår af det gældende § 19, stk. 1, at en revisor kan afsættes af den, der har valgt revisoren. En revisor kan kun afsættes før hvervets udløb, hvis et begrundet forhold giver anledning hertil. Meningsforskelle vedrørende den regnskabsmæssige behandling, revisionsprocedurer eller i givet fald bæredygtighedsrapportering eller erklæringsprocedurer kan ikke anses for et begrundet forhold. 1.-3. pkt. finder tilsvarende anvendelse for en revisor, der udfører erklæringsopgaven om virksomhedens bæredygtighedsrapportering.

Det foreslås, at der i § 19, stk. 1, 4. pkt., indsættes efter »en revisor«: »eller en uafhængig erklæringsudbyder«.

Det foreslåede vil medføre, at en uafhængig erklæringsudbyder vil kunne afsættes af den, der har valgt den uafhængige erklæringsudbyder, ligesom den uafhængige erklæringsudbyder kun vil kunne afsættes før hvervets udløb, hvis et begrundet forhold giver anledning hertil. Henvisningen til 3. pkt. vil medføre, at meningsforskelle vedrørende bæredygtighedsrapportering eller erklæringsprocedurer kan ikke anses for et begrundet forhold

Til nr. 7

Det fremgår af det gældende § 19, stk. 2, at hvis en revisor fratræder, eller revisionen eller revisors udførelse af erklæringsopgaven om virksomhedens bæredygtighedsrapportering ophører på anden måde, inden revisors hverv udløber, skal revisor straks meddele dette til Erhvervsstyrelsen. Meddelelsen skal vedlægges en fyldestgørende forklaring på årsagen til hvervets ophør, hvis fratrædelsen eller ophøret er sket inden hvervets udløb.

Det foreslås, at der i § 19, stk. 2, indsættes som 3. pkt.: »1. og 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse for en uafhængig erklæringsudbyder, der er valgt til at afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering.«

Forslaget vil medføre, at en uafhængig erklæringsudbyder straks vil skulle meddele til Erhvervsstyrelsen, hvis de fratræder eller erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering ophører på anden måde inden den uafhængige erklæringsudbyders hverv er udløbet. Desuden vil den uafhængige erklæringsudbyder skulle vedlægge en fyldestgørende forklaring på årsagen til hvervets ophør, hvis fratrædelsen eller ophøret er sket inden hvervets udløb.

Til nr. 8

Det fremgår af det gældende § 19, stk. 3, 1. pkt., at i en virksomhed, der er omfattet af revisorlovens § 1 a, nr. 3, kan en revisor, herunder en revisor valgt til at udføre erklæringsopgaven om virksomhedens bæredygtighedsrapportering, afsættes ved dom, hvis et begrundet forhold giver anledning hertil.

Det foreslås, at to steder i § 19, stk. 3, 1. pkt., indsættes efter »en revisor«: »eller en uafhængig erklæringsudbyder«.

Forslaget vil medføre, at en uafhængig erklæringsudbyder, der er valgt til at afgive erklæring om virksomhedens bæredygtighedsrapportering, vil kunne afsættes ved dom, hvis et begrundet forhold giver anledning hertil. Sag herom kan, jf. gældende 2. pkt. i § 19, stk. 3, anlægges af deltagere, der repræsenterer 5 pct. af stemmerne eller deltagerne i virksomheden, og af Erhvervsstyrelsen som tilsynsmyndighed for uafhængige erklæringsudbydere efter i lov om uafhængige erklæringsudbydere vedrørende bæredygtighedsrapportering, jf. lovforslagets § 33, og den foreslåede ændring af § 19, stk. 3, 2. pkt. i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, jf. forslaget til § 71, nr. 8.

Til nr. 9

Det følger af gældende § 19, stk. 3, 2. pkt., at sag om afsættelse af en revisor ved dom kan anlægges af deltagere, der repræsenterer 5 pct. af stemmerne eller deltagerne i virksomheden, og af Erhvervsstyrelsen som tilsynsmyndighed for godkendte revisorer og revisionsvirksomheder, jf. revisorlovens § 32.

Det foreslås, at der i § 19, stk. 3, 2. pkt., indsættes efter »jf. revisorlovens § 32«: », henholdsvis tilsynsmyndighed for verifikatorer, jf. § 33 i lov om uafhængige erklæringsudbydere vedrørende bæredygtighedsrapportering «.

Den foreslåede ændring er alene en præcisering af, at Erhvervsstyrelsen vil kunne anlægge sag om afsættelse af en uafhængig erklæringsudbyder i sin egenskab af tilsynsmyndighed for verifikatorer.

Til nr. 10

Efter det gældende § 19, stk. 4, skal sag om afsættelse af virksomhedens revisor efter stk. 3 anlægges mod virksomheden og føres i den borgerlige retsplejes former. Tages en påstand om, at revisoren skal afsættes, til følge, fratræder revisoren, når dommen er endelig. Retten underretter samtidig Erhvervsstyrelsen og revisoren om afsættelsen. Styrelsen registrerer på baggrund af dommen den afsatte revisors fratræden i styrelsens IT-system.

Det foreslås at nyaffatte § 19, stk. 4.

Det foreslås, at § 19, stk. 4, affattes således: »Stk. 4. Sag om afsættelse af virksomhedens revisor eller en uafhængig erklæringsudbyder efter stk. 3 anlægges mod virksomheden og føres i den borgerlige retsplejes former. Tages en påstand om, at revisoren eller den uafhængige erklæringsudbyder skal afsættes, til følge, fratræder revisoren eller den uafhængige erklæringsudbyder, når dommen er endelig. Retten underretter samtidig Erhvervsstyrelsen og revisoren eller den uafhængige erklæringsudbyder om afsættelsen. Styrelsen registrerer på baggrund af dommen den afsatte revisors eller uafhængige erklæringsudbyders fratræden i styrelsens it-system.«

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at sag om afsættelse af en revisor eller en uafhængig erklæringsudbyder vil skulle anlægges mod virksomheden og føres i den borgerlige retsplejes former, hvilket vil sige efter retsplejelovens regler om civile søgsmål. Den pågældende revisor eller uafhængige erklæringsudbyder må anses for at have adgang til at intervenere i en sådan retssag efter reglerne herom i retsplejelovens kapitel 23.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at der ikke er fastsat en forældelsesfrist for et sagsanlæg, men almindelige regler om passivitet kan føre til, at adgangen til at anlægge sag fortabes ved passivitet.

Den valgte revisor eller uafhængige erklæringsudbyder vil kunne fortsætte som revisor hhv. uafhængig erklæringsudbyder under et sagsanlæg. Er konklusionen i en dom, at revisor eller den uafhængige erklæringsudbyder afsættes, fratræder revisor hhv. den uafhængige erklæringsudbyder, når dommen er endelig, hvilket vil sige, at ankefristen for dommen er udløbet, uden at påanke er sket. Retten vil samtidig skulle underrette Erhvervsstyrelsen og den afsatte revisor hhv. uafhængige erklæringsudbyder, såfremt en dom medfører revisors eller den uafhængige erklæringsudbyders afsættelse. Styrelsen vil herefter skulle registrere, at den pågældende revisor hhv. uafhængige erklæringsudbyder er fratrådt i styrelsens it-system.

Til § 72

Til nr. 1

Det fremgår af den gældende § 75 a, at hvis en erhvervsdrivende fond efter årsregnskabsloven har pligt til at forsyne sin bæredygtighedsrapportering med en erklæring om bæredygtighedsrapportering, skal bestyrelsen udpege en eller flere godkendte revisorer. Ved udpegningen finder § 69, stk. 1 og 2, tilsvarende anvendelse. Bestemmelserne i § 13, stk. 1 og 2, og §§ 71 og 72 finder tilsvarende anvendelse for den eller de udpegede efter 1. pkt.

Det foreslås, at der i § 75 a, 1. pkt., indsættes efter »revisorer«: »eller uafhængige erklæringsudbydere, der er registreret efter lov om uafhængige erklæringsudbydere vedrørende bæredygtighedsrapportering«.

Forslaget vil medføre, at bestyrelsen i en erhvervsdrivende fond, der efter årsregnskabsloven har pligt til at forsyne sin bæredygtighedsrapportering med en erklæring om bæredygtighedsrapportering vil kunne

udpege en eller flere uafhængige erklæringsudbydere til at afgive erklæringen om fondens bæredygtighedsrapportering i stedet for at udpege en eller flere godkendte revisorer.

Forslaget er ikke til hinder for, at fondens bestyrelse kan vælge både en godkendt revisor og en uafhængig erklæringsudbyder til i fællesskab at afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering.

Det følger af henvisningen til § 69, stk. 1 og 2, i det gældende § 75 a, 2. pkt., at en eller flere uafhængige erklæringsudbydere vil skulle udpeges af fondens bestyrelse eller i henhold til fondens vedtægt. Den uafhængige erklæringsudbyder vil således blive udpeget for 1 år ad gangen på årsregnskabsmødet, jf. § 59, medmindre fondens vedtægt bestemmer andet. Udpeges den uafhængige erklæringsudbyder i henhold til vedtægten, må en sådan udpegningsret alene gælde op til 7 år fra udpegningen.

Efter det gældende § 75 a, 3. pkt., finder § 13, stk. 1 og 2, og §§ 71 og 72 tilsvarende anvendelse for den eller de udpegede uafhængige erklæringsudbydere.

Den foreslåede henvisning til § 13, stk. 1 og 2, vil medføre, at den uafhængige erklæringsudbyder vil skulle registreres i Erhvervsstyrelsens IT-system. I tilfælde af et skifte af den uafhængige erklæringsudbyder inden hvervets udløb, eller hvis skiftet skyldes uoverensstemmelser mellem bestyrelsen og den uafhængige erklæringsudbyder, vil registreringen eller anmeldelsen skulle vedlægges en fyldestgørende forklaring fra bestyrelsen om årsagen til hvervets ophør.

Den foreslåede henvisning til § 71 vil medføre, at den uafhængige erklæringsudbyder af medlemmerne af fondens ledelse vil kunne kræve de oplysninger, som må anses af betydning for bedømmelsen af fonden og, hvis fonden er en moderfond, dens koncern.

Den foreslåede henvisning til § 72 vil medføre, at reglerne i § 72 vil finde tilsvarende anvendelse vedrørende forhold, der angår en uafhængig erklæringsudbyder, der afgiver en erklæring om fondens bæredygtighedsrapportering. Efter § 72, stk. 1, skal ændringer vedrørende den uafhængige erklæringsudbyder registreres eller anmeldes til registrering, jf. § 12, stk. 1. Efter § 72, stk. 2, kan en uafhængig erklæringsudbyder afsættes af den, der har udpeget den uafhængige erklæringsudbyder, eller af fondsmyndigheden, dvs. Erhvervsstyrelsen. Afsættelse af en uafhængig erklæringsudbyder før hvervets udløb kan kun ske, hvis et begrundet forhold giver anledning hertil. Meningsforskelle vedrørende den regnskabsmæssige behandling eller revisionsprocedurer kan ikke anses for et begrundet forhold. Efter § 72, stk. 3, skal den uafhængige erklæringsudbyder, hvis fratræden eller ophør sker på anden måde, inden erklæringsudbyderens hverv udløber, eller skiftet skyldes uoverensstemmelser mellem bestyrelsen og den uafhængige erklæringsudbyder, straks meddele dette til fondsmyndigheden og vedlægge en fyldestgørende forklaring på årsagen til hvervets ophør.

Til § 73

Til nr. 1

Ifølge den gældende § 193 a, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, skal en erklæring om bæredygtighedsrapportering efter § 193 a, stk. 1, afgives af en revisor, som i henhold til revisorloven er godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering.

Efter revisorloven vil en revisor kunne blive godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering, hvis betingelserne i revisorlovens §§ 3 b og 3 c er opfyldt, og den pågældende er blevet registreret i det offentlige register over godkendte revisorer og revisionsvirksomheder, jf. revisorlovens § 2.

Det foreslås, at der i § 193 a, stk. 2, indsættes efter »bæredygtighedsrapportering«: », eller gennem en

uafhængig erklæringsudbyder, som er registreret i henhold til lov om uafhængige erklæringsudbydere vedrørende bæredygtighedsrapportering«.

Det foreslåede vil medføre, at en verifikator fremover vil kunne afgive en erklæring om bæredygtighedsrapportering gennem en uafhængig erklæringsudbyder, som er registreret i henhold til lov om uafhængige erklæringsudbydere vedrørende bæredygtighedsrapportering, på linje med revisorer. Det vil være en forudsætning for adgangen hertil, at både verifikatoren og den uafhængige erklæringsudbyder opfylder de foreslåede krav. For de nærmere betingelser vedrørende virksomheders akkreditering og registrering som uafhængig erklæringsudbyder samt personers godkendelse som verifikator til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering, på vegne af en uafhængig erklæringsudbyder, henvises der til de foreslåede regler herom i lovforslagets kapitel 2.

Det foreslåede vil benytte en mulighed i bæredygtighedsdirektivet og gennemføre dele af regnskabsdirektivets artikel 34, stk. 4, 1. afsnit, for så vidt angår muligheden for, at også uafhængige erklæringsudbydere kan tillades at forsyne en virksomheds bæredygtighedsrapportering med den påkrævede erklæring, jf. § 193 a, stk. 1.

Til nr. 2

Ifølge den gældende § 193 a, stk. 6, i lov om finansiell virksomhed, fastsætter Finanstilsynet bestemmelser om revisionens afgivelse af erklæringer om bæredygtighedsrapportering, herunder om intern revision og om systemrevisionens gennemførelse i fælles datacentraler.

Det foreslås, at nyaffatte § 193 a, stk. 6, så Finanstilsynet vil kunne fastsætte bestemmelser om gennemførelse af revisors eller den uafhængige erklæringsudbyders afgivelse af erklæringer om bæredygtighedsrapportering. Finanstilsynet vil endvidere kunne fastsætte bestemmelser om intern revision for så vidt angår bæredygtighedsrapportering.

Den nyaffattede bestemmelse vil videreføre Finanstilsynets nuværende hjemmel til at fastsætte bestemmelser om revisionens afgivelse af erklæringer om bæredygtighedsrapportering, dog med den tilføjelse, at Finanstilsynet vil kunne fastsætte tilsvarende bestemmelser for uafhængige erklæringsudbydere og visse andre ændringer.

Den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse vil som hidtil svare til § 199, stk. 12, i lov om finansiell virksomhed, der bemyndiger Finanstilsynet til at fastsætte bestemmelser om gennemførelsen af den finansielle revision i finansielle virksomheder, i finansielle holdingvirksomheder og i sådanne virksomheders dattervirksomheder.

Det foreslåede vil præcisere, at Finanstilsynets bemyndigelse omhandler fastsættelse af regler om gennemførelse af revisors, eller som noget nyt den uafhængige erklæringsudbyders, afgivelse af erklæringer om bæredygtighedsrapportering. Gennemførelsen af erklæringsafgivelsen omfatter bl.a. de arbejdshandlinger, der skal udføres som grundlag for revisors eller den uafhængige erklæringsudbyders afgivelse af erklæringen om bæredygtighedsrapportering.

Med det foreslåede vil betegnelsen »revisor« blive anvendt i tilknytning til gennemførelsen af erklæringens afgivelse, i stedet for »revisionen«. Der er alene tale om en sproglig ændring, som ikke vil medføre materielle ændringer.

Det foreslåede vil endvidere medføre, at Finanstilsynet vil kunne fastsætte bestemmelser om den interne revisions gennemførelse for så vidt angår bæredygtighedsrapportering. Dette omfatter bl.a. de arbejdshandlinger, som den interne revision skal gennemføre, samt regler om oprettelse, organisering, ledelse og uafhængighed af den interne revision. Det omfatter bl.a. også regler om funktionsadskillelse, adgang

til oplysninger, udarbejdelse af en funktionsbeskrivelse for den interne revision, indgåelse af en samarbejdsaftale mellem den interne revision og afgiveren af erklæringen om bæredygtighedsrapportering og indberetning til Finanstilsynet ved en revisionschefs ansættelse eller fratræden samt ved beslutning om nedlæggelse af den interne revision.

Endelig vil det foreslåede medføre, at § 196 a, stk. 6, ophører som selvstændig hjemmel til at fastsætte bestemmelser om systemrevisionens gennemførelse i fælles datacentraler. Dette skyldes indsættelsen af § 333 p, i lov om finansiel virksomhed, jf. § 1, nr. 26, i lov nr. 481 af 22. maj 2024. Ifølge § 333 p, nr. 8, kan Finanstilsynet fastsætte nærmere regler om den interne og eksterne systemrevision i operatører af finansielle digitale infrastrukturer, hvilket omfatter fælles datacentraler. Bestemmelsen viderefører den hidtidige hjemmel i bemyndigelsesbestemmelsen vedrørende den finansielle revision, jf. § 199, stk. 12, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed, som blev ophævet, jf. § 1, nr. 18, i lov nr. 481 af 22. maj 2024. Fastsættelse af regler om systemrevisionens gennemførelse i fælles datacentraler vedrørende systemer og forretningsgange, m.v., som er relateret til bæredygtighedsrapportering, vurderes også at kunne ske med hjemmel i § 333 p, nr. 8. Det er derfor fundet hensigtsmæssigt at lade bemyndigelsen hertil udgå i § 196 a, stk. 6. Det bemærkes, at gennemførelse af systemrevision i fælles datacentraler hverken efter gældende ret, eller med det foreslåede, vil kunne gennemføres af en uafhængig erklæringsudbyder, herunder for de eventuelle systemer og forretningsgange, m.v. hos datacentralen, som måtte understøtte virksomhedernes bæredygtighedsrapportering.

Til nr. 3

Efter § 195, stk. 2, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed, skal den årsrapport, der skal indsendes til Erhvervsstyrelsen, jf. § 195, stk. 1, i det mindste indeholde de obligatoriske bestanddele samt den fulde revisionspåtegning eller anden erklæring fra revisor, jf. § 193 a.

Det foreslås, at der i § 195, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »revisor«: »eller en uafhængig erklæringsudbyder«.

Det foreslåede vil medføre, at den årsrapport, der skal indsendes til Erhvervsstyrelsen, i det mindste skal indeholde de obligatoriske bestanddele samt den fulde revisionspåtegning eller anden erklæring fra revisor eller en uafhængig erklæringsudbyder, jf. § 193 a.

Det foreslåede er en konsekvens af, at uafhængige erklæringsudbydere vil få mulighed for at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering på linje med revisorer, jf. den foreslåede ændring af § 193 a, stk. 2, jf. lovforslagets § 72, nr. 1.

Forslaget vil benytte en mulighed i bæredygtighedsdirektivet og gennemføre regnskabsdirektivets artikel 30, stk. 1, 3. afsnit.

Til nr. 4

Det fremgår af den gældende § 199, stk. 12, i lov om finansiel virksomhed, at Finanstilsynet fastsætter regler om revisionens gennemførelse i finansielle virksomheder, i finansielle holdingvirksomheder og i sådanne virksomheders dattervirksomheder.

Det foreslås, at der § 199, stk. 12, indsættes efter »dattervirksomheder«: », herunder bestemmelser om intern revision«.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet, foruden bestemmelser om revisionens gennemførelse i finansielle virksomheder, i finansielle holdingvirksomheder og i sådanne virksomheders dattervirksomheder, vil kunne fastsætte bestemmelser om intern revision i de nævnte typer virksomheder.

Finanstilsynet vil bl.a. kunne fastsætte regler om de arbejdshandlinger, som den interne revision skal gennemføre, samt regler om oprettelse, organisering, ledelse og uafhængighed af den interne revision. Der vil bl.a. også kunne fastsættes regler om funktionsadskillelse, adgang til oplysninger, udarbejdelse af en funktionsbeskrivelse for den interne revision, indgåelse af en revisionsaftale mellem den interne og den eksterne revision og indberetning til Finanstilsynet ved en revisionschefs ansættelse eller fratræden samt ved beslutning om nedlæggelse af den interne revision.

Finanstilsynet har tidligere haft en udtrykkelig hjemmel til at fastsætte regler om intern revision og om systemrevisionens gennemførelse i fælles datacentraler, jf. den tidligere § 199, stk. 2, 2. pkt. Hele punktummet blev dog fejlagtigt ophævet i forbindelse med flytningen af den del af bemyndigelsen, som omhandler systemrevisionens gennemførelse i fælles datacentraler til § 333 p, nr. 8, i lov om finansiel virksomhed, jf. § 1, nr. 18, i lov nr. 481 af 22. maj 2024. Ophævelsen af bestemmelsen har ikke haft betydning for de bekendtgørelser, som er udstedt i medfør af bestemmelsen, dvs. bekendtgørelse nr. 1912 af 22. december 2015 om revisionens gennemførelse i finansielle virksomheder m.v. samt finansielle koncerner og bekendtgørelse nr. 1581 af 22. december 2022 om systemrevisionens gennemførelse i fælles datacentraler m.fl. Det følger således af § 17, stk. 9, i lov nr. 481 af 22. maj 2024, at regler fastsat i medfør af § 199, stk. 12, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 1731 af 5. december 2023, forbliver i kraft, indtil reglerne ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af § 333 p, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, som affattet ved lovens § 1, nr. 26.

Til § 74

Til nr. 1

Ifølge den gældende § 154 a, stk. 2, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, skal en erklæring om bæredygtighedsrapportering efter § 154 a, stk. 1, afgives af en revisor, som i henhold til revisorloven er godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering.

Efter revisorlovens § 2 kan en revisor blive godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering, hvis betingelserne i revisorlovens §§ 3 b og 3 c er opfyldt og den pågældende er blevet registreret i det offentlige register over godkendte revisorer og revisionsvirksomheder.

Det foreslås, at der i § 154 a, stk. 2, indsættes efter »bæredygtighedsrapportering«: », eller gennem en uafhængig erklæringsudbyder, som er registreret i henhold til lov om uafhængige erklæringsudbydere vedrørende bæredygtighedsrapportering«.

Det foreslåede vil medføre, at en verifikator fremover vil kunne afgive en erklæring om bæredygtighedsrapportering gennem en uafhængig erklæringsudbyder, som er registreret i henhold til lov om uafhængige erklæringsudbydere vedrørende bæredygtighedsrapportering, på linje med revisorer. Det vil være en forudsætning for adgangen hertil, at både verifikatoren og den uafhængige erklæringsudbyder opfylder de foreslåede krav. For de nærmere betingelser vedrørende virksomheders akkreditering og registrering som uafhængig erklæringsudbyder samt personers godkendelse som verifikator til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering, på vegne af en uafhængig erklæringsudbyder, henvises der til de foreslåede regler herom i lovforslagets kapitel 2.

Det foreslåede vil benytte en mulighed i bæredygtighedsdirektivet og gennemføre dele af regnskabsdirektivets artikel 34, stk. 4, 1. afsnit, for så vidt angår muligheden for, at også uafhængige erklæringsudbydere kan tillades at forsyne en virksomheds bæredygtighedsrapportering med den påkrævede erklæring, jf. § 154 a, stk. 1.

Til nr. 2

Ifølge den gældende § 154 a, stk. 5, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, fastsætter Finanstilsynet bestemmelser om revisionens afgivelse af erklæringer om bæredygtighedsrapportering, herunder om intern revision og om systemrevisionens gennemførelse i fælles datacentraler.

Det foreslås, at § 154 a, stk. 5, affattes således: »Stk. 5. Finanstilsynet fastsætter bestemmelser om gennemførelse af revisors eller den uafhængige erklæringsudbyders afgivelse af erklæringer om bæredygtighedsrapportering. Finanstilsynet kan endvidere fastsætte bestemmelser om intern revision for så vidt angår bæredygtighedsrapportering.«

Den nyaffattede bestemmelse vil videreføre Finanstilsynets nuværende hjemmel til at fastsætte bestemmelser om revisionens afgivelse af erklæringer om bæredygtighedsrapportering, dog med den tilføjelse, at Finanstilsynet vil kunne fastsætte tilsvarende regler for uafhængige erklæringsudbydere og visse andre ændringer.

Den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse vil som hidtil svare til § 160, stk. 10, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, der bemyndiger Finanstilsynet til at fastsætte bestemmelser om gennemførelsen af den finansielle revision i fondsmæglerselskaber, i fondsmæglerholdingvirksomheder og i sådanne virksomheders dattervirksomheder, herunder bestemmelser om intern revision og om systemrevisionens gennemførelse i fælles datacentraler. Formuleringen om systemrevisionens gennemførelse i fælles datacentraler foreslås dog slettet, jf. lovforslagets § 73, nr. 4, og denne formulering vil heller ikke blive videreført i den foreslåede nyaffattelse af § 154 a, stk. 5, jf. nedenfor.

Det foreslåede vil præcisere, at Finanstilsynets bemyndigelse omhandler fastsættelse af regler om gennemførelse af revisors, eller som noget nyt den uafhængige erklæringsudbyders, afgivelse af erklæringer om bæredygtighedsrapportering. Gennemførelsen af erklæringsafgivelsen omfatter bl.a. de arbejds handlinger, der skal udføres som grundlag for revisors eller den uafhængige erklæringsudbyders afgivelse af erklæringen om bæredygtighedsrapportering.

Med det foreslåede vil ordet »revisor« blive anvendt i tilknytning til gennemførelsen af erklæringens afgivelse, i stedet for ordet »revisionen«. Der er alene tale om en sproglig ændring, som ikke vil medføre materielle ændringer.

Det foreslåede vil endvidere medføre, at Finanstilsynet vil kunne fastsætte bestemmelser om den interne revisions gennemførelse for så vidt angår bæredygtighedsrapportering. Dette omfatter bl.a. de arbejds handlinger, som den interne revision skal gennemføre, samt regler om oprettelse, organisering, ledelse og uafhængighed af den interne revision. Det omfatter bl.a. også regler om funktionsadskillelse, adgang til oplysninger, udarbejdelse af en funktionsbeskrivelse for den interne revision, indgåelse af en samarbejdsaftale mellem den interne revision og afgiveren af erklæringen om bæredygtighedsrapportering og indberetning til Finanstilsynet ved en revisionschefes ansættelse eller fratræden samt ved beslutning om nedlæggelse af den interne revision.

Endelig vil det foreslåede medføre, at § 154 a, stk. 5, ophører som selvstændig hjemmel til at fastsætte bestemmelser om systemrevisionens gennemførelse i fælles datacentraler. Dette skyldes indsættelsen af § 333 p, i lov om finansiel virksomhed, jf. § 1, nr. 26 i lov nr. 481 af 22. maj 2024. Ifølge § 333 p, nr. 8, kan Finanstilsynet fastsætte nærmere regler om den interne og eksterne systemrevision i operatører af finansielle digitale infrastrukturer, hvilket omfatter fælles datacentraler. Bestemmelsen viderefører den hidtidige hjemmel i bemyndigelsesbestemmelsen vedrørende regler om den finansielle revision, jf. § 160, stk. 10, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, som foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 73, nr. 4. Fastsættelse af regler om systemrevisionens gennemførelse i fælles datacentraler vedrørende systemer og forretningsgange, m.v., relateret til bæredygtighedsrapportering, vurderes også at kunne ske med hjemmel i § 333 p, nr. 8. Det er derfor fundet hensigtsmæssigt at lade hjemmelen hertil

udgå i § 154 a, stk. 5. Det bemærkes, at gennemførelse af systemrevision i fælles datacentraler hverken efter gældende ret, eller med det foreslåede, vil kunne gennemføres af en uafhængig erklæringsudbyder, herunder for de eventuelle systemer og forretningsgange, m.v. hos datacentralen, som måtte understøtte virksomhedernes bæredygtighedsrapportering.

Til nr. 3

Efter § 156, stk. 2, 1. pkt., i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, skal den årsrapport, der skal indsendes til Erhvervsstyrelsen, jf. § 156, stk. 1, i det mindste indeholde de obligatoriske bestanddele samt den fulde revisionspåtegning eller anden erklæring fra revisor, jf. § 154 a.

Det foreslås, at der i § 156, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »revisor«: »eller en uafhængig erklæringsudbyder«.

Det foreslåede vil medføre, at den årsrapport, der skal indsendes til Erhvervsstyrelsen, i det mindste skal indeholde de obligatoriske bestanddele samt den fulde revisionspåtegning eller anden erklæring fra revisor eller en uafhængig erklæringsudbyder, jf. § 154 a.

Det foreslåede er en konsekvens af, at uafhængige erklæringsudbydere vil få mulighed for at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering på linje med revisorer, jf. den foreslåede ændring af § 154 a, stk. 2, jf. lovforslagets § 73, nr. 1.

Forslaget vil benytte en muligheden i bæredygtighedsdirektivet og gennemføre regnskabsdirektivets artikel 30, stk. 1, 3. afsnit.

Til nr. 4

Det fremgår af den gældende § 160, stk. 10, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, at Finanstilsynet fastsætter bestemmelser om revisionens gennemførelse i fondsmæglerselskaber, i fondsmæglerholdingvirksomheder og i sådanne virksomheders dattervirksomheder, herunder bestemmelser om intern revision og om systemrevisionens gennemførelse i fælles datacentraler.

Det foreslås, at der i § 160, stk. 10, udgår »og om systemrevisionens gennemførelse i fælles datacentraler«.

Det foreslåede vil medføre, at bemyndigelsen i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter til at fastsætte bestemmelser om systemrevisionens gennemførelse i fælles datacentraler, udgår.

Den foreslåede bestemmelse skal forstås i sammenhæng med § 1, nr. 28, i lov nr. 481 af 22. maj 2024, hvorved der blev indsat et nyt kapitel 19 c, i lov om finansiel virksomhed, om operatører af finansielle digitale infrastrukturer, hvilket omfatter fælles datacentraler. Reglerne trådte i stedet for det tidligere gældende regelsæt for fælles datacentraler, jf. det tidligere gældende afsnit X c i lov om finansiel virksomhed. Finanstilsynets bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om den interne og eksterne systemrevision i operatører af finansielle digitale infrastrukturer, herunder for fælles datacentraler, følger nu af § 333 p, nr. 8, i lov om finansiel virksomhed.

Til § 75

Til nr. 1

Ifølge den gældende § 187 a, stk. 2, i lov om forsikringsvirksomhed, skal en erklæring om bæredygtig-

hedsrapportering efter § 187 a, stk. 1, afgives af en revisor, som i henhold til revisorloven er godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering.

Efter revisorlovens § 2 kan en revisor blive godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering, hvis betingelserne i revisorlovens §§ 3 b og 3 c er opfyldt og den pågældende er blevet registreret i det offentlige register over godkendte revisorer og revisionsvirksomheder.

Det foreslås, at der i § 187 a, stk. 2, indsættes efter »bæredygtighedsrapportering«: », eller gennem en uafhængig erklæringsudbyder, som er registreret i henhold til lov om uafhængige erklæringsudbydere vedrørende bæredygtighedsrapportering«.

Det foreslåede vil medføre, at en verifikator fremover vil kunne afgive en erklæring om bæredygtighedsrapportering gennem en uafhængig erklæringsudbyder, som er registreret i henhold til lov om uafhængige erklæringsudbydere vedrørende bæredygtighedsrapportering, på linje med revisorer. Det vil være en forudsætning for adgangen hertil, at både verifikatoren og den uafhængige erklæringsudbyder opfylder de foreslåede krav. For de nærmere betingelser vedrørende virksomheders akkreditering og registrering som uafhængig erklæringsudbyder samt personers godkendelse som verifikator til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering, på vegne af en uafhængig erklæringsudbyder, henvises der til de foreslåede regler herom i lovforslagets kapitel 2.

Det foreslåede vil benytte en mulighed i bæredygtighedsdirektivet og gennemføre dele af regnskabsdirektivets artikel 34, stk. 4, 1. afsnit, for så vidt angår muligheden for, at også uafhængige erklæringsudbydere kan tillades at forsyne en virksomheds bæredygtighedsrapportering med den påkrævede erklæring, jf. § 187 a, stk. 1.

Til nr. 2

Ifølge den gældende § 187 a, stk. 6, i lov om forsikringsvirksomhed, fastsætter Finanstilsynet bestemmelser om revisionens afgivelse af erklæringer om bæredygtighedsrapportering, herunder om intern revision og om systemrevisionens gennemførelse i fælles datacentraler.

Det foreslås, at § 187 a, stk. 6, affattes således:»Stk. 6. Finanstilsynet fastsætter bestemmelser om gennemførelse af revisors eller den uafhængige erklæringsudbyders afgivelse af erklæringer om bæredygtighedsrapportering. Finanstilsynet kan endvidere fastsætte bestemmelser om intern revision for så vidt angår bæredygtighedsrapportering.«

Den nyaffattede bestemmelse vil videreføre Finanstilsynets nuværende hjemmel til at fastsætte bestemmelser om revisionens afgivelse af erklæringer om bæredygtighedsrapportering, dog med den tilføjelse, at Finanstilsynet vil kunne fastsætte tilsvarende bestemmelser for uafhængige erklæringsudbydere og visse andre ændringer.

Den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse vil som hidtil svare til § 193, stk. 13, i lov om forsikringsvirksomhed, der bemyndiger Finanstilsynet til at fastsætte bestemmelser om gennemførelsen af den finansielle revision i forsikringsselskaber og i forsikringsselskabers dattervirksomheder, herunder om intern revision.

Det foreslåede vil præcisere, at Finanstilsynets bemyndigelse omhandler fastsættelse af regler om gennemførelse af revisors, eller som noget nyt den uafhængige erklæringsudbyders, afgivelse af erklæringer om bæredygtighedsrapportering. Gennemførelsen af erklæringsafgivelsen omfatter bl.a. de arbejdshandlinger, der skal udføres som grundlag for revisors eller den uafhængige erklæringsudbyders afgivelse af erklæringen om bæredygtighedsrapportering.

Med det foreslåede vil ordet »revisors« blive anvendt i tilknytning til gennemførelsen af erklæringens afgivelse, i stedet for ordet »revisionens«. Der er alene tale om en sproglig ændring, som ikke vil medføre materielle ændringer.

Det foreslåede vil endvidere medføre, at Finanstilsynet vil kunne fastsætte bestemmelser om den interne revisions gennemførelse for så vidt angår bæredygtighedsrapportering. Dette omfatter bl.a. de arbejds-handlinger, som den interne revision skal gennemføre, samt regler om oprettelse, organisering, ledelse og uafhængighed af den interne revision. Det omfatter bl.a. også regler om funktionsadskillelse, adgang til oplysninger, udarbejdelse af en funktionsbeskrivelse for den interne revision, indgåelse af en samarbejdsaftale mellem den interne revision og afgiveren af erklæringen om bæredygtighedsrapportering og indberetning til Finanstilsynet ved en revisionschefs ansættelse eller fratræden samt ved beslutning om nedlæggelse af den interne revision.

Endelig vil det foreslåede medføre, at § 187 a, stk. 6, ophører som selvstændig hjemmel til at fastsætte bestemmelser om systemrevisionens gennemførelse i fælles datacentraler. Dette skyldes indsættelsen af § 333 p, i lov om finansiel virksomhed, jf. § 1, nr. 26, i lov nr. 481 af 22. maj 2024. Ifølge § 333 p, nr. 8, kan Finanstilsynet fastsætte nærmere regler om den interne og eksterne systemrevision i operatører af finansielle digitale infrastrukturer, hvilket omfatter fælles datacentraler. Bestemmelsen viderefører den hidtidige hjemmel i bemyndigelsesbestemmelsen vedrørende regler om den finansielle revision, jf. § 193, stk. 13, i lov om forsikringsvirksomhed, som blev ophævet, jf. § 8, nr. 14, i lov nr. 481 af 22. maj 2024. Fastsættelse af regler om systemrevisionens gennemførelse i fælles datacentraler vedrørende systemer og forretningsgange, m.v., som er relateret til bæredygtighedsrapportering, vurderes også at kunne ske med hjemmel i § 333 p, nr. 8. Det er derfor fundet hensigtsmæssigt at lade bemyndigelsen hertil udgå i § 187 a, stk. 6. Det bemærkes, at gennemførelse af systemrevision i fælles datacentraler hverken efter gældende ret, eller med det foreslåede, vil kunne gennemføres af en uafhængig erklæringsudbyder, herunder for de eventuelle systemer og forretningsgange, m.v. hos datacentralen, som måtte understøtte virksomhedernes bæredygtighedsrapportering.

Til nr. 3

Efter § 189, stk. 2, 1. pkt., i lov om forsikringsvirksomhed, skal den årsrapport, der skal indsendes til Erhvervsstyrelsen, jf. § 189, stk. 1, i det mindste indeholde de obligatoriske bestanddele samt den fulde revisionspåtegning eller anden erklæring fra revisor, jf. § 187 a.

Det foreslås, at der i § 189, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »revisor«: »eller en uafhængig erklæringsudbyder«.

Det foreslåede vil medføre, at den årsrapport, der skal indsendes til Erhvervsstyrelsen, i det mindste skal indeholde de obligatoriske bestanddele samt den fulde revisionspåtegning eller anden erklæring fra revisor eller en uafhængig erklæringsudbyder, jf. § 187 a.

Det foreslåede er en konsekvens af, at uafhængige erklæringsudbydere vil få mulighed for at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering på linje med revisorer, jf. den foreslåede ændring af § 187 a, stk. 2, jf. lovforslagets § 74, nr. 1.

Forslaget vil benytte en mulighed i bæredygtighedsdirektivet og gennemføre regnskabsdirektivets artikel 30, stk. 1, 3. afsnit.

Til § 76

Den foreslåede § 76 angiver i *stk. 1*, lovens territoriale gyldighedsområde. Loven gælder ifølge stk. 1 ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2 og 3.

Det foreslås i *stk. 2*, at §§ 1-75 om forslag til lov om uafhængige erklæringsudbydere vedrørende bæredygtighedsrapportering og ændring af årsregnskabsloven, revisorloven, selskabsloven, erhvervsvirksomhedsloven, lov om erhvervsdrivende fonde, lov om finansiel virksomhed, lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter og lov om forsikringsvirksomhed, ved kongelig anordning helt eller delvis kan sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Det foreslås i *stk. 3*, at §§ 1-67 og §§ 73 og 74 om forslag til lov om uafhængige erklæringsudbydere vedrørende bæredygtighedsrapportering og ændring af lov om finansiel virksomhed og lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, ved kongelig anordning helt eller delvist kan sættes i kraft for Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger.

Sagsområdet i det foreslåede §§ 68-72 og § 75 er overtaget af de færøske myndigheder, og årsregnskabsloven, revisorloven, selskabsloven, erhvervsvirksomhedsloven, lov om erhvervsdrivende fonde og lov om forsikringsvirksomhed kan derfor ikke sættes i kraft for Færøerne.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 68

I årsregnskabsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1441 af 14. november 2022, som ændret ved lov nr. 735 af 13. juni 2023, § 79 i lov nr. 1535 af 12. december 2023 og § 1 i lov nr. 480 af 22 maj 2024, foretages følgende ændringer:

§ 18. En virksomhed, der aflægger årsrapport efter reglerne i regnskabsklasse A, skal i det mindste udarbejde en årsrapport bestående af ledelsespåtegning, balance, resultatopgørelse og noter, herunder redegørelse for anvendt regnskabspraksis. Hvis en godkendt revisor har underskrevet en påtegning eller erklæring til årsrapporten, skal påtegningen henholdsvis erklæringen indgå i denne. Reglerne i §§ 11-17 finder anvendelse.

§ 99 a. Store virksomheder skal i ledelsesberetningen medtage en bæredygtighedsrapportering. I rapporteringen, der skal udgøre et særskilt afsnit, skal medtages oplysninger, der er nødvendige for at forstå virksomhedens indvirkning på bæredygtighedsspørgsmål, og hvordan bæredygtighedsspørgsmål påvirker virksomhedens udvikling, resultat og situation, jf. dog stk. 7 og 12. Virksomheden skal oplyse om den proces, den har gennemført for at identificere de oplysninger, som er medtaget i rapporteringen.

Stk. 2. Oplysninger nævnt i stk. 1, 2. pkt., skal omfatte følgende, jf. dog stk. 5:

1. I § 18 indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Stk. 1, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse, hvis en uafhængig erklæringsudbyder har afgivet en erklæring om bæredygtighedsrapportering.«

2. § 99 a affattes således:

»**§ 99 a.** Store virksomheder skal i ledelsesberetningen medtage en bæredygtighedsrapportering. I rapporteringen, der skal udgøre et særskilt afsnit, skal medtages oplysninger, der er nødvendige for at forstå virksomhedens indvirkning på bæredygtighedsspørgsmål, og hvordan bæredygtighedsspørgsmål påvirker virksomhedens udvikling, resultat og situation, jf. dog stk. 7 og 12. Virksomheden skal oplyse om den proces, den har gennemført for at identificere de oplysninger, som er medtaget i rapporteringen.

Stk. 2. Oplysninger nævnt i stk. 1, 2. pkt., skal omfatte følgende, jf. dog stk. 5:

1) En kort beskrivelse af virksomhedens forretningsmodel og -strategi, herunder

a) virksomhedens forretningsmodel og -strategis modstandsdygtighed over for risici i forbindelse med bæredygtighedsspørgsmål,

b) virksomhedens muligheder vedrørende bæredygtighedsspørgsmål,

c) virksomhedens planer, herunder gennemførelsestiltag og hertil hørende finansierings- og investeringsplaner for at sikre, at dens forretningsmodel og -strategi er forenelige med Parisaftalen inden for rammerne af De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer vedtaget den 12. december 2015 og med målet om at opnå klimaneutralitet senest i 2050 som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastlæggelse af rammerne for at opnå klimaneutralitet og, hvor det er relevant, virksomhedens eksponering for kul-, olie- og gasrelaterede aktiviteter,

d) hvordan virksomhedens forretningsmodel og -strategi tager hensyn til virksomhedens interessenters interesser og til virksomhedens indvirkning på bæredygtighedsspørgsmål, og

e) hvordan virksomhedens strategi er blevet gennemført med hensyn til bæredygtighedsspørgsmål.

2) En beskrivelse af de tidsfæstede mål vedrørende bæredygtighed, som virksomheden har fastsat, herunder, hvor det er relevant, absolutte mål for reduktion af drivhusgasemission i hvert fald for 2030 og 2050, en beskrivelse af virksomhedens fremskridt med hensyn til at nå disse mål og en tilkendegivelse af, hvorvidt virksomhedens mål vedrørende miljømæssige faktorer er baseret på videnskabelig dokumentation.

3) En beskrivelse af den rolle, som virksomhedens ledelse, jf. bilag 1, A, nr. 6, spiller med hensyn

1) En kort beskrivelse af virksomhedens forretningsmodel og -strategi, herunder

a) virksomhedens forretningsmodel og -strategis modstandsdygtighed over for risici i forbindelse med bæredygtighedsspørgsmål,

b) virksomhedens muligheder vedrørende bæredygtighedsspørgsmål,

c) virksomhedens planer, herunder gennemførelsestiltag og hertil hørende finansierings- og investeringsplaner for at sikre, at dens forretningsmodel og -strategi er forenelige med Parisaftalen inden for rammerne af De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer vedtaget den 12. december 2015 og med målet om at opnå klimaneutralitet senest i 2050 som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastlæggelse af rammerne for at opnå klimaneutralitet og, hvor det er relevant, virksomhedens eksponering for kul-, olie- og gasrelaterede aktiviteter,

d) hvordan virksomhedens forretningsmodel og -strategi tager hensyn til virksomhedens interessenters interesser og til virksomhedens indvirkning på bæredygtighedsspørgsmål, og

e) hvordan virksomhedens strategi er blevet gennemført med hensyn til bæredygtighedsspørgsmål.

2) En beskrivelse af de tidsfæstede mål vedrørende bæredygtighed, som virksomheden har fastsat, herunder, hvor det er relevant, absolutte mål for reduktion af drivhusgasemission i hvert fald for 2030 og 2050, en beskrivelse af virksomhedens fremskridt med hensyn til at nå disse mål og en tilkendegivelse af, hvorvidt virksomhedens mål vedrørende miljømæssige faktorer er baseret på videnskabelig dokumentation.

3) En beskrivelse af den rolle, som virksomhedens ledelse, jf. bilag 1, A, nr. 6, spiller med hensyn

til bæredygtighedsspørgsmål, og en beskrivelse af dens ekspertise og færdigheder med henblik på at varetage denne rolle eller den mulighed, den har for at anvende bistand på dette område.

4) En beskrivelse af virksomhedens politikker vedrørende bæredygtighedsspørgsmål.

5) Oplysninger om, hvorvidt der foreligger incitamentsordninger forbundet med bæredygtighedsspørgsmål, som tilbydes medlemmer af virksomhedens ledelse, jf. bilag 1, A, nr. 6.

6) En beskrivelse af

a) due diligence-procedurer, der er gennemført af virksomheden med hensyn til bæredygtighedsspørgsmål og, hvor det er relevant, i tråd med anden lovgivning, som stiller krav til virksomheder om at gennemføre en due diligence-procedure,

b) de væsentligste aktuelle eller potentielle negative indvirkninger vedrørende virksomhedens egne aktiviteter og dens værdikæde, herunder dens produkter og tjenesteydelser, dens forretningsforbindelser og dens leverandørkæde, tiltag til at identificere og overvåge disse indvirkninger og andre negative indvirkninger, som virksomheden er påkrævet at identificere i henhold til anden lovgivning for virksomheder om at gennemføre en due diligence-procedure, og

c) eventuelle tiltag, der er taget af virksomheden for at forebygge, afbøde, afhjælpe eller standse aktuelle eller potentielle negative indvirkninger, og resultatet af sådanne tiltag.

7) En beskrivelse af de væsentligste risici for virksomheden vedrørende bæredygtighedsspørgsmål, herunder en beskrivelse af virksomhedens væsentligste afhængigheder, for så vidt angår dis-

til bæredygtighedsspørgsmål, og en beskrivelse af dens ekspertise og færdigheder med henblik på at varetage denne rolle eller den mulighed, den har for at anvende bistand på dette område.

4) En beskrivelse af virksomhedens politikker vedrørende bæredygtighedsspørgsmål.

5) Oplysninger om, hvorvidt der foreligger incitamentsordninger forbundet med bæredygtighedsspørgsmål, som tilbydes medlemmer af virksomhedens ledelse, jf. bilag 1, A, nr. 6.

6) En beskrivelse af

a) due diligence-procedurer, der er gennemført af virksomheden med hensyn til bæredygtighedsspørgsmål og, hvor det er relevant, i tråd med anden lovgivning, som stiller krav til virksomheder om at gennemføre en due diligence-procedure,

b) de væsentligste aktuelle eller potentielle negative indvirkninger vedrørende virksomhedens egne aktiviteter og dens værdikæde, herunder dens produkter og tjenesteydelser, dens forretningsforbindelser og dens leverandørkæde, tiltag til at identificere og overvåge disse indvirkninger og andre negative indvirkninger, som virksomheden er påkrævet at identificere i henhold til anden lovgivning for virksomheder om at gennemføre en due diligence-procedure, og

c) eventuelle tiltag, der er taget af virksomheden for at forebygge, afbøde, afhjælpe eller standse aktuelle eller potentielle negative indvirkninger, og resultatet af sådanne tiltag.

7) En beskrivelse af de væsentligste risici for virksomheden vedrørende bæredygtighedsspørgsmål, herunder en beskrivelse af virksomhedens væsentligste afhængigheder, for så vidt angår dis-

se spørgsmål, og hvordan virksomheden styrer disse risici.

8) Indikatorer, som er relevante for oplysningerne i nr. 1-7.

Stk. 3. Oplysningerne i stk. 2 skal omfatte oplysninger vedrørende kort-, mellem- og langsigtede horisonter, alt efter hvad der er relevant.

Stk. 4. Oplysninger efter stk. 1-3 skal, hvor det er relevant, indeholde oplysninger om virksomhedens egne aktiviteter og dens værdikæde, herunder dens produkter og tjenesteydelser, dens forretningsforbindelser og dens leverandørkæde. Oplysninger efter stk. 1-3 skal endvidere indeholde henvisninger til og yderligere forklaringer på andre oplysninger, der er medtaget, jf. § 99, og beløb, der er anført i årsregnskabet.

Stk. 5. Virksomheden kan i særlige tilfælde undlade at give oplysninger efter stk. 2-4, hvis offentliggørelse af de pågældende oplysninger kan forventes at volde betydelig skade for virksomheden i forbindelse med igangværende forhandlinger eller retstvister. Undlader virksomheden at give oplysninger, jf. 1. pkt., må dette dog ikke forhindre, at rapporteringen giver en rimelig og afbalanceret forståelse af virksomhedens udvikling, resultat og situation og virksomhedens aktivitets påvirkning af de forhold, der er nævnt i stk. 1. Undlader virksomheden at give oplysninger, jf. 1. pkt., skal virksomheden oplyse dette i sin rapportering.

Stk. 6. Oplysninger, der efter stk. 1-5 skal medtages i bæredygtighedsrapporteringen, skal afgives i overensstemmelse med de for virksomheden til enhver tid relevante standarder for bæredygtighedsrapportering som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, herunder i delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold til direktivet. Henvises der til internationale retningslinjer, protokoller el.lign. vedrørende bæredygtighedsrapportering i de i 1. pkt. omtalte standarder, vil disse være gældende, uanset at de ikke foreligger på dansk.

Stk. 7. En dattervirksomhed kan undlade at medtage oplysninger efter stk. 1-6 i sin ledelsesbe-

se spørgsmål, og hvordan virksomheden styrer disse risici.

8) Indikatorer, som er relevante for oplysningerne i nr. 1-7.

Stk. 3. Oplysningerne i stk. 2 skal omfatte oplysninger vedrørende kort-, mellem- og langsigtede horisonter, alt efter hvad der er relevant.

Stk. 4. Oplysninger efter stk. 1-3 skal, hvor det er relevant, indeholde oplysninger om virksomhedens egne aktiviteter og dens værdikæde, herunder dens produkter og tjenesteydelser, dens forretningsforbindelser og dens leverandørkæde. Oplysninger efter stk. 1-3 skal endvidere indeholde henvisninger til og yderligere forklaringer på andre oplysninger, der er medtaget, jf. § 99, og beløb, der er anført i årsregnskabet.

Stk. 5. Virksomheden kan i særlige tilfælde undlade at give oplysninger efter stk. 2-4, hvis offentliggørelse af de pågældende oplysninger kan forventes at volde betydelig skade for virksomheden i forbindelse med igangværende forhandlinger eller retstvister. Undlader virksomheden at give oplysninger, jf. 1. pkt., må dette dog ikke forhindre, at rapporteringen giver en rimelig og afbalanceret forståelse af virksomhedens udvikling, resultat og situation og virksomhedens aktivitets påvirkning af de forhold, der er nævnt i stk. 1. Undlader virksomheden at give oplysninger, jf. 1. pkt., skal virksomheden oplyse dette i sin rapportering.

Stk. 6. Oplysninger, der efter stk. 1-5 skal medtages i bæredygtighedsrapporteringen, skal afgives i overensstemmelse med de for virksomheden til enhver tid relevante standarder for bæredygtighedsrapportering som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, herunder i delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold til direktivet. Henvises der til internationale retningslinjer, protokoller el.lign. vedrørende bæredygtighedsrapportering i de i 1. pkt. omtalte standarder, vil disse være gældende, uanset at de ikke foreligger på dansk.

Stk. 7. En dattervirksomhed kan undlade at medtage oplysninger efter stk. 1-6 i sin ledelsesbe-

retning, hvis modervirksomheden opfylder oplysningskravene efter stk. 1-6 i sin konsoliderede ledelsesberetning for den samlede koncern. Er en dattervirksomheds modervirksomhed etableret i et land uden for EU/EØS, kan dattervirksomheden undlade at medtage oplysningerne efter stk. 1-6 i sin ledelsesberetning, hvis dattervirksomheden er omfattet af en konsolideret bæredygtighedsrapportering efter stk. 11. En dattervirksomhed som nævnt i 2. pkt. kan endvidere undlade at medtage oplysningerne efter stk. 1-6 i sin ledelsesberetning, hvis dens modervirksomhed medtager oplysningerne i sin konsoliderede bæredygtighedsrapportering, jf. dog stk. 9, og hvis bæredygtighedsrapporteringen er udarbejdet i overensstemmelse med de i stk. 6 nævnte standarder eller på en måde, der er vurderet at være ligeværdig med standarderne for bæredygtighedsrapportering. *Stk. 8.* Anvender en dattervirksomhed bestemmelsen i stk. 7, 1. pkt., skal dattervirksomhedens ledelsesberetning indeholde oplysning om

1) navn og hjemsted på den modervirksomhed, der rapporterer oplysninger på koncernniveau i overensstemmelse med stk. 1-6 eller på en måde, der er vurderet at være ligeværdig med standarderne for bæredygtighedsrapportering som fastsat i overensstemmelse med de i stk. 6 nævnte standarder,

2) url-adresse på modervirksomhedens konsoliderede ledelsesberetning, jf. stk. 7, 1. pkt., eller i givet fald på dens konsoliderede bæredygtighedsrapportering og på erklæringen om bæredygtighedsrapportering, jf. § 135 c, eller på erklæringen om bæredygtighedsrapportering, jf. stk. 9, nr. 2, og

3) at dattervirksomheden er undtaget fra bestemmelserne i stk. 1-6.

Stk. 9. Anvender en dattervirksomhed bestemmelsen i stk. 7, og er dattervirksomhedens modervirksomhed hjemmehørende i et land uden for EU/EØS, skal

retning, hvis modervirksomheden opfylder oplysningskravene efter stk. 1-6 i sin konsoliderede ledelsesberetning for den samlede koncern. Er en dattervirksomheds modervirksomhed etableret i et land uden for EU/EØS, kan dattervirksomheden undlade at medtage oplysningerne efter stk. 1-6 i sin ledelsesberetning, hvis dattervirksomheden er omfattet af en konsolideret bæredygtighedsrapportering efter stk. 11. En dattervirksomhed som nævnt i 2. pkt. kan endvidere undlade at medtage oplysningerne efter stk. 1-6 i sin ledelsesberetning, hvis dens modervirksomhed medtager oplysningerne i sin konsoliderede bæredygtighedsrapportering, jf. dog stk. 9, og hvis bæredygtighedsrapporteringen er udarbejdet i overensstemmelse med de i stk. 6 nævnte standarder eller på en måde, der er vurderet at være ligeværdig med standarderne for bæredygtighedsrapportering. *Stk. 8.* Anvender en dattervirksomhed bestemmelsen i stk. 7, 1. pkt., skal dattervirksomhedens ledelsesberetning indeholde oplysning om

1) navn og hjemsted på den modervirksomhed, der rapporterer oplysninger på koncernniveau i overensstemmelse med stk. 1-6 eller på en måde, der er vurderet at være ligeværdig med standarderne for bæredygtighedsrapportering som fastsat i overensstemmelse med de i stk. 6 nævnte standarder,

2) url-adresse på modervirksomhedens konsoliderede ledelsesberetning, jf. stk. 7, 1. pkt., eller i givet fald på dens konsoliderede bæredygtighedsrapportering og på erklæringen om bæredygtighedsrapportering, jf. § 135 c, eller på erklæringen om bæredygtighedsrapportering, jf. stk. 9, nr. 2, og

3) at dattervirksomheden er undtaget fra bestemmelserne i stk. 1-6.

Stk. 9. Anvender en dattervirksomhed bestemmelsen i stk. 7, og er dattervirksomhedens modervirksomhed hjemmehørende i et land uden for EU/EØS, skal

1) dattervirksomhedens ledelsesberetning indeholde oplysninger som nævnt i stk. 8,

2) dattervirksomheden sammen med sin egen årsrapport indsende modervirksomhedens konsoliderede bæredygtighedsrapportering og erklæringen om bæredygtighedsrapporteringen i overensstemmelse med § 138 til Erhvervsstyrelsen og

3) de oplysninger, der fremlægges i henhold til artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer vedrørende aktiviteter udført af dattervirksomheden, herunder dens dattervirksomheder, være indeholdt i dattervirksomhedens ledelsesberetning eller være indeholdt i modervirksomhedens konsoliderede bæredygtighedsrapportering.

Stk. 10. For virksomheder, som udarbejder konsolideret bæredygtighedsrapportering, er det tilstrækkeligt, at oplysningerne efter stk. 1-6 gives for koncernen som helhed, jf. dog § 128, stk. 4.

Stk. 11. En dattervirksomhed, hvis modervirksomhed har hjemsted uden for EU/EØS, er, jf. stk. 7, 2. pkt., indtil den 6. januar 2030 undtaget fra pligten i stk. 1, hvis dattervirksomheden og dens dattervirksomheder er omfattet af en konsolideret bæredygtighedsrapportering, som er udarbejdet af en anden dattervirksomhed inden for EU/EØS, og som opfylder betingelserne i 3. pkt. En bæredygtighedsrapportering efter 1. pkt. kan indeholde oplysninger efter artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer og skal da omfatte de aktiviteter, der udføres af alle modervirksomhedens dattervirksomheder inden for EU/EØS, som er omfattet af forordningen. En bæredygtighedsrapportering efter 1. pkt. skal

1) omfatte alle modervirksomhedens dattervirksomheder i EU/EØS, der har pligt til at udarbejde en bæredygtighedsrapportering efter stk. 1-6 eller tilsvarende national regulering i det pågældende EU-/EØS-land,

1) dattervirksomhedens ledelsesberetning indeholde oplysninger som nævnt i stk. 8,

2) dattervirksomheden sammen med sin egen årsrapport indsende modervirksomhedens konsoliderede bæredygtighedsrapportering og erklæringen om bæredygtighedsrapporteringen i overensstemmelse med § 138 til Erhvervsstyrelsen og

3) de oplysninger, der fremlægges i henhold til artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer vedrørende aktiviteter udført af dattervirksomheden, herunder dens dattervirksomheder, være indeholdt i dattervirksomhedens ledelsesberetning eller være indeholdt i modervirksomhedens konsoliderede bæredygtighedsrapportering.

Stk. 10. For virksomheder, som udarbejder konsolideret bæredygtighedsrapportering, er det tilstrækkeligt, at oplysningerne efter stk. 1-6 gives for koncernen som helhed, jf. dog § 128, stk. 4.

Stk. 11. En dattervirksomhed, hvis modervirksomhed har hjemsted uden for EU/EØS, er, jf. stk. 7, 2. pkt., indtil den 6. januar 2030 undtaget fra pligten i stk. 1, hvis dattervirksomheden og dens dattervirksomheder er omfattet af en konsolideret bæredygtighedsrapportering, som er udarbejdet af en anden dattervirksomhed inden for EU/EØS, og som opfylder betingelserne i 3. pkt. En bæredygtighedsrapportering efter 1. pkt. kan indeholde oplysninger efter artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer og skal da omfatte de aktiviteter, der udføres af alle modervirksomhedens dattervirksomheder inden for EU/EØS, som er omfattet af forordningen. En bæredygtighedsrapportering efter 1. pkt. skal

1) omfatte alle modervirksomhedens dattervirksomheder i EU/EØS, der har pligt til at udarbejde en bæredygtighedsrapportering efter stk. 1-6 eller tilsvarende national regulering i det pågældende EU-/EØS-land,

2) være udarbejdet i overensstemmelse med stk. 1-6, jf. stk. 10, eller tilsvarende national regulering i det pågældende EU-/EØS-land,

3) være udarbejdet af en anden koncernforbundet dattervirksomhed inden for EU/EØS, som er en af modervirksomhedens dattervirksomheder inden for EU/EØS, der i mindst 1 af de foregående 5 regnskabsår på et konsolideret grundlag havde den største omsætning inden for EU/EØS, og

4) offentliggøres i overensstemmelse med § 138 eller tilsvarende national regulering i det pågældende EU-/EØS-land.

Stk. 12. En modervirksomhed, der er en erhvervsdrivende fond, som undlader at udarbejde koncernregnskab i medfør af § 111, stk. 2, er undtaget fra at udarbejde bæredygtighedsrapportering, hvis dattervirksomheden opfylder oplysningskravene efter stk. 1-6 i sin ledelsesberetning. Herudover er en modervirksomhed, der er en erhvervsdrivende fond, som undlader at udarbejde koncernregnskab i medfør af § 111, stk. 3, undtaget fra at udarbejde bæredygtighedsrapportering, hvis den dattervirksomhed, der udarbejder det i § 111, stk. 3, nr. 1, nævnte reviderede koncernregnskab, opfylder oplysningskravene efter stk. 1-6 i sin konsoliderede ledelsesberetning.

[Gældende fra 6. januar 2030]

§ 99 a. Store virksomheder skal i ledelsesberetningen medtage en bæredygtighedsrapportering. I rapporteringen, der skal udgøre et særskilt afsnit, skal medtages oplysninger, der er nødvendige for at forstå virksomhedens indvirkning på bæredygtighedsspørgsmål, og hvordan bæredygtighedsspørgsmål påvirker virksomhedens udvikling, resultat og situation, jf. dog stk. 7 og 11. Virksomheden skal oplyse om den proces, den har gennemført for at identificere de oplysninger, som er medtaget i rapporteringen.

2) være udarbejdet i overensstemmelse med stk. 1-6, jf. stk. 10, eller tilsvarende national regulering i det pågældende EU-/EØS-land,

3) være udarbejdet af en anden koncernforbundet dattervirksomhed inden for EU/EØS, som er en af modervirksomhedens dattervirksomheder inden for EU/EØS, der i mindst 1 af de foregående 5 regnskabsår på et konsolideret grundlag havde den største omsætning inden for EU/EØS, og

4) offentliggøres i overensstemmelse med § 138 eller tilsvarende national regulering i det pågældende EU-/EØS-land.

Stk. 12. En modervirksomhed, der er en erhvervsdrivende fond, som undlader at udarbejde koncernregnskab i medfør af § 111, stk. 2, er undtaget fra at udarbejde bæredygtighedsrapportering, hvis dattervirksomheden opfylder oplysningskravene efter stk. 1-6 i sin ledelsesberetning. Herudover er en modervirksomhed, der er en erhvervsdrivende fond, som undlader at udarbejde koncernregnskab i medfør af § 111, stk. 3, undtaget fra at udarbejde bæredygtighedsrapportering, hvis den dattervirksomhed, der udarbejder det i § 111, stk. 3, nr. 1, nævnte reviderede koncernregnskab, opfylder oplysningskravene efter stk. 1-6 i sin konsoliderede ledelsesberetning.

Stk. 13. § 99 a finder ikke anvendelse for en alternativ investeringsfond som defineret i § 3, stk. 1, nr. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. «

3. § 99 a affattes således:

»§ 99 a. Store virksomheder skal i ledelsesberetningen medtage en bæredygtighedsrapportering. I rapporteringen, der skal udgøre et særskilt afsnit, skal medtages oplysninger, der er nødvendige for at forstå virksomhedens indvirkning på bæredygtighedsspørgsmål, og hvordan bæredygtighedsspørgsmål påvirker virksomhedens udvikling, resultat og situation, jf. dog stk. 7 og 11. Virksomheden skal oplyse om den proces, den har gennemført for at identificere de oplysninger, som er medtaget i rapporteringen.

Stk. 2. Oplysninger nævnt i stk. 1, 2. pkt., skal omfatte følgende, jf. dog stk. 5:

1) En kort beskrivelse af virksomhedens forretningsmodel og -strategi, herunder

a) virksomhedens forretningsmodel og -strategis modstandsdygtighed over for risici i forbindelse med bæredygtighedsspørgsmål,

b) virksomhedens muligheder vedrørende bæredygtighedsspørgsmål,

c) virksomhedens planer, herunder gennemførelsestiltag og hertil hørende finansierings- og investeringsplaner for at sikre, at dens forretningsmodel og -strategi er forenelige med Parisaftalen inden for rammerne af De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer vedtaget den 12. december 2015 og med målet om at opnå klimaneutralitet senest i 2050 som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastlæggelse af rammerne for at opnå klimaneutralitet og, hvor det er relevant, virksomhedens eksponering for kul-, olie- og gasrelaterede aktiviteter,

d) hvordan virksomhedens forretningsmodel og -strategi tager hensyn til virksomhedens interessenteres interesser og til virksomhedens indvirkning på bæredygtighedsspørgsmål, og

e) hvordan virksomhedens strategi er blevet gennemført med hensyn til bæredygtighedsspørgsmål.

2) En beskrivelse af de tidsfæstede mål vedrørende bæredygtighed, som virksomheden har fastsat, herunder, hvor det er relevant, absolutte mål for reduktion af drivhusgasemission i hvert fald for 2030 og 2050, en beskrivelse af virksomhedens fremskridt med hensyn til at nå disse mål og en tilkendegivelse af, hvorvidt virksomhedens mål vedrørende miljømæssige faktorer er baseret på videnskabelig dokumentation.

Stk. 2. Oplysninger nævnt i stk. 1, 2. pkt., skal omfatte følgende, jf. dog stk. 5:

1) En kort beskrivelse af virksomhedens forretningsmodel og -strategi, herunder

a) virksomhedens forretningsmodel og -strategis modstandsdygtighed over for risici i forbindelse med bæredygtighedsspørgsmål,

b) virksomhedens muligheder vedrørende bæredygtighedsspørgsmål,

c) virksomhedens planer, herunder gennemførelsestiltag og hertil hørende finansierings- og investeringsplaner for at sikre, at dens forretningsmodel og -strategi er forenelige med Parisaftalen inden for rammerne af De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer vedtaget den 12. december 2015 og med målet om at opnå klimaneutralitet senest i 2050 som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastlæggelse af rammerne for at opnå klimaneutralitet og, hvor det er relevant, virksomhedens eksponering for kul-, olie- og gasrelaterede aktiviteter,

d) hvordan virksomhedens forretningsmodel og -strategi tager hensyn til virksomhedens interessenteres interesser og til virksomhedens indvirkning på bæredygtighedsspørgsmål, og

e) hvordan virksomhedens strategi er blevet gennemført med hensyn til bæredygtighedsspørgsmål.

2) En beskrivelse af de tidsfæstede mål vedrørende bæredygtighed, som virksomheden har fastsat, herunder, hvor det er relevant, absolutte mål for reduktion af drivhusgasemission i hvert fald for 2030 og 2050, en beskrivelse af virksomhedens fremskridt med hensyn til at nå disse mål og en tilkendegivelse af, hvorvidt virksomhedens mål vedrørende miljømæssige faktorer er baseret på videnskabelig dokumentation.

3) En beskrivelse af den rolle, som virksomhedens ledelse, jf. bilag 1, A, nr. 6, spiller med hensyn til bæredygtighedsspørgsmål, og en beskrivelse af dens ekspertise og færdigheder med henblik på at varetage denne rolle eller den mulighed, den har for at anvende bistand på dette område.

4) En beskrivelse af virksomhedens politikker vedrørende bæredygtighedsspørgsmål.

5) Oplysninger om, hvorvidt der foreligger incitamentsordninger forbundet med bæredygtighedsspørgsmål, som tilbydes medlemmer af virksomhedens ledelse, jf. bilag 1, A, nr. 6.

6) En beskrivelse af

a) due diligence-procedurer, der er gennemført af virksomheden med hensyn til bæredygtighedsspørgsmål og, hvor det er relevant, i tråd med anden lovgivning, som stiller krav til virksomheder om at gennemføre en due diligence-procedure,

b) de væsentligste aktuelle eller potentielle negative indvirkninger vedrørende virksomhedens egne aktiviteter og dens værdikæde, herunder dens produkter og tjenesteydelser, dens forretningsforbindelser og dens leverandørkæde, tiltag til at identificere og overvåge disse indvirkninger og andre negative indvirkninger, som virksomheden er påkrævet at identificere i henhold til anden lovgivning for virksomheder om at gennemføre en due diligence-procedure, og

c) eventuelle tiltag, der er taget af virksomheden for at forebygge, afbøde, afhjælpe eller standse aktuelle eller potentielle negative indvirkninger, og resultatet af sådanne tiltag.

7) En beskrivelse af de væsentligste risici for virksomheden vedrørende bæredygtighedsspørgsmål, herunder en beskrivelse af virksomhedens væsentligste afhængigheder, for så vidt angår dis-

3) En beskrivelse af den rolle, som virksomhedens ledelse, jf. bilag 1, A, nr. 6, spiller med hensyn til bæredygtighedsspørgsmål, og en beskrivelse af dens ekspertise og færdigheder med henblik på at varetage denne rolle eller den mulighed, den har for at anvende bistand på dette område.

4) En beskrivelse af virksomhedens politikker vedrørende bæredygtighedsspørgsmål.

5) Oplysninger om, hvorvidt der foreligger incitamentsordninger forbundet med bæredygtighedsspørgsmål, som tilbydes medlemmer af virksomhedens ledelse, jf. bilag 1, A, nr. 6.

6) En beskrivelse af

a) due diligence-procedurer, der er gennemført af virksomheden med hensyn til bæredygtighedsspørgsmål og, hvor det er relevant, i tråd med anden lovgivning, som stiller krav til virksomheder om at gennemføre en due diligence-procedure,

b) de væsentligste aktuelle eller potentielle negative indvirkninger vedrørende virksomhedens egne aktiviteter og dens værdikæde, herunder dens produkter og tjenesteydelser, dens forretningsforbindelser og dens leverandørkæde, tiltag til at identificere og overvåge disse indvirkninger og andre negative indvirkninger, som virksomheden er påkrævet at identificere i henhold til anden lovgivning for virksomheder om at gennemføre en due diligence-procedure, og

c) eventuelle tiltag, der er taget af virksomheden for at forebygge, afbøde, afhjælpe eller standse aktuelle eller potentielle negative indvirkninger, og resultatet af sådanne tiltag.

7) En beskrivelse af de væsentligste risici for virksomheden vedrørende bæredygtighedsspørgsmål, herunder en beskrivelse af virksomhedens

se spørgsmål, og hvordan virksomheden styrer disse risici.

8) Indikatorer, som er relevante for oplysningerne i nr. 1-7.

Stk. 3. Oplysningerne i stk. 2 skal omfatte oplysninger vedrørende kort-, mellem- og langsigtede horisonter, alt efter hvad der er relevant.

Stk. 4. Oplysninger efter stk. 1-3 skal, hvor det er relevant, indeholde oplysninger om virksomhedens egne aktiviteter og dens værdikæde, herunder dens produkter og tjenesteydelser, dens forretningsforbindelser og dens leverandørkæde. Oplysninger efter stk. 1-3 skal endvidere indeholde henvisninger til og yderligere forklaringer på andre oplysninger, der er medtaget, jf. § 99, og beløb, der er anført i årsregnskabet.

Stk. 5. Virksomheden kan i særlige tilfælde undlade at give oplysninger efter stk. 2-4, hvis offentliggørelse af de pågældende oplysninger kan forventes at volde betydelig skade for virksomheden i forbindelse med igangværende forhandlinger eller retstvister. Undlader virksomheden at give oplysninger, jf. 1. pkt., må dette dog ikke forhindre, at rapporteringen giver en rimelig og afbalanceret forståelse af virksomhedens udvikling, resultat og situation og virksomhedens aktivitets påvirkning af de forhold, der er nævnt i stk. 1. Undlader virksomheden at give oplysninger, jf. 1. pkt., skal virksomheden oplyse dette i sin rapportering.

Stk. 6. Oplysninger, der efter stk. 1-5 skal medtages i bæredygtighedsrapporteringen, skal afgives i overensstemmelse med de for virksomheden til enhver tid relevante standarder for bæredygtighedsrapportering som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, herunder i delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold til direktivet. Henvises der til internationale retningslinjer, protokoller el.lign. vedrørende bæredygtighedsrapportering i de i 1. pkt. omtalte standarder, vil disse være gældende, uanset at de ikke foreligger på dansk.

væsentligste afhængigheder, for så vidt angår disse spørgsmål, og hvordan virksomheden styrer disse risici.

8) Indikatorer, som er relevante for oplysningerne i nr. 1-7.

Stk. 3. Oplysningerne i stk. 2 skal omfatte oplysninger vedrørende kort-, mellem- og langsigtede horisonter, alt efter hvad der er relevant.

Stk. 4. Oplysninger efter stk. 1-3 skal, hvor det er relevant, indeholde oplysninger om virksomhedens egne aktiviteter og dens værdikæde, herunder dens produkter og tjenesteydelser, dens forretningsforbindelser og dens leverandørkæde. Oplysninger efter stk. 1-3 skal endvidere indeholde henvisninger til og yderligere forklaringer på andre oplysninger, der er medtaget, jf. § 99, og beløb, der er anført i årsregnskabet.

Stk. 5. Virksomheden kan i særlige tilfælde undlade at give oplysninger efter stk. 2-4, hvis offentliggørelse af de pågældende oplysninger kan forventes at volde betydelig skade for virksomheden i forbindelse med igangværende forhandlinger eller retstvister. Undlader virksomheden at give oplysninger, jf. 1. pkt., må dette dog ikke forhindre, at rapporteringen giver en rimelig og afbalanceret forståelse af virksomhedens udvikling, resultat og situation og virksomhedens aktivitets påvirkning af de forhold, der er nævnt i stk. 1. Undlader virksomheden at give oplysninger, jf. 1. pkt., skal virksomheden oplyse dette i sin rapportering.

Stk. 6. Oplysninger, der efter stk. 1-5 skal medtages i bæredygtighedsrapporteringen, skal afgives i overensstemmelse med de for virksomheden til enhver tid relevante standarder for bæredygtighedsrapportering som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, herunder i delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold til direktivet. Henvises der til internationale retningslinjer, protokoller el.lign. vedrørende bæredygtighedsrapportering i de i 1. pkt. omtalte standarder, vil disse være gældende, uanset at de ikke foreligger på dansk.

Stk. 7. En dattervirksomhed, som indgår i en koncern, kan undlade at medtage oplysninger efter stk. 1-6 i sin ledelsesberetning, hvis modervirksomheden opfylder oplysningskravene efter stk. 1-6 i sin konsoliderede ledelsesberetning for den samlede koncern. Er en dattervirksomheds modervirksomhed etableret i et land uden for EU/EØS, kan dattervirksomheden undlade at medtage oplysningerne efter stk. 1-6 i sin ledelsesberetning, hvis modervirksomheden medtager oplysningerne i sin konsoliderede bæredygtighedsrapportering, jf. dog stk. 9, og hvis bæredygtighedsrapporteringen er udarbejdet i overensstemmelse med de i stk. 6 nævnte standarder eller på en måde, der er vurderet at være ligeværdig med standarderne for bæredygtighedsrapportering.

Stk. 8. anvender en dattervirksomhed bestemmelsen i stk. 7, 1. pkt., skal dattervirksomhedens ledelsesberetning indeholde oplysning om

1) navn og hjemsted på den modervirksomhed, der rapporterer oplysninger på koncernniveau i overensstemmelse med stk. 1-6 eller på en måde, der er vurderet at være ligeværdig med standarderne for bæredygtighedsrapportering som fastsat i overensstemmelse med de i stk. 6 nævnte standarder,

2) url-adresse på modervirksomhedens konsoliderede ledelsesberetning, jf. stk. 7, 1. pkt., eller i givet fald på dens konsoliderede bæredygtighedsrapportering og på erklæringen om bæredygtighedsrapportering, jf. § 135 c, eller på erklæringen om bæredygtighedsrapportering, jf. stk. 9, nr. 2, og

3) at dattervirksomheden er undtaget fra bestemmelserne i stk. 1-6.

Stk. 9. anvender en dattervirksomhed bestemmelsen i stk. 7, og er dattervirksomhedens modervirksomhed hjemmehørende i et land uden for EU/EØS, skal

1) dattervirksomhedens ledelsesberetning indeholde oplysninger som nævnt i stk. 8,

Stk. 7. En dattervirksomhed, som indgår i en koncern, kan undlade at medtage oplysninger efter stk. 1-6 i sin ledelsesberetning, hvis modervirksomheden opfylder oplysningskravene efter stk. 1-6 i sin konsoliderede ledelsesberetning for den samlede koncern. Er en dattervirksomheds modervirksomhed etableret i et land uden for EU/EØS, kan dattervirksomheden undlade at medtage oplysningerne efter stk. 1-6 i sin ledelsesberetning, hvis modervirksomheden medtager oplysningerne i sin konsoliderede bæredygtighedsrapportering, jf. dog stk. 9, og hvis bæredygtighedsrapporteringen er udarbejdet i overensstemmelse med de i stk. 6 nævnte standarder eller på en måde, der er vurderet at være ligeværdig med standarderne for bæredygtighedsrapportering.

Stk. 8. anvender en dattervirksomhed bestemmelsen i stk. 7, 1. pkt., skal dattervirksomhedens ledelsesberetning indeholde oplysning om

1) navn og hjemsted på den modervirksomhed, der rapporterer oplysninger på koncernniveau i overensstemmelse med stk. 1-6 eller på en måde, der er vurderet at være ligeværdig med standarderne for bæredygtighedsrapportering som fastsat i overensstemmelse med de i stk. 6 nævnte standarder,

2) url-adresse på modervirksomhedens konsoliderede ledelsesberetning, jf. stk. 7, 1. pkt., eller i givet fald på dens konsoliderede bæredygtighedsrapportering og på erklæringen om bæredygtighedsrapportering, jf. § 135 c, eller på erklæringen om bæredygtighedsrapportering, jf. stk. 9, nr. 2, og

3) at dattervirksomheden er undtaget fra bestemmelserne i stk. 1-6.

Stk. 9. anvender en dattervirksomhed bestemmelsen i stk. 7, og er dattervirksomhedens modervirksomhed hjemmehørende i et land uden for EU/EØS, skal

1) dattervirksomhedens ledelsesberetning indeholde oplysninger som nævnt i stk. 8,

2) dattervirksomheden sammen med sin egen årsrapport indsende modervirksomhedens konsoliderede bæredygtighedsrapportering og erklæringen om bæredygtighedsrapporteringen i overensstemmelse med § 138 til Erhvervsstyrelsen og

3) de oplysninger, der fremlægges i henhold til artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer vedrørende aktiviteter udført af dattervirksomheden, herunder dens dattervirksomheder, være indeholdt i dattervirksomhedens ledelsesberetning eller være indeholdt i modervirksomhedens konsoliderede bæredygtighedsrapportering.

Stk. 10. For virksomheder, som udarbejder konsolideret bæredygtighedsrapportering, er det tilstrækkeligt, at oplysningerne efter stk. 1-6 gives for koncernen som helhed, jf. dog § 128, stk. 4.

Stk. 11. En modervirksomhed, der er en erhvervsdrivende fond, som undlader at udarbejde koncernregnskab i medfør af § 111, stk. 2, er undtaget fra at udarbejde bæredygtighedsrapportering, hvis dattervirksomheden opfylder oplysningskravene efter stk. 1-6 i sin ledelsesberetning. Herudover er en modervirksomhed, der er en erhvervsdrivende fond, som undlader at udarbejde koncernregnskab i medfør af § 111, stk. 3, undtaget fra at udarbejde bæredygtighedsrapportering, hvis den dattervirksomhed, der udarbejder det i § 111, stk. 3, nr. 1, nævnte reviderede koncernregnskab, opfylder oplysningskravene efter stk. 1-6 i sin konsoliderede ledelsesberetning.

§ 135 b. Kun revisorer, som er godkendt i henhold til revisorloven, kan afgive erklæringer på årsregnskaber og koncernregnskaber, som er omfattet af § 135, stk. 1, 1. pkt., og stk. 5, og afgive en udtalelse om ledelsesberetningen m.v., jf. § 135, stk. 7, 3. og 4. pkt. Bestemmelsen i 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse, hvis en virksomhed,

2) dattervirksomheden sammen med sin egen årsrapport indsende modervirksomhedens konsoliderede bæredygtighedsrapportering og erklæringen om bæredygtighedsrapporteringen i overensstemmelse med § 138 til Erhvervsstyrelsen og

3) de oplysninger, der fremlægges i henhold til artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer vedrørende aktiviteter udført af dattervirksomheden, herunder dens dattervirksomheder, være indeholdt i dattervirksomhedens ledelsesberetning eller være indeholdt i modervirksomhedens konsoliderede bæredygtighedsrapportering.

Stk. 10. For virksomheder, som udarbejder konsolideret bæredygtighedsrapportering, er det tilstrækkeligt, at oplysningerne efter stk. 1-6 gives for koncernen som helhed, jf. dog § 128, stk. 4.

Stk. 11. En modervirksomhed, der er en erhvervsdrivende fond, som undlader at udarbejde koncernregnskab i medfør af § 111, stk. 2, er undtaget fra at udarbejde bæredygtighedsrapportering, hvis dattervirksomheden opfylder oplysningskravene efter stk. 1-6 i sin ledelsesberetning. Herudover er en modervirksomhed, der er en erhvervsdrivende fond, som undlader at udarbejde koncernregnskab i medfør af § 111, stk. 3, undtaget fra at udarbejde bæredygtighedsrapportering, hvis den dattervirksomhed, der udarbejder det i § 111, stk. 3, nr. 1, nævnte reviderede koncernregnskab, opfylder oplysningskravene efter stk. 1-6 i sin konsoliderede ledelsesberetning.

Stk. 12. § 99 a finder ikke anvendelse for en alternativ investeringsfond som defineret i § 3, stk. 1, nr. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.«

4. I § 135 b, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »årsrapporten«: », jf. dog stk. 2.«

som er fritaget for revisionspligt efter § 135, stk. 1, 3. pkt., eller erklæringspligt efter § 135, stk. 5, vælger at lade sit årsregnskab revidere eller vælger at lade en revisor udføre andet arbejde, som medfører afgivelse af en erklæring til årsrapporten.

Stk. 2. ---

§ 135 c. En virksomhed, som har pligt til at udarbejde bæredygtighedsrapportering, skal lade bæredygtighedsrapporteringen forsyne med en erklæring om bæredygtighedsrapportering.

Stk. 2. Erklæring efter stk. 1 kan kun afgives af revisorer, som i henhold til revisorloven er godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering.

§ 138. Virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, C og D skal uden ugrundet ophold efter godkendelsen af årsrapporten indsende denne til Erhvervsstyrelsen, jf. § 3, stk. 1, og § 7. Årsrapporten skal være modtaget i styrelsen senest 6 måneder efter regnskabsårets afslutning, idet fristen dog er 4 måneder for virksomheder omfattet af regnskabsklasse D. Der kan ikke dispenseres fra disse frister, jf. dog §§ 140 og 141.

Stk. 2. Den indsendte årsrapport skal mindst indeholde de bestanddele, der er obligatoriske for hver regnskabsklasse, samt eventuel revisionspåtegning eller anden erklæring fra en revisor, jf. § 135, stk. 1 og 7, § 135 b, stk. 1, og § 135 c, stk. 1. Ønsker virksomheden at få offentliggjort supplerende beretninger som nævnt i § 2, stk. 2, skal disse indsendes sammen med de obligatoriske bestanddele af årsrapporten, således at de obligatoriske bestanddele og de supplerende beretninger tilsam-

5. I § 135 b indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Uanset stk. 1, 2. pkt., kan erklæringer om bæredygtighedsrapportering afgives gennem uafhængige erklæringsudbydere, som er registreret i henhold til lov om uafhængige erklæringsudbydere vedrørende bæredygtighedsrapportering.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

6. I § 135 c, *stk. 2*, indsættes efter »bæredygtighedsrapportering«: », og gennem uafhængige erklæringsudbydere, som er registreret i henhold til lov om uafhængige erklæringsudbydere vedrørende bæredygtighedsrapportering.«

7. I § 138, *stk. 2, 1. pkt.*, indsættes efter »revisor«: »eller en uafhængig erklæringsudbyder«.

men fremstår som ét dokument betegnet »årsrapport«.

Stk. 3-8. ---

§ 159. Erhvervsstyrelsen fører kontrol med årsrapporter og eventuelle hertil hørende erklæringer fra en revisor, undtagelseserklæringer m.v., som indsendes i stedet for årsrapporter, indberetninger om nettoomsætning efter § 138, stk. 6, indberetninger om bogføringssystem efter § 138 a, stk. 1 og 2, rapporter om indkomstskatteoplysninger i henhold til §§ 137 b-137 e og eventuelle tilhørende erklæringer efter § 137 d, stk. 3, og § 137 e, stk. 3, halvårsrapporter for statslige aktieselskaber samt delårsrapporter for virksomheder, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU-/EØS-land, som modtages med henblik på offentliggørelse. For virksomheder, der har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU-/EØS-land, varetages kontrollen med overholdelse af standarder og regler for information i årsrapporter og delårsrapporter af Finanstilsynet, jf. § 161 a.

Stk. 2-5. ---

§ 159 b. Erhvervsstyrelsen gennemfører en kontrol af modtagne årsrapporter og andre dokumenter, som skal indsendes til styrelsen i henhold til denne lov, med henblik på at kontrollere overholdelse af følgende:

1-14) ---

15) Regler udstedt i medfør af lovene og forordningerne i nr. 1-14.

§ 160. Erhvervsstyrelsen kan af virksomheden, dens nuværende ledelse eller revisor eller dens tidligere ledelse eller revisor forlange de oplysninger, som er nødvendige for, at der kan tages stilling

8. I § 159, stk. 1, 1. pkt., udgår »fra en revisor«.

9. I § 159 b, stk. 1, indsættes efter nr. 14 som nyt nummer:

»15) Lov om uafhængige erklæringsudbydere vedrørende bæredygtighedsrapportering.«

Nr. 15 bliver herefter nr. 16.

10. I § 159 b, stk. 1, nr. 15, der bliver nr. 16, ændres »nr. 1-14.« til: »nr. 1-15.«

11. I § 160 indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. Stk. 1, 1. pkt., finder tilsvarende anvendelse, hvis en uafhængig erklæringsudbyder har afgivet en erklæring om bæredygtighedsrapportering.«

til, om der er sket overtrædelse af den i § 159 b, stk. 1, nævnte lovgivning og virksomhedens vedtægter, eller om en overtrædelse er bragt til op-hør. Endvidere kan Erhvervsstyrelsen af virksom-heden, dens nuværende ledelse eller revisor eller dens tidligere ledelse eller revisor forlange de op-lysninger, der er nødvendige for at konstatere, om årsrapporter, som er aflagt efter de internationale regnskabsstandarder, er aflagt i overensstemmelse med standarderne, jf. § 137.

§ 162. Medlemmerne af virksomhedens ledelse kan af Erhvervsstyrelsen som tvangsmiddel på-lægges daglige eller ugentlige bøder, hvis de und-lader at

1) indsende dokumenter rettidigt og i behørig stand i overensstemmelse med §§ 138-148 eller bestemmelser fastsat i medfør af denne lov,

2) efterkomme en anmodning om oplysning i hen-hold til § 160 eller

3) efterkomme et påbud givet af styrelsen i hen-hold til § 161, nr. 2 og 3.

Stk. 2. Virksomhedens revisor kan ligeledes på-lægges tvangsbøder, hvis han eller hun undlader at give oplysning i henhold til § 160.

Stk. 3. Tvangsbøder tilfalder statskassen.

12. I § 162 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»*Stk. 3.* Stk. 2 finder tilsvarende anvendelse, hvis den uafhængige erklæringsudbyder, som har afgi-vet erklæring om virksomhedens bæredygtigheds-rapportering, undlader at give oplysning i henhold til § 160.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

§ 69

I revisorloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1219 af 31. august 2022, som ændret ved § 342 i lov nr. 718 af 13. juni 2023 og § 2 i lov nr. 480 af 22. maj 2024, foretages følgende ændringer:

§ 3 b. ---

Stk. 2. Opgaver efter stk. 1, nr. 1, skal være udført i en revisionsvirksomhed under tilsyn af en revi-

1. I § 3 b, stk. 2, indsættes efter »bæredygtigheds-rapportering«: », eller en verifikator, der er god-

sor, der er godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering.

§ 18 a. Fratræder en revisor, der er valgt til at afgive erklæring om en virksomheds bæredygtighedsrapportering, har den fratrædende revisor pligt til at give en tiltrædende revisor, der er valgt til at afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering, adgang til alle relevante oplysninger om den virksomhed, som erklæringen vedrører, og om den seneste erklæring om bæredygtighedsrapportering for denne virksomhed.

§ 19 ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Er der efter stk. 2 valgt flere revisorer til at afgive en revisionspåtegning, skal disse revisorer nå til enighed om resultatet af den udførte revision og afgive en fælles revisionspåtegning. Kan revisorerne ikke nå til enighed, skal hver revisor afgive en konklusion i et særskilt afsnit i revisionspåtegningen og angive årsagen til uenigheden.

Stk. 4. ---

Stk. 5. Andre erklæringer med sikkerhed end revisionspåtegninger, jf. § 1, stk. 2, skal underskrives af den eller de revisorer, der er valgt til at udføre opgaven, eller, hvor en revisionsvirksomhed er valgt, af den eller de revisorer, der har forestået og har det endelige ansvar for opgaven. Erklæringen kan afgives sammen med andre end revisorer.

§ 30. Straffelovens §§ 144, 150-152 f og 155-157 finder tilsvarende anvendelse på revisorer. For så vidt angår disses medarbejdere, finder straffelovens §§ 144, 152-152 f og 155 tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Uanset bestemmelserne i straffelovens §§ 152-152 e kan revisor i en dattervirksomhed videregive oplysninger til koncernrevisor i en moder-virksomhed.

§ 31. Virksomheder af interesse for offentligheden skal etablere et revisionsudvalg, jf. dog stk. 5, 6, 9 og 10. Udvalget udgøres af medlemmer af virksomhedens bestyrelse, der ikke samtidig ind-

kendt efter lov om uafhængige erklæringsudbydere vedrørende bæredygtighedsrapportering«.

2. I § 18 a indsættes efter »en tiltrædende revisor«: »eller en uafhængig erklæringsudbyder«.

3. I § 19, stk. 3, indsættes som 4. pkt.:

»2. og 3. pkt. finder tilsvarende anvendelse, hvis der er valgt en revisor og en uafhængig erklæringsudbyder til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering.«

4. I § 19, stk. 5, indsættes som 3. pkt.:

»Uanset 2. pkt. kan en erklæring om bæredygtighedsrapportering afgives sammen med en verifikator, der på vegne af en valgt uafhængig erklæringsudbyder udfører erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering.«

5. I § 30, stk. 2, indsættes som 4. pkt.:

»3. pkt. finder tilsvarende anvendelse, hvis en uafhængig erklæringsudbyder er valgt til at afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering.«

går i virksomhedens direktion, eller tilsynsråd eller af personer, der er valgt på virksomhedens generalforsamling eller tilsvarende organ som medlem af udvalget. Udvalgets formand vælges af udvalgets medlemmer, af bestyrelsen, af tilsynsrådet eller årligt på virksomhedens generalforsamling. Ved stemmelighed afgøres valget ved lodtrækning. Flertallet af udvalgets medlemmer, herunder formanden, skal være uafhængige, medmindre udvalget alene udgøres af medlemmer af virksomhedens bestyrelse eller tilsynsråd. Mindst 1 medlem skal have kvalifikationer inden for regnskabsvæsen eller revision. Udvalgets medlemmer skal samlet set have kompetencer af relevans for virksomhedens sektor.

Stk. 2. ---

Stk. 3. Revisionsudvalgets opgaver skal i det mindste bestå af følgende:

1-3) ---

4) At overvåge den lovpligtige revision af årsregnskabet m.v. og i givet fald erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering og navnlig udførelsen heraf, idet der tages hensyn til resultatet af den seneste kvalitetskontrol af revisionsvirksomheden.

5) At kontrollere og overvåge den eller de valgte revisorer eller revisionsvirksomheders uafhængighed i overensstemmelse med §§ 24-24 c samt artikel 6 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014 af 16. april 2014 om specifikke krav til revision af virksomheder af interesse for offentligheden og godkende den eller de valgte revisorer levering af andre ydelser end revision, jf. artikel 5 i forordningen.

6) ---

Stk. 4-10. ---

§ 32 a. Erhvervsstyrelsen nedsætter et revisorråd, som rådgiver styrelsen om generelle forhold i revisorlovgivningen og i forbindelse med tilsynet med revisorer og revisionsvirksomheder efter § 32, stk. 3 og 4. Revisorrådet bistår endvidere styrelsen i forhold til reglerne om eksamen for statsautoriserede revisorer m.v., jf. § 33. Revisorrådet rådgiver endvidere Finanstilsynet om de forhold,

6. I § 31, stk. 3, nr. 4, indsættes som 2. pkt.:

»1. pkt. finder tilsvarende anvendelse, hvis erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering afgives af en uafhængig erklæringsudbyder.«

7. I § 31, stk. 3, nr. 5, indsættes som 2. pkt.:

»Er en uafhængig erklæringsudbyder valgt til at udføre erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering, finder kontrollen og overvågningen efter 1. pkt. anvendelse på den uafhængige erklæringsudbyders uafhængighed i overensstemmelse med §§ 28-30 i lov om uafhængige erklæringsudbydere vedrørende bæredygtighedsrapportering.«

som er nævnt i 1. pkt., når tilsynet træder i Erhvervsstyrelsens sted i medfør af § 32, stk. 7.

Stk. 2. Revisorrådet består af 1 formand, 1 medlem fra Erhvervsstyrelsen og 10 andre medlemmer, hvoraf 4 medlemmer skal være repræsentanter for revisorbranchen og 6 medlemmer skal være repræsentanter for investorerne og regnskabsbrugere. Et flertal af rådets medlemmer, herunder formanden, må ikke være godkendte revisorer eller være ansat hos eller drive revisionsvirksomhed sammen med godkendte revisorer.

Stk. 3-5. ---

§ 52.

Stk. 2-5. ---

Stk. 6. Sagsanlæg vedrørende en afgørelse truffet efter § 44, stk. 3 og 4 og stk. 6, 4. pkt., og § 44 b, stk. 2, har opsættende virkning. Retten bestemmer på et forberedende retsmøde på sagsøgers anmodning ved kendelse, om sagsanlægget har opsættende virkning, mens sagen verserer ved retten. Retten kan bestemme, om kære af kendelsen har opsættende virkning. Det forberedende retsmøde afholdes inden 4 uger efter sagens anlæg. Retten bestemmer ved dommen, om anke har opsættende virkning, hvis retten helt eller delvis stadfæster Revisornævnets afgørelse.

§ 149 a. Har et kapitalselskab efter årsregnskabsloven pligt til at forsyne sin bæredygtighedsrapportering med en erklæring om bæredygtighedsrapportering, skal generalforsamlingen vælge en eller flere godkendte revisorer. Beslutningen kan træffes med simpelt stemmeflertal efter § 105. § 10, § 144, stk. 2, og § 149 finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. En revisor kan kun afsættes før hvervets udløb, hvis et begrundet forhold giver anledning

8. I § 32 a, stk. 2, 1. pkt., ændres »10 andre« til: »12 andre«, og efter »for revisionsbranchen« indsættes: », 2 medlemmer skal være repræsentanter for uafhængige erklæringsudbydere«.

9. I § 52, stk. 6, 2. pkt., udgår: »på et forberedende retsmøde«.

10. I § 52, stk. 6, 2. pkt., indsættes efter »anmodning«: »inden 4 uger«.

11. § 52, stk. 6, 4. pkt., ophæves.

§ 70

I selskabsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1168 af 1. september 2023, som ændret ved § 1 i lov nr. 1553 af 12. december 2023, § 3 i lov nr. 480 af 22. maj 2024 og § 2 i lov nr. 639 af 11. juni 2024, foretages følgende ændringer:

1. I § 149 a, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »revisorer«: »eller uafhængige erklæringsudbydere, der er registreret efter lov om uafhængige erklæringsudbydere vedrørende bæredygtighedsrapportering«.

2. I § 149 a, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »revisor«: »eller en uafhængig erklæringsudbyder«.

hertil. Meningsforskelle vedrørende bæredygtighedsrapporteringen eller erklæringsprocedurer kan ikke anses for et begrundet forhold. § 146, stk. 2, 1. og 2. pkt., og stk. 3-5, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Ved ændringer vedrørende revisor, der er valgt i henhold til stk. 1, finder § 148 tilsvarende anvendelse.

§ 11. Medlemmerne af ledelsen i en virksomhed, der er omfattet af denne lov, skal registreres i Erhvervsstyrelsen. Det skal ligeledes registreres, hvem der er tegningsberettiget for virksomheden. Desuden optages oplysning om virksomhedens navn, adresse, hjemstedskommune, formål og regnskabsår. Skal virksomheden aflægge årsrapport i henhold til årsregnskabslovens § 3, stk. 1, nr. 4, eller i sin ledelsesberetning medtage bæredygtighedsrapportering efter samme lovs § 99 a, optages tillige revisors navn i registeret.

Stk. 2. Anmeldelse om og ændringer vedrørende en eventuel revisor valgt af generalforsamlingen til revision af årsrapporten eller til at afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering, skal registreres i Erhvervsstyrelsen. Hvis revisorskifte sker inden hvervets udløb, skal anmeldelsen vedlægges en fyldestgørende forklaring fra det centrale ledelsesorgan på årsagen til hvervets ophør.

§ 11 a. Bestemmelser i en virksomheds vedtægter eller i anden aftale, der begrænser valget af en eller flere godkendte revisorer, der skal revidere årsregnskabet i en virksomhed omfattet af denne lov, og eventuelle suppleanter for disse, til

3. I § 149 a, stk. 2, indsættes som 4. pkt.:

»Erhvervsstyrelsens anlæggelse af en sag om afsættelse af en uafhængig erklæringsudbyder i henhold til § 146, stk. 4, 2. pkt., sker som tilsynsmyndighed for verifikatorer, jf. § 33 i lov om uafhængige erklæringsudbydere vedrørende bæredygtighedsrapportering.«

4. I § 149 a, stk. 3, indsættes efter »revisor«: »eller uafhængig erklæringsudbyder«.

§ 71

I erhvervsvirksomhedsloven, jf. lovebekendtgørelse nr. 249 af 1. februar 2021, som ændret ved § 4 i lov nr. 480 af 22. maj 2024, foretages følgende ændringer:

1. I § 11, stk. 1, indsættes som 5. pkt.:

»4. pkt. finder tilsvarende anvendelse på en uafhængig erklæringsudbyder, der er valgt til at afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering.«

2. I § 11, stk. 2, indsættes som 3. pkt.:

»1. og 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse på en uafhængig erklæringsudbyder, der er valgt til at afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering.«

3. I § 11 a, 2. pkt., indsættes efter »revisorer«: »eller uafhængige erklæringsudbydere«.

bestemte kategorier af eller lister over revisorer eller revisionsfirmaer, er ugyldige. 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse på aftaler, der begrænser valget af en eller flere godkendte revisorer, der skal udføre erklæringsopgaven om virksomhedens bæredygtighedsrapportering.

§ 18. For de virksomheder omfattet af denne lov, der i henhold til årsregnskabsloven skal aflægge årsrapport, skal ledelsen give revisor de oplysninger, som må anses af betydning for bedømmelsen af virksomheden og, hvis virksomheden er en modervirksomhed, koncernen. 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse vedrørende en revisor, der er valgt til at udføre erklæringsopgaven om virksomhedens bæredygtighedsrapportering.

Stk. 2. Ledelsen skal give revisor adgang til at foretage de undersøgelser, denne finder nødvendige, og skal sørge for, at revisor får de oplysninger og den bistand, som revisor anser for nødvendig for udførelsen af sit hverv. Ledelsen i en virksomhed, der er dattervirksomhed i henhold til årsregnskabsloven, har tilsvarende forpligtelser over for modervirksomhedens revisor.

§ 19. En revisor kan afsættes af den, der har valgt revisoren. En revisor kan kun afsættes før hvervets udløb, hvis et begrundet forhold giver anledning hertil. Meningsforskelle vedrørende den regnskabsmæssige behandling, revisionsprocedurer eller i givet fald bæredygtighedsrapportering eller erklæringsprocedurer kan ikke anses for et begrundet forhold. 1.-3. pkt. finder tilsvarende anvendelse for en revisor, der udfører erklæringsopgaven om virksomhedens bæredygtighedsrapportering.

Stk. 2. Fratræder revisor, eller ophører revisionen eller revisors udførelse af erklæringsopgaven om virksomhedens bæredygtighedsrapportering på anden måde, inden revisors hverv udløber, skal revisor straks meddele dette til Erhvervsstyrelsen. Meddelelsen skal vedlægges en fyldestgørende forklaring på årsagen til hvervets ophør, hvis fratrædelsen eller ophøret er sket inden hvervets udløb.

4. I § 18, *stk. 1, 2. pkt.*, indsættes efter »en revisor«: »eller en uafhængig erklæringsudbyder«.

5. I § 18, *stk. 2*, indsættes som *3. pkt.*:

»1. og 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse vedrørende en uafhængig erklæringsudbyder, der er valgt til at afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering.«

6. I § 19, *stk. 1, 4. pkt.*, indsættes efter »en revisor«: »eller en uafhængig erklæringsudbyder«.

7. I § 19, *stk. 2*, indsættes som *3. pkt.*:

»1. og 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse for en uafhængig erklæringsudbyder, der er valgt til at afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering.«

Stk. 3. I en virksomhed, der er omfattet af revisorlovens § 1 a, nr. 3, kan en revisor, herunder en revisor valgt til at udføre erklæringsopgaven om virksomhedens bæredygtighedsrapportering, afsættes ved dom, hvis et begrundet forhold giver anledning hertil. Sag herom kan anlægges af deltagerne, der repræsenterer 5 pct. af stemmerne eller deltagerne i virksomheden, og af Erhvervsstyrelsen som tilsynsmyndighed for godkendte revisorer og revisionsvirksomheder, jf. revisorlovens § 32.

Stk. 4. Sag om afsættelse af virksomhedens revisor efter stk. 3 anlægges mod virksomheden og føres i den borgerlige retsplejes former. Tages en påstand om, at revisoren skal afsættes, til følge, fratræder revisoren, når dommen er endelig. Retten underretter samtidig Erhvervsstyrelsen og revisoren om afsættelsen. Styrelsen registrerer på baggrund af dommen den afsatte revisors fratræden i styrelsens it-system.

§ 75 a. Har en erhvervsdrivende fond efter årsregnskabsloven pligt til at forsyne sin bæredygtighedsrapportering med en erklæring om bæredygtighedsrapportering, skal bestyrelsen udpege en

8. To steder i § 19, stk. 3, 1. pkt., indsættes efter »en revisor«: »eller en uafhængig erklæringsudbyder«.

9. I § 19, stk. 3, 2. pkt., indsættes efter »jf. revisorlovens § 32«: », henholdsvis tilsynsmyndighed for verifikatorer, jf. § 33 i lov om uafhængige erklæringsudbydere vedrørende bæredygtighedsrapportering«.

10. § 19, stk. 4, affattes således:

»*Stk. 4.* Sag om afsættelse af virksomhedens revisor eller en uafhængig erklæringsudbyder efter stk. 3 anlægges mod virksomheden og føres i den borgerlige retsplejes former. Tages en påstand om, at revisoren eller den uafhængige erklæringsudbyder skal afsættes, til følge, fratræder revisoren eller den uafhængige erklæringsudbyder, når dommen er endelig. Retten underretter samtidig Erhvervsstyrelsen og revisoren eller den uafhængige erklæringsudbyder om afsættelsen. Styrelsen registrerer på baggrund af dommen den afsatte revisors eller uafhængige erklæringsudbyders fratræden i styrelsens it-system.«

§ 72

I lov om erhvervsdrivende fonde, jf. lovbekendtgørelse nr. 984 af 20. september 2019, som ændret ved § 11 i lov nr. 2601 af 28. december 2021, § 3 i lov nr. 568 af 10. maj 2022, § 2 i lov nr. 1553 af 12. december 2023 og § 5 i lov nr. 480 af 22. maj 2024, foretages følgende ændringer:

1. I § 75 a, 1. pkt., indsættes efter »revisorer«: »eller uafhængige erklæringsudbydere, der er registreret efter lov om uafhængige erklæringsudbydere vedrørende bæredygtighedsrapportering«.

eller flere godkendte revisorer. Ved udpegningen finder § 69, stk. 1 og 2, tilsvarende anvendelse. Bestemmelserne i § 13, stk. 1 og 2, og §§ 71 og 72 finder tilsvarende anvendelse for den eller de udpegede efter 1. pkt.

§ 193 a. ---

Stk. 2. Erklæring efter stk. 1 skal afgives af en revisor, som i henhold til revisorloven er godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering.

Stk. 3-5. ---

Stk. 6. Finanstilsynet fastsætter bestemmelser om revisionens afgivelse af erklæringer om bæredygtighedsrapportering, herunder om intern revision og om systemrevisionens gennemførelse i fælles datacentraler.

§ 195. ---

Stk. 2. Den indsendte årsrapport skal i det mindste indeholde de obligatoriske bestanddele samt den fulde revisionspåtegning eller anden erklæring fra revisor, jf. § 193 a. Ønsker virksomheden at få offentliggjort supplerende beretninger som nævnt i § 190, skal disse indsendes sammen med de obligatoriske bestanddele af årsrapporten, således at de obligatoriske bestanddele og de supplerende beretninger tilsammen fremstår som ét dokument betegnet »årsrapport«.

Stk. 3-4. ---

§ 199. ---

Stk. 2-11. ---

Stk. 12. Finanstilsynet fastsætter bestemmelser om revisionens gennemførelse i finansielle virksomheder, i finansielle holdingvirksomheder, i forsik-

§ 73

I lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 1013 af 21. august 2024, foretages følgende ændringer:

1. I § 193 a, stk. 2, indsættes efter »bæredygtighedsrapportering«: », eller gennem en uafhængig erklæringsudbyder, som er registreret i henhold til lov om uafhængige erklæringsudbydere vedrørende bæredygtighedsrapportering«.

2. § 193 a, stk. 6, affattes således:

»Stk. 6. Finanstilsynet fastsætter bestemmelser om gennemførelse af revisors eller den uafhængige erklæringsudbyders afgivelse af erklæringer om bæredygtighedsrapportering. Finanstilsynet kan endvidere fastsætte bestemmelser om intern revision for så vidt angår bæredygtighedsrapportering.«

3. I § 195, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »revisor«: »eller en uafhængig erklæringsudbyder«.

4. I § 199, stk. 12, indsættes efter »dattervirksomheder«: », herunder bestemmelser om intern revision«.

ringsholdingvirksomheder og i sådanne virksomheders dattervirksomheder.

Stk. 13. ---

§ 154 a. ---

Stk. 2. Erklæring efter stk. 1 skal afgives af en revisor, som i henhold til revisorloven er godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering.

Stk. 3-4. ---

Stk. 5. Finanstilsynet fastsætter bestemmelser om revisionens afgivelse af erklæringer om bæredygtighedsrapportering, herunder om intern revision og om systemrevisionens gennemførelse i fælles datacentraler.

§ 156. ---

Stk. 2. Den indsendte årsrapport skal i det mindste indeholde de obligatoriske bestanddele og den fulde revisionspåtegning eller anden erklæring fra revisor, jf. § 154 a. Ønsker fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden at få offentliggjort supplerende beretninger som nævnt i § 153, skal disse indsendes sammen med de obligatoriske bestanddele af årsrapporten, så de obligatoriske bestanddele og de supplerende beretninger tilsammen fremstår som ét dokument betegnet »årsrapport«.

Stk. 3-4. ---

§ 160. ---

Stk. 2-9. ---

§ 74

I lov om fondsmæglerselskaber og investerings-service og -aktiviteter, jf. lovbekendtgørelse nr. 232 af 1. marts 2024, som ændret ved § 10 i lov nr. 480 af 22. maj 2024 og § 4 i lov nr. 481 af 22. maj 2024, foretages følgende ændringer:

1. I § 154 a, stk. 2, indsættes efter »bæredygtighedsrapportering«: », eller gennem en uafhængig erklæringsudbyder, som er registreret i henhold til lov om uafhængige erklæringsudbydere vedrørende bæredygtighedsrapportering«.

2. § 154 a, stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. Finanstilsynet fastsætter bestemmelser om gennemførelse af revisors eller den uafhængige erklæringsudbyders afgivelse af erklæringer om bæredygtighedsrapportering. Finanstilsynet kan endvidere fastsætte bestemmelser om intern revision for så vidt angår bæredygtighedsrapportering.«

3. I § 156, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »revisor«: »eller en uafhængige erklæringsudbyder«.

Stk. 10. Finanstilsynet fastsætter bestemmelser om revisionens gennemførelse i fondsmæglerselskaber, i fondsmæglerholdingvirksomheder og i sådanne virksomheders dattervirksomheder, herunder bestemmelser om intern revision og om systemrevisionens gennemførelse i fælles datacentre.

§ 187 a. ---

Stk. 2. Erklæring efter stk. 1 skal afgives af en revisor, som i henhold til revisorloven er godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering.

Stk. 3-5. ---

Stk. 6. Finanstilsynet fastsætter bestemmelser om revisionens afgivelse af erklæringer om bæredygtighedsrapportering, herunder om intern revision og om systemrevisionens gennemførelse i fælles datacentre.

§ 189. ---

Stk. 2. Den indsendte årsrapport skal i det mindste indeholde de obligatoriske bestanddele og den fulde revisionspåtegning eller anden erklæring fra revisor, jf. § 187 a. Ønsker virksomheden at få offentliggjort supplerende beretninger som nævnt i § 186, skal disse indsendes sammen med de obligatoriske bestanddele af årsrapporten, så de obligatoriske bestanddele og de supplerende beretninger tilsammen fremstår som ét dokument betegnet årsrapport.

4. I § 160, stk. 10, udgår »og om systemrevisionens gennemførelse i fælles datacentre«.

§ 75

I lov om forsikringsvirksomhed i tværgående pensionskasser, livsforsikringsselskaber og skadesforsikringsselskaber m.v., jf. lov nr. 718 af 13. juni 2023, som ændret ved § 9 i lov nr. 1546 af 12. december 2023, § 11 i lov nr. 480 af 22. maj 2024, § 8 i lov nr. 481 af 22. maj 2024 og § 4 i lov nr. 639 af 11. juni 2024, foretages følgende ændringer:

1. I § 187 a, stk. 2, indsættes efter »bæredygtighedsrapportering«: », eller gennem en uafhængig erklæringsudbyder, som er registreret i henhold til lov om uafhængige erklæringsudbydere vedrørende bæredygtighedsrapportering«.

2. § 187 a, stk. 6, affattes således:

»Stk. 6. Finanstilsynet fastsætter bestemmelser om gennemførelse af revisors eller den uafhængige erklæringsudbyders afgivelse af erklæringer om bæredygtighedsrapportering. Finanstilsynet kan endvidere fastsætte bestemmelser om intern revision for så vidt angår bæredygtighedsrapportering.«

3. I § 189, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »revisor«: »eller en uafhængig erklæringsudbyder«.

Stk. 3-4. ---